

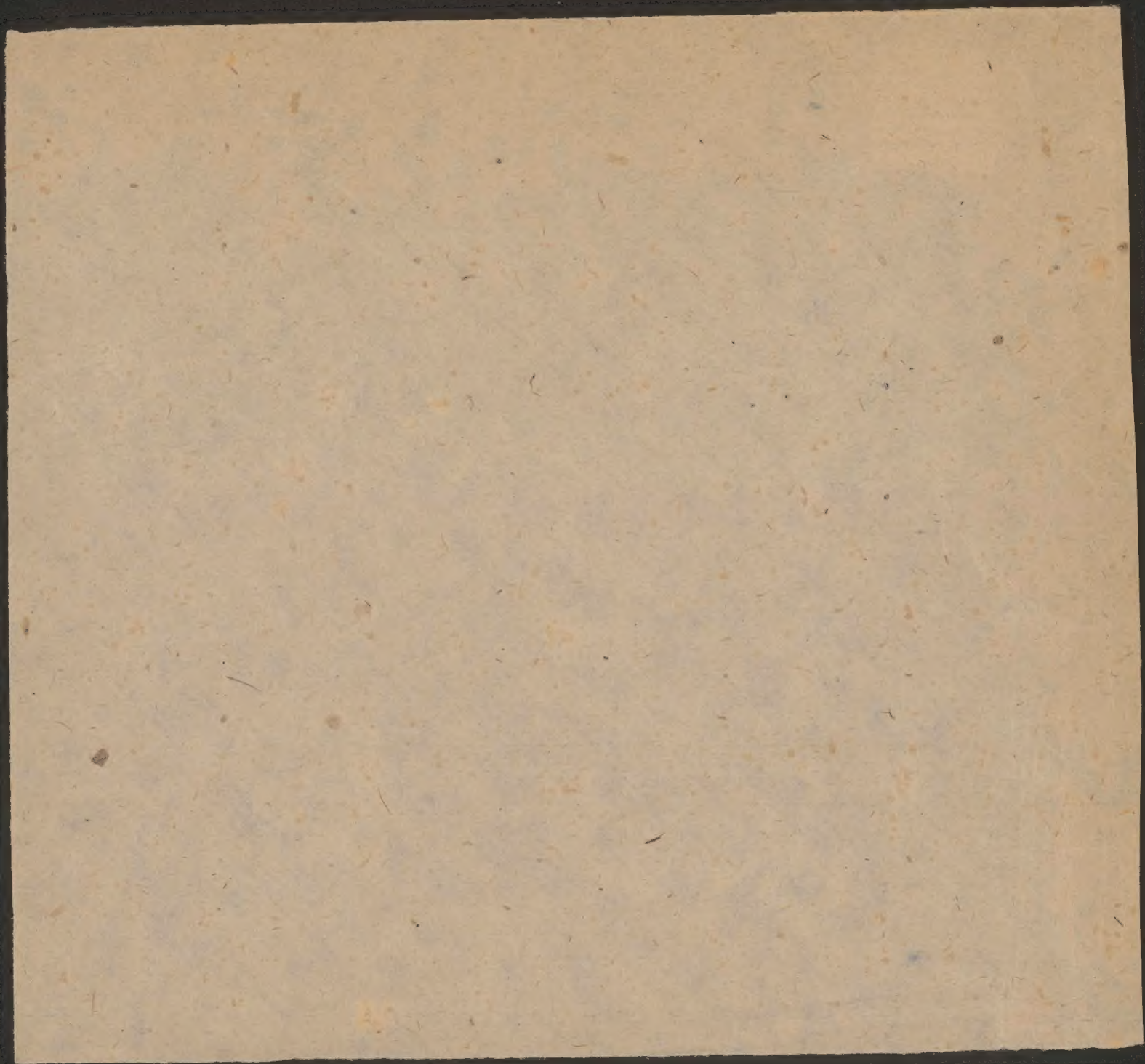
8335

8335

Pawlicki Stefan, ks. prof. dr.
Notaty i wyciągi z zakresu teologii
dogmatycznej. Około 1880r.

8335

α/θεολογία = scientia quae de Deo dixerit
θεολογῶν = divinit. alieni tribue; de eo
ne loqui, tanquam Deq. sit e. divini propriet.
praeditq.

Unde Maxim. Mart. in lib. de or. Domini:
Theologia dicitur incarnatio Dei Verbi,
ut qui in se Patre ostendat e. Sp. S.

Unde theol: i. e. doctrina de Deo dicitur.
ab ἱερωνομία v. doct. de incarnat.

Gregor. Naz: nō de divinitate proposita
ē m^o agere, sed de incarnatione.

Eodē spect: verb: Dionys: ad Demophilu:
οἱ τυραννικοὶ δαίμονες ἀποδιδῶς θεολογοῦντες
τὸν Ἰησοῦν - tyranni: daemo: vere
Iesu esse Deū confitentur.

Theodor. ^{libr.} Whero Valent. imp. dixit fuisse
hoste illos qui Χρ. θεολογοῦν:

Τῶν τὸν δεσποῖν Χριστὸν θεολογοῦντων
ὁ πατριάρχης. -

Euseb. Demonstr. evang. ^{libr.} VIII c. 11: Τῶν
παρὰ πρόσωπὸς Ἑβραίων θεολογοῦντων
Deū. -

Joann: evang. vocat. θεολόγος, nempe
qui Filii divinitate aperte expresserit.

H. m^o usurpata theol. vox disputa.
de Deo ejus attrib. signif. nominque
tunc latiori sensu sumit:

Hanob. J. Klass. Albrecht W.
von Iwan Müller.
Bd. III. Nordling. 88. Belsi
Geogr. u. Geogr. J. Klass. v. d. H.
Albrecht: Himmel, Lötting
Bd. V. Geogr. J. v. d. H.
Naturwissenschaft. u. Phil.
von Günther u. Winterland
Nordl. 88.

ut nō solū ea quæ propr. sunt Dei, vnde:
venit etiam res creat. quatenus ad D. referunt.
u. eij sunt instrum. u. opera.

Sic accept. erit Theol. nient. de Deo ē
de iis oīibz quæ qualūmqz mō ad D. p̄tinent.
Quæ tam. p̄ndis atqz imp̄f. Theol. defīn.
pō magis explīca: ē p̄fīn. At p̄mū quā
curendūqz ad eā p̄p̄olēdā ē absolvend.
De eij dīvis. agendū ē, p̄specta em̄ ē
cognit: dīvis. facilis: reddet defīnit.

Pō aut. Theol. bifaria dīvid:

a) De Deo ē quæ Dei sunt propr.

b) de op̄ibz Dei.

Ita 2^a est op̄er dīvinorū genū nā aut
ad naturā spect. aut ad gr̄at.

Ita ea quæ ad D. p̄tīn. 29 Tract:
absolunt:

a) De Deo uno

b) De Deo trino

Alterā vero Theo: pars cōstat: his Tract:

c) De Deo creat: v. de mundi op̄ificiō

d) De Incarnat.

e) De gr̄at.

f) De Sacram:

g) De vīrībz infusis

Ita vero hæc nō tota Theol. materiā
exhaustunt neqz tota eij agendi rationē
in plene luce collocant.

Imprimis monend. qu. multae ex illis rebz
quas tractand. Theol. tradidi: etia a philoso.
coluntur. Philos. quoz de Deo disput. atqz
de rebz creat: sed alio plane m^o. ut. igit:
diversa indol: apper: Theol: ejzqz specie:
nata: praeterea habend. divini. q. intellere:
inter natural. cognit. e. supernat.

„Duplice, videlicet, esse ordine cognitionis,
no solum principio, sed objecto etia
distinctu: principio quidem, quia in
altero naturali ratione, in altero fide
divina cognovimus; objecto autem, quia
praeter ea, ad quae naturalis ratio per-
tingere potest, credenda nobis proponuntur
mysteria in Deo abscondita, quae, nisi
revelata divinitus, intellere non possunt”
(Conc. Vatic. Less. III. Constit. de fide
c. IV)

Unde apper: obj: theol. natur: quae
e. pars philos. oia esse quae ratio natur.
m^o de Deo vero potest ex operibz ejz -
object. vero theol: supernat: ea esse
quae a Deo ipso nobis sunt revel:
Mq. vero pto e. diversq. quae theol.
utraqz vult: no fine obta: ut theol.
natur. visibz natur: quae insunt lumin:
rationi e. factis quae per sensu cognoscunt.

operatur, theol. vero supponat: a fide
procedit ē quādam verit: a Deo revelata
propter Dei revelantis auctoritate tanquā
certissime cognitionis suae fundem. ponit,
ita ut tota a fide pendeat ē suā certit:
a Divin. auctor: mutuetur. Unde pulcherr.
non inib: relecto:

Oecija Deo S. S. S. S. S.

christiana philosophia, divino splendore
collustrata - quae opponitur scientiae
saeculari, sapientiae huius mundi.

Ut porro tē subli: magis sub quoq.
respectu perficiat, theol: quatuor tanquā
stadia quaedā percurrenda sunt, quae
quatuor dixer: exigentis animi hum.
respondent.

Cū enī ordo supemat: rebus natur:
nititur, fides vero cert: verit: quae
luminis. ratio. dignoscunt. primū gradū
theol: discipl: ē laboris in erit, ut
demonstr. ea quae fidei praecambula
vocantur videl. Deū esse, Deū esse
veracē, Deū institui: Ecclē: in eaq.
deponuisse revelatā doctrin: oibz is
notis praeditā, ex quibz ratio solo
luminis naturali possit evadere ē veniat.
Ecclē: ē divinit. revelat:

Quae theol. pars oibz vocib: demonstratio
christiana ē cathol: ejusq. antiquū
ē laudat. monum: habens Summa

Introd.

D. Thom. adver: gentili: quæ etiā in scrib.
de veritate fidei cath. Hod. vulgo appell.
Apologetica. Cū vero ea parte nitat:
etiā argum: philos: quamquā nunquā
debet abesse penurios supernat. ex lumine
fidei - erit quidā pons a theol. natur:
ad supernat. Invenis -

II. Alter vero gradus^{is} erit, ut theol. explicet
ē pricip. sua ē fontes. Cū enī ex
fide procedat ē revelationi in hær:
erit explicat. fidei natura ejusq; cū
ratio: relatio. & hæc quid. ad pricip.
pertin. Font. vero s. script. nat ē
tradit. in quib. contin: vñ acrib.
revel: Cū vero revel: originis/ custos
ē magistr. ut Eccl. a Deo instituta.
erit agend. de Eccl. dotib; ē impri.
de ej; magist. infallib. de regula
fidei ē pener quē sit suprem. de reb;
fidei judicium. -

Hæc ē illa theol. fundem. quæ
nos h. anno aggredimur - a T. 9.
primor sacul: maxime exult: & rebotest:
potius neglecta quā nemo appropinquat:
tū tempor: revelat: n. Eccl. auctor.
At Exortio protest: cū ipsa Eccl. fundem:
ab ej; inim. concutitur: ~~apostolat~~ clero

in^o exponere quibz princ. intent. theol.
christica: ex quibz fontib. hauriv. decrete
na. q. p. m. o. Melchior Baum
effecit, conscripto opere celeberr: loci
theologici - Nov. ea doctrina potig
theol. fundam. appellem.

III. Quibz princ. ac font. expos. theol.
oport: omes verita: fidei u. revel:
scientia e ratio: explicita: explicitas
Demonstr: demonstratas ad legit. mas
sequelas e applicat: perducere.

Qua operatio 2^a oio erit:

na v. 1° explicab: quatenus dogm:
e quo sensu in divi. relat: contineat:
teste e interpr. Eccl.

v. 2° tu ex S. Scr. tu ex Tradit. e
euler. decision. demonstr. hanc dogm.
re vera a Deo finit. revel: e ab
Eccl: tradita

qua oia si praest. theol. provocatur
positiva quae vox signif. i. q. ab
auctori: posit. u. data e nullogm^o
cohaeret in positivismo moderno

IV. Tandem his peractis debet theol: insti ut
verit: fidei oes qua optime intellig:
e comprehen: quatenus patit. hum. infirmit.

q. multa publi. e. ardua de perf. vocat.
theol. specul: lingua p. medita: e
intentio. mentis unicuiqueq. verit. intim.
secret: penetrat:

De promiss. vero hęc moneri. censeo:

Speculat: (θεωρητικὸς) opp: practiq.
(πρακτικὸς)

ap. Antiq: metaph: erat philos:

specul: quippe abstr: a negot: vitæ
ethica vero appell: philos. pract.

nā tracta: quæst: ad vit: homin:
ē popularior spectat.

H. quid: rem. oēs quat: gradus

v. part. theol: de quibz egimus, vocari

poss: theol: speculat: eritq. illis

oppos: theol. moralis v. pract: quæ

erit: hom. action. versat.

Sed vulgo theol. specul: vocat: ut

distinc: e. posit. quā enī posit:

~~posit:~~ et verius demonstr: aliquas

verit: continet: in deposito fidei

ē certo rem. intellecta semper fuisse

a matre scol: theol. specul: assum.

verit. ita tanq: demonstr: ope

rationum. quæ: exq. intellig: interior:

Quā vero h. requis: n. fere semp. medio

ævo fact: ē, ut theol. specul.

ide signif. atq. scol: Theol. tamē
duae illae metho: ita coniung: ut
theol. eadē uerit: ē in^o posit. ē
specul: amplectē:

Erūt igit. theol. nient. specul: de
Deo ē opētibz eiq, quatenus ex reve-
lat. ē oculus fidei cognosc. Verb. illis
indiat. ē materiale objectū Theol. ē formale
Propd. utrūq. ante Theol. ē maxime
ē p^{ri}ncip: oīū nient. Ne quis uen-
ne nimen ipsi tribue: existim: hāc
dno obseruo:

Scientia uis et moment. metiend. mat

a) ex eiq objecto formale

b) ex eiq obj: materiale

Iam q. ad 1^{am} attin: euid: ē obj: v.
rationē form. Theol: esse quā max:
perfecta. Proce. enī a fide ē revel:
nitētia dī. ueracit: indeq. quā maxi-
gign. certitud.

q. ad 2^{am} attin. fōis nient. eo altior
estimar. ē, quo altiq ē uniuersalē obj.
eiq mat. cuiq rei exempl. praeb. Philos.
apud quā altis: locū metaphy. occupat
in ea q. ea pass. spēria: quae uocat. Theol.
natur. nā eiq obj: ē causa altis: oīū
rez, ens unū ē sumopere profeta

Introd.

Theol.
Fund.

Si talis ē philos. dignit. quāquā solo luminae
ratio. vñb. q. natur. opera: generales laud.
tribuen. sunt Theol. quae tanto exelsior ē
philo: quāto superat fide illustrat: cogni:
Dei vulgare ratio. cognitio.

¶ Praeterea ad re. nostr: S. Bonav: E. deo
ipsa (i.e. theol.) sola ē scientia perfecta, quoniam
incipit a primo q. ē primo principiu ē principiu
ad ultimu q. ē primum eternu: incipit a causa
q. ē D. altissimu creator om̄ ē primum ad infi-
nu q. ē infernale suppliciu. Ipsa etiā sola ē
sapientia perfecta, quae incipit a causa summa
ut ē principiu causarū ubi terminatus cogni-
tio philosophiae ē transit per eā, ut ē reme-
diū peccatorū: ē reducit in eā, ut ē primum
meritorū ē finis desideriorū. Eū hac cogni-
tione ē sapor perfectus, vita ē salus animarū,
ē ides ad eā adducenda inflamari debet de-
votio om̄ sanorū. [Breviory. Pars I. c. 1.]

Quae Theol. praestan. etiā ex fine ^{ejus} ultimo
appa: Duo enī sunt fin. disting: prox:
ē ultim. Prox: ē cognitio. ē vñu:
om̄ artium: fidei. Fin. vers ult. atq
ē atq om̄ creat: Gloria Dei ē salus
animarū. ¶

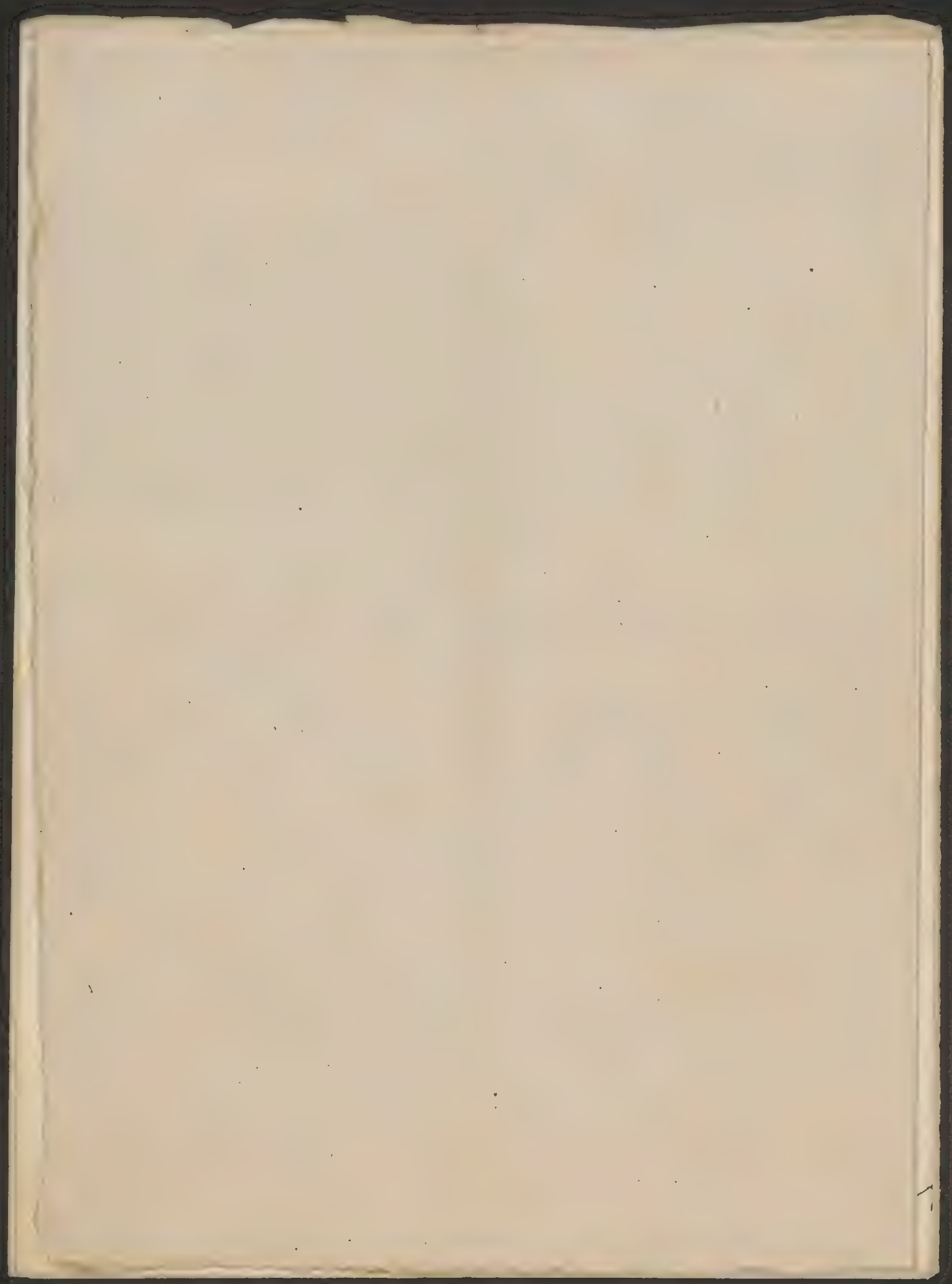
Ex fine ult: manif. fit pergran. ejus
utilit.

Tria vero necess. sunt. theol:

a) fides

b) scientia

c) recta inten.

N. 1. Revelatio ^{sensu et natura} ~~possibilitatis~~

1) Revelatio = revelatio rei:

= manifestatio rei occultae

= manifestatio rei latens

Latens est latens in se.

Latens est per se esse: aut naturalis
aut supernaturalis.

a) naturalis: in Deo cognoscitur per experientiam.

visum naturae: s. lumen naturae rationis

Munda a sensu per se: revelat Deum

Concil. Vatic. Constit. Dei Filius c. 2:

Eadem S. M. Eccles. tenet et docet, Deum

verum omnium principium et finem, naturaliter hominibus

rationis lumine et rebus creatis certo cognoscitur posse;

invisibilia enim ipsorum, a creatura mundi, per ea, quae facta sunt,

intellectus comprehendere possunt.

b) supernaturalis: qua Deus directe revelat quantum

manifestatur non per naturalem rationis lumen.

evolutionem sed per formam Dei locutionis.

Concil. Lat. ibid. ... attamen plenius egi

manifestatio est per se, autem eorum supernaturalis.

ita se ipsum ac eternam voluntatis suae

Dei et hominibus revelare, dicente

Apoc: manifestus multisque modis olim Deus loquens

prophetis: novissime, rebus istis,

locutus est nobis in filiis.

Hai din. revel impruat. propr. direct.
 revelatio eaq pō ene v. imed. vel mediata

a) imed. quando Deo vestas person. quod.
directe alloqui.

b) med. quando ha person: Sangue Dei
legati aliis comuni. veritat. a Deo audit.

1°. imed.: a) externa { sensitiva
 b) interna { imaginaria
 c) intellectuali

J. S. Thom. 2^a 2^a q. 173. a. 2.

supernat: nō est debetur hum. natū.

Hum. natu. debet. ē ut pr exenit.
proprietat virū prveniat ad verit. cognit.

which: at creator: assuming: as creator.

ope ratiocinii e observat: Ined. vno

et nō debet: sed ē gratia.

2^{ex} defin: revel: ~~Inter~~ ~~act~~ ~~in~~.

2) subject: aling veritatis manifestatio

homi: a Dec ^{per} locution. inter.

ant extern. med: ant used.

facta

7) obico: ipsa veritas v. veritat.

num: ~~pro~~ in natura indebito

manifestata per formal. Dei locut.

2) Quae. etia pō de obj: revelet. quid
ē quale sit.

Resp. De q pō revela. sū veritat. natura:
quae ope ratio. hum. inveniri poss. sū
veritat. imperat. v. mysteria esse
nata a pō sola intelligent. cognosc.

De primo nulle ē difficult.

De altero docet Concil. Vatic. Constit.

Dei Filiq. cap. 4:

"praeter ea ad quae naturalis ratio
pertingere pō, credendo uolīs proponuntur
mysteria in des. abscondita, quae, nisi reve-
lata divinitq. innotescere nō possunt."

Mysteriū = res aut veritas occulta

a) pō res occulta esse 1) absolute
2) secundū quid

b) pō quoq. res occulta esse

a) per se

b) per accidens

c) pō tandem res occulta esse

a) quoad existentia (an sint)

o) quoad essentia (quid sint)

Quoad existent. tantū sunt res occulta
quas absq. revelatione scire nō possumus
ea tamē supposita, intelligere valemus
quid sint (ex. gr. in h. d. p. m. t. g.)
quoad essent. vero occult. sunt res, quas

intrinsecā ration. neq. pō revelat. intellig.

1° myste. do quibz agit Conc. Vatic.
mut veritat. absolute ē pr se occultā tñ
i. d. exist. tñ quodā essent.

niti:

„Divina myst. nature intellectū
atq. nū excedunt, ut etiā revelatione
tradita ē fide suscepta, ipsiq. tamen
fidei velemine conteita ē quada quasi
caligine obvolata manent, quādiū
in huius mortali vita peregrinamur
a Dōno; p. fidē enī ambulamus ē nō
p. speciem“ (Conc. Vatic. ibid.)

Huc spect. etiā cau. i. id. cap. 4°
subiungit:

„Si quis dixerit, in revelatione nulle
vera e proprie dicta mysteria con-
tineri, a. s.“

Mysteria nō dicuntur incomprehen-
sibilia

not. 1° tanquā verba, quibz proponunt nullū
sensū habeant

(Tu Des una natū. ē tres pers.)

not. 2° q. nō intelligit. exist. myster.
se. se. revelat:

(intellig: Dei unā esse ^{unam} pers. ē tres
pers.)

ad 3° nō comprehenditur, neq. pō revelat.

scita intim. myster. natur. - nō intellig.
cur aut quomō subject. in predi. vñ.
veniat aut ab eo discedat, nō con-
spicing cur aut quomō nūt in do-
mine tant. natura ē tres pers.

Nō tamē impt. parū ē faciēda revelatio aut inutilis iudicanda; imō maxime affert ē utilitat. ē perfectio
"ē incomparabili felicitate praestantior" nō homi credenti. Nā scilicet S. Aug:

Dei ex quantalacumq; particula
piā mente sentire, quē illa universe
(nō creata) comprehendere" Aug.

De Gen. ad litt. V. n. 34.

S. Thom: De rebz nobilissimis quan-
tūq; imperfecta cognitio maximā
perfectiōē anime confert ē ideo,
quāvis ea, quae supra rationē sunt,
ratio hum. plane capere nō possit,
tamē multa sibi perfectiōis acqui-
runt, si saltē earū qualiterq; teneant
fide" (cont. gent. I. c. 5)

Th. 2.

Revelatio divina ē possibilis

Tria disting. in operat. revelat:

1° Deq. revelat

2° homo cui Deq. aliq. revel.

3° verit. quas homin. Deq. revel.

Tam Th. nostre ^{pro} demon. habe. pō. n. nullū ex istis iis elemē. contrariis

scil: si Deo adsit potestas revel:

si homini adsit facult. percipien.
v. revel.

si verit. sunt eiqm. ut homi. c.

Deo possint communicari.

Tria haec demonstr. absq. ullo negot.
v. diffinit.

1° Deq. revel. pō. habet enī

a) scient. infini.

b) habet medic. aprior. propt.
infin. potest. inc.

c) nihil in ē in revel: q. repugn.

div. volunt. v. sapien. v. sanctid.

quā venit pō. manifestari gloriā

Dei ē homin. utilitati

d) Deq. c. fortis. id pō. q. poss. hōes

et constant. et gener. imm. perva.

Dei dicit. temp. venit. cor. revel:

enī in coram. popular. senten. nō repugn. Deū revelari.

2° Homo se revelat. ex corpore

- a) hab. facult. cognosc. ita ut eru-
diri possit s. a Deo s. ab hoibz
- b) pō in verbis. comit. fieri se venit.
aliqui. dicit. a Deo percip. eodē mō
quo pō certo scire se venit. aliq.
dicit. v. ex libro v. ab hoibz
- c) pō Deq ipsū hōem certū deduc. de
revelat. me. videl: se esse s. aliū,
pō reve:

3° Verit. revel. sunt eiq natr. ut omū.
poss. a Deo hoibz

- a) vīs verit. pō esse aliquo
mō obje. intell. unde eiq manif.
nō repugn.
- b) s. manifest. pat a Deo s. ab
hoibz, n. quod exist. n. quod essent.
quodq. semper ē manifest. ista convic.
natr. intell. hanc.

Conclusio: Dea ita munda. quā incōdā:
Hōmibz verit. revel. supernat.

Satisfit quibz dā rationalist.
objectionibz.

Rationalis: contend. ratio. hūm. sibi
sufficere: eiq plena autonomia v. independ.
videtur. In h. mō naturalist. conveniunt
natr. dicit. esse revelat. supernat. nulla
argutia, dicit. argum: error. nos defend:
dicit. obje. labellatari ostend. facta revel. ostend.

Obj. 1^a Deo revelari. iuri contrad. Quia
eius iustitiam dedit homin. rationem. ut possit velle
ut alio modo homo veritatem inveniat.

Resp. Deber. demonstr. rationem. tale fuisse ab
initio. Dei consilium. ut homo more propriis
veritatibus: omnem veritatem obtineret: quia qui minime
efficiat: neque efficere possunt, nos quem veritatem
ordinem. a Deo iudicant. esse inde ab initio credimus.
unum qui per se ad naturam cognoscitur: alter
qui non nisi fide cognoscitur.

Obj. 2^a Dederet divini. maiestatem. ut creatur.
miser. alloquia.

Resp.: si non dederunt condere creaturam:
neque dedit: eas erudire, imo quam
maxime convenit. ut Deo homines ad eternam
beatitudinem. destinant. indicet viam quam
tuto perveniant ad destinationem suam.

Obj. 3^a Revel. pugnat cum dignitate
seuore humani rationis.

Resp. Si homin. non deditur. a Deo
erudi. multo minus. affert. ipsi despectus.
Imo quam maxime honor. Si a Deo ipso
revelatur. inquit. doceat. Qui dignus.
hominem augeat. per novam veritatem: acquirit.
quae rebus revelata: habere. requirunt.

Obj. 4^a Revel. media. repugnat. quia
neque de ipsius originem. certa potest notitia haberi
est corruptio. quam maxime obnoxia est.

Resp. Deber. adversa. demonstr. Deo media
desse quibz ē origi. revelat. rect. credib.
ē eiq. compdō. impet. (De mediis his quid.
pote. agem.) At ventr. effect. advers. nostri
ergo -

2^a Si possib. ē revel. imēda. ubi ajunt
intelli ex advers. nostr. multo magis imēda.
deb. possib. ordeni, maxime qm̄ illa sine
hac nullū possit offer. emolūm. societ.
hum. imō ē abusibz ē mū. inevitab.
pateat.

In Eccles. cath. adē specia. instat.
revelat. fūdiat. ingi. eaq. infallibil. custod.

Obj. 5^a Nulla sunt myst.

Resp. ad 1^{am}

Int. hōes etiā tanta est ingenioz diversi.
ut ^{unus} nō intellg. q. alter facile pērip.
Quibz. nullo mō pō subtit. phito. conseq.
Ita quinq. angeli. intelle: plura intelli.
que homi. sunt mult. Quid mirū si
D.O. quēlibz. creat. intell. incredib. mō
exced. etiā perfectioz hōibz mult. intellg.
(Cf. 2. Thom. con. gentil. I. 3)

b) Plena ē perfectio rei alicui. cognit.
pend. a mō quo eiq. seclatim. cognoscit.
Si rei aliqj. subit. compreh. etiā oīa
elementa quae rē v. rei concept. intellg.
constitutū. componunt, comprehen. possum.
Haec vno fieri nō poss. circa Deū Na
ad substant. eiq. capiend. intell. nost.

natur. lumi. donec. nō ē cū cognit. nos.
a sensib. incip. Res vero sensib. nō poss.
ment. nostr. eleva: ad cognosc. quid D.
sit quā rīt effect. inferior. causa ma-
v. quoz rītō nō exequ. caus. creati.
vidu. Tam. opē rer. sensib. pō intell.
hor. cognō. quod D. sit ē aliā ^{q̄d} ~~hūc~~
in epō exist. coher.

Unde quad. ^{divina} (intelligibilia (notae
concept. Dei) pat. ratio. hum. aliā
eā exced. (Cf. S. Thom. con. gentil. 1.3)

Sart. Inst. div. III. 6: Neg. te oīa
nīre putes q̄ ē Dei, neg. oīa nīre,
q̄ ē peccatis. E. est aliquid mediū
q̄ sit hīs i.e. nīen. cū ignoras.
cōjuncta ē ~~temper.~~

c) Multa etiā sunt in rebz creat.
quoz existen. certiss. ē, intus vero
nati. ignota

Electri: magne: attractio. v. gravit.
nota phys: oībz nota, natura metaph.
etiā & sequenti. abscid. sunt ip̄s.
app̄t: in rebz creat.

In fortis. in D. erant, sup̄ essent. nō
int. sup̄ perfectio. vero tant. analogi.
abingim.

S. Tho: Res sensib. plures proprie. ignor.
earūq. proprie. quā sensu apprehending,
ratione perfecte in plumbz inveni. nō possung.

Multo igit. amplius illis excellen. substantia
transcendentis oia intelligibilia, hum. ratio
investigare non sufficit. (Con. Gent. I. 3)

Obj. 6^a Etiam; essent myst. non poss. revel.
ut capta ratio. hum. super. unde nemo
eos intellig. nemo comprehend. Foret igit.
inub. revela.

Resp. a) Facta revela. possunt myster.
comprehendi quoad exist.

b) Concl. Vabè: Ratio quid. fide illust. in
sedulo, pie e robore querit, aliq. Deo dante,
mysterioz intellig. eaq. fructuosissimam
assequi. Tu ex eoz, quae natural. cognos.
analogia, Tu ex mysterioz ipsoz nexu
inter se e in fine huius ultimo "

Obj. 7. Myst. sunt verit. superintellig.
nihil aut. q. supra ratio. e, hab. propor.
in intell. Unde verit. superintell.
contrad. involvit, dicit. em verit. in
relativ. ad intell. Sed si verit.
superintell. carent ratione verit. nihil
oia sunt.

Resp. Verit. superint. esset quid contradic.
si talis ^{esset} resp. ois intell. esset em verit.
eandem non ess. At ^{non} myst. non dicim. superintell.
pree ois intell. v. absolute, sed relate
tand. ad intell. creat. e ordin. natur.
Unde verit. ad cognos. ab intell. dic. nobis
vero manifest. aliquatenus.

Obj. 8. Neg. relate ad intell. hum. datur
ulla verit. superintelligib.

Objectū aut. hum. intell. ē ipsū ens, sed
prat. ens nō dat. nisi: nihil, si ergo atq.
est inaccessibi: ratio. hum. ē nihil.

Resp. Object. intell. hum. ē ens, cognoscib.
scilicet m^o intellectio. hum.; nō vero idē ens,
cognoscib. scilicet m^o ē grad. perfectior, nisi: auct.
v. scilicet. adiut. revelat.

Ira Deo lumi. natur. ratio. cognosci im-
perfecte ē analogice, multa etiā oīo ignoras.
quae revelatio. nob. patefuit.

Obj. 9 Myst. scilicet: sup. ratio. nō ē, nō sunt
ratio. conform. = ratio. contr. = nihil

Tunc Baylii object. ē resp. Leibnitz
venit esse q. myst. nō emant. ex princip.
v. veritat. lumi. natur. cogit. falsū
esse q. myst. pugnent cū princip. ratio.
hum. neq. quis h. unq. demonstr.

Th. 3. Revel. div. ē necessaria.

Revel. xam fuisse absol. necess. scq. ex
natura myste: quā sup. explorari. Pū em
ratio propriis lumi. nō pertinge. neq. ad
cūm verit. neces. ē qm. a Deo O. revel.

Sed nō hac the. affirm. etiā verit. quā
ad religio. natur. pertinet. debuisse revelari:

nō quid. necess. a. absol. qm. em ad ea
accid. ratio hum. nō necess. ^{moralit.} ~~relat.~~

quae appell. quid nō. ^{brevis} ~~max~~ indicat.

Posse quid. Deū nō solum supernat. sed natr.

quoq. vari. revelari: evd. ē, nō qui pō

plur. ^{etiam} minq. posse censendū ē ut.

antiq. axio.

Quā gen. revelari: Conit. Vatr. respex:

Psalm. 104. Filij ei. 2:

Quid div. revelationi tribuendū ē, ut
ea, quae in rebz div. hum. rationi pō se
nō nō nāt, in presenti quoq. generis
hum. conditione ab oibz expedit, firma
et tutissime ē nullo admixto errore cognosc
possint. Nō hac tam. de causa revelatio
absol. necessaria drem. ē, sed quia Deus
supr. bonit. sua ordinav. hom. ad fin. supernat.
ad heretiz. nō bona div. quae hum. mentis
int. ligem. oīo superent, igitur oculis nō
videt, nec auris audit, nec in cor hōis
accendit, quae praeperavit D. iis qui diligunt
illū.

¶ Res dicit. absol. necessaria. sine qua finis nō
pō obtineri; moraliter vero necessaria. sine qua
pō quidē obtine. sed tam difficult. ut de facto nō ob-
tineatur.

Lib. can. 2° Si quis dixerit, fieri non
posse, aut non expedire, ut per revelat.
di. homo de d. ritibus ei exhiber. edocetur,
c. 1.

Syllab. prop. 4 Jam: Cui religioni veri-
tates ex nativa hum. rationis vi derivant;
tunc ratio est princeps norma que homo
cognitione omni ingenii generis veritate
assequi possit ac debeat.

Quib. docum. tota jere thes. nost.
contine. qua effice: conam. illas quoq. verda.
quas PP. Vatri. dixit: ratio: hum. non
invenias esse, debuisse revela: necessari.
salt. morali. Ad tam. quoniam. vent.
ratio. hum. accessibi: nostra thes. ampliat.
sed eas tant. que perti. ad res div:
ac re. div. est mult. div. ut pat. ex verb.
Ponit.

Ita quod. tota anteq. circumscripta
preeterea substant. ear. a m^o cognoscer.
distingui. Facta est revel. Xpica
non solum in parte: supernaturali: sed et in
quoad substant. et in quoad m^o cogniti.
vel veritate quoque que summi. natur.
inveniri poss: si a de revelari: debent
et non in naturali est h. sensu
volat. exiq. revelat.

Consequenter. igit. eor. substant. est, qua
in re in 2^a forma adversarioz nob. p^{er}manet
conseruenda sunt, in rationalistis et
in traditionalistis.

Rationalist. quid. oēs revelat. necess. fuisse
constat. negant. Sit pro exem. Wegscheider
qui propterea dicit hōibz dat. esse facult.
ut intellig. ut sola ratio. possint fin.
ut ultim. obtin. imo eo processit, vero
furor abegit, ut nō heredar. affirm.
relatione vera hōis naturā tolli atq. everti

Traditionalistae e contra (Bonnetty,
Boutan, Ventura alii, etiam Lamennais)
dōcēb. revelat. ear. veritat. quae ad religio.
utuntur, absol. esse necess. Quorū
sententia ē saepius a Congreg. Indis emendatq.
et aperte pugnat in verb. Consil. Vatic.
propositum.

Vos istar. revelatio. venit. nō absolute,
sed. moraliter necessar. Idcirco, agim.
ut. de ear. substant. nō de nō cognosc.
sed. quae revelat: absolute necess. quippe }
quod omnino dicend. ē.

Monemus alia esse impot. physi. alia
moral. illa habet: quando defectus phys:
tollit proportio. int. ration. hum. ē
veritat. cognoscend. qui defectus variis
occuris oriri solet

moralis vero, quando facult. physice
q. d. creata ē ad agend. sed propt. impedim.
ordin. moral. actu ad finē nō pervenit
v. oīa non cesserit. Possunt impedim. esse
ex part. subj. v. ex parte obj. v. ex utraq.

Morali impotenti. respon. moralis necessitat.
ut faciat: impedi. accipi. aliqu. adiutor.
ad acta ponend:

Dicimus igit. ration. hum. moraliter impotenti.
esse ad cristab. obsequendas quæ ad relig.
natur. pertinet: absolute vero impot. si
negatur de myster. religio. Hand

I. Exponen. sunt difficult. moral. quæ
ration. hum. impedi. promiss. veritat. istas
inveniunt.

Quæro Quæst. Tusc. III. 1. dicitur tam.
ration. malis morib. opinionib. q. fere
p. nro vestigari; pergit deinde:

"simul atq. editi in lacu e. suscepti
... in om. continuo pravitate. e. in
cuncta opinione perversitate. versamus,
ut pane in lacte matris errore maxime
vivamus. Quæ vero parentibus redd. h.
deinde magistris traditi sumus, tunc
ita variis imbuimur errorib., ut
vanitati veritas e. opinioni confirmata
natura ipsa cedat ... Quæ vero accedit
eodem, quasi maxime quidam magister,
populus atq. om. undiq. ad vitia consentiens
multitudo, tunc plane infirmus
opinionum pravitate a naturaq. deridemus."

S. Thom. Con. Gentil. I. 4, ut revelatio.
Hand ostend. relig. necessitate. primum
enumerat difficult. e. incomm. quib. natural.
Dei cognitio in gene. hum. præpediuntur.

si nulla dare. revel. Tunc enimvero invenirent.
provid. sententia. si ex gr. Dei existent. relinquer.
soli ration. inquirenda.

1^a gr. paucis hominibus inest Dei cognitio ^(in gr. caus.)
plurimi enim aut non sunt dispositi ad studium
aut impediri. necessitate. rei familiaris aut
laborum proprii. Sic Dei cognitio: magnū
studium exigens, a paucis tantum obtiner.

2^a Hi qui apti sunt ad huiusmodi studium. vix
non perveniunt ad Dei cognitionem nisi per tempus
longissimum. unde „Dei cognitio: ait D. angelus,
quae homines maxime perfectos et bonos facit,
non nisi quibusdam paucis et his paucis etiam
per temporis longitudinem perveniret“

3^a in investigand. nunquam plene falsitas
admirationem, apud multos etiam ea demanet.
dubia, quae fuer. verissimum demonstrare.
praeterea et errores multi adspargere.

Unde conclud. D. Augustinus.

„Salubriter ergo div. providit clementia,
ut ea etiam quae ratio investigare non
fuit tenenda praescriberet; ut cum res
de fide fieri possent. div. cognitionis par-
ticipes esse et digni dubitatione cernerent.“

II. Secundum argum. est historicum.

Omnes populi: revelatio. destituti. in error. graviter.
inider: et mox pessime depravati. Quod
fact. univers. aliter explere: nequit, nisi
per impotent. ^{aliquam moralem.} rationem. humanam. aneque: ver-
itate: carnalis. quae ad relig. et mores

Ead. aliis verb. docuer. Locke de necessit.
agens revel. Xane, Spencer vero de aliq.
moralit. codice, reliquis auctor. confirmando.

Adde ep. philos. non inesse auctor. necess.
ut pultit. teneat. illis crede. non res.
Laurent. „Nihil ponderis habent ista pro-
cepta, quia sunt humani. et auctoritate. majori et
e. divina illa carent. Nemo igitur credit, quia
tam se hominem putat esse qui audit, quam ille
qui praecipit.“ (Inst. div. III. 27)

aperit.

Opus autem est, ut oēs gent. penur. suffri.
ut acervit. ē eord. cultusim. ex. gr. proper.

1) Qu. Grae. in Rom: polytheis. culcb:

multos admitter. Deos deary saepe reblent.
contamin. Sicuti apud eos phios. multa invent. multa indign.

2) Rom. opinio de virib. (erat perque
falsa, nedū impiā -

Cicero: de nat. deor. III. 26: Potēti-
logent. induc: Hoc quid. oēs mortal.
viri habent, externas comoditat. vincta,
reges, oliveta, ubertas. frugū ē fructum,
omnem deniq. comoditat. prosperit. que
vita a diis se habere. Virtut. autē
nemo unquam acceper. Deo retulit.
Nimirū recte: propter virtut. em-
pare laudamus ē in virtut. recte glo-
riam: quod nō contingit. si id donū a
Deo, nō aut vobis habet. Nā quis, q.
bonus vir enet, gratias diis egit
unquam?

Hor. Epist. I. 18:

Sed satis ē orare Iove, qui donat
et auctor
Det vitā, det opes; equū mi animā
ipse parabo.

3) De inord. anim. apud sapient. veter.
magne erat sententi. ē diversit. ē fluctuatio.

Cic. Tusc. I. 1: Ea quae vis, ut potero,
explorabo; nec tam. quasi Pyth. Apollo, contra

Recte Bossuet: oīa Deū fuisse ipsi, propter Deū
ipsū

De Deis profess. sunt. Ita ut Cicero diceret,
Veni, quomō nihil tā absurde dii
pō, q. nō dicitur ab aliquo philosopho
(De divinat. II. 58)

Deū: Qui deos esse dixerunt, tanta
sunt in varietate ac dissensione, ut
eor. molestū sit dinumerare sententias
(de nat. Deo. I. 1)

ut sint ē fixa, quae dicens; sed ut hominem. unq
 ē multis, probabilis conjectura. sequens: ultra eū,
 quo progred. quā ut verisimile videā, nō habet.

Ibid.

Nescio quomō, dū lego, assentior; cū posui
 lib. ē meū ipse de immortal. animoz coepi
 cogitare, assensio vīs illa clabitur.

Ipsa Socras: ultimo ante mort. sermone
 anim. immortal: multa dubitant. in° disser.

Itē tam. philosoph: optim. sentieb. absq. certa
 de anim. immortal: senten. nō poss. stare
 res huius:

Si nō: haec pro certis habeantur, necesse
 ē hoēs in maximar rez ignorat. versari,
 quibz subiectis nulla pō esse pietas, nulla
 sancti. nulla relig. ē perturbat. vita rege
 magnar confusio; fides etiā ē societ. hum.
 generis ē una excellenti. nōq, iusti. tollitur.

4) Major adh. circa mort. error caligo
 obnubilat. entium ment. philos. Ut imm.
 tant. philos. notem, Radon. ē Aristot.
 venter aut de matrem, aut de fil. educa.
 reliq. erga D. ē proxim. offit: recte
 semp. disput.

Neg. ipsoz vita pūa. semp. careb. opprobriis
 vel mores ipsoz ingentis quo fūb. put eoz auctor.
~~ex de illis et. philos. auct. qui reliq.~~

~~Haec reliq. conati sunt nov. mor. theomas~~
~~explicare - si quid erat, vīs labefactar: nō~~
~~exigu: tant. eoz nume. careb. vituperat. iusta,~~
~~de plurim. Pie: videt. optimo iure dixisse:~~

Videre licet... alios pecunia cupidos, gloria
nouillos, multos libidine senos, ut in eorum vita
mirabiliter pugnet oratio. (Tunc. II. 4)

5) Tand. neq. vero in eis. in ipsis venit amor,
unde neq. prompti erant, pro veritate mori
neq. audeb. populi venit: quae in eis. manifest.
2. pro timore. s. pro superbia. Unde neq. abhorreb.
a princip: imoralib. e. aperta hypocrisis:
quid aut. imoralis esse pro igne ager. abib.
atq. sentias

Sacerdote Pontif. ap. August. Regula
ad imitandum inter sapientes recepta: expedire
in religione falli civitates (De Civ. Dei IV. 10)

Socrat: Deos ex instituto civitatis esse
colendos.

Cicero id. praedix: (de div. II) licet
domi deos patrios videret

Plato in Timaeo: Deum invenire difficile,
e. quae iam inveneris, indicare in vulgo
nefas. -

Objectiones

I. Videt. revelat. necessari. pugna. in
div. iudic. si tam tard. Deo revela.
deserit pro X. -

Resp: Deo ipso sapienti. in ist. hominib.
se manifest. q. volunt adversa: ignor.
Optim. respo. apud S. Leon. Ep.

Sermo de Nativ. III. c. 4:

Cessent igit. illorum querelae qui impiis
murmure div. dispensationib. obloquentes,

de dominice natiuitatis tarditate causantur,
tanta preteritis temporibus non sit im-
pensum quod in ult. mundi æta. sit gest.
Verbi aut. Incarnatio hoc contulit faciend.
q. facta; ē rerum. salut. hum. nulla
unquam antiquitate cessavit. q. prædicar.
Ap̃i, h. annuntiare. prophete; nec sero
ē implet. q. semper ē credit... Nō
itaq. sero consilio deq. rebz hum. nec sera
misericordie consuluit, sed a constitutione
mundi una eandemq. orbz caus. salut. instituit.

Quæ div. veritas. hoc. quousq. observa:

D. Thom. Si aliquis, nutrit. in silvis v
inter bruta animal. ducta ration. natur.
regere. in appeti. boni i fuga mali,
certissi. ē creden. q. ei D. v. pr. intern.
inspirat. revelaret ea, quæ sunt
ad credend. necessaria: v. alig. fidei
prædicto. ad eū dīngeret (de Verit.
q. 4. a. 11. ad 1.)

Object. II^a Si homo nō pōt absq. revela.
cognoscere verita: ad legē ē religio. natur.
pertinentes, erit revelatio debita, ergo
neq. supernat. divi.

Resp: Nōi hom. poss. poten. phys:
- vera esset object: et nos eū diring
imō nō posse poten. moral. - præterea
esset revelat. debita, si unum esset mediū

quo subveni. pō impoten. hum. Habet aut.
de. aliā med. inter. v. externā ad idē efficiē.
Unde revelat. nō enet moral. heresse.
simplici. sed hypothe: - in præsenti aut.
ver. ordi. nō vult alii mediis uti

Nihilomin. hec revel: indebi. ē, nam

a) in præsenti ordi. Dirigi. ad fin. supernat.

b) ē modq. cognoscen. veritat. quā ea
vult natu. exigent.

Th. 4. De notis v. criteriis
revelat. Divinae

Si revelat. ē necess: ad vit. recte instituē.
ē salut. etern. assequen. absq. dubio accipien.
ē pia cū obediē. ē mū. gratior. At nō debem.
irrationalit. peind. more quidq. cred. tang. a
D. revelat. nā rational^{esse} obsequi. nostr. jūb.
Apq. Unde debet dignos. revelat. vera a falsa,
reog. errorib. contin. fluctua. animig. Neg.
prodes. aliq. revelat. nisi adess. mediā quād.
quibz ē vera ē divin. esse certo cogn. possit.

Unde S. Thom. con. gent. III. c. 154: Proportuit
igitur aliquibz indicis confirmari p̄dicationē
sū sermonē provenis. a Deo

Cf. I. Petr. 3, 15: parati semper ad
satisfactionē vtr̄ proferenti vos ra-
tionē de ea, quae in vobis ē, ppe.

Pius IX, Encycl: Qui pluribz Nov. 1846:

Hum. quid. ratio, ne in tanti momenti
negotio deseriatur ē arret, div. revelat.
facta diligend. inquirit, oportet, ut certo
sibi constet D. esse locuta, ac eid. quoadmū
sapientif. docet Apq. rational. obseq. exhibeat."

Quae: quibz nō notis possit revel. div.
certo cogn:

Reverunt. etia crite: quia eāz ope dijudicet.
revelat. verit. ē origo.

Reverunt. crite:

c) negat. quae nō reverunt, doctri. aliq.
habeat. ē nō revelat: si admitt
pō esse revelat: sed illis nō oport.
eā nō vera esse revelat.

b) posit. si adsumt, m^o inefragab. doctrin.
aliq. testifican. origi. divi. esse.

c) extrinse: quae doctrin. extrinse.
superveniant

d) intrinse: quae doctrin. ipsi inher.

1) Talis videtur. negat. praecept. ē uniformitas
in praecept. rationis. Deq. eū, auctor revelat.

veritas: nō pōt itē ipsi contradic. ē eū
cūdo. ē natural. lūmin. ē supernat.

hūc oīs revel. falsū haberi. erit, quā

a) pugnat. in veritat. certo aliunde
cognit. -

b) " cū praecept. moralit.

c) quae ^{habet} partes inter se pugnant.

d) si in m^o propagationis. detegere.

verba p^{ro}priū aliquā v. v. v.

aliud quid dicit. bonit. aut

sancti. rejuget.

Hoc tam. inter. acute adhiberi. ē, maxime
si agat. de myster. neq. rejuget. ē
ab. inquiren. testimon. histor. quibz nō
revelat. elicit. penit. exorir. quā modis
et ratio hūm. summa veritat. arbitra
constitu. veritat. rejici: quā conform. in
praecept. rationis. nō p^{ro}priū inhib. appare:
Non ē igit. videtur. Hoc abq. p^{ro}priū
neq. unū esse pōt, nisi contradic. evidens
sit ut ex. gr. in religionibz pagan. Unde

ē sapienti. c. qd. p^{ro}priū verit. videtur infidel:
inhibet.

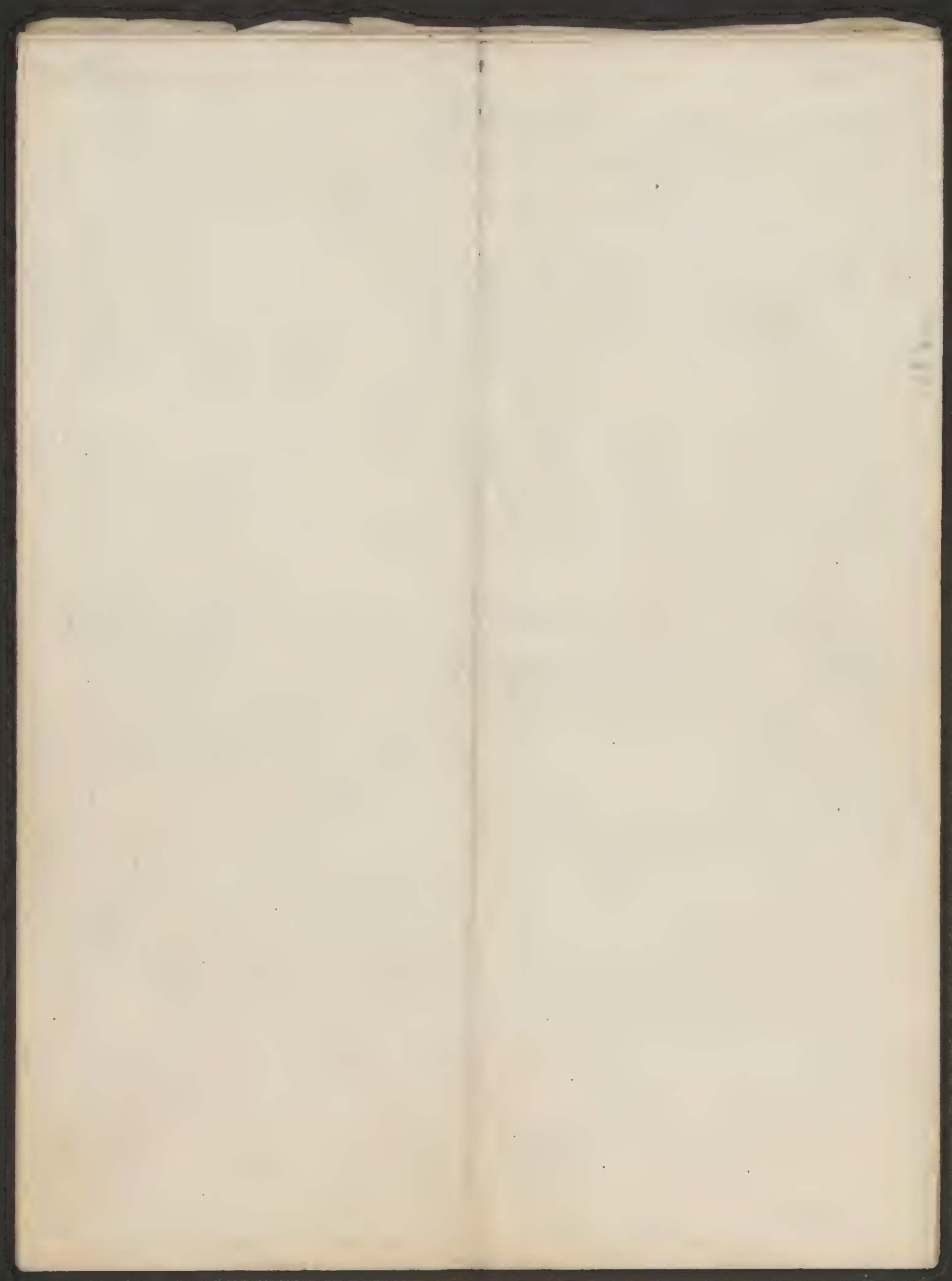
2) Criter. posit. intrinsec. ē sublimit. pulchrit.
doctr. revelat. quæ convenit. hoīs vir. excedit,
q. si accid. nō abq. jure censet. aut. nō
a se, sed a Deo habere: ea quæ scrips.

Ad nō ē suffic. hōve argum. ad invencēd.
revelat: v. oīq. eā manifestat: paucis enī
fā sunt exultis, ut poss: perspēt. hab:
doctr. excellent.

Hinc primo loco semp. recurrēd. erit
argum. p. extrins. v. posit. quæ sunt
facta q. cad. oīq. accommod. Sunt aut. da.
facta, quæ dāt fin. hunc obtin: mira-
cu. videli: ē propheti.

Vēq. abq. ratio. gravif. Salvat. asser:

Jo. xv. 24: Si opera nō fecerit, quæ nemo
aliq. fecit, peccatū nō haberent. —

^{miraculi}
De natura et significatione
Th. 5. ~~Miracula~~ ^ē possibile.

Rationalist. probe via: om̄ argumentorū quibz
probe: pō divi. revelatō. ong. maxim. ē
solidif. esse miracul. ~~scilicet~~ oper. i. h. ponant,
et miracul. neq̄nt fieri possē, nedū cognosci. Em̄g. Tie. - Oeuvres Th. - p. 106. 19.
eos vero qui miracul. admitt. hōes procla-
mant: impensibiles.

Constit. Vatic. Constit. Dei Fil. c. 3. can. 4°:

Si quis dixerit, miracula nulla fieri
posse, proindeq; oēs de iis narrationes,
etiā in S. Script. contentas, inter fabulas
v. mythos ablegandas esse, aut miracul.
certo cognosci nunq̄nt posse, nec ita
divin. religionis Xand originē sibi pro-
bati, a. s.

- a) posse fieri
- b) posse cognosci
- c) cognita rite probare
divin. relig. nostr. ong.

1) de nominibz miracul.:

D. Thom. 2^a 2^a q. 178. a. 1: In miracul.
duo possunt ostendi: nam quid. ē i. q.
fit q. quādo ē aliquid excedens facult.
natur. d. ē rer. h. miracul. dicitur vir-
sutes. Aliud ē i. propter q. miracul.
fiunt, n. ad manifestand. aliquid super
natu. ē rer. h. communiter dicitur
signa; propt. excellēt. ante dicitur.
portenta v. prodigia, quasi prout aliquid
ostendentia.

4) Definit: Miracula ē effectus, qui divinitus
fit p̄ter ordin. natur. servatu (Thom. con. Gent.
III. c. 101) unde ad miracul. essentialis requir.

a) ut sit causa egi deq

b) ut sit effectus praet. ordin. naturae
s. contrarij rei dispositioni rei. na.
turae "

Quae duo accurat. sunt explanan.

Prima: Mirac. nom. a mirando Ta

miram. prop. 2^e caus: (cf. Thom. 99.
disput. de miraculis a. 2) : si causa
egi per quam admira. sit occult:

b) si in re illa apper. aliquid qd.
deberet contrar. ene egi qd. miram.

Ta causa effectus p^o ene v. occulte
simpliciter v. quoad nos. Ta res se
aliqua est mir^a, si egi causa simpliciter

est occulte est praeterea in re ipse est

contrar. disposit. rei. natu. effectui

Causa vero occultis. est deq. n. ing

essent. nullus homo in statu hujus

vitae intellexit capere p^o "(Thom. con. gent. III. c. 101)

Secund: Si de^{est} vidit altera, n. ut sit

effect. praet. ordin. natu. quāvis excedat

finitat. natu. est caus. habe. occult. Dicitur

sc. nō est nec divi. mirac.

D. Thom. 1. qu. 105. a. 3. ad 1: Creatio

est justificatio impij, ^{quāvis} a solo Deo fiat,

nō tam proprie loquen. mirac. dicitur.

quā nō sunt nata fieri p^o alias caus. est

ita nō contring. praet. ordi. natu. in hec

ai ordin. natur. nō p^o tinent.

Animadu:

a) ordo = multiplicitas ad unit. reduc.
plures effect. si ad un. caus. reduc. ordo ē
ordo 3 ex:

α) particular. s. alien. natu. cui p^r De Thom. con. gent. III. c. 98.
alig. effect. oppo.

β) ordo universalis = ordo un. creat.
ad in. or.

γ) universalisimo ordo oīū rez
creat. ad Deū.

1) Tā mirac. ut dicit: de ordin. partiu:

D. Thom. I. q. 110. a. 4: nō sufficit ad ra-
tionē mirac. si alig. fiat p^r ordin.
natu. alimq⁹ partiu, quā nō, in aliquis
projicit lapid. murtū, mirac. facer. in
h. ut p^r ordin. natu. lapid. Ex h.
ergo alig. dicit. esse mirac. q^r fit
p^r ordin. totiq⁹ natu. creat.

2) Neg. mirac. dicit. p^r ordin. universalis.
totiq⁹ natu. Quae loquit. quid sibi velit,
ex his, quae reguntur appareb.

In ordin. totius natu. duo consider. poss:
a) res quae ordinant.

! p^r ordin. = p^r ordinat. divi.

Itē res quae dicit. p^r ordin. totius
natu. fieri p^r comparat. v. in reb⁹, quae
2° ordinant. v. in p^r ordin. divi. quae ē q^ria
necesse ē bonit. divi. oīū ordin. in bonitate. nec
cūctū in fū. ultio.

Pro igit. quæ:

1) an miran. sit opq præd. di. præord.

h.e. opq a deo nō præordinat.

2) an miran. sit opq præd. res natæ.

quæ nō præd. di. præordinat. h.e. præd.

ipais vidit.

Evid. ē miran. nō dii præd. di. præord.

esse s. præd. ordi. universalis.

D. Thom. cont. gent. III 98: nō ē possib.

q. d. aliquid faciat q. nō sit ab eo

volit. cū creat. ab ipso nō provid.

natural. sed p. volunt. ut ostend. ē.

(ib. II. 23) Neg etia ē possib. ab eo

aliquid fieri q. eij nient. nō comprehendatur

cū volunt. esse nō possit nisi de aliq.

ante. Neg iterū ē possib. q. i creatur.

aliq. faciat q. i sua bonit. nō sit ordinatū

nūc i fin. cū sua bonitas sit impr.

cert. voluntat. ipsij. Simili. aut. cū

q sit oīo imutabil. impossib. ē q.

aliquid velit q. pñq noluerit aut

aliq. de novo incipiat scire v. i sua

ordinet bonitat. Vult igit. D. facere

pō quis sub ordi. suæ providen. exdat

nient nō pō aliq. facere q. eij operativ.

nō subdatur.

Quæ d. Thom. argument. suffic. ad duas

object. nient. q. e rationali volent fieri

miran. si lier. aut nient. di. labora: defer.

aut volent. di.

Quæ dubia ut oīo tollant: audiat. iterū

De potent. q. 6. a. 1. ad 6 : D. nō facit
cont. rationes natural. mutabili volunt.
nā D. ab eter. providit ē voluit se factur.
q. in tempo. facit. Si ergo institu. natur.
cursu ut tan. praediuaretur in eter.
sua volunt. q. prat. curs. istu quandoq.
factur. erat. "

ibid. ad 12 : Ars divin. nō potest se
ipsa explicat in creatur. productione
ē. sed. ante nā pō alio in° aliq.
sa : quā habeat cursu natu. Unde nō
seu. nō pō facere contrariu natu.
possit facere. cont. sua arte. Nā ē
homo artif. pō aliud artificiat. facere
pō sua arte contrariu in° quā pō
fecit. "

3) Reman. igit. h. nūc, ut mirari. dice.
prat. ordi. universal. natu. quae verb.
ut rect. int. ad. animadu.

- a) natur. = substant. rei creat.
- prout ē inaz operation. idoneo prout.
- b) summa omī creatur = natur. univers.
- c) normae constan. rei. quae substant.
- const. vires suas regular. exercent = leges
naturae.
- d) modus const. harz action. = ordo natu.
- e) effect. qui proced. ab actiō. subit.
= cursu natu.

c) d) e) ^{proviniente} ~~mutuo~~ ~~superior~~: quon.
mutuo se infer.

4) Et igit. miran: praet. 3ot. natu.
orhi: v.

d) quia super. vires creatar
substantiar (= natu. univers.) h.e.
nulla in ~~ipsa~~ in eis producen. tal.
effect. -

β) quia praetergredit. legē e-
mā operan. (= ordin. natu.) quāvis
nō super. vires natu. h. e. quāvis
vires natu. nōt capax; producen.
effect. aliq.

D. $\gamma^{\bar{\nu}}$ produce-effect.

d) ad quē produces: nulla vis inē
natura.

β , que vir. natu. produci. poss.
at nunc us

8) confine - vires. natu. ^{quo minus} ~~ne~~ egant
i. q. age: ^{valent}

5) quæ: utrum mirum sit necne cont.
ordinatum?

Resp: no e' simpliciter sed sec. quid.

Videl. enet simpli. cond. natu. si

en et ont. orbi. universalis. red

quon. e. iohann. vnder. ord. universatē

ch. *Spec. contr. nat. res. quid.*

No. 10 ene simpliori cond. uadr. ^{ad} 9/.

natu. ē in potent. sunt aut. relate
ad D. oēs creatu. in potent. obedientia

Si quis vero obire. Deū nihil posse cont. ordin.
moral. facere, ergo neq. cont. ordin. phys.
respond. verb. D. Thom. de potent. qu. 6. a. 1.
ad 3: Licet D. possit facere cont. ordin. qui
ē unū creatu. ad aliū q. ē quasi natu.
particula: respectu ipsius, nō tam pō facere:
cont. ordin. creatu. ad seipm. Iust. aut.
hōis consist. principali. in debito ordi. hōis
ad D. Unde cont. ordin. iustit. D. facere
nō pō. Cursq. aut. natu. ē res ordin.
unū creatu. ad aliū, ē ideo cont. iust.
natu. Deq. facere pō.

Scholion.

Quā sup. demonst. mirac. caus. p. se
resulta. esse, appar. non nisi D. poss. ej.
aut. esse. Quā. Tam. utrū angeli quq.
possint nec ne esse causa mirac. Cuj.
questio. solutio: p. m. tant. hic indicab.
p. tinet em. ad al. tract. et n. qui ē
de angel.

Duplior quā dicitur. caus: p. m. p. e.
minister. v. impetrator. respond. quodsi
quere. de cause minister. v. impetra.
nihil obsta: quā angeli mirac. facia:
q. etia de hōibz tenend. ē s. imo de
demonibz (Cf. Bened. XIV de Canoniz.
SS. lib. IV. pars 1^a c. 3. n. 13)

De causa aut. p. m. p. e. hōis statu:

Alia ē veritas operis, alia verit. mirac.
Ita possunt mult. res r. ab ange. 3.

a demonib. fieri quae nobis videantur mira.
esse, qui tam sint, quam sunt res vere.
Videlicet. appellam. miram. quia nostri
vires ea perficere: non possum. est quod causa
eorum occidit. Sed hic quid. mouend. quod
res neque ab angelis fieri possent, multo
vero minus a demoni: quoad veritatem
rei, ex. gr. resuscitatio. mort.

At huiusmodi facta extraordinaria: quae
ab angelis. v. demonibus. producantur. quoad
veritatem rei, non habent. veritatem. miram.
h. e. non sunt vera miracula.

(Cf. Bened. XIV loco citato)

De veritate. ontologica. miraculorum.

D. Thom. I. q. 114. a. 4: Si miracula
proprie accipiamus. demonibus. miracula. facere.
non possunt. nec aliqua creatura. sed solum
Deus. quia miracula. proprie dicitur quod fit
praeter ordinem. totius naturae. sub quo ordi.
continetur. omnis virtus creaturae. Dicitur. tam. quandoque
miracula. large quod excedit. humanam. facultatem.
in consideratione, est tamen. demonibus. possunt
facere mira. quae scilicet. homines. miracula. in
quantum. eorum. facultates. est. cognitis. excedunt.

Id. I. q. 110. a. 4. ad 2: Miracula.
simpliciter. loquendo. dicuntur. cum aliquis. fuerit
praeter ordinem. totius naturae. creaturae. Sed
quia non omnis virtus naturae. creaturae. est nota
nobis, ideo cum aliquis. fit praeter ordinem.
naturae. creaturae. nobis nota per virtutem. creaturae. ÷

(miracula a demonibus. fiunt res. apparentes.
Santo. D. Thom. I. q. 114. a. 4. ad 2.

÷ nobis ignota. est miracula. quoad nos.
Sic igitur. cum demonibus. aliquis. faciant
non virtutem. naturae. miracula. dicuntur. non
simpliciter. sed quoad nos. —
Cf. D. Bonaventura. III. 102.

Pat. etiā ead. factis habere poss. veritat.
 operis, si a d. fiunt s. ab angel. qui tunc
 habeant ratio. v. verit. miracul. si ab angel.
 propr. virt. producant.

Ratio haec ē q. ang. (v. demo.) semp.
 egent interven. ē ope causarū naturae.
 d. nō ite

Th. 6. Miraculū ē possibile

Miraculū = eventus totius natu. creat. facultat.
 ordinis. consuet. excedens.

= opus q. fit divinitus praest.
 ordin. communis. servatū. (d.

Tho. I. q. 105. a. 7. Contingent.
 III. c. 101.)

Mira: ē possibilis: si opus concept. nulla
 involv. contradict. Tō aut. demonstr.
 nulla in eo inesse contradict. neq.
 ex part. natu. neq. ex par. Dei.

I. Nō ex part. ordin. natu.

Ordo universalis praest. quē fit mira:
 nō ē necessaria: sed contingens

a) substantiae: oēs creat: sunt conting.

ordo
 b) nō per se ita ad eaz essent. ut
 absq. eo neque. existe.

c) nō ita ē constitut. ut absq. lev.
 commutatio. nō possit manere: maxime
 quā mutatio illa nō a quolib. sed
 a d. Mx. ordini aucto. procedat.

2. Thom. I. q. 105. a. 6. 2. pō fare.
præst. ordin. rez quia ordini secundar
causar ipse nō ē subiectus, sed talis
ordo ei subiectus. quasi ab eo præced. nō
pe necessitate. natu. sed pr. arbit. vo-
lunta. Potuisset namq ē alius ordin.
rez institutio. Unde pō præst. hunc
ordin. institui agere, ut voluerit."

S: homo nō age: vnt. pattrinla.
ordin. alior. rei cur nō poterit D.
fare. alig. q. sit præst. ordin. totig
natu?

Neg. de essent. legis ē ut nunq. ei
derogetur aut ut derogatio alig.
sit destitut. v. abrogat. ejj.

2. Thom. de potent. q. 6. a. 1. ad 20:
Licet D. faciat alig. effectum præst.
action. caus. natural. nō tam. Soluit
ordin. caus. ad unū effectū, unde ē
in igne formaris remanebat ordo
ad comburend. licet nō combure:
tres puer. in camino.

Animad. præst: mirari: esse

mir a) aliquar. supra leg. natu. quatenus
producit. effect. ad quē producere. nulla
vis inē in natu. H. posse fieri quis
negat? certo D. vnt. infm. ampl. valet
quā rez creat. vires finitæ

b) aliquar. mirari. ē præst. leges

quando produci. effect. ad quē producend.
ante sunt vires natu, sed v. produci. sine
iis v. nō observato eaz mō agen. leg. i. impressi. dicend. Deo ē, ut ipse possit effic.

a) aliquar. miracu. ē cont. leg. natu. i. q. facit creatu.
quando impedi. effect. iust. viru natu.

H. esse possib. facit. conced. ~~Deo~~ si consider.
essent. alig. creat. exige. vires quorū.
ipsi propr. nō sēp ut sēp. agent.

II. Neg. ex par. Dei

a) nō repugn. miracu. neq. vident. div.
nem praev. D. suspens. ordi. a se
perpetrand.

b) neq. volunt. divin. Namque
ea mirabil. ē natant. ostend. ut
miracu. oīe nō praev. ab eod.
divin. volunt.

c) neq. iustit. v. sanctit. reman.
ent ordo creatur ad D.

d) neq. sapient. nō est D. eman.
opq sui

Ipsa Bayle, receptioz longe pmi:
huiusm. dubitatio. esse mem. verbor huius
(Cf. Diction. ep. s. v. Spinoza)

Cf. verba praeter: D. Thom. de hac re
(cont. gent. III. 99) de quib. haec tant.
delibamus: nullo mō meliū manifestari
pō. q. tota natu. divin. subiecta ē volun-
tati, quā ex h. q. quandoq. ipse praeter

natur. ordin. aliq. operatur. Ex h. aut
appar. q. ordo rez processit ab eo, & nō
per necessit. natur. sed per liber. volunt. etv.

Cf. etia I. Aug. in Joan. Tr. 24. n. 1.

III. Miracul. nō solē^{nō} (pugn. in attrib.
divin. ^{sed} ab eis necessariis positum. Scilicet patrand. ex
miracul. potest. videri. ubi

a) div. intellect. cognoscit eum plur.

ordin. natur.

b) div. sapient.

c) div. bonit.

d) div. potent.

Th. 7. De vi probandi
quæ inē in miraculis

Tota vis ē reus. miracul. in eo ē ut aliq.
 verū esse prob. h. q. edixere PP. Vatic.

Tā 2° m^o consider. miracul. poss.

a) in se

b) quoad nos

a) in se si consider. evid. ē in ill. inesse
 ut proban. quæ max. nō est p^r D. q.
 fals. ē tang. verū affirm. brachio potest.
 nō. Unde eo ipso q. miracul. fit ad
 doctrin. aliq. confirm. certi esse possum.
 de verit. doctrin. At

b) quoad nos nō tā plane res proced.
 Debeant enī certi esse de eoz verit. object.
 Ad h. aut. tria requir:

1° verit. histor. miracul. i.e. ut certo
 constet. ne vera accidit. fact. illud
 phys. q. miraculos. celebra:

2° verit. physiol. miracul. = i.e. ut
 certo constet fact. illud ita esse p^ret.
 tot. natu. ordin. ut nō sit D. hab. aut.

3° verit. relativa mira: = i.e. ut
 constet fact. illud esse ad confirman. revelat.
 Unde scus: verbor. Conit. Vatic. quæ
 thes. p^reced. attuli: hūc ē:

0° etā appella: veritas demonstrativa

posse nos in certis. cognosc. miram. quae
narrat. fecte esse ad revelat. confirmat.
^{ne vera facta esse;}
etiam vera fuisse miram; tand. vere facta
fuisse ad confirm. revel. Xana.

Ita tunc haec nobis probant. mult. praeiis
praemiss. de miram. vi quoad se:

I. Miram. confirm. veritate. revelat. ee
probandi vi quae in se habent.

I. nō pō loqui false. Atqui miram.
sunt quodd. verb. div. Ergo si fiant ad
confirm. vent. aliq. debet ipsa esse vera

I. Thom. quodlib. 2. a. 6. ad 4:

Continge. nō pō q. aliquis falsē doc-
trinae auctoritatis vera miram. faciat, quae
nisi virtute divi. fieri nō poss. nūc
I. enet falsitat. testis q. ē imposs.

Unde a mult. theolog. rectif. miram.
in nigillo reg. compere: quo apposi.
tittere cognosc. regide esse

II. Scitā vi probat. quoad nos hab. mira.

Sane haec erat commun. hom. persuas.
unde nō solū Xani sed etiam pagani
ad asserend. religion. suaz praestant.
et miram. appellat. Quae commun.
hom. opin. ē tendentia nos. fact. ē argum.
quo incedu. miraculor possibit. v. cognoscibit.
oppon. dicent. religion. quā maxim. divers.
ē ubi contrar. ad miram. provocat.

Minim. tam. advers. nostr. q. volunt, offri:
 Na si negan. quoy v. impostor. ~~pro~~ doctrin.
 mes fals. aut impi: cert. miracn. quibzda
 defend. inde nos rej. miracn. in esse vider.
 pro revelat. Xene at rej. hoibz vrbz
 firma inesse pensus: De vi miracn: ad
 proband. aliq. revelat. tang. divi.

III. verit. miracn. histor. cognos. pō

divi. advers. de verit. miracn. histor. nō
 posse constā. nisi ex testim. hom. h. ven
 propter interdicted. nō nullo pignit
 certitud. absolut. sed ad ratiō. moral.
 quā nō ē nisi probabilit. quēd.

Resp. ^A Si verū ē q. advers. jactant, ois
 erit certitud. histor. e moral. contentu.
 q. ten. nemo ranc mente quidebit. Sane
 testimon. hum. debet. condition. instruit.
 nec se fert cā quā divi. certit. histor.
 ē quā ipse resolu: in pūcip. logi: certit.
 nullq. effectq. sine cause. Miracn. pūro
 nō differ. ab aliis fact. histor:

a) Quāvis mirā: sint fact. supernat.
 portū. tam. ad ordin. sensib. unde si
 a mult. testibz referan. hi nō minore
 fide dxi sunt, quā si enarr. fact.
 aliq. natu.

b) Homēs ei præteri. eandē atq.
 nos adhibeb. diligend. ē attentio. in examin.
 factis insolit. ē portentos. major. certō quā
 in fact. vulgar. Unde testimon. eoz de miracn.
 major. ē auctorit. quā vix facta naturq.

¶) credidit eorum auctoritate si multorum
interer. nega. miramur ea quippe quae
molest. s. dominosque essent eorum s. proe-
judici. religios. aut philos. s. eorum reb.
public. e. sociali. -

Resp. B: ad object. Humi quae ita hab.
(Opp. T. III. p. 178 edit. 1770)

Facile est mille test. erra. aut deper-
que facta legibus natu. repugn. existere;
primum moralit. tant. impossib. e. experien-
consonu. reru. vero phys. imposs. e. ex-
perien. contrar. e. In o. porro mira.
contra unum test. mille insurg. si ex
gr. si unus testetur, mortui resurita.
fuisse, milleui testes affirm. mortuos
ad vitam non redire. -

Resp: a) argum. Hum. nimis prob.
quia neq. ipsi debere: credere: vultu
est. si penitus: aliq. devin. a conse-
cution. natu.

b) Physi: impossib. subiac: oipot.
s. q. advers: flor. faciunt v.
et ignor.

c) no. e. veru. con. unum test. mira.
mille exurg: test. contrar. no. hi au-
tent test. cond. miracu. illud suffrag.
perpetu: sed pro stabilitate legu. natu.
aut nemo negat.

Inter. hic quoy censend: contra fact.
ut vult argum.

(p. velle: Zeller affirm. se factu. fuisse,
si praesto fuisset. Domin. resurrex.)

IV. Veris. philos. miram. arguo. pō.

a) Miram. quid. advers. neg. perspect. ac. requit,
esse natu. vires, hinc impossib. esse divini.
rit. natu. opp. ē prodigios. Hōs pencepi
judicis. nō posse aliq. natu. q. post. falsu
apparui scient. natural. proventis. Remane.
igit. temp. possibit. ut miram. aliq. nō
a Deo patvati sit, sed virib. natu. occult.

Respi^{a)} vires occult. aut temp. agn. aut
aliquas. et neutro. dir. pō, ergo -

nō prim. quā miram. accid. rariss.

nō sec. quā ipsi advers. fatent.

leg. natu. eā ene stabiliti ut neg. a D.

solvi queat - ergo multo magis ab occult.

quib. opōd. natu. virib.

Præter temp. miram. fit ~~improba~~ hoc.

nomi. ē auctori. div.

b) Nō cognovi. oēs leg. natu. positive
unde affirm. ut possu. quousq. protenda.
eas officiosa - at cognovi. eas negative
ut dire. possim. quousq. nō perting.

Ex. gr. nemini. posit. quid valeat medici.
cus, at certe pessima. nobis ē negat. eā
ut possu. homin. vere mort. ad vit. revocare.
Nemini. quid possit vox humana. perficere.
at hoc certo nob. vult. eā ut possu. cœlo
reddere. ~~facit~~ hum. oculis.

c) It. porro confirm. modo quo perpetrari.
miram. ē mediis que adhibet.

2) Repor. adverb. miser. poss. explic.
m^o natur. pr. fid. ē volunt. eoz qui operab.
miser. ē eoz qui ex patiebant. inq^q
operatio. hui. quoz. exempl. haberi in
magnetis anim. s. innumeris qui etia
a fide agent. repeti.

Resp: nō oīa miram. erant sanatio:
ut suppoz. ardent, advers. ita ut phre-
nasia nihil possit in eis perficere
neq. sanation. ipse p. sola incipiat.
caphura: possu. ē q. maxia. ē in
semp. fides requiesci velati in mortu.
n. abs. lib. equis.

3) Objici. adv: miram. fieri posse vñb.
naturæ, s. angelor. s. demon. Quo facto
inest. erit, utrum sit mirum, et factuatur
claus. potest. invisib.

Resp. angel. bonos nō posse facere
factis confirmare: doctrin. fals. quæ
revelat: esse trad. ~~quæ~~ ^{si} ~~non~~ ^{intelligitur}
angel. vero melius certo prohibere: a D.
nō huiusmodi quid faciunt, et iniquitatem
miserabilis exornata in D. redundaret. -
Tand. si sancti esset angelos et bonos s.
eorum potest. ut viderent spiritibus
vitalibus. ois tollere: certitudo. phys.

Neg. object verb. Salvator:

Surgent enim pseudochr̃i & pseudo
prophetæ & dabunt signa magna & prod-
gia, ita ut in errorem inducantur, & fieri
nō, etiā electi. Matth. XXIV. 24.

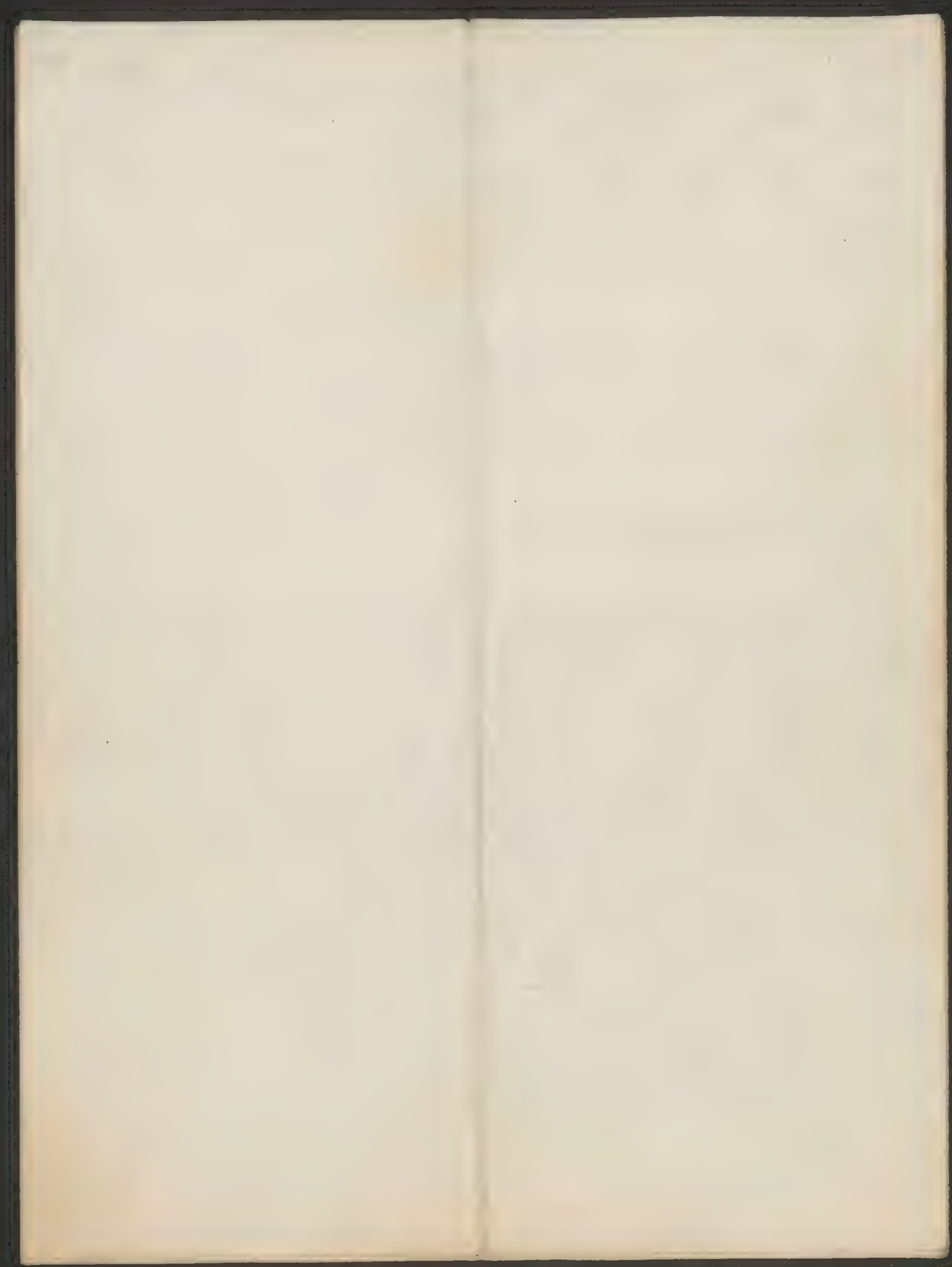
4/ Obj: veritat. miracul. proba. ea verita.
doctri. doctri. aut. verit. ex verit. miracul.
qui ē inu. vitiis.

Resp: scilicet. doctri. adhib: ad dijudicium.
fals. vere mira. & falsi. Concedo -
adhibe: ad fact. aliq. tanq. miracul.
improba. Nego -

1. dicit: primo casu jā habet. aliq. fact.
prodigios. ē h. quari. utri sit & D. verit.
seu. esse haberet. fact. aliq. de quo
oī nō constar: esse miracul.

V. 2. miracul. sunt perpetra. ad confirm.
veritat.

Profer: si quis doctri. aliq. praedic:
e.g. veritat. miracul. error: - miracul.
aut sunt vere miracul. tū enī. est D.
volui: doctri. ab hoc ito proposito. +
confirm. tanq. vera ē sua. Cū enī mira:
ut possit fieri aī. a Deo, ille qui aī.
in miracul. perficit, hab. D. consentiē. verit.
mī. oīq. qui miracul. & D. esse cred. hoc
ita putab. Unde si D. nō intend. miracul.
ne pregit. ad proce: alium. e.g. doctri.
error: hūc in error. induc. Tō sane D.
permittit. ut aliquis p. fals. miracul. hūc
in error. induc. et nō p. p. operatio.
posit. imposito. pūa: ad animas reducent.

Th. 2. De nomine prophetia
ac natura.

Proph. ^{a)} sensu latius: = interpreta.

Exod. VII. 1. p. Dixitq; dñs ad Moys.
Sive condidisti de d. Pharaonis et Aaron
grat. Sing. erit propheta sing. 2. Tu lo-
queris ei oia que mando tibi, et ille
loquet. ad Pharaon. ut dimitt. filius
terra. de terra me.

b) homo prädicit. cognitis. incog. que vulg. p-
sunt:

Tit. 1. 12. Dixit quidam ex illis, propriis
ipsorum proph.: bretones semper mendaces,
malle bestia, ventres pign. 13. Testimoni.
h. veni ē etc.

c) compositor hymnorum eorum cantorum
in laud. dñi in.

1 Reg. X. 5. ~~Quod~~ in ingressu fueris
ibi urb. obvia habeb. grege prophetarum,
descendent. de excelso ē ante eos psalteria
et tympana ē tibia ē cithara ipsorum
prophetantes. 6. 7 insiliet in te Sp. dñi
et prophetabis in eis ē mutabens in
vnu aliu.

d) doctores ē interpret. legi
fili prophetarum

e) Scriptt. oēs inspira. licet nō promulgant
propheti. propr. dict.

f) proprio sensu: proph. qui cognoscit. ē
annuntiab. occulta, ea videli. que nō poter.
cognos. nisi lumi. supernatu.

2. Thom. 2° II^a q. 171. a. 1: prophetia
primo ē principali, consist. in cognitione quae
videli. prophet. cognosc. ea quae sunt praesent
ē remota. ab homin. cognitione prophetia
secundaria consist. in locutio. prout prophetae
ea quae divinit. edocti cognosc. ad edificand.
alior. enuntiant ...

Ita si prophetiae vox h. sens. propr.
inspicit: comprehens. cognitio. om. rer. a
cognitione. naturae. remotar. s. future
sunt s. praeterit. s. praesent.

S. Gregor. in Ezech. hom. I.

9) Sensu strictius. prophetia ē cognit.
event. libere futuri

Cassiod. in prolog. sup. Psal. c. 1: Prophetia
ē inspirat. v. revelat. divini. rer. event.
imob. verita. denuntiatio

De hac proph. sensu strictius. sumpta
nob. agend. ē.

Quae defin. nūq. partib. suis expon. ē.

1) inspiratio v. revelatio nam, ut obser.

2. Thom. (2° II^a q. 171. a. 1. ad 4) ad pro-
phetia requiri. inspirat. quant. ad mentis
elevatio. rec. illud Job. 32: Inspira. omnipotentis

datur intelligentia; revelatio aut. quant.
ad ipsa perception. Divinor. in quo perficitur
prophetia ē p. ipsa remouetur obscuri-
tatis ē ignorantiae velam. rec. illud Job.

12: Qui revelat profunda de tenebris.

2) divina, nō requiri. lum. inspirat. in natur. cognit. nō sufficit.

D. Thom. 2° II° q. 171. a. 2. Sicut manifesta. cor. oral. visio. fit per lum. corpora. ita etia manifesta. visio. intellecta. fit per lum. intellectuale.

ibid. a. 3. ad 3: formale in cognitio. prophet. ē lum. divin. a cuius unita. prophetia hab. unita. species: licet sint diversa, quae per div. lum. prophetice manifestantur.

De indole lumi. prophetici cf.

D. Thom. 2° II° q. 173. a. 4.

3) res euenty = object. prophet. sec. strictis. acceptio. ē futur. conting. nō cognosci. in suis caus. natural.

D. Th. 2° II° q. 171. a. 3 ad 1

De causis agens definit:

Prophetia ibi definit. sec. i. q. proprie significatur nomine prophetica. & per hanc etia m^o prophetia dividitur cont. alias gradibus gratis datas.

4) denuntians h. e. ~~predicatus~~ predictivus alius facta ab propheta:

5) inobili veritate, requiritur cui in prophet. certit. quae maxi. fit de verita. eor. quae dicit tu quoad m^o prophetizandi: ut nō sit conjectural. aut vago, sed praecis. & divi.

de m^o quo fiat inspirat: prophet.
lege D. Tho. 2. 11° qu. 173. a. 2.

Th. q. Pro. etia ē possibili

Suppo. ex theol. natu. D. habet: scient.
perfectiss. cui nih. pō impedi. novū, nihil
reman. ignot. Ergo cognosc. etiā. nā
quae eventus. sunt, quāquam. pend. a liberis
agent. volunt. -

S. Aug. ad Simplician. II. q. 1. n. 2.

Demonstr. ut deo potius sciunt. esse quā
praesciunt. futur. in nihil accid. Sgō
sciunt. eaq. quae praesciunt. ene futur.
temp. Ipsi. praesciunt. fuerit. ab oī eternit.

Quo. comp. -

D. Thom. 2. II^{ae} q. 171. a. 6. ad 1:

certitud. div. praesciend. fertur in ea
sec. q. sunt praesentia ē ja determin.
ad unū.

Præcognitio event. libe. futu. nō requir.
phys. egi. existen. ab eter. sed solū
logic. s. obiect. verita. illig. phys. existen.
quā habet. pro sua temp. differen.

Obiect. 1^a: futur. liber. nō ē, ergo. nō
cogn.

Respo. nō ē sec. ene reale ē phys:
at ē sec. ene intentionale.

Obiect. 2^a Praesciend. divin. destine.
hum. libera.

Respo. libert. ē immut. a princip.
intrinse. antecedent. determin. ad unū

et D. pr. nra praesent. ut pon. in loc.
tale princip. ergo homo lib. mar.

Und. modis dix: D. certo praevd.
aliq. futur esse quē necessario

Orig. cont. Bel. II. 20:

Si igit. illud oīo (πάντως) necessa.
intellig. ut significetur, ex causa ne-
cessita. (ἀναγκαστικός) proveni. ut
dang (i.e. ut concedi. ita factū futur.)
si sent. enuncie. fact. certo futur.
ut vero in? qui esset necessit. ex par.
causa, illud concedi.

Altere resp. Si praesent. div. ut ē
utriusq. futur. dang. praesent. ab aetern.
evd. est sciend. objer. unū libe. existen.
neq. libert. eq. tolle. neq. immutata. natura.

Poeth. de cons. I. pr. 6: Quid postulas, ut
necessaria fiant, quae divini lumi. lustrentur,
ut se hōes quid. necessaria faciant esse,
quae videant? Nūc em quae praesentia
cernis, aliquā eis necessit. Quod addit
intellig? Minime. etc.

Obi. reb. Celg: Deq. erat qui praedixit
Iuda proditiōē ē Iudeoz velle ē
oīo fieri debuit (πάντως ἔχρηγε σύκοις)
q. erat praedict.

Respon. Orig. (in citat.): Celg putat q. praedict. ē ab aliqua praesentia,
ut fieri, quā praedict. ē, nos ante h. minime concedent. divinus, ut in praedice. causa esse
futuri, quā praedixit illud futur. sed re futur. quae atq. futura erat, etiam si praedicta nō
fuisset, causa praebere praesentia praenuntiandi. etc.

Erūt ergo possib. proph. si D. pē cognosc. ea
quae sunt futu. si pē eoz notit. aliis consue.
atq. pōm. nūc demonstr. alter. in illis. quae
asseret. possib. revelat. ergo. -

Th. 10. In proph. inē vis

suppi. ad proband. divini. orig.
revelat.

Proph. hab. auct. ipsa D. unde, si e D.
manifest. ad doctrin. aliq. confirm. ipse
D. ē qui confirm. Cu vero D. nō pō nisi
verit. confirm. ergo doctrin. pō prophet
confirm. nō pō esse nisi a Deo.

Ita D. solū esse proph. auct. ita prob.

1) Futurorū quae a volunt. libe. pend. eventū

2^a pō tant. nō vgnō:

a) in causa sua

b) in re ipso

Ita prim. Dicitur neq. nō res quae a volunt.
liber. pend. nō sunt determin. nō definit.
volunt. aut lib. pō agere v. nō agē:
pō h. v. illud facere. unde fact. ab ee
pendent. eod. nō in ee, h. nō. causa nō
determin. ē atq. eiq. oppositū & contrariū
sit n. contradictoriū

Neq. altē: intellig. circa obtin. pō

Ita res aliq. ut vgnōra: in re ipso
prensus sit, necesse ē, intellig. vgnōra:

Ita res quae nond. sunt, sed eventū. sunt,
nullo mō praesent. sunt. intellig. nisi in
causis suis. Atq. facta futū: quae a libe.
volunt. pend. neq. in causis praesent. sunt
ergo nullo mō —

Sola intellig. divin. quae immutabil. ē ē aetern.
contempl: libere futura tanq. praesen.
in plen. veritate. obiect. Ergo solq. D.
v. v. angel. v. homo ea cognoscit.
pō vñib. nescit.

2. Quia populi: temp. persuas. habet. proph.
nisi a D. esse nō posse, unde proph.
apud antiqui habet. Deo pleni, furore
& dñis quod. abrepti est:

Hor: Quo me Barthe rapis tri
plenū ?

praesagie v. praesentis f. t. dicit.

Rom: - divinare

Cic. de divin. I. 1: Vetus opinio ē, p̄
usq. ab heroicis ducta temporib.,
eas ē populi non. ē oīū gentiū
firmata consensu, versari quanda inter
hoc divinatione quā Graeci μαθηκῆν
appell. i. e. praesentione ē sciēt. rer
futuraz. Magnifice quid. res ē
salutans, si mō ē utilis, quaz proximē
si q. v. natura mortal. possit
avocare Itaq. et alii nos meliū multa
quā Graeci, ut hinc certantissimē
rei nome nostri a divis, Graeci, ut
Hec. interpret. a futuro dixerunt.

3) Tand. quoad nos prophet. hab. max. vi
probat. Inm^o haec tria certa sunt:

a) praedictio. de qua agit. vera esse
proph.

b) ea re vera adimpl. esse

c) ea fact. esse ad revel. confir.

Item tria haec in quo. poss:

primu quid. quon. praedict. e de rebz
quae pend. a libe: alimj. volun. maxim.
vero si e de rebz quae univ. a D:
pend: Ita hujusmⁱ poves alig. eventur.
no poter. nisi D. vire e apud se constit.

secund. proba: iisd. m^{is} quibz aliz fact.
histor. eveni: demonstr:

tertiu probat. iisd. argum. quibz
miracul: in quo. posse efficiunt

Obiect. quoad.

1^a Obj: Rousseau (Emile ^{Paris} ~~Tom III~~):
se nulla esse prophetica auctorit. quon.
unig. demon: p^{ro}. event. qui praedict. e
no potui: fortuito eveni:

Resp. quany. aude. solet, ut alig. temere
s. conjecturali: ab alig. praedicta: e postea
re vera eveniat. Item: hujusmⁱ praedict.
s. potig^o conjecturalis caret iis not. quib.
prophet. oport. praecell: Videli: no solum
factu. igni deb. stare e praes: annuatic:
sed singul. etia vivunt. quibz in coher.

Tempus quoq. clare indicat: deb. Qui res
pretend. oia haec annua. e. ludent. ab
hoibz conjectura fuisse in eventibz divinat.
Ita si credit ea facti, & praedicta nata: ut
a solo D. pendent nullo vero m^o hoibz competat,
aliquis dubio tale facti. neq. divina v. conjectura
ab aliq. p^o. Ita hujusmi. sunt n. v. t.
De Messia prophet. s. ea quae X⁹ de se
ipso v. d. facti. ma. eventu. esse praedixi.

Obje. 2^a Poss. prophet. explora: p^o
ut magneti: quae cuiusq. exalt: v.
existat. multa facti. vid. tang. praesent.

Resp. pat. e. D. Tho. 2° 2^a q. 179.
a. 1. ad 1. ubi praedictionatur: quod
operatur in veris prophet. Duplex divina
statu. intered: haec int. e. Mas

1° primo quidem, quia proph. p^o esse
quorundam eventuum e. infallib. haec
aut. praeviguit. quae naturali. haberi
p^o, e. circa quorund. effect. ad quos
se p^o extend. experient. huius. Secundo
quia prima proph. e. rei. imobit. veritat.
no aut. secunda, sed p^o ei subesse
falsu. "

Obje. 3^a: Nulla e. relig. etia
abundif. quae mas no habet proph.

Resp. ead. quae fit. circa mirac. paganor.
Prat. animad.

2° no oes prophet. paganor. esse
fraudenti compositas, sed

1° novit: a sacerdot. confecti qui
bene cognoscit: aliquas circumstant. us
omittit: qui orant. consulit.

2° alia fuisse seu aliqua, ut poter.
adimpler: quorundam m^o

3° novit. a demon. fuisse suggestas

4° novit. potius. a Deo proveni. quaz.
no deb. ad confirm. superstit. pagani.

Disputatio II

Miss. Xi ¹/₂

De missione Xi Messiae.

Suppon. libr. Iu V. Iu N. T. ess. a deo
inspir. ē veracis; suppon. prae-
ter. ē oī pmiss. patriarh. ^{revelat.} ~~fact~~ ^{divinit.} esse (veras)
leges ē aliq. relig. primitiv. postea
vero Iudaei: pr. Abrah. Moyses ē
m. ^{revelat.} esse verā relig. quamvis imperf.
- variat: religio: atq. polit: juben.
- variat. Deo. Haec oīa vera esse
suppon: ē m^o veracis in libr. V. T.
- variat. Quae si admittat: etia
admitti deb. quae d. postea revelat.
- variat: de Mess. ventur: e nova
- variat: in locū relig. moysi: substitui
- variat: poter. aut. ita in relig. nostr. ut
ejus orig. div. luculet. prob: Nostre
eius relig. a Xo instit. ē, deb. ergo
propter divi. ejus missio, solq. eius d.
pro relig. revelat. ē instit. Ita relig:
revelat: criter. certis. nunt. mira. ē
prophet: unde si X⁹ creden. ē verā
relig: institui: deb: adess. utriusq. criter.
ex trins. Ita quicq. suffici. miracul. a
Xo ^{perpetra-} ~~instit.~~ ē prophet. ab ipso edit.
- variat: plena fides ^{amplecti:} ~~frange:~~ divi. miss. ejus,
- variat: omni: mag. athne robur ipsi cred.
si advent. ejus oī variis ē accurat. m^{is}
- variat: it. predict. Quae oīa re vera ita se habe.

the: hec effit:

Th. 1. Vaticinia V. T.

de abrogan. lege Mosai. pr. Messia.

Quam erat proph. serm. clar. ē apor.
Temp. for ventur. esse quā. oēs gent.
pr. mund. disper. cult. idolor. p. essent
relictū: ē ad d. Israel, ad d. verū se
conversur.

Ps. 85. Quae gent. quascunq. fuerit, venient
ē adorab. corā Te, Dñe, ē glori. nomē
Tū, quoniam magn. es tu et faciem mirab.
Tu es D. v. 10.

Ps. 21. Reminiscens ē convert. ad
Dñm univers. fin. terr. ē adorab. in
consp. egr. univers. fient. gent. Quoniam
Dñs ē rex ē ipse dominab. gentiū.

Cf. Isai. c. 2. c. 66. c. 11.

Ita haec gent. univers: de qua late
agunt proph. nō pote. cupi. ut relig.
judai: quae nation. erat, uni popu.
dāt. curam. quae unū templ. habeb.
ē sacerdot. uni fient. adhaer. Neg.
proph: ~~apud~~ intellig. popul. ^{idololatrias} ~~paganas~~
mosais. conversi. esse ē oēs in templo
Hierosolym. repr. se esse oblecti.
Dicit quid. Isai: c. 2.

Et erit in novis. dieb. praepar. mons
domus Dñi in vertice montis ē elevab.
super colles ē fluent ad eū oēs gent.
ē ibunt popu. mult. ē dicent: venite

Jerem. c. 3: In Temp. illis vocab. Temp.
colū Dñi ē congregab. ad eū oēs gent. in
nom. Dñi in Tempse. ē nō ambulab.
p. pravit. v. 10. mi perf. mi.

ē aruenda. ad mont. Dñi ē ad dom. D. Jacob,
ē duob. nos vias suas ē ambulab. in semit.
eij, quā de Sion exhib. lex ē verb. Dñi
de Terns. ē iudicab. gente. ē arguet popu.
multos.

Cf. Jerem. c. 3: *In tempore.*

Nā hoc ē aliis, qui siml. tenoris sunt,
lois, mon. Dñi intellig. ē ^{semper spiritus} de tale: spirit
nova.

Et re quid. vera proph. reprob. duo
haec coniung: reprob. popu. iudei:
ē conuers: gent. ita ut null. relinq. deb.
haec duo oer. ment. illor. mutuo se exclud.

Malach. c. 1: Nō ē mihi volun. in
vobis, dñit Dñs exenit. ē mun. nō recipi.
De manu vest: ab ortu enī vobis usq. ad
occas. magn. ē nom. meū in genti. ē in oī
loco sacrificia. ē offer. nomi. meo obla. ^{munda} ~~cora~~
quā magn. ē nom. meū in gent. dñit Dñs
exenit.

Quo in loco expre. coniung: reprob:
Iudeo: ē nov. sacrif. qd offer. erat anteq
oīq. in Terr. Itē sacrific. iudei: nō offer.
in Hierosol.

Sed quando etiā eo fit dñi: mentu
reprob. Iudeor. nov. Ten. foed. in
verb. iudica. ut sit abrogat. anteq.

Jerem. c. 31. Ecce dñs venient, dñit
Dñs ē feriat domui Isra: ē domui Iu.
foed. nov. nō reuoc. part. q. pepigi cū
patrib. eor. in de, quo apprehendi men.
eor. ut educe. eos de Terr. Aegypti, part. q.
invi. fecer: e ego dominatq. in eor. dñit Dñs.

Let h. erit part. q. feria in domo Irv. pō
dies illos, dicit Dñs: dabo leg. meā in viscē
eorū ē in cor. eorū scribā eā ē ero eis in
d. ē ipsi erunt mihi in popu. ē nō doceb.
ultra in proxim. nū ē vñ fratr. nū, dicens,
cognove Dñm; oēs enī cognoverunt me a
minimo eorū usq. ad maxi. pōt Dñs, quia
propter iniquitatē eorū ē peccatū eorū
nō memorabor amplig.

Tā rei. eorū. prophet. hae gent.
convers. quae seculū. erat reprobata. populi.
Iudae. ē abrogata. legis moysi: nō pr.
alia opera. erat nisi pr. Messia.

Antiquiss. ratio. ē de Mess: q. p. dicit.
Iacob patriar. novit:

Nō auferet. nept. de Iuda ē Dux
de femore ejus, donec veniat, qui mittet.
ē ē ipse erit expectata. gent. (Gen. c. 49)

Quēvis alqui Hebraeo. modernoz ē rational.
neg: h. ratio. ad Mess. spectat. nihilom.
circa: verborū interpret. est nullū ori.
dub. patit. Iacob morib. voluit. Messia
nō alia qm. denota. q. pat. sū ex
priori part. vntū. sū ex rei.

a) mittendus = shiloh ^{habit. ē p. m.} = Messias.

ita antiq. Hebrae:

Talmud babylon: Tr. Sanhedrin c. 11:
quā ē nom. Messia? Shiloh ē nom. ejus
nū. dicit. ē Gen. donec veniat Shiloh.

Targum Jonathan: donec veniat rex
Messias

Targum Onkelos: donec veniat Mess.
onig ē regn.

Unde videtur. sunt modera. qui istos a
 Terobo. v. Alia Sionites v. Saul
 v. Nabuchod.

b) expect. gent. nō poss. referri nisi
 ad aliq. qui habet. sit auctor. in oēs
 nation. ē aliq. magni operatu. in bon. gene.
 hum.

q. meliō pat. ex vatic. Aggei proph.
 Quia. reduci: ex captiv. babilon. Iud.
 fabricab. Templ. nov. Cyrus permitt. novu:
 senū qui adh. recordaben. Templi antiq:
 q. exstruit. c. Salom. dicit. fuer. a Nebuchod.
 amare fleb: comparat. humilit. aedif. novi
 in magnit. e splendo. antiq. T. proph.
 eos consolab. haec ore praed. inspir:
Agg. c. 2: Quis ei vob. ē revelatq. qui
 vid. domū istā in gloriā sua prima? et
 quid vos videt. hanc nūc? Nūquid nō
 ista ē quasi nō sit in ocul. vestr. E.
 nūc confort. Zorobab. dicit Dñs ē va-
 forte. Tere, s. Toseder, sacerdot. magni ē
 confort. oēs popu. terrae... Quia haec dicit
 Dñs exenit: adh. unū modicū ē ē ego
 convocab. ovel. ē terr. ē mare ē anda
 E. moveb. oēs gent. ē veniet desiderat.
 cuncta gentib. ē impleb. domū istā gloriā
 dicit Dñs exenit. Magna erit gloriā domū
 istāq. noviss. plū quā prius. dicit Dñs exenit.
 ē in loco isto dabo pacē, dicit Dñs exenit.

videl. ē conurg. pncip. ē adorab. pncip.
Dm̄ quia fidel. ē ē sancta Isra. qui elegit
se.

Is. c. 55: Ecce fecit populi dedit eis
duce ē pceptor. gentib. Ecce gent.
quā nesciebas, vocabis ē gent que te
nō cognover. ad se curre. pncip. Dm̄
D. tū ē sancta Isra. quia gloriare. te

Gf. ps. 71.

ps. 109.

ps. 2.

Tand. Indā: ut Talm. loq. inuene. doret
messi: semp. expect. qui fundat. ut
regr. univers. ē abolit. nati. anteq. fere. etat. v. etia sub fine mundi, ut etia
utq. qui tant. typi e formā ej
fuerint.

Ita Rab. Simeon in Talmut

Midrash expos. in Cant. Cant. c. 2.

Rab. Pinhas in Num. c. 28.

Rab. Hanhadosh in Gale Razayen

Coronariū. Neq. h. loco paterens. ē fere p. oes
popu. anteq. fuisse fidei inde ē remotis. Tempori.
expectati: salvato. aliq. allatur. ipsis nov. parit
oī felicitat. etat.

Pense, carter. Plutar. (de Isid. ē Osir. c. 42) dūnt
ventur. esse temp. quādo. Annas destine. Terra
fiet tavis ē plena ē fundabi. imperi. q. habitab.
hōs felices unig. lingua.

Venditad quā ē pars Lond Aucta
Sosiash quādo. ier. adiutor. (caoshyaē - proditurus
adjuturus)

qui demon. (dews) vincet ē hōs liberab.
Bundeherst qui lib. nupt. ē pō Avestā, nō
zola ē exhib. tang. demon. victor. red etia
mortis debellator inuadiq. judiū. suprem. Qui
predixit eū. auctorita. ab Armand accepta, mortis
resurrectio. ē immortalit. ipsis tribu. post. oēs
judicata. esse.

Gf. libb. de Avesta. ē de V. x religio. ca.
nupt. a Spiegel, Windischmann, Klenker,
Rhode - Cf. etia Lūken, Die Traditionen d.
Menschengeschlechtes qui demonst. oēs fore
popu. pege: habuis. occidit. aliq. de interi.
demon. mali. qui mund. gubern. ē (instaurau.
etatis: Ta ita mundi redintegrati perfici-
ent. ē ab aliq. filio suū de, nato ex semi-
ne pncip. parentis: ventur. ē ene sub fine
quod prophet. v. T. nōnq. pncip. Xi. aduent.
in secul. confundit.

Simil. fid. existat ap. Indos - Wurm, Gerch.
D. indūh. Relig.
Desguignes not. Sinos. ab antiquis. Tempus.
habuis. predixit. quādo. cult. idolor. aliquan.
abolit. in

Rémusat apud eod. Sinos demonst. inde ē
reci. v. post. post Xi. annis. fuisse opus.
De sapient. aliq. qui in Carden. ut apparit.
Apud Graecos notissim. ē Prometh. fabu: ab
Aeschilo in form. Dramat. redit. Qui Prom.
gene. huma. auctor, illud ab interi. ipsis a Tove
intento liberat: Cui. rei poeu. hūit. Pauca. ali.
gato ē a vulture amia: acerb. in torment. pnc.
drūt Iovis, suū deī, pncip. Termes, Iovis mund.
prophetizat ipsi liberatio: si deoz aliquis libeu. pro
ipsi mort. ut appetitus. q. re vera even. nā Herm
H. vultus. ovid. Chiron ven, justis. Centauror.
in Tartaru. descend.
Qua Prometh. fabu. pulcherr. exhib. ap.
pagan. fute. Salvator. presagius

Th. 2. In Xo Jesu

adimple. ^{quod tempus} ~~ora~~ vaticin. messia:

ut x⁹ de esse appere. alij Messi:
que expectab: Iudæ. rei. promissio. prophet. hec hab. ^{sect. 10.} (p. 116): Hebra: expecta: digne.
nos, verum ē, demonstrum. Xū (ē tempus. ^{natura esse} victo: bellis. alij. vero person. mysteris.
ev venisse, quo predict. erat ē loci eo
~~natura esse~~ que qui indicat. erat ē
circumstant. in quas oīe enumerare. prophet.
alij. Tand. oīa que de vita ej⁹ ^{ē missione} ^{ē morte}
~~et actum. predict. erat~~, re vera ita
eventuē, ut predict. erant. q. ut fecit.
preste: ~~demons.~~ plur. in port. Divi. gloriā. Reliq. terr. nation. nō minor. avidit.
ē hac quid. thes. affirm.

5. X⁹ eo tempus: natū esse pro ventur. erat

Messi: a Iudæ. expecta.

Quæquā nō vēs prophet: tempus: clere
indical: quando Messi. esset ventur. vult. totiq. mundi. Tand. ut ē popu: qui caruer.

Iubis vix tempus. nō esset possib:

a) vaticin. quid. & Jacob moribur.

Gen. XLIX: No auferet. regnū. de Iudā

Iux de femo. ej⁹, donec ^{venit} qui mittet.

ē ipse erit. expect. genti.

nō indic. cur. præs: Jam. clare

annunti. Mess. In ven. vult. esse. quam.

recept. ablat. fuer. de Iudā ē supre.

potest. nō pen. reg. e stirp. David erit.

sed gen. homin. ~~alter~~ alien. sangu.

In tempus. Herod. regis. Feste. Talmud

herosolym. Tr. Lamentab.

o-o: In Voltaire nec. præter. observas: Indys
ē Sinos expecta: Sapient. itaq. ab occid. Europæ.
vero eand. expectantē ab orien. Quis vero nation.
op⁹ habui: sapient. aliquo.

Boulanger qui unq. lib. imp: de orient. deperit

(Schercher sur l'origine du despotisme oriental)

victo: bellis. alij. vero person. mysteris.

ē felici. sim. ē infeli. ē adhuc expect.

Orac. Delphi, ut e Pintur. vult. servab. antq.

ē secret. vaticin. de filio quod. Apollin. aliquo.

vanitū. qui regn. justit. esset allatū. folq.

paganism. ē grec. ē egypt. possideb. turc.

vaticinior. ~~damus~~, quæ oīe hanc chimera

universal. ~~concord~~ profet exprimeb: mo. obor.

ē diffini. intell. Chimera illa caus. existit. ut

tot reg. ē princip. re ^{esse} Ios filio. just

amplectebat. has vision. portentos. Ameniz.

polq. expectation. vñ gent. Mexicani

expectat. alij. ex suis regib. antiq. qui

ventur. erat ab aurore. postq. perfer: gim

hujusm. expectativ. Har ille.

Quæ. expectat. compex: sunt locutio.

bibli: Zachar. VI. 12. Eae vir, oriens nome

ej⁹ Gen. XLIX: ipse erit expect. genti

etc.

Ind. reph. ablat. esse de Ind. ē tam. nō
venisse Messia. Neg. ungu. ante. aliq. homin.
ap. Ind. se aut Mess. re. dix. aut esse
credit. ē, Tempus. ven. Herod: ē ceta:
I. X: omnium. erat Mess. expecta.
Iā. evang. plen. ē expectat. illa

hitor. megor. - Matth. II. 2.3. maji
ab orient. vener. Jerosol. dicent. ubi ē qui natus ē rex Ind?
Ind. em. stell. ejg in orient. ē venim. adora. ei.

presenta. Jesu in Templo. Luc. II. 26-38: 2. ex. hom. erat in Temp. cui nom. Sim. ē homo
iste just. ē. amovet. expect. unvolatis. Isr. ē Sp. S. erat in eo. 5. respon. accepit. a Sp. S. nō vider. re. mort. nisi p. ing. vide. X.
Iū. 8. v. 12. in spiritu in Temp. etc.

Anue ... loquebatur de illo oibg qui expectab.

redemptio. Isr.

legat. Indeor. ad Joan. bapt.

Luc. III. 15. Existiman. aut. populo ē

Joan. I. 19: Tu quis es? ... quā nō in ego Xg. vigilanti. oibg in verb. suis de Jo. ne
23. Ego vox clamantis in deserto: dirigite vā dñi, nō forte ipse esset Xg

dixit Is. proph. -

cf. Luc. I. 16. 5. tu puer proph. altissimi vocab. parib. em
ante facie dñi para. vias ejg

legat. Joan. ad Tes. - Matth. III

Jo. aut. cū audisset in videntis opera Xg. mittens
duos de discipulis ej suis: 3. ait illi: Tu es. qui
venturus es? an aliu expectamus?

cohog. Jesu in mulier: Samarit.

Jo. IV. 25. Dicit ei mulier: nō quia Mess.

venit (qui dicit. Xg) cū ergo vener. ille, nobis apua-
diabit oīa -

Et: ap: extern. gent. erat fama
ubiq. diffus: de Iudæ: casibus.

Sueton. Veip. 24: Terrebatur Onite
toto vetq. e. constans opinio, esse in
fatis, ut eo tempore. Iudæa profecti
res potirentur

Tacit. Histor. v. 13. Pluribq. persuasio
iuravit fore, ut convalesceret Onias
e. e. Iudæa profecti res potirentur

Virgil. Eclog. IV.

v. 4. Ultima Bona venit ja carminis ætas
Magnq. ab integro sæclor. nascit. ordo,
Ia redit e. Virgo, redeunt Saturniæ regna,
Ia nova progenies coelo demittit. alto

15. Ille deus vita accipiet diviq. videbit
permixtos heros e. qre videbit. his
paratq. reges patris virtutibq. orbe

30. Adspice convexo nutante pendere mundo
terraq. tractusq. maris coelq. profunda
adspice, ventura latent ut oia sæclis.

Tos. Flav. Bell. jud. vii. 31: ἦν ἡγε-
νός ἀπρίποτος ὁμοῖος ἐν τοῖς
ἱεροῖς σὺν ἡμῖν ἡ ἀρχαία τῶν
ἡδὲ οὖν ἡδὲ οὖν ἐκείνων ἀνδρῶν
ἡγεῖας οὐ ἀνδρῶν ἀλλ' ἐν τῷ οὐκ-
νήρην -

Danielis.

Daniel bis de Mess. proph. in captiv. babilo:
 Prim. quid. explic. Nabuch. regi somnia quid.
 q. rex vider. (magnope. contemtu erat, at somnia
 fugit ab eo, dicit Siri i. e. exord. e memo. ips.
 It. dan. pr. visio. ide. somn. divinitus vid. e regi
 explic. ut pens. sapient. Chaldaei. Eipso cu eis.
 Narrat quid. videt. reg. statu. quid.

II. 32-35. Illy stat. cap. ex auro opti erat,
 pect. aut. e brach. de argen. porro vent. e fe-
 mora ex aere. Tibia aut. ferr. pedu. quad. pass
 erat ferree. quad. aut. ferrea. Videbas ita
 donec alius. e lapis de mox. sine manib. e per-
 cussit stat. in pedib. egi ferre. e ferrea. e conminuit
 eos. Tunc contrit. sunt parit. ferri, testa, aes,
 argent. e aurum e redacta quasi in favilla ardore
 aere qua rapta sunt vento; nullusq. loc. in-
 ventus e eis; lapis aut. qui percuisset stat.
 factus e mox. megn. e implev. univers. terr.

Seq. v. 36: explicat. somni:

In rex regu es tu es ergo cap. aure.
 39. S. pō te consurg. regu. aliud ming te
 argente. e regu. terci. aliud aere. q. imperab.
 univers. terra. 40. S. regu. quart. erit velut
 ferre. quoniam ferri conminuit e domat oia,
 ne conminet e conteret oia haec.

v. 41-43 adh. describ. e explic. indol.
 regni quatu.

Quatu. haec regu. e uicin. interpret.
 part. putant. fuisse: babilo. persi. maced.
 roman.

It. pers. proph.

v. 44. In dieb. aut. regnoz illoz succidat. D.
 celi regnu q. in aetern. no dissipabit. e regu.

ejus alteri populo non tradetur, commineatur autem
et consumet universa regna haec, et ipsum stabit
in aeternum. etc.

Nov. regn. h. q. implebitur. est univers. terr.
et duratur. in aetern. omnes uotas praesepit
quib. regn. messian. a proph. indubita. Unde
unaqu. dubitat. est ap. interpre. designat: hic
regn. Messi:

Qu. ven. Nabuch. regi obui: induit.
est de regn. futu. univers: tot. terr. occupat.
(potius rex dicens. est vidisse somn. Dan.
unius. interprete: est.) unde melius est (long
vidit. Dan. in visis. quod. noctu. Nabuch.
anno. primo reg. Babyloni)

c. II. 1. Dan. somn. vidit — 2.

v. 3-7. dentibus. quatuor. best. et ung. eorum
laena alata, utiq. pardus alatus quatuor.
hab. ex parte, tand. bestie quatuor. terrib.
indentes hab. ferre. et cornua dext.

v. 8. describunt. cornua quatuor. best.

v. 9-10. descript. antiqui. dier.

v. 11-12. Bestiae oes sunt interfec.

v. 13. Aspireb. ergo in visione noctis et
ecce cum nubibus caeli quasi filii hominis

(עֲלֵי נְבִלֹתַיִם) venieb. et unq. ad antiq.

dier (יְמֵי אֲנִיִּים) provenit; et in
cōspectu ejus obtulerunt eum.

14. et dedit ei potest. et honor. et regn. et oes
populi. et tribus et linguae ipsi servient. potest.

ejus, potestas aetern. quae non auferet. et regn.

ejus q. non corrumpet.

Ta haec alibi: proph. non est nisi repeti:
easq. interpretat: prior. quidq. eam sententiā. sit
de quatuor. bestis et de cornib. quatuor. evid. est
eas responde. quatuor. metall. quib. constab. stat: quae vide. Nabuch. est s. quif. quatuor. regna.

Terb. sand. prophet. eaq. gravifi: legiti. c.
 IX in lib. Danic: Cū proph. dicit. cū la. m. dū
 precab. ex. ut patefere. qm̄ futur. vort. popu.
 Israi apperui. Gabr. ē occūit ita:

v. 24. Septuag. hebdomad. abbrevia. nūc sup.
 p. m. dū ē sup. urb. sanct. Inā, ut consumetur
 p. v. a. ē finē a. r. p. a. p. e. r. a. t. ē delea.
 iniquit. ē adducit. i. s. t. i. t. u. t. ē implea.
 v. 25. ē angat. S. (חַדְשֵׁי שָׁנָה וְשֵׁשׁ יָמִים)

25. Sūto ergo ē animadvertē: Ab exitu
 sermonis, ut item adificetur Ierus. usq.
 ad Xū dūcē (חַדְשֵׁי שָׁנָה וְשֵׁשׁ יָמִים)
 hebdom. sept. ē hebdom. sexagin. dūcē emut:
 ē rursū adificabi. platea ē muri in angust.
 tempor.

26. S. p. o. hebdom. sexag. dūcē occide. Xg
 ē nō erit eiq. popu. qm̄ en negatū ē.
 S. v. i. t. a. t. ē sanctuariū dī. p. a. b. p. o. p. u.
 cū dūcē ventū ē finē eiq. v. a. s. t. i. t. ē p. u.
 f. u. i. b. e. l. l. i. s. t. a. t. u. d. e. s. o. l. a. t. i. s.

27. Cōfirmab. autē pactū multis hebdom.
 una ē nō h. m. i. d. i. s. h. e. b. d. o. m. Deficiet hostia
 ē usq. ad consumation. ē finē. perseveret.
 d. e. s. o. l. a. t. i. s.

Qua in prophet. plur. praedicta.

1^a: item Ierus: adificati inī quae dū
 tempor. erat d. s. t. u. i.

2^a adificati inī cū angust. tempor
 q. v. e. n. e. r. a. a. u. d. Antaxer. rege, dūcē v. o. u.
 N. e. h. e. m. I. u. d.

3^a ventur. ene Xū aliq.

4^a Xū illū occis. inī

5^a civitas ē sanctuar. denno eversū
in a popu. quod. potest:

6^a ruina v. desolatio. templi destrui.
mensur. esse usq. ad consummatio. regni.

Evid. porro ē. fact. princip. i. e. advent.
ē mort. Hi citantib: duob. termin. quoz
alt. ē reedificat. templi. alter ejg destrui.

Defini:

Notant præd. theolo: hebdom. Mas
rev. continuū. Hebrao. unū esse hebdom.

Quoz. dicitur. vero de Terri: a quo
nonnulli ent. 17th ann. imper. Artak.

Longmani, aliter aliū meliore jure ann.

Xth ejg. reg. ponunt. Narrat. ent

lib. Nehem. c. II - anno vigesimo Artak.

reg. Nehemia obtinuisse facultatē: reedificari.

Terri. Jā an. xt. Artak. reg. = 454 ante

Xth = 298 ab ur. con. Et vñ proph

prædixit: ab exitu vermon. ut item
aedificet. Terri. usq. ad Xth dñe hebdom.

fore ^{regis} ~~Terri~~ ē ^{rex agri} ~~reptat~~: dñas = 69 hebdom.

= 483 ann. ita ut Xth publi:

sia missio. inceper. a. 781 ab urb.

(298 + 483 = 781)

Quidquid tand. censend. ē de ringu:

partib. hujg prophet. ejgq. sensibg,

cert. ē pñd. adimplet. ene ē tā

clare indicat. ē mort. Hi ē urb. destruit.

ut Porphy. phitos. accidit. Xanos initio: ē

÷ anto. Hieron. partiter. Xanos pñ
lata simple, illud vñ: confusio.

Th. 4. Vaticinia messiana

(38)

Miss. Hi. 8.

in No Jesu adimpleta sunt

quoad vitam et mortem

de origine Messiae constat. iuxta Iudaeos
q^{uod} oriundus foret ex Abrahā (Gen. XII. 3. in te benedicentur
ex Isaac - Gen. XVIII. 18. = ^{universae} nationes terrae)
ut in gente magna et robustissima
et benedicentia sint in illo oēs
nationes terrae

et Jacob - Gen. XXVII. 14. : bene-
dicentur in te et in semine
tuo cunctae tribus terrae -

et Iuda Gen. XLIX. 10

nō auferetur sceptrum de Iuda
et dux de femore ej^{us}, donec
veniat qui mittendus ē

ex David Isa. XI. 1. Egredietur
virga de radice Jesse et flos
de radice ej^{us} ardebit -

Ita talis esse origi. Jes. Naver. prob.
genealog. Matthae. et Luc. quae Iud.
nunq^{uam}. revocant. in dubiū ad confirmat.

scripsi. Jesu appell. filium Dav. ut patet in
notum ej^{us} Ierosolyma ingressus - Matth. XXI. 9,

Porro deinit Messi. nati ex virgi. in temora.
q. predict. ab Isai. VII. 14 : propt. h.

debit dñs ipse vob. sign. Ecce virgo
conspici. ē pariet fit. ē vocabi. nom.
ejus Emmanuel.

credit. a Jud. (ut convenit - theol.)
expectat. a gentib. (q. demonstr. ex
eaz tradition. religios)

Ita hujusmodi matr. hab. Jer.

Matth. I. Luc. II

Natus ē in Bethleh. Judae - juxta
prophet. Mich. V. 2 :

Et tu Bethl. Ephra. parvula
es in millibz Judae : ex te mihi
egreditur qui sit dominat. in
Isr. ē egressus ejus ab initio
a dñis aeternitatis.

H. credet. Jud. : qui ap. Matth. II. 5
Herodi regi respond. : Mess. natus
esse in Bethl. Jud. sic enī script.
ē pr. proph. etc. adducen. veteris.
Michae.

Cf. Joan. VIII. 42 : Nunc Scripta dicit.
quē ex semine David ē de Bethleh.
castello ubi erat David, venit Xp

ē populoz om. expectat. quā supra
adducimus. -

2^a de vita Mess: prädik. proph.

miss. Xi. 9.

enūciatur. esse Evang. vērū

Isa: XI

Luc. II. 13. & traditq̃ ē illi lib.

Iscari. proph. ē ut revoluit libr. invenit
locū, ubi script. erat:

18. Sp. Dñi super me: propter q̃
unxit me, evangelizare pauperibz misit
me, sanare contritos corde.

19. Prædicare captivis remissionē
ē oculis visū, dimittere confractos in remissionē,
prædicare annū Dñi acceptū ē diē retribu-
tionis

20. & cū p̃lunget libr. et.

Quibus cū verb. cf. Is. 4XI.

patratur. esse miracu. mact.

Iscari: XXV. 5. Tunc experientur
oculi cæcorū ē aures surdōz patebant et

ubi cf. Matth. XI, ubi enarratur
legatis Hieronymo Ioh. d. Xū ē
dñi responsio

cū ingressurū esse Terras: pauperē
sedent. super asinā

Zach: IX. 9. Exulta rati filia
Sion, iubita filia Terras: ecce rex
tuus veniet tibi iustq̃ ē salvator,
ipse pauper ē ascendens super asinā
ē super pullū, filius asinæ

3/de passio. e. mor. prae. proph:

en prodictu in a discipulo - ps XL
venditu in triginta argenteis, impensis
postea ad emend. egr. figuli - Zach. IX.

devictu in a suis - Zach. XIII.

accusat. no esse respondenti - Is. LIII

spite e alapas perlatus. Is. L

i. Iud. e gentib. damnat. in - ps. II

cruci affixu in - ps. XXI. Zach. XVII

in ucleratis reputat. in Is. LIII

derisu in cruce e pretereund. ps. XXI.

felle o aceto potatu in ps. LXVIII

lancea confixa in Zach XII. 10

in vestes ej9 sortis fore misas - ps. XXII

in sepulchro dicitis depositu in

e papios ej9 sepulchro apposit. Is. LIII

ossa ej9 no confracta in - Luc. XXII. 46.

Num. IX. 12.

Joan. XIX. 36.

quod resurrectio. certo constat:

Messi. debuisse in atern. regna. e tam.
inori, debuisse igit. resurre: q. innuit
Is. L. David rex ps. XV

Tand. proph. praedi. Is. XL. moritur.

exte pro salute populi. (Is. LIII) e

nova e univers. leg. inscri. vesp.

gentes in ven. Dei cognit. vocatur

et oia haec adimple. sunt in vita

Xi. Salvat. nostri.

Divina X: missio probatur ex
miraculis ejus.

Obsev. d. Thom. (3. qu. 44. a. 4): q. miracr.
X: ad h. ordinabantur q. virtutis divinitatis
cognoscere: in ipso ad homin. salut. Pertin.
aut. ad virtut. divinita. ut ois creatu.
sit ei subiecta. & ideo in virtut. creaturar.
generibz miracr. eū fave: oportuit.

1° in natu. quid. inanima.

Jo. II. de aqua in vinu. conversa in
nupt. Can. Gal.

Matth. VII. Mar. IV. Luc. VII narr.

X: quoniam navim: operieb. fluctibz
imperarise ventu. e. mari e. facta
esse tranquilli: magn. It. illi qui
aderant, visa permege. aeris permege.
dixit: Quis e. hic, quia venti e. mare
obediunt ei?

Matth. XIV. 24 q. narr. Ios. ambulav.
sup. mare iteq. fessise Petr. aucto.
Xo.

Matth. XIV. XV. Jo. VI narr. panes
e. pisce: mirabili. multiplicat. a
Xo in m. ingent.

2° in hoibz agrotis

Matth. IV. 23. & circuib. I. Tot. Gall.
docens in synagog. eoz e. p. d. evang.
regni e. sanans oem languoz. &
omne infirmit. eoz.

v. 24. Ē abūt opm. ejg in tot. Syria
ē obtuler ei oēs male habes. variis
languoribz ē tormentis cōprehensus
ē qui demon. habeb. ē lunati. ē
paralytic. ē curavit eos. -

Cf. Luc. VII. 19 : oēs turba quere. eū tangere.
quia vult. de illo exire. ē sanab. oēs

Joan. V narr. insign. aliq. hoīs paralyt.
renati. qui multis ann. jaceb. a medi.
relict. Nō vult sanari. eū soliqz verbi
imper: surge, tolle grabat. tū ē
ambu. & stat. sanq fact. ē homo ille
ē tūc. grab. mō ē ambul.

Luc. VII. 43 nō mīg mirab. trad.
sanat. muliē: Inod. ann. laborat.
fluxu sangui: mulier quēda erat
in fluxu sangui. ab ann. Inodent,
quē in medi. erogavit. oēm subst. mō
nec ab ullo potuit curari: accessit
metus ē tēp. fimb. verbum. ejg
ē confecti tēp. fluxu. sangui. ejg.

^{9mo} Matth. VIII. XV. Jo. IV narr. eū
sanav. absens. quoz: qui nec audi.
nec vide. nec tangere. potē: videl.
centurion. sen; filia mptie. chan.
regu. fil.

3° mortuos suscitavit

filia archisynag. ap. Matth. IX.
Mar. V. Luc. VIII

in urbe Nat. juve. matr. fil. uni.

ap. Luc. VII.

Lazarus: quad. dieb. parent. in sepul.

ap. Jo. XI

ubi clar. mort. indu. sunt verb. Matth.

Dñe, jñ fact. quatrīda. ē.

4° maj^o: operat. ē mira. in anim. homin

flect. eor. cord. passio. sedens, pēccatōmīos.
somans inclināt. Unde ~~re~~ Rerte videli.

S. Thom. 3. q. 44. a. 3: Sed tam. circa ani.

mas homin, maxime quāt. ad imūtan.

inferior. vives X^o aliquē mirac. fecit.

Matth. IX. 9. E. in transiv. inde J.

vidit hōē sedent. in telonio, Matth.

nomi. & ait illi: Seq. me. & surgens

secut. ē eū.

Ad quē loc. hōē adnotat. D. Hieron:

„Fulgor ipse ē majestas Divinit. occulta,
quæ etiā in facie refulgeb. hum. videntes
ad se trahē. poter. ex primo adspēctu.

Matth. XXI. 2. E. intras. J. in templ.

Dei ē ejicīb. oēs vendent. ē ement.

in templ. ē mēsas numularis. ē cathed.

vendent. columb. everdit

Hier. audia. D. Hieron: Mihi int. oīa rigne,

quæ ferit Dñs h. videtur esse mirabilis

q. unq. homo ē illo tempore. contēptib.

potner. ad unig. flagell. verbe. tant. ejic. multib.

ignem cum quid. atq. videre. radiab. ex
ocul. ej; e divinita. majest. lucib. in facie
ej;.

Aug. h. iv. mirac. magis fuisse dicitur
q. operari e. Aug. Pater Gal.: "Illi ma-
nifesta substitit materia, hic vero tot
nullum hominum domant. ingenia"

Joan. xviii. 6. Ut ergo dixit eis: ego
sum, abier. retrors. e. cecider. in terr.

ubi haec observ. D. Aug. in Joan. tr. 112:

"Una vox tantam turbam odii fere
armisq. ferit. sine ictu ullo percussit,
repulit, stravit: D. enim lateb. in carne."

4° Suum Pat. coelest: Filii sui missioni.
signis mult. confirmav.

a) Turba. baptis:

Luc. iii. 21. Fact. e. aut. in baptizare.
ost. popu. e. J. baptizato e. orante, apert.
e. coel. 22. S. descend. Sp. S. corpora.
specie sunt colum. in ips. e. vox de
coe. facta e: Tu es fil. meq. dilectq.,
in te complacui mihi.

b) duram. transfigus.

Matth. xvi. 5: Adhuc eo (i.e. Petr.)
loq. ecce nub. lucida obumbrav. eos.
e. ecce vox de nube dicens: Tu es
fil. meq. dilectq., in quo mihi bene
complacui: ipsum audite.

6° Const. erat ē universi: Iudeos opin.

Xū facis, quā pluri. miram. divinit. accep.
potest:

a) lps variis. repet. Xū facis. ingent.
unuer. miram. quibz meris. prestat. esse
fit. en a d. miris. esse.

Joan. XX. 30. Multa quid. ē alia signa
fecit I. in cōspectu discipul. suor, quae nō
sunt scripta in lib. h. 31. Haec aut. scrip.
sunt ut credatis, quia I. ē X. F. Dei ē ut
credent. vitam habeatis in nomi. ejus.

(cf. ibid. c. XXI. 25.)

b) Testim. Nicod.

Joan. III. 2: Rabbi scimus quē a d. venisti
accipit. nemo enī pōt. haec signa facere,
quae tu facis, nisi fuerit d. in eis.

c) Testim. vrb. ē pharis.

Jo. XI. 47. Colleger. ergo Pontiff. ē
Pharisei convit. ē dreb. Quid facimus
quā hūc homo multa signa facit?
48. Si dimittim. enī sū, oēs cred. in
eū ē venient Romani ē tollent
nos. locū ē gent.

Matth. XII. 23. S. stupel. oēs turba
ē dreb: nūquid hūc ē fil. Dav. 24. Pharis.
aut. audier. dixer. Hūc nō expit demon.
nisi in Beelzeb. p. n. demonioz -

Quae omnia si in unum colligant. Tantum
~~habent~~ ^{habent} in probatio. ut omne tollant dubium
de Xi mis. div.

L. Pyrrh. Hierosol. in catech. x. n. 19:

"Int. flumi. Testis ē Jord. in t. maria
Tiberi. mare. Testatur ~~fieri~~ ^{fieri}, Testan.
claudi, Testan. mortui ad vitam revoca.
Testim. fern. dams. agent. Quid nob. ē
tibi, J. Novin. de quis sis, Sanct. Dei.
Testifiran. venti ejus imper. pressi ē
refrenati, Testan. quing per multiplicati
eti...

Arnob. adv. gent. I. c. 50:

"Quid a q. istas virtut. quae sunt a
vobis summatim nō ut rei prosieb. magnitud.
deprompta, nō sanct. ipse preferit vi
sua, veni q. erat sublimis, multos
alios experiri ē facere sui nominis
in affectione promisit. Nā in vider.
futur. vos esse gestar. ab se res
divin. operis abrogatores, ne qua
raberet suspitio, magis se artib.
munera illa beneficiāq. largit. ex inensa
illa populi multitudine quae sua gratia
rehabat. admirans, piscatores, quifries,
rusticanos atq. id gen. delegit imperitor,
qui pr. varias gentes misit. cuncta
illa miram. sine aliis furis atq.
adminiculis administ. perpetrarent."

I. Atq; dubio div. censu. ē relig. Xana, si vere
Xg resurr. nā ē plur. ad eā provoc. tanq;
ad pmar. divi. misio. sua argum. ē mirac.
perfecto om̄ maxim. ē ē evid. divi.

Sap. quid. Xg prædix. se resurritu. h. g.
fore vent. doctri. ej; fortif. docum.

To. II. 19-22: Solvite templ. h. ē in
trib; dieb. excitab. illud. - Ille aut. dreb.
de temp. corporis mi. lū-ergo resurrexistis.
a mort. recorda. sunt discip. ej; quæ
h. dreb. ē credider. scriptura ē verbum
quē dixit I.

Tā attend. dgr. ē Xū verba illa pronuntia.
corā Iuda: postulanti. ab ipso signi: Q;
sign. ostendi. nob. quia hæc facis v.

Unde expar. vis tota mirac. intig

Matth. XXII. 38-40: Tunc responder.
ei quidā de trib. ē pharis. drent: Magis.
volum. a te sign. videre. Qui respon. ait
illis: gener. male ē adult. sign. querit.
ē sign. nō dabit. illi, nisi sign. Ton-prophe.
Sicut enī fuit Ioa. in ventre celi trib. dieb.
ē trib. noctib. nū erit filius homi in corde
terre trib. dieb. ē trib. noct.

Tā odere, atq; fig. id. præd. discip. mis:

Matth. XVI. 21: corp. I. ostend. discip. mis,
quia oportet. eū ire Ieros. ē multa pati
a seniorib. ē trib. ē princip. sacerdot. ē
occidi ē tert. diē resurre.

Matth. XVII. 21, 22. Conversantib. illis in
Galil. dix. illis 7: Fil. hoīs tradend. ē
in man. hom. ē occid. et ē tert. diē
resurget

Ibid. XX. 19. Et tradent eū gentib.
et illud. ē flagell. ē crucifig. ē tert. diē
resurget

Quae ead. simi. m^o legunt. ap. Mar.
IX. 30. X. 34. Luc. XVIII. 33

atq. Iud. bene nota erat. ē persper. Xi
vita praedic:

Matth. XXVII. 63. Dñe recorde. inu.
quā redier. ille dix. adh. viv. pō tres diē
resurgā. Tūto ergo custodi. sepulcr. usq.
in diē tert. ne forte venia. diripu: ej
ē fures. et ē dicant plebi: surrex. a
mortu. ē enī novissi. error peior priore.

II. Xū reve. a mortu. surrex. testan. evangelist.
qui vob. unge: tradid. ad mulier:

Nō ē hic, surrex. eū sūnt dix.

Matth. XXVIII. Mar. XVI. Luc. XXIV

Sand. resurr. enarr. Joann. XX

praedicat intrep. corā popo. Hieros.
B. Petr. in prima convi. na

Art. II: Hunc I. resuscitav. D. inq
et nos tert. sung

Epist. I: Benedic. D. qui regenerav.
nos in xpō vivā p. resurr. I. Xi a mortuis.

Paul. resurr. Paul. 1^a Cor. xv.

Nam aut. X^o resurrex. a mortu.
punitia dormient.

e. cor. Arcop: Athen. (Act. xvii)

Præter. resurr. X^o prob. apparit. varia

Appar. Mari. Magd. sub forma
hortula. - Jo. xx

mulierib. a monum. redeuntib. - Matth. xxviii

discip. ^{duob.} centib. Simon - Luc. xxiv

Simoni Petri - ib.

Ap^o excep. Thom. Jo. xx

iter. Ap^o præ. Thom. - ib.

plurib. discip. ad mare Tiber. Jo. xxi.

undec. Ap^o in Galil: in monte - Matth. xxviii

visq. e. pl^o quã quingen. fratib. simul
1 Cor. xv -

Neg. apper. instar umbrae v. spectri
sed palpand. manduc. docens, familiã.
in discip. univers.

Act. i. Trahit se ip^o viv^o p^o passion.
suã in multis argum. p^o dies quadragi.
appar: eis e. loq. de regno Dei

Tend: apparit. illa p^o resurr. finit.
mult. gloriã. in cel. ascens.

Mat. xxv. 19. 5° D^o quid. I. postquã
locut. e. eis, assumpt. e. in cel. e. sedet a dextris Dei.

Objectiones

I. Celsus, Xanæ relig. calumniator ē pō cū
plur. incredul. interrogav. cur Xg nō apparere.
multi hōrū publi:

Resp: Xg appar. satis amplis test. nume.
ut pat. ex oīs vīs.

2) Inim. Xī. constab. de Xī. resurr.
fū ex custod. testimo. fū ex cadaveris
disparit. e. prodierat. ac miram. Apōl

3) Neq. publi: in Iudeis. conversat.
Xī. redire eos ad veritat. agnitio. pōtra-
xisset, in neq. Xī. vīa sanctiss. hq
miram. innume. ab ipso perpetrā. neq
Saras a mortu. resurrex. id perfere:

4) Nō ē ille deo agendi mos, ut
invitos cogat ad verita: amplectend.

5) Inimico. graviss. exort. fuiss:
si Xg pō. surrexiss. in Palcest. dūq
linguā renuncasset -

II. Xī. corp. sublat. fuisse a diujs.
alii dicunt.

Dixerant h. pōmi custod. sepulchri,
perit. a Iude. arrip. pō eos multi
rationalid.

1) Obsta: Apōl indoles, quippe qui
erant simpli. timidi. probi, tanta fraud.
impro. Neq. ader. volens ejsm. motu
suffi: nā si Xg nō surrexisset. Apōl
qui fuer. decepti. in indignissim. qui
oīa quæ habeb: ejs amore relique.

Ita quid, quicquid, emolum. opera. poter. ex
cadave. ablativ. Noue Pauli: 1 Cor. XV.

2. Xq. nō resurrexit, mēis ē prādicatio
nostra miserabiliores sumq. oibz. hōibz.

2) Obst. materia. facti impossibili. Ad

fraud. Itā ingent. adimplend. necesses. erat
multoz. consens. ē secret. tenad. q. ne ab
uno quid. fraudis consilio violaret. int. mort. t.
acerbis. supplere. Itā apī. erant hominuli.
de plebe aderant etiā mulier. gens. garrul.
ē infirm. Tam. nemo inuent. ē fraud.
proditiis. nec leuita. animi. nec studioz. diversi.
nec invidia, nec consuet. remors. nec
lucris. spe. nec fractz. suppletioz. vi. ubi
nūq. intentatoz. Porro ut fraud. me.
exequer. aut debuis. vi. aut dolo
ex sepulchro oblique. ē inuolub. inuicēpto
corp. inane, nihil in se habens auxil.
auferre. Hoc sane credat Iudeq. Apelle.

3) Obst. Iudeos. agendi m. 9. nā

nec milit. poena inflig.

nec Apōs. crimine sepulchri vnde.

q. gravis. erat. causa: sed qui nō
cessant Apōs. prādicare: Itā a morte.
resurrecti: eoz. solū prohib. ne
ultra loquant. in nomine Jesu ulli
hōi. Act. Apōst. IV. 17. V. 28 -

4) Obst. Apōz. agendi ratio

erant eā tardissim. ad creden. Itā resurr.

Appor. hoc ex Luc. XXIV. 11: visa sunt
ante illos sicut deliramenta verba ite
ei non crediderunt illis (sc. mulierib. redeant.
a seculis) - cf. XXIV. 26. Dedit I. in medio
eorum... conturbati vero existimab. se spirit.
videre & dixit eis... Palpate & videte...
Adhuc ante illis non credentibus... dixit:
Habetis hic aliquid quod manducetis?

etc.
Adde quoq. Thom. incredulit.

Tractaterea nequit negari Aplos pro
X. e terris discessu ei major. exhiberi
revotio. quae dum inter eos versaret. eorum
pro mortuo gremio: passos esse quae
pro vivo, tand. plur. X. pro mort.
nae ^{assectas} tractu esse quae paucis mensib. &
quae durand. vita sua. Ita haec omnia
non poss. omnimode explicari: maxime
ratio habet: Aplos imperit: ingenium
tardit: fidei exigui: quae exhibeb. X.
adhuc vivo.

III. X. sequunt. esse vivum exurgit
Dr. Paul, Dr. Strauss, alique complur. ad
X. resurrex. labefactand. At nullo
poss. argum. confirm: suppositio. prae-
turbat

1) Quae singult. sciri X. in omne
mortu. versant. Matth. XXVII: clamans
voce magna emisit spiritum

id. Marc. XV. Luc. XXIII. Ioan. XIX
addit Ioan: multi: populi: non fregisse
X. cruce quia eum vider. iam mortu. esse.

2) Quis conspit. posteriori evi, si exiguo.
 doctas, s. xani s. juda. s. gentili. mort.
 Xi in ora: admitt. temp. fact. certus.

3) Tormen. que 89 perituler. ante
omifixio. e in om. ipse mort. ej9 que
maxi. probat. redd. Lancee tand. it9
qui vula. t gravif. inflixit. ignov. ej9,
per se sufficien. facile mort. cense

4) Milit. en pro mortu esse agnov.
mortu agnov. centur. qui auctor publi.
mortu poen. debut in en exercere e
qui Pilat. superis no de morte ej9
retulit ex officio

5) Mortu agnover. Mane uater
ej9 e prie uulie e Toar. Diripu. e
Nicodem. obit in Torra. e Tor. ab Ani.
uulie nobit. Jejur. qui longa tractatio.
radav. e more deposue. dirigenti ad sepult.
parave: e procul du. ven cura, ut per
erat, eger. se vivi sepeliu. ta capu
caput

6) Mortu agnove. Pharis. qui ad fraud.
præcavend. obsignav. sepulcr. e instat.
apposue.

7) Tand. consideret. repelien. mos
q. Jude. qui man. ped. facie storte
obligab. lintheis e favolis, apposuit. planis.
aromat. libris in sepulcr. und9 clauso
que res e vivi cert9 suffocavisset

Neg. homo tandemq. ligatq., abundat.
sanguin. effusion. passq., jejuniis extenuat.
torment. i. vulnerib. fractq. potius.
Hæ grav. lapid. remove: ab ostis
repulor.

3) Ne ipsi Iud: quid. usi sunt
simili effugio, unde mir. ē in rationalit.
placeat hæ absurda suppositi.

Audiant. duo protestari. Grenerg pat
ē fil: de morte Xi vera, nō simu-
lata Halæ 1805:

ē syncope, si quis aliq., corporis affectq.
om̃ periculosissimq., auctore Aræto.

Debititas nimia præit, lipothymia incipit,

syncope requiritur, mors ipsa demum
cleansula malor. subita facit... In loco

saxoso frigidissimo repositq. p̃ grave
vulnq. atq. synopē ob debilitate ē hæ.

morrhagia copiosissima facta (flagellatq.
enī ē in cruce profunderat largā sanguinis

copiā) sanguis subito sisti atq.
congelari debuit. Aeris temperies

abē fere a profundis cellis ē actis
in saxū repuloris. Neg. homin. virib.

exhausto aereq. spirabili ~~exhausto~~ ^{purgato}

longū reviviscendi spatium sub terra

supere... Scquis vero medicus prudens

ex hōe lipothymia pressa, vene incisæ,
sanguine educere audeat? Hæc si

Hæ vehemens syncope teneb. is nō poterat

Xi. mif. 17.

sanguine ino ad spectabili emittere, tunc em-
fere quiescit sanguinis rivus... Expirat.
Xp, sed revixit, haec vobis Xus satis
ē cetera pertinent ad doctores delitales.
has, ad quas. si qui se velit in postem
exerere pr me liceat -

Haec vni protest:

quibz hilaritad. gratie. vult: pro
Res. imp. de Xi. resurre. (Vie de
Jesus, edit. 16 ième p. 449.)

Ultu corp ej9 ablato fuerat an enthusiasmus
semp. credulo pō factu inima illa
narrationu excitavit pr quas ^{omnibz} ~~stabilis~~
hōes fid. in resurre. stabilire? Hoc
quid. pr culpa documentoz si contra-
dictoria nung. certo nung. Dicam
tam. forte Marie Magd. imaginatione
hac in re partes principales egisse.

O potentia divina amoris! o sacra momenta
quando hallucinantis mulieris passio
Invenit
Ledit mundo Deu resuscitatu!

Quae a verba ^{Gatti} Academi Gatti Parisiensis
(ē enī inter quadrag. imortales) ele-
gentia esse ē videre poetico splendore,
facile videri, veritatis aliquid in
se continere, oū negatū neq op9 ē
ut immoremur in iis refutand. in ex
iis quae supra exposuim. satis apper-
eoz absurdū.

Studiamus potius verba eloquentissima
D. Joan. Chrys. (homil. 89 in Matth.)
qui hoc. re panis egypt. exposuit:

„Perpende igitur credere oportuit, mortuum
illud esse et sepultum ac resurrexisse, quae
omnium inimicorum opera creditis fieri.
Vide igitur illa verba, quae ista prorsus
confirmant: „Recordati sumus quod imperator
ille dixerit adhuc vivens (mortuus est
igitur): Post tres dies resurg. Tunc obsequari
sepulchro (ergo sepultus est), ne forte veniant
discipuli eius et furentur eum!“ Si itaque
sepulchro munitus sit et obsequatus, nulla
fraus erit? Nulla certe. Ergo certa
est resurrectionis demonstratio, ut
patet ex iis quae vos ostenditis. Cum
enim obsequatus fuerit sepulchro, nulla
fraus fuit. Si nulla fraus est tam
sepulchro vacuo repperit est palam et
sine controversa est ipsum resurrexisse....

Perpende quae sunt discipuli veritatis
emanant. quomodo vident occultant ex iis,
quae inimici dixer. quantum vis probetur
illis sunt. Ecce enim impostor. vocant
neque illud ipsi farent.... Quid igitur
Pilatus? ... Non permittit ut militibus
obsequetur; nam quasi de rebus ipsis edoctus,
non ultra cum illis vult agere, sed ut
res ab illis expediat, h. etiam permittit
et ait: vos ut vultis obsequale, ne
alios incusare possitis.... Ipsi accesserunt,
ipsi petierunt, ipsi obsequantur cum

custodia, ita ut sese mutuo accusent &
confutent

De Apis hoc m^o agit D. Chrys: ibid.
Quando furati essent in sabato & quom^o?
Quom^o persuadere turba potuissent? quae
expectant. retributionem? quae mercedem? Ce-
rent illi comprehensum viderent, fugerunt;
si pro mort. audact. pro illo locuturi
erant, si non resurrexisset? Quom^o haec
argitari possint? Q. enim nec voluissent
nec potuissent resurrectionem. quae non fuisset,
fingere, huius palam est. Multa enim illis de
resurrectione locutus frequent. fuer. Si
ergo non resurrexisset, manifest. est eos,
utpote deceptos & a tota gente propt.
ipsum impugnatos, acerbis & verbis pallos,
ab illis cultu discessuros fuisse; nec enim
voluissent de illo tale opinio. spargere,
utpote qui decepti ab illo fuissent & in
extrema pro illo deducti pericula. Q. vero
non potuissent, nisi vera resurr. fuisset,
illam simulare, i. certe admodum probabile.
In qua re enim fiducia habuissent? in
sermonis gravi tate? At omni impotentissimi
erant. In pecuniar. copia? Nec virga
nec calceam. habeb. In splendore generis?
Viles erant, ex viliq. orti. In patris splendore?
Ex ignobilib. orti locis erant. In multitudine?
Non erant plur. quae undecumq. in variis
dispersi locis. In promissionib. magistris?
Nisi resurrexisset. nulla in ipsis fut. habita.
erant. Quom^o aut. furent. populi sustinuerunt? +

Si namq prophetae ipsorum ostendit muliens
verbum non tulit et si reliqui illi vincula
videntes dispersi sunt, quoniam in animis in-
duxissent, et extrema orbis occurrere,
ut fidei resurrectionis verbum plantarent.
Quoniam poter. ad v. reg. et princip. et populos
idare, ubi gladii, cartagine, fomes
et mille quodlibet. mortis, nisi ejus qui
resurrexerat virtute et gratia adjuvati
fuissent? "

Scholion: Remov. quae pr. re miran.
et quae maxime. et eventu suo probant.
Hi dicunt. De re et prophetias, et princip.
fidei vestra fundam. Nam

1° Si X^{us} non resurrexisset, non vivisset. morte
neq. qd diffinit. erat vincere, perierat:
cf. Paul. 1 Cor. XV. 17. et qd. si X^{us} non re-
surrexit, vana est fides vestra, adhuc
enim estis in peccatis vestris

2° Si X^{us} resurrex. ergo mort. est, ergo
verq. fuit homo - ja demonstrat^{dogmati} ejus humanitat.
ejus, credi poss. ver. veritat. quae cum
sanctis. humanit. ejus sunt conjuncta.
Iter. si X^{us} vere resurrex. ipse dicit
deq. verq. est, v. enim me vivit. ad vit.

redit qd. non poteri nisi d. effire. v. deq.
enim ad vit. revoc. et ipse etiam Deum
demonstr. affirma: rolemnit: proph. ejus
et declar. quae de re ipse fecer.

3° X^{us} innum. fecit mira: ad resurrex.
erat eor. sigilli et maxime. improb.

2. Propterea ad futur. resurrex. ma-
xime provocat. dicit. XI. 29. Matth. XII. 39.
XVI. 4. Nisi X^{us} resurrex. desinet hoc

signu. opente ejus et alia ejus miran. aspi-
4) Apri tempore re exhib. Test.
resurrex. Temp. si ab hoc uno Testim.
pendet. tota veritas. et authentic. eor.
missionu.

cf. Act. I. 15-22. II. 24-32.
IV. 3.

5) Apri multa operabar. miran. ad
veritat. resurrex. dicit. proband.

Act. III. IV. V.

Namque vehement. errat Wegscheider
sentens: Neq. tam. tota religio. X^{us}
veritat. ex hoc solo facto pendere
contendit.

Th. 7.

De veritate historiae e philosophicamiraculorum Xi

Supponitur. hic libr. N. T. maxim. vero
evang. e authentic. e inspicie. veracit. q.
Sed etiamsi veracit. evangelist. a nonnull.
rationalis: in dubio no voca: tamen eos
no fuisse recte informatos n. pro sua
etate indole e more multa creditis
qua nostr. temporib: p. action. viri
natural: poss. explere. Unde tripl. orit.
quaest.

1° Utr. facta miracul: vere e accurate
sint enarra: s. verit. histor.

2° Utr. facta ista vere miraculosa
sint: et solam illig. temporis habg
talit. esse exp. s. verit. philis.

3° Utr. miracul: animal: sint eo. verit. hist. dicitur: a Jo. ^{revelat:} ~~propheti~~ agnoscere: ^{esse} ~~longe~~
5° Verit. histor: miracul: Xi (ced. q. dicit. orig. s. verit. relativ.)

valent de miracul. Apoc.) elucet ex
his observat.

1° Facta illa maxi. erant momen. ta.
propt. natu. sua singul. ta. propt. fin.
ad que tendeb: unde no poter. no exita.
qua. maxim. attentis. omni. Rumor. eoz
precebrue: Iudaea tota, magni hom.
Turba. converter. neq. erant clam peracta
sed plurima in conspectu om. multa Jerosol.
Ara. vix incredulis v. inimicis qui
vexabant. eoz veritat. negare, ita

ut aut. Amob: (adv. gent. I. 54) miraculor
X: testes adessent gentes, populi, nationes
ē incredulū illud gens hum. q. nisi aperte
res esset, et luce ipsa, quē admittit dicitur,
clarior, nunquā rebus huiusmodi credulitatis
sue praeber. assensum.

2° de novellis X: miran. instite. ē
jurid. inquis ē ea ab inimic. quid. infensis
ē atrocibq, qui tam. eor. vult. ullo m.
labefactare. Q. accid. hō p. paralys. in
p. senato - ep. Ioan. c. V - alteri
hōm. qui manu hab. arde. eaq. protendit
juben. X - Matth. c. (12-) - coeco tam.
quē curatur. Xq. expuit in fac. ē lūm.
fecit ē lūm. lūm. sup. ocul. ej.
ē dicit ei: Vade, lūc. in natationis
Silve - quē ab sanato ab infirmis. me.
Pharis. P. tunc ē reverig. examinaunt
- ut ē ap. Ioan. c. 9. q. exp. totū p. legem ē,
celū. eū. d. q. specim. iudic. indagatio.

land. cf: quē id Ioan. narr. de clare.
resuscit. c. X.
Multi ergo ex Iudae. qui vene-
rant ad Mariā ē Marthā. ē videra.
quae fecit, Jes. credite. in eū. Quidā
aut ex ipsis abier. ad Tharis. ē dixer.
eū quae fecit J. Colledge. ergo ē Parth.
ē Tharis. consil. ē dicit: quid facim.
quia hūc homo multū. quae fecit?
S. dicit. cū nūc oēs credent in
eū ē venient Romani ē tollent nostrū
locū ē gent. Ab illo ergo die cogitare.
ut interpret. eū -

3) Apōz de Hi. mirac. ^{probat.} erat publi: ita ut
fuit: inven. potuif. contradi. Cūq; rei exempl.
luculen. prob. Petr. serm. habet: ad popu.
de Pentecost. (Act. Ap. c. 2.) :

Viri Israelit: audi. verba hæc: I. Nara.
viri approbati a D. in vobis, virtuti:
e prodigiis e signis, quæ fecit D. pr
illu in medio vestri sunt e vobis:
hunc definitio consilio e prescientia
Dei tradit: pr manu inimicor affli-
gentes interemistis, quæ D. suscitavit
volutis dolorib; inferni ... Hunc I. resus.
citavit D. cui; vos nos testes sum;.

Nq; poter. quid oppon. apōz Testimon.
inimici e magis. e turba numer. stat.
credid. Sed credite. et. viri insign. e
princip: ^{quæ} etia mendo; quor in nume.
Jair. Nivod. Zachæ. Lazarus. Jos. bnm.
Gnzpg archidiacon. Lothien. synag. prin.
Apollus, vir feruud. Paul; tand. Gamaliel.
disipu: iteq; xani nomis. auverrim.
inimici.

II. Hi. vultu. p. de vultu. phitib;
mirac. Hi.

1) Illuc mirac. egiunt sunt, ut certo
super. vir natu. v. artis hunc. v. deomo.
Profer: mortuo. resurrex. ad eu volu
proba. aucto. inq. e enim. ita e corpo.

unire. Neq. unquam audit. ē qre magnet.
spiritus. daemon. qre ^{an}in^{an}itation. aliqui ad
vit. revocet. esse. Neq. h. mirū deb. vide. X
ut si adest. facult. alig. uctus: remissio.
morte. adu. quoz impeditur. morte q.
ten. unq. aliter processit.

2) Aliis in miracul. etia subst. facti
ut suppedita. nū. nati. in tem. quā
maxi. ē miraculo. ē proi. divia. actio.
manifest. Ne cū rem. conuenit. rez ordi.
agrot. nū. reuget. senite. nisi mediis
adhibi: e longis tempus. Xq. alig. uctis
mediis uno momen. infirm. reuget. etia
longo et fere incurati. morbo laboran.
qui ē absent. valetudi. restit. ubi
maxi. apper. X: cher. diu. nū. quā.
dens. natus. poter. sine influxu v. physi.
v. more: effe: produci: in hōibz absent?

3) Nostri saecul. nos invalu. ē hōi.
quoz dicit. ut omnia facta supernat.
aut miracul. explicand. pr. magnetis. animal.
v. electricit. v. fluid. nervos. alig.
hūgūm. Itaq. quā. profer. exu:
Tieser (System der Tellurismus od.
thier. Magnetismus) ipso dicit. Verbi. In-
carnation. Redemption. ē peccatorum remission.
int. magnet. phenom. refert.
Ennemoser (Geschichte d. Magnetismus)

ubiq. in sacra histor. du N. du Aubiq. Foeder.
occurrit magnetismo aut electrico. ipsaq
anra foeder. no fauise nisi mera machin.
electr. doct.

Wagner (Religion, Wissenschaft, Kunst
und Staat) ~~sensu~~ revelat. prophet. +
miracul. virtut. arterq. trib. sensui
universi (dem allsinn) q. prima
homin etate in ganglio nervo stomachi
e abdominis resedent, sensu vero altis
consequenter e nostro stand. aro in cerebr.
humana: consistunt

Ita ut ad solam magnetis. animal.
varietatem quæstion. nostr: hæc virtut.
affirma. posse jure quid. optimo:

1° no pauci viri docti oia phenom.
somnambul. e stupend. magnetis.
sensation. in dub. vocant

2° Si prompt. cels. in magnetis. contri-
oes morb. remed: res perfect. medii
es uteren: q. tam. minime fit

3° Magnetis. sensation. si que sunt,
requir. longa satis tractation. nunq. effrim.
~~obtinere~~ ~~venit~~ ^{obtinere} mod instantaneo neq
ad solū nutu. ~~producta~~. producta, raro
præter. perfect. e stabit. sunt e in
uno tant. morboz genere, in nervosis
vix. obtinen.

4° Analog. quæd. que int. magnetizationes
e X. sanat. miracul. adesse vide: e
manu impositio que tam. nihil juvat

magnetis. sectator. Nam

a) Sanatio. magnetis. quas commemor.
minim. concord. in sanation. Xi

b) X₉ ē Ap^l tu etiā adhibeb. manus
imposit. quando nullq. producend. erat
effect. simi. magnetis. ex. gr. quando
benediceb.

c) X₉ ē Ap^l plurim. opera. sunt
miracul. sine manu. impositi. ē quin
possent existare fluid. q. dicit. magnet.

d) In morb. quod hodie. pr. magnet.
curant. X₉ ~~mult.~~ man. nō imposit.
ut videre licet in paralyt. sanatio. ap^l.
Matth. ix. 6 -

e) Nulla interve: v. propor. v. ana-
logie int. plerq. Xi miracul. puta
multiplic. passi aut temperat. redat.
aut mort. resuscita. ē phaenon. magnet.
quoniam stupen.

f) Effect. magnetis. sunt natur.
ē inter certas leg. ē fermis. continen
X₉ ven ē Ap^l tū diversisq. miracul.
perpetrab. Tu semp. ad divi. potest.
ea refereb. ita ut neque. eoz action.
morb. nate. tribui que ipsi negand. +
fraus. insinulent.

g) Contend. adversar. attē me ^{e venient.} (inde
a primis mundi etat. nota ē passi
adhibeb. fuisse idq. prob. miracul. ē
prophetis S. Spirit. aut orantib. e Libris G^lat^lia

sanation. quæ feb. in templis Aesunt. aliq
 hujus in Te elias qui amed. velit i.
 q. falso asser. adasser. miri e Pharis.
 nihil fraud. inspirat. esse neq. art. hanc
 habuit. cognit. e. p. spect. Neq. tot sapient.
 int. gentit. qui X. relig. amplecti. unt,
 tale quid inspirabent. Antiq. philos.
 quid. ^{ea} ~~et~~ que hor. magnet. tribuunt.
 ex ^{parte} ad demon. interven. ^{et} parte ad fraud.
 e. deception. referet. Neq. hor. desunt
 viri gravissi. qui prodigios. somnabulis.
 v. magnetis. effectus demoni tribu.
 ut in re penitus. neq. rati explor.
 demon e. facile e. libent. possit arte
 sua e. prodig. exercere. —

III. Neq. dubita. tand. p. de verita.

reletur. miracul. X. Si cas. X.
 miracul. directe perpetrab. v. ad divinit.
 ejus v. mission. v. doctrin. probat.
 neq. prob. divini. ejus doctrin. origie.

1) Matth. 11: Ioan. ... in audis.
 in vivunt. opera X. mittens duos de
 discipul. suis, ait illi: Tu es, qui ven-
 turus es, et clu. expecta? S. respond.
 T. ait illis: Eunt. renuntiate Ioan.
 quæ auditis e. vidist. Peci. vident
 claud. ambul. leprosi. mundan. mund.
 audiunt, mortui veni. pauper. evangeliz.

2) Cū X^{us} accusat Iud. de rōla. rabb.
ap. Jo. V. 36) respondit: ipsa opera, quae
ego feci, testimoniū perhib. de me
videl. oīa re operari cū Patr. ut dixer.
super. v. 17.

Id. in ore ultim. ad dixer.

Jo. XIV. 10: Pat. autē in me manens
ipse facit opera. Nō credit. quia ego
in Pat. ē Pat. in me ē? alioquin propt.
opera ipsa credite

3) de Lazaro: ap. Jo. XI:

I. aut. elevat. surr. oculis dixit: P.
grat. ago tibi, quon. audisti me. Ego
aut. nōc. quia temp. me audi, nō
propt. popul. qui cōstitat, dixi, ut
credant, quia tu me misisti.

Sab. Gressy: multi ex Iudae. qui vener. ad
Mart. ē Marth. ē videt. qua fecit incredulit.
I. credider. in eū

Id. ap. Joan. c. 15 redarg. Iudae.
Si opera nō fecis in eis,
quae nemo aliq. fecit, perat. nō habet.
unus aut. ē vider. ē oīer. ē me
ē P. meū.

4) Sapiēs. X^{us} ad miracul. provocat.
ut misiss. in dōm. ostend.

Jo. X. Quando Iudae. dixer: quousq.
animā nostr. tollis? si tu es X^{us}, dī
nobis patē, respondit eis. Loguor
vobis ē nō creditis. Opera quae ego
faciō in nomine Patris mei, haec testimoniū
perhib. de me. Si me nō vult. crede.
quib. credi. ut cognoscat. ē credat.
quia P. in me ē ē ego in P.

Unde x. v. 12. D. Aug: Quid enī
aliud agunt tantes ē tā multa
miracul. pro etiā dēcente illa fieri
nō ob aliud, nisi ut sibi credant.
(de apt. credenti n. 32)

Postquam

(Demonstr. revelat. possib. esse atq; X^o
 Salvat. re vera ea h^oib9 traditis. mission.
 quā a P. revelat. accepit: in terr. absolu.
 orit. quāvis: cui9 vis quid. max. ē, ubi.
 inveniat. ea, quā X^o p^{er}fer. revelat.
 Quib9 quā font. hauriet. ut doctri: quā
 revelat: ē notit. oper. quae gessit.
 Itā quæst. hæc ē tota circa instrum.
 a X^o. instit. ē sancit. q^{uo} doctrin.
 quæ manifest: conservaretur, propagar:
 atq; fidelib9: oib9 tanq^{ue}. crediti: propagare.
 ab auctorit. d^{iv}. instit. Itē mediū
 h. verbū dei ē q^{uo} materia ^{liber} quid. traditur
 Traditione, formaliter vero a magist:
 Eccles: Cū vero Tradit. vis poss. v.
 script. esse v. nō script: Inq^{ue}. nob.
 tractatā script: ē, p^{ri}or de Tradit.
 nō script, altera de scripta. Prop^{ri}et. defect.
 quid. Tempore utraq^{ue}. ita coniungi:
 ut materia tota nō Inab9 reparat.
 Disputatioib9 sed paucis thesib9: in
 una seriem conjunctis exponant^{ur}. Sit
 iteq. 1^a de Tradit. notio. q^{ue}libet

Th. 1.

De Traditionis notione e

partibz.

I. Trad. sensu quid. latius. signif. oē p. tradit.
ē, quālib. doctrinā aut legē a maiorib. ad
poster. transmissā quicunq. ē modus communicandi
eā, s. scriptam s. oralis communicatōis. Tandē
tacita praxis.

Vincen. commonit. c. 27: depositū q.
accepisti, nō q. exogitasti, res ad te
producta, nō a te prolata

Exod. XVII. 14: scribe h. ob monumenta
in libro ē trad. annibz Josue

Paul. 2 Thess. II. 14: tenete traditiones
quas didicistis s. p. sermonē s. p.
epist. nostrā.

It. igit. sensu vox Tradit. design. ipsū
object. q. tradit: ipsā doctrinā. v.
consuetud. quae communicat: in 9 vers.
quo fit communicat. nō indicat. p.
solā Traditionis vocē, unde PP. si nō
indicare volunt quo fit communicat. addunt
scripta esse v. nō script. traditionē.

Clem. Alex. Strom. VI: ubi intelligendū
profundior. Scripta a maioribz accepta
vocat: traditionis scripta traditione
nō scripta: ἡ τῶν ὑπεδέχον ὑπεδέχον
παράδοσις.

¶ Sed pō ead. tradit. vox etiā active
considera. prout exhib. oēs actōes.
v. mediā quibz traditio transmittitur.

Text. de corona⁴: Tradit. auctrix, con-
suetu. confirmatrix, fides observatrix.

Cum ven tradit. activa nequeat ab objecto ~~ex~~ suo
invice reparari sed unum constituat complexum
verese ē consideretur temp. tradit. objectu
cū n^o tradendi, tang. materia in forma
sua neq. unquā obliuisc^{endi} ē Traditionis
auctorit: pendere a n^o quo propaga. h.
ē a tradit. activa. Qu sensu 99. Trad:
ressio: IV. traditio res objectivās considerant^{ur}
cū origine ear a n^o quo usq. ad tempus. &
moda propagabunt, videli. aut directe
a No. aut communicat^{ur} aut a Sp. S. dictat^{ur}
ē contra magisteri ecclesiasticū successione
runt.

Exemplis apparet: p^{ri}m. Tradit. divis:
dupli. esse

a) objectiva: = doctrina tradit^{ur} ✓

b) activa = n^o quo trad. ✓

c) complexiva = doctri: ē n^o simult^{ur} sumpt^{ur}:

II. Altera tradit: divisio dicitur ab ej⁹
origine, rei. quā disting:

a) Tradit. divina = doctri. immedia.

D. ipso revelat: quamvis sit homin ministerio
promulgata. ē autē in X. S. tradit^{ur} divina
auctor ipse D: ita quid. ut p^{ri}m^o
ear promulgat^{ur} visibilis v. H⁹ esset, de⁹
homo. v. Apost: Instante Sp. S. unde
dupli⁹. Tradit. divina distinguitur:

a) traditio dominica

b) tradit. divino-apost.

De qua nova diris. observand. ē cū nō
auctorita: tradit. spectat. sed promulg. in
ē mere accidental. esse, utit. cū eo
fundam: q. nō tota N. T. revelat. a
Xo Dno facta ē, sed aliqua ejus pars
pōt. avaria. dñi a Sp. S. absolu:

b) Traditio simpliciter apostolica erat
quid. dupl. apōz min. ut ē promulgat.
divinit. a Xo Dno v. a Sp. S. accept. divini:
ē rector. erant Ecclēs. atq. ^{pastorali} auctorit. sue,
a Xo ipis concessa, moderabantur Ecclēs
leges, fereb. instit. ^{ut} pro fidelium utilit. &
condeb.

Und. evid. ē ^{omnia quae} ~~omnia~~ ad fid. relig:
pertin: semp. esse divin. orig: eo ipso
qu. ab Apōs trad. sunt, praecept. vero
ē instit. ab Apōs tradit. parti-
ene divin. ~~origi~~ parti. mere apostolic.
orig: cū Apōs nō sōlū promulg: erant
doctrin. tradit. sed etiā legislat. —

cf. 1 Cor. VII. 10. Tñ aut. qm ma-
trimoniū juncti sunt, praeceptis nō ego,
sed Dñs, uxor. a viro nō dividere:
11. q. si divorserit, ^{manere} ~~manere~~ inupta aut
viro suo reconciliari. Si uxor. nō dimittat.
12. Nā ceteris ego dico, nō Dñs. Si
quis frat. uxore hab. infidelē ē hēc
consentit habitare in illo, nō dimittat
illā.

Prior. illa tradit. nō poss: in sing.
Ecclēs. divers. esse, sed universal. sunt,
altera pro locor ē temporor ^{condition.} ~~condition.~~
mutari possunt

Tradit. partim. exempl. jgim. ē q. Rom:
observab. d. sabbat: de quo voleb. d. Ambros.
dier. refer. August. epist: 118: cū Romē
venis, jejuno Sabbato, cū Mediolani nō
nō jejuno.

Celebrat. pasch. primum quid. Tempus.
alia erat in Carr. alia in Orient. neq/
haec diversit. solleb. Ecclesiarum pare puteratque
q. utraq pars fidel. ad Tradit. apost.
appella. At vix exorta quartoduarum.
haeresi, nō de Tradit. mere apost. ageba.
sed divinis - apost. v. divina.

1) Tradit. ecclesiast. pertinet ad instit.
pō apost. Tempus Ecclesie legitime Tradit.
quae poss. v. universal. esse v. partim:
ē dū alia pro aliis Eccles. Et si universal.
sunt, certo profecta sunt v. ab Apō
v. a suprem. in Eccl. potest.

S. Aug. ^{epist.} ad Januar. ep. 54 (al. 118):
Illa autē quae nō scripta, sed tradi:
custodim. quae quid. toto terrarū orbe
servant. datur intelligi v. ab ipsis
Apō v. plenariis Const. quoz ē in
Eccles. saluberrima auctorit.: cunctata
ē statuta retineri.

Qua in re S. quoq. observat. ē, defectū
universalitatis per se nō demonstrare Traditionē
aliquā nō esse ab Apō profecta v. a summa
in Eccl. auctoritate universalitatis vero hōtam
quodvis adē, alterutro. verisimile esse
indiv. aut Traditionē esse ecclesiast. nō
a summa auctoritate emanantē si ex histor.

const. de ejus orig. poster: ^{vel} que
ejus natu. ~~h. demonstr.~~ aut apostolica:
si autem const. de ejus orig. poster. Tu enim ^{uenda} reg. regula ē que propon.

^{contr. Donatist.}
Aug. de Bapt. P. I. 24: Quod universa
tenet Ecclesia nec consilium constitutionem
reg. retentā ē, maxime auctoritate apostolica
tradita certissime creditur.

Ut vero tradita divini. poss. disting. a
mere apost. v. etia eccles.: hec regul.
observ. sunt

1° Dubit. nō pō de orig. divini. alij.
tradit. si agat. de doctri. v. institut.
que nō pō nisi d. haberi auctor. ejus
gen. nat. sacram. v. iment. concept.
B. v. M. de quo dogm. anteq. promulg.
ē & dubita: esset ne nec ne in deposit.
fid. nō vero dubit: licet de orig. ejus
sū in divini. habend. ene tradit. nō
aut. in mere apost. aut eccles.

Itē de ordin. min. tenend. ē, si
quer: ubi sūt in unine. sacram. pones.
nec ne.

2° Si agat. de institut. ejus origo
nō divini. nō apparet necessariō ex ejus
naturā intrins. v. sequē^{ur} reg. ab Aug.
tradit.

3° Consider. quoq. ē a quo v. quom^o
doctri. alij. propona. Si enī pluri.
pp. ita rē alij. propon. ut sententia ^{contraria}
sanq. heret. habeant veteris nō contradicentib.
sent. v. si const. veter. alij. ord. nō
propositū illud certo inder divini. Tradit. pones. ē

ut possit pr. ea probari, nō debeat ab aliquo
exigi, ut credatur veluti fidei articulus aut
censeri necessariū ad salutē.

Poster. tempor. protest. quid. ita mitigaver.
doctrinā ist. ut introduce: distinctionē. quand. inter
tradit. inherē. et declaratōr., illū vocant
tradit. quae vō eadē dogma. exhib. atq.

Script: hanc vero quae Riverdig hab. doctrinā
in Script: brevig aut min. perspicue exposita.

sc. gr: doctrinā de euchar. parvul. nō necessari.

Utrāq tradit. admitt. quid. negant vero
quodam quae nō inveniū. in Scr.

P.P. contra Trident: docent veritate, salutar. es
ē. mox disciplinā contineri in libris scriptis
ē sine scriptis traditionibz quae ipsiq
Xī ore ab Apīs acceptae aut ab ipsis
Apīs, Sp. S. dictante, quasi pr. manū
traditae ad nos usq. pervenerunt.

Hinc appar. duos a P.P. Triden. admitti
fontē revelation. divin. plane distincti
quod in, quāvis eppde auctorit.

Prater: nō solū inherē. aut declaratōr.
traditiones admitti, sed etiā tales quae
vō nō continentur in verbo descripto
quasq. maxime negab. protest. Hinc
Tradit. nō script. ē pers. integr. deposita
fidei.

De strictiori sensu Traditionis.

Quæquæ PP. scripsit. tradit. script. appell.
tradit. evang. v. apost. v. etiã Tradit. Synthorag,
vulgo tamẽ vox accipiend. ē sensu stricto.
nisi aliud quid adiung. Quo sensu Trad: tamq̃ ore propag.
opponi. Scr. litter. conuinc.

Injust. igit. protest. accusat. mouent
nobis exprobrat. tamq̃. semp. sensu stricto.
Tradit. voce. accipia. planeq̃ abutitur.
vobis signific. contend. eẽ notũ aliud
signif. nisi Trad. quæ monum. continet.

Respond. ē

1. in N. T. saltẽ plq̃ quæ deies
Trad. v. certo v. probabi. design.
Tradit. nō script. Semel tantum
induc. doctri. tamq̃ ore scrip. ta orbi
tradit. sit:

2. Thess. II. 14. Tenete traditiones (ὑπο-
δοξαις) quas didicistis s. per sermonē
s. per episto: nostrā. 1. Cor. III. 6.

sed aliĩ loci agunt de Tradit. non script.

Matth. XV. 2. Quare discipuli tui
transgrediuntur traditionē seniorū?
(v. lavandas ene manū)

Jo. XV. 3. Quare ē vos transgredimini
mandatū Dei propter tradit. vestra?

1. Cor. XI. 2: sicut tradidi vobis, praecep-
ta mea tenetis

ibid. XI. 23. ego autem accepi a D^{no} q.
ē tradidit vobis

cf. ib. XV. 3.

1 Petr. I. 18.

6) Altera respon: PP. expresse multisq.
in^{is} Trad. disting. a Script.

1) Inst. f. major quae ex Scr. proba:
nō poss: simplicit. appell. Trad. f
v. Trad. apost. vel Trad. domi.
ita ut utroq. eas oppon. Sr.

Tert. de corr. 4.

Cyp. epist. 63 ad Cecil.

Aug. de bapt. II. f. V. 23.

2) PP. disting. Trad. a Script. nō ratione doct. sed in^o propagat.
Tren. III. 4: Quid autē, si neq.

Q^{ui} quid. Script^{as} reliquis. nobis
nō oportet. ordin. requi tradit:
quā tradide: iis quibz committēb. errāre?
Cui ordinationi assentiunt mult.
gent. barbaroz ... sine charta ē
atq. nupta habentes in cordibz
nris salute ē vete: tradit. diligen.
custodientes.

3) Vincent. Lirin. disert. oppon. tradit.
libris monum. script: illa affirm. esse
organ. princip. conservan. doct.

Th. II (seq.)

61.
Font. 9.

Commun. n. 32. H. semp. neq. quicquid
præterea, hæreticor. novitatib. excitata,
Concilior. mox decretis catho. præferit
Eccl.: nisi ut q. prius a majorib.
sola traditio. surreperat, h. deinde
posteris etia. per script. chirogr.
consignaret, magna res munda
percur. litte: comprehendens.

4) PP. dicunt. exhib: e Trad. e Script.
relati 2^e font. doct. 2^{ex} requirit
xand. pnd. pnd.

Tren. III. 5.

Tert. Præter. 19:

5) Utriusq. auctor: æqual. ene

Basil. de Sp. S. 27.

6) Tradit. latiq. patere quā Sor.

Orig. de Trin. I. 2.

Epiph. Hæc. 61, 6.

Vinc. Lirin. Commun. 2.

Quæ oia nullū prof: clarū sensu exhibe:
nisi PP. habuiss: Trad. a Sor. distinct.
tū in^o propagat: sū argum: e materia.

Th. III.

^{rola} ^{ueq.}
Script. nō ē mediū univ. ueq. authenticū
propagandae doctrinae xance.

Considerari ē ipsiq. relig. nostr. instib.
quonā m° Salvat. ea volue: tū purā
conservari dū ubiq. gentiū propaga: m.
ad dñs nostros. Et primū quid. paucē
dicend. sunt de m° quē tenuerit ipse
Salva: in fundend. Eccl: poste: expandend.
in q. quē recuti: sunt Apłi in Eccl. eadē
gubernari. ē propagari.

1) Xg missio. nra coelest. multū
demonstr. mirari. ē prophetias V. T.
in perso. ipsiq. adimpletis, prater totā
vitā suā, doctri. ē mor. ē pō mort.
glorios. resurr.:

Demonstra. verū missio. ē auctor. nra,
postulat. fidē plenā ē obediētiā: inire
^{promitt.}
credentibz aeternā beatitud: in verū
qui nō credidiss. damnatio. minitans.

Aug. de util. creden. c. 14, 32:

Ipse videmus, quantum illa, cui ē ipsi
(haeretici) credunt, docet historia, nihil
prius neq. fortis, quā credi sibi voluisse,
in illi nondū essent idonei, in quibz ei
res esset, ad divina promissionē crederet.
Quid enī aliud arguant tante ē tē

multa miracula, ipso etiam dicente, ille
fieri non ob aliud, nisi ut tibi crederetur?
Ergo ille ... miraculis conciliavit aucto-
ritate, auctoritate meruit fidem, fide
contraxit multitudinem. multitudine obtinuit
vetustatem, vetustate roboravit religionem
quam non solum hereticorum ineptissime
novitas fraudibus agens, sed ne gentium
quidem veterum error violentus ad-
versans, aliqua ex parte convelleret.

2) Neque unquam Salv. legit, ut librum
aliquem contritus de doctrina mea, unde singuli
fideles est fidei hauriri est religio mea,
sed magister elegit quibus committere
auctoritatem meam. Illos autem in religio fideles
tibi tangere debet: mea copulatur, in qua
confessio: oes dicitur est vivat est gratia mea.
Unde videtur nullum a Xpo fuisse librum
corruptum, sed librum continere fuisse. Quos
quos Chrysostomus (in Matth. hom. I. 1) effectos esse est
liber: est legem: vivas effectus per gratiam.
Βιβλία καὶ νόμοι γίνονται δια τῆς
χάριτος ἐμψυχον. --

Fuit igitur primus est magister: fons hanc
doctrinam est disciplinam: ipse Salv. perpetuitatem vult
doctrinam meam est religio non in libro fundavit aliquem.

sed in ipsa. Verba. quae magis. authent.
ope Sp. S.ⁱ instrux.

3) In portu Salis. diripi. ego eundem
senes. in propaq: venit: quae ipse cum
in terra versas: tenne: Tubant. a Dno
dare: oēs gent; ipse test. ene inq. ad fin.
den. annuntia. nom. ipsi: vna regib. e
pnnip. - hec vero vna. Qui perf.
re aplos diu. e legat. Si ipse auctor
exornat.

Rom. I. 5. Per quē accepim: grat.
e liquidatū ad obediend. fidei.

Siquē ē oper. mirac: ab ipse. perpetra:
innot: tang. testm. fid.

Rom. XV. 18. Nō enī audeo aliquid
loqui eoz, quae p. me nō efficit
Xq in obediend. gentin, verbo
e factis

19. In virtute signoz ē prodigior,
in virtute Sp. S.ⁱ

Auctor: eoz debet in fidel. respond.
obediē:

Mar. XVI. 16: Tradente evang:
q. credū: 16. Qui credide. e
bapt. fuer: salū erit, qui vero
nō credide. condemnati. -

quae obed. ē ad D. refert. tang:
ad supre: revelat. auctor: red etia
ad aplos tang: legat. di.

et Rom. I. 5 (supra)

2da. Fr. 58: in captiv. redigen. oem
intellect. in obseq. Xi. ^{his} cap. una
hanc tunc Xpianam.

Inde pat. authent. Apoz magist: cor
procedunt. cunctis: a Xp. accept: obedi-
vum fidel: que respond. magist: ut
esse auz. extimere: v. moment. in hiles.
red essentia: oij. nota e disposit.

Profer. Illud magist: bene ^{profer} fidel: ob.
pō in alig. lib. inqur: qui e drent.
e drent. on: adjutorio. Et l. b. hujus
e aut alig. superablit: funden. vum
Xana secon: remen: person. magiste.
p. v. inde appar: sapia Xp. injeat.
Apz docent. mung. scriben. vum p. n. p.
multa dedise. in o. pluri: Apoz nihil
liffe: tradide.

Ita vum. si datus fueri: p. n. m. Xi
instidit. tunc ut pō. Mē. n. debui. n.
potui. inqur. in ut. ita ut oem: is
fundat: sup: person. magist: inced:
alia quod: ordinat. ^{secor. 244} libri.
N. T. essent. vel. j. e. dote. fundat:
inqur. vum fidel. hanc: ut ill. in re
libri: authent. magist: pro m. n.
mag. indet: e. n. b. n. ex. script
in e. a. disposita. salut: ubi
em. e. n. q. n.

Haec p[ro]pter p[ro]pter ē lib[er]i: i. v[er]bi:
lib[er]i: d[ic]en[te]s: q[uo]d ip[s]is p[ro]mitt[ur]. novu[m]
fidei ubi t[em]p[or]is lib[er]i: p[ro]mitt[ur] v[er]bi:
fidei hab[et]. X[rist]i n[ost]ri, p[ro]mitt[ur] magis
p[ro]mitt[ur] p[er]e[re]n[te] ē infallib[ile]. q[uo]d est: organ[um].
non ē p[ro]p[ri]e q[uo]d ē v[er]u[m]. d[ic]it[ur]. d[ic]it[ur].
Nec p[ro]pter p[ro]pter ut haec X[rist]i i[n]v[er]s[us]:
i[n] v[er]b[is]: alib[et]: Cū enī enet op[er]e d[ic]it[ur]
i[n] p[er]p[et]uo d[ic]it[ur]: n[on] enī enī ut ang[eli].
respond[et] p[ro]mitt[ur] p[ro]mitt[ur]: ult[er]i[us]: i[n]
v[er]b[is]: v[er]bi q[uo]d ad fidei d[ic]it[ur]
i[n] i[n]v[er]s[us] d[ic]it[ur]: magis v[er]bi
v[er]bi: d[ic]it[ur].

Quia Thoma[stus] p[ro]testant[ur]: d[ic]it[ur] Neandro
(Thoma[stus] d[ic]it[ur] I. p[er]b[is] con[tra] v[er]b[is]
ap[er]t[ur] d[ic]it[ur] v[er]bi p[ro]mitt[ur] fidei:
v[er]bi d[ic]it[ur] p[ro]mitt[ur] p[ro]mitt[ur] v[er]bi
~~p[ro]mitt[ur] d[ic]it[ur] v[er]bi v[er]bi v[er]bi~~
Trad[itio] obnox[us] erat v[er]bi. n[on] v[er]bi
p[ro]mitt[ur] v[er]bi d[ic]it[ur] v[er]bi p[ro]mitt[ur] v[er]bi
quid[em] erat v[er]bi obnox[us] n[on] v[er]bi
i[n] h[oc] i[n]o[st]ra facta esse v[er]bi. fidei v[er]bi.
Sit enī enī v[er]bi, ita existim[us], n[on].

1° X[rist]i d[ic]it[ur] abq[ue] d[ic]it[ur] ē v[er]bi. ē p[ro]mitt[ur]:
eff[ic]ere, ut inq[ui]t[ur] a se i[n]v[er]s[us]: eod[em] s[em]p[er]
i[n]o[st]ra p[ro]mitt[ur] v[er]bi.

2° Nec d[ic]it[ur] fidei: i[n]v[er]s[us]. id[em]: p[ro]mitt[ur]:
v[er]bi. v[er]bi: v[er]bi: v[er]bi: Sp[irit]u S[an]cto.

3° P[ro]mitt[ur] v[er]bi. eod[em] q[uo]d h[oc] i[n]o[st]ra
eff[ic]ere v[er]bi. v[er]bi.

Quod. ecc. in observab. apst. in disci-
pulis suis, ut ~~ibi~~ ut appell. ac libr. suos
ad sibi alios subriter praedat. f. ac tradi.
deposi. custod. c. vicens magniter. pr oes
futur generation. continuand.

Itaq. mult. in B. Paul. repetit. discipul.
mis. i. q. X.9. Dñg praep: Apst.

2. Tim. 1. 13. Formā habe sanor verbor quae
a me audisti in fide ē in detectione in X. 1.
14. Bonū depositū custodi pr. Sp. S. qui habitat
in vobis.

1. Tim. 4. 13. Quā venio, attende lectioni,
exhortationi ē doctrinā. 14. Noli negligere
gratiā quae in te ē, quae data ē tibi pr.
prophetia in impositione manuum presbyterii.
16. Attende tibi ē doctrinae.

ibid. 17. 13. Praecipio tibi corā deo in bonā
confessione. 14. Ut serves mandata sine macula.
20. O. Timothee, depositū custodi.

Act. 20. 28. Attendite vobis ē universo gregi
in quo vos Sp. S. posuit epōs.

Id. apst. praep. discipul. suis ut sibi
alios viros probat. subdito quibz trad. deposit.
revel. doctr. ē custod. ē propag.

2 Tim. 2. 1. Tu ergo, in mī. confortare
in gratia, quae ē in X. 1. 2. 8. quae au-
disti a me pr multos testes, haec conue-
da fidelibz hoibz, qui donec erunt ē alios.
docere. —

Tit. 1. 5 — Ling. rei: gratia: religio te creta,
ut in q. a desunt, corrigas ē constituas
pr civitat. presbyt. sunt ē ego deputavi
tibi. — 9. Amplexantes. aut qui sci. doctrina
ē fidele remone: ut itens ut exhortari
in doctrina sana.

Scholion: Ergo... tradit ita ē necessar. ut
a q co relig. Hanc amitt. ē universalit. ē
unit. t. ^{vel univ} essential. ejg propriet.

Revelat. ea ē univ. appellat: quā destinā.
ē oībz gentib. ē hoībz. Itā licet universalit
irrita fier. n̄ aliter. n̄ 9° ver 9. propri. ea

a q erro. ē proponen. oībz m^o faci.
error. Itā nega: nō pō hoc fuisse. consil.

D. C. M. n̄ revelari pō. Fil. aut. n̄
ad rel. d. necesse. Præf. aut. nō m^o excoḡitā.

quo consil. ill. p̄ferre: aut revelat. in media.

faciend. singul. fidelib. aut revel. media: p̄p̄q.

p̄. legat. authentic. ā faci. cognoscib. aut

demonstr. scientib. faciend. p̄. viros doct.

Itā prim. m^o exclusi: neg. unq. locū habu.

ret a propiā admiss. ē. Operari. igit. nō ē
cert.

Erit. ē cert. mini. responde: fin. quō Bonit
div. ubi p̄p̄os. nā neg. hōi docti, ope oībz
inquisit. scientib. ita p̄veni. ad certitud: in
rebz supernatural. ut inter se conv. ē nulli.

subjecti sint erro. neg. scient. eoz. quāvis p̄fectib.

pō ita oībz innoteri. naxi. vudib. ē qui

tantis sunt ingen. ut ab oībz recipi. recte

error. p̄veni. p̄sequi. ergo unq m^o conservari.

ē p̄p̄q. doctrin. revelat: ut aliq. auctorit.

oībz nota ē accessib: nō p̄p̄t. scient. sua

sed p̄p̄t. ^{sanctum} potest. a Deo crept. ē charis.

refertur. oībz hōibz p̄p̄os. ea quā creden:

sunt. Alit. revel. amitt. charit. universalit.

Neg. salva potest. erf. unit. fid. q. appar.

et hōibz reformat. Tūm enī reformat.

neg: magister. authentic. singul. fidel. Script.

S. legentib: converter. aliq. innotat. Sp̄s. illuminat. p̄testat. —
ita ut quāq. — Deo solo edictis erit p̄dix.

i. liberrimū oī quā S. vult. ventat.
Ita ex. gr. Gerhardus Jacob. Ser. ^{re p̄p̄a} ~~ent~~ ^{re p̄p̄a}
interpreta: h. ē. Sp̄s. S. univ. revelat:
sensu script. Porro hūc individual. interpret.
m^o stare nō posse in unitat. fid. docuit histor.
nā ē Luther. variis temporibz vers. docuit
inter se p̄p̄q. ē pō enī fere innum.
cert. exort. sunt, quā vō se a Sp̄s. S. edictas
esse dicunt. p̄veni. se invic. q̄p̄q. ē
adversar. ~~error.~~ p̄p̄q. Si vero null. dat. in
singul. charis. exordin. inspiratio. illa
S. interpret. iānt furo. ferat. n̄ it. int sola
interpretat. scient. quā utraq. unitat. fid.
demonst. ut docuit sent. ē divisa. hōibz

Iv. 4.

Quis Patres docuerint de princi-
pio traditionis.

I. ver. ē q. thes. preced. demonstrav. in
institui: vii. magist. quo fuisse: evan̄gel.
relig. revelat. cor. pr. fieri nō potuit, quia
D. O. Sapient. sibi contradic: ut haececeus.
mutaret in opposit. promiser. cū per os
Salvato. se fore in Apis mag. et successor.
scilicet: h. ē in v. successor. docentib.
ea quae jussu. Xp. Thitor. eccles. se quid.
vera demonst. mag. princip. a Xo insti:
mag. ab ap̄lō successor. esse docuit. Cū
aut eccles: h. orient. h. occident. promi
sacul. evā. gubernar. praecep. ut tradit.
major. a Xo accepit. tang. fundam. doctrin.
retin.

II. ap̄lō apostolici temp. pro axiom. hab.
evan̄gel. pastoz successio. divinit. insti.
mag. mag. interrupt. esse organ. visib. doctrin.
Hence hanc tradit. quae ab insti. ē, accipien.
esse ē integr. conservari.

Itaq. ap̄lō apostolici prior. dno. sacul. Clem.
Rom. Ignat. Polycarp. Hegesipp. docent
ap̄lō. ex Xi mand. ordinarij. perpetu. succedunt.
sibi ap̄lō serie quibz evā. fid. praeferat.
esset atq. Xo.

Clem. Rom. Ap̄lō divini. B. Petri success.
in episcop. rom: epist. I ad cor. c. 42:

Ap̄lō vobis evangelii praedicator. facti sunt
a Sūo. Xo. I. Xp. mag. ē a Geo. Xp. ap̄lō.
a D. ē ap̄lō a Xo ē facti ē utriq. vobis.

ex voluntate Dei. Itaq. acceptis mandat. ē
per resurrectionem. Dñs N. T. X. plena veritate.
inbuti Deiq. verbo confirmati, et certa Spiritib.
S. fiducia egressi sunt adnuntiāntes regni
D. adventi. Pr. regines igit. ē urb. vestra
predicant. promittas ear. spiritū et pro-
barent. constituer. epōs ē diacon. ear.
qui credit. erant. Neq. h. quid. novū inibi
fuit, multi enī retro saculi de epōs ē
diacon. script. ē. Sicut enī alibi dicit
Sic: Constitue epōs ear. in iustit. ē diacon.
ear. in fide (Is. 60, 17)

Ignat. (+ c. 106)
alig. apōz dicitur. de nulla re
neg. sollicit. etiam epōs. suis (Vostan. Euseb.
Hir. S. III. 36) quā ut singul. moner. Ecles.
ceter. quā maxi. haeres. In primū irruerant.
ta hortans fidel. ut tenacit. inherer. Apōz
tradit. quā remittat. causa etiā script.
originas necessar. dicit.

epōs ad Trallianos c. 7: a talib. (h. ē. haereticis)
igit. vos custodite. n. aut. fuit, si nec
inflati nec avulsi fuerit. a D. T. X. ē
epō ē praecepti apōz

epōs ad Smyrnaeos c. 8. Oī epō obtem-
perate, ut T. X. patri ē presbyterio ut
epōs; diaconos aut. reverentini, ut Dei
mandata. Separati ab epō nemo quidpiā
faciat ear. quae ad Ecles. pertant. valida
eucharistia habeatur illa, quae sub epō
pragitur v. sub eo, nisi ipse concesserit.
Ubi compaerent epōg, ibi ē multitudo, rit.
quādam ubi fuerit X. T. ibi cathol.

ē exis. Vt licet sine epō neq baptisā.
neq agerē eccles. sed quodcumq ille probare.
ē Des ē baptisatū, ut firmū ē valid.
ut oē q. p.ug. i. ar.

Ad Ephes. xvii : Ob i. dū in capite mo
accepit unguent. ut ecclesia spiret incor-
ruption. Ne unquam Petro ordine doctrina
p.nerq. huj. rati. ne captivos vos abducant
e proposita vite. Quis vero nō oēs p.udent.
cumq accepta Dei cognitione q. ē I. X.?
Quid fatue perimus, nō agnoscetes dnm
q. vere misit dūg?

Polyarp. B. Ioan. audit. ē S. Iren.
magist. qui + 156 - unq. circa a. 107
paris mensib. p. Ignat. martyr. epist.
ad Philippens: qua eos consolā: de morte
Ignat. ē novum. epist. epō quas p.oe
mensib. habeb. ipsis transmitt.

c. I, 2: firma fidei vestre radia,
ab antiquis temporib. annuntiata, usq. adhuc
promerit ac fruct. affert in I. N. X.

c. II, 2. Vq. em̄ ego neq. aliq. mei
similis vea. ē gloriā. Pauli raquent. assequi
pō qui cū esset apud vos, corā hōib.
tunc videntib. p.fecte ac firmis. vestra
veritatis docuit, qui ē absens vobis inquit
quid. in quos nō intueamini, sed p.ari
poteritis in fide quae vobis ē data -

c. III. Ius em̄ qui nō confess. fuer. I.
Xū in carne venisse, antichr. ē. ē qui nō
confess. fuer. mar. p. omis, ex d. dabo. ē.

ē qui eloqui dñi ad credenda sua tradidit.
dixerit nec resurrectione nec iudiciū
hū promissū ē. Latane. Deo reliquent.
sanitate multos ē falsas doctrinas ad
traditā uerā et iustā doctrinā reuer-
tamur. uigilant. in orationib. ē perseverant.
in jejuniis, precib. rogant. oīa conspectore
D. ne nos inducat in tentationē. uisit
dixit dñs: Sp. quid. promptus ē, uisitant.
infirmos. -

2) PP. uero qui imediat. recubant eos,
quos ^{nros} episcopos appellat: quos. compser.
exercent. scilicet. 2° ē iacent. 3° idē
sent. ē docent de tradit. organo

Trencey (130-200) S. Poirier. auisio.
scriptis: requantib. P. Eleutherio ē Victor
ē libb. nos celeberrim. aduers. hereses
et maxim. pce aut. fin. habet, ut
uarias. quost. scitas uisunt: et ad
uent. tramit. uisunt: quost. uero uo
erant aduersa: tradit: nā ipsi nā fals.
pretendeb: ē uisunt. et Sc. sent. Tetorgues.
unde uisunt quid pp. aptig. neq. prestat. inueni.
pōt. oper. S. Tren. ad emend. uisunt. ē vi formal.
tradit. cathol. Tere temp. data ovis. de uero
ē fals. tradit. agit. ac Script. nec. tradit. explican.

Tren. adv. har. III. c. 2. n. 1. Quā em
ex Scriptis arguuntur, in oratione uisunt
ipsar. Scripturar. quasi. nō recte habeant
neq. sint ex auctoritate. ē quā uarie sint
doct. ē quā nō possit ex his inueniri
uentas ab his, qui uisunt Traditionē. etc.

thi. c. 2. n. 2. Quia aut. ad ea item tradit. quae
 ē ab apīs quae per successione presbyteroz in
 ecclesiis custodiuntur, provocamus eos, adversantur
 traditioni, dicunt. se in solis presbyteris. in etia
 epīs existent. sapientior. sincerō invenisse
 veritate etc.

Ita h. in ^{postquam} exposu. stat. quod: ē ^{proprie} de
 quo in quorū erat disputa: agit S. Epō
 de vera tradit. epō ex Script. relat. ē intērat
 uti ~~na possit inveniri~~ ^{quod} querere:

It. III. c. 3. n. 1: Tradition. itaq apōz
 in toto mundo manifestata, in oī eccles. adē
 recipi. vībz qui vera velint videre ē habem. i
 annuera. eos, qui ab apīs instit. sunt
 epī in ecclesiis ē successor. eoz usq. ad
 nos qui nihil tale docuer. neq. cognover.
 quale ab his delivatur. Etiam si reconvide
 mysteria nissent apī, quae reorū ē latent.
 ab reliquis perfectos docib. his v. maxime
 traderent ea quibz etia ipsas eccles. comit-
 debant. talis enī perfectus ē inpre-
 hensus. in vībz eos volēb. eue, quos ē successor.
 relinqueb. nūq. nōz vībz meq. teni tradent.
 quibz emendate agentibz fier. magne utilitas
 lapsū aut. nūc calamitas.

Quo in loco cf:

It. IV. c. 33. n. 8: Agnitio (grōres)
 vera ē apōz doctrina ē antiqua eccles. statq
 in universo mundo (grōres ἀρχαῖς ἡ τῶν
 ἀποστόλων διδασκαλία καὶ τῶν ἀποστόλων
 ἐκκλησίας ἐκκλησία κατὰ παντὸς τοῦ
 κόσμου) ē charact. corporis hī rei successores
 epōz quibz illi ea, quae in unoquoq loco

ap̄s Petrus ē Paulo Romae fundat. ē. cōstituit.
eccl̄ia, cū quā hab. ab ap̄s traditio.
ē. annuntiata hōibz fidē, p̄ mercesiones
ep̄or proveniente usq. ad nos iudicantes,
confunditq. oēs eos, qui quocq. m.
v. p̄. s. p̄. v. vana gloriā v. p̄. v.
citat. ē mala sententia praterq. oport.
colligit. Ad hanc enī eccl̄. p̄p̄t. p̄.
tationē p̄ncipalitate necesse ē oēm
convenire eccl̄. h. ē eos qui sunt undiq.
fideles, in qua semp. ab his, qui sunt
undiq. conservata ē ea quae ē ab ap̄s
traditio. -

Simi. uat. Trans. c. 20. 21.

Cyprian. de unit. eccl̄.

Optat. in Parmen. II. 3: Negare nō
potes, nisi te in urbe R. Petro p̄m
cathed. episcopale esse collata, in qua
sederit oīm ap̄or caput Petrus, unde
ē Cephas appellatus ē, in qua ussa
cathedra unitas ab oibz servaretur nec
ceteri ap̄s singulas sibi quisq. defenderet,
ut p̄ schismaticus ē peccator esset, qui
contra singularem cathedrā alterā collocaret.

De auctoritate Patrum

Auctor. PP. pō 2° specta: v. oīū simul
v. singulor

I. Si ex monum. ecclēs. appar. semp: Nota: q. de consen. PP. valet etia de
fuisse oēs PP. v. DD. Eccl. consen. in iudic. Eccl. auctor. p. lāt. n. a solo
alij. doct. affirm. consensq ille aliq Pont. Rom. n. a Concil. oecum. auctor.
Dub. exhib: totiq Eccl. fide ē testimo. pontif. celebrat: lū em Eccl. ut iustos
Neq. pō demonstr. dari cert. v. validior depos. ē magi: verit. revel. appar.
Nonnāq: suffic: paucor PP. auctor. ut quidq. de ea propon. ad creden. reve.
verit. intelliga: quid reuer. antiquit. Xana contin. in depos. fid. a Dō ipsi credit.
De aliq. fidei artic. Si em PP. novelli, Tūc anth. secret. Eccl. auctor. major
quāvis paucis: adu. haeret. pugnan: n. hab. ipso consen. PP. salt. ~~aut fan.~~
veluti oīū fidel: nomi: propon. ē de q. e dub. carent. Und. S. Vinc.
Xana verit. aliq. dub. eoz doct. proponunt (videlicet catholici), tunc Liv. Commonit. 38: pōmū oīū galia,
habe. pō profess. ē express. omni. fidel: deinde, si minq ē, sequantur, q. pro
Kujm: sunt que nups. Athan. Basil. Ximū ē, multor atq. magnor consen.
Gregor. (Nazianz.) Hieron. August. de SS. tientes vbi sententias Magistroz.
Iū. vider. Ania. v. Semiar.

que eider. Cyrill. Alex. Leo M.

Agathō. Sophron. de Incarn. contr.

Vestor. ē Monophys.

Aug. ē Fulgent. contr. Pelag.

Pō oīō h. pro cert. habe: PP. etia
paucor. quoz mag. erat in Eccl. auctor.

si alig. diceat: veritat. tang. ad fid.
postea: idq. dicit: enuncie. nemo ven
ex script. coarct. contradic. esse
revera test. sincer: tradit. erit:

Que mō iudicā. ipsi P. rēnd. sunt,
vel h. Aug. de S. Cypri: vides quanta
fiducia ex antiqua et indubitata fidei
regula vir tantq. ista loquatur (de
peccator. merit. et remis. III. 11)

N. Aug. de Greg. Nazianz: 5
quid tanta persona ut neq. ille
h. nisi ex fide Xena orbq. notissime
diceret neq. illi eū tā clarū haberent
atq. venerent, nisi hāc ab illo
data ex regule notissime ver-
tatis agnoscerent (con. Jul. I. 16)
nisi. alia iud. de aliis P. prof.
ita i. doct.

II. Possunt etiā P. sing. aperta:
rec. privat. nec auctor. ut in quant.
exte: doct. publ: sed quatenus inq.ue:
propr. arte ē indusdr. Itā hō mō
si consider: arde: ē script. etiā
doctus. ē scribif. erra: posse. Solū
cū sp. s. ē qui dat infallib. enist.
Hec vero nō ē promiss. sing. Epus

Th. 3 (req.)

Font. 15° 70°
Habit

v. Simpht. (soli Petri moveri: quatenus
fungus. mune: q. ipis amiff. ē. Joven:
univers. Sirl.

H. m^o S. Aug. disting. PP. privat^{is} f
spectat^{ur} eosd. q. in unis in tot. Xane
tradit. Citat. aliquot PP. testimon.
de pecc. origin. pergit: Hec nō ideo
conveniri, q. disputator quolibet
sententia tanquam canonice auctoritate
utamur, sed ut appareat, ab initio
usq. ad presens temp⁹, quo ista novitas
orta ē, h. de originali peccato apud
Ecclesiam fide sententia constantia custodita,
ut ab eis, qui dominica tractarent
eloquiū, magis certissimū proferretur
at alia falsa refutanda, quā id tanquam
falsū refutari ab aliquo tentaretur
(Aug. de peccat. merit. ē remiss. III. 14)

Hinc statim: ē, aliter PP. consens.
circa consensu. Sirl. alit. extra consen:
Primum si adsit, certiss. ē - nunquam posse
consens. oīn posse verti in alig. erro. fidei
q. etiā de novit. v. pen. PP. valet,
dum^o adsint supra commemor. adjuncti. X
Si vero alio: ut videtur PP. spectat extra
consens. Sirl. tenent. ē in S. Aug.

nō auctor: sed ratio. ē probat. P.
nos moveri, nā ubi cōdē cōsens. nō
singul. aucto: nos movet, sed ipsi. cōsens.
ratio. ē auctor.

H. mō intell. ē S. Aug: alios proter
Scripturay libros ita lego, ut quantalibet
sanctitate doctrinay prepolleant,
nō ides verū puto, quia ipsi ita
censerunt, sed quia mihi v. per illos
auctores canonicos v. probabili ratione,
q. a veritate nō abhorreant, persua-
dere potuerunt. (Aug. ep. 82 ad
Hēr.)

De de Trinit. III. proem: Tu vobis
litteris meis nō solum p̄m lector
sed etiā liberū corrector desidero...
sunt illi dī, noli meis litteris
queri Scripturis canonicis inerrare...
q. certa nō habebas, nisi certa
intellexeris, noli firmiter retinere;
ita illi dī, noli meas litteras
ex tua opinione v. contentione,
sed ex divina lectione v. inco-
nse ratione corrigere.

Cf. Tertull. Præf. c. 3: personas
probari ex fide, nō fide ex personis
Vim. Livi. c. 23. magna profecto
res ē ad revolvend. necessarium ut

Th. 3 (seq.) 3

Font. 16²¹ 21.

oēs vere catholici noverint, se in Eccl.
doct. recipere, nō in doctoribz Ecclesie
fidei deserere debere. —

S. Thom. 1 q. 1. a. 8 ad 2 utitur (i.e.
theologā) auctoritatibz doct. Eccl.

(notand: Theol: ex script. argue:
nō probat. sed constat. neces.)

quasi arguendo ex propriis, sed probabiliter.

Huc etiā pertinet.

Thes. 30^a inter damnat. ab Alex. VIII
7. dec. 1690: ubi quis invenerit
doctrinā in Augustino clare fundatā,
illā absolute pō tenere, nō respiciendo
ad illā Pontificis Bullā. —

Itaqz si PP. se gerunt veluti publ.
doct. ē instrod. fidei, eoz consensus
multoz n. penur ē valid. argum: pro
universalit. ē apostolici. alior. dogma:
Quotiescunqz veni PP. lingua privati
scripser. extra consens. Eccl. sentent. nā
propona: eoz auctor. multo minor censet.
ē. Q. idē val: de eoz opinio. phitos.
v. natural. v. qđm rebz qđ minime
ad fid. pertinet.

Unde Melchior Bang: oī etia sanctor
auctoritas in eo genere questionū, quas
ad fidē dīximus minime pertinere,
fidē quidē probabilē facit, verū

tamen non facit. (de locis VII. c. 2.)

III. Semp. tamen P. etiam singulorum
auctor. magna esse habent. v. illud
appet. q. fere omnes extiterint pastores.
Eulerius videtur vixisse in fine epistolae.
fuit vivens. et doctus. insignis. et copiosus.
Auct. q. pluri. eorum proximi. auct. ad tempus.
apost. et maxime: venerat. colant. ab usque.
Eul.

Quat. ante postul. ut script. aliquid: Iri
et habere possit P. Eul.

1° scriptis ego debet inesse vis mag.
ad illustrand. doctrin. apost. et hanc
viam. doctrin.

2° aut. oportet et vita nostra remane
vivisse et semp. in unum. cu. Eul.
perseverare:

3° deb. esse antiqu. unde script.
et ex P. indic. prima rei hanc sequitur.
quaque nonnulli tempus: Ma nimis probat.
E. L. Reimer. (+1153) ultim. fuisse P.
censent

4° Implur. v. explic. Eul. approb.

5° aut. v. alter. deit ex quat. illis
moment. ut P. Eul. sed recte script.
euler. appell. deb. q. dict. ut de
Tertull. Origene, Arnobio,
Lactantio, Eusebio, Rufino, aliis plur.

Ita quoad

a) Ergo: oppos.: nunquā pō aīde:
ut videl. oēs unig etat. scriptt. Eīrle.
negent ~~affirm.~~ q. p̄ced. etat.
scriptt. affirm. ~~neq.~~ v. vice verse
Hic enī res stat. dīvert. p̄que.
cū charisma. verile: q. Xp̄ Eīrle.
res p̄mis: unde opposō: q̄c̄ suppositi.
potiū apper: q̄c̄ ver. esse oport.
Videl: cōsue: p̄ced. rēu. nō
fuisse vēm neq. publi: megist.
confirm: sed aut p̄vat. opīnī:
aut dīcrepan. verb. nō re.

Ita Aria: rēu. IV contend. vore
consistant. a Conc. N. rēu. adhib.
no volū vō fuisse in un. ap. P̄. antiq.
sed ab iis fuisse Jamiat. Cujus exen.
citat: P̄. Antioch. . adv. Paul. Samosat.
At S. Athan. de Synodis n. 43 rē/
er respond:

„Nō deret illos (i.e. P̄.) cū his
committere, oēs enī P̄ sunt; neq/
sancta esset definire hos prob. illi
male loquentos: oēs quippe in Xō
obdormierunt... Nētros fas ē culpāre
oēs quippe res Xī curabant, oēs
studia mea convertēbant adv. hēreticos.
Sic P̄. pro dīvers. fine dīversa, no
tamē vtrā. facisse.

Auguini sunt mult. locuti. P. antemissa.
 qui person. appell. conuig. substant. subst.
 vero person. etc. Verbi erant diueri: res
 vero ead. significab.

a) quod remanet e testim. - videt. ut P.
 diuer. diuer. sentia. v. ut notabili contra:
 sunt maiori parti conueniens: haec
 pro ocul. tenent. sunt

a, si P. rursus inter se dissent.
 in alig. doctrina fit, existim. e
 illa dissens. in tempo. doctri. illa
 fuisse inuert. v. no satis clar. propos.
 Ties. tem. po. ut illa dissens.
 P. aliq. rati. subreg. plenq. conueniens.
 adis nec: explici. amplig. doctri.
 ambig.

B) si p. P. contradi: conueni.
 Siles. doctri: eoz doct. ambig:
 n. benign: sunt interpret: No
 cui teni potui: ut insign. aliqui
 recept. erret: in doctri: plebl.
 ab oibz recept. errare:
 Scil. tenend. e in J. Ambro:
 "verbu n. offendent, virtute professio -
 nis interrogato... etia sermone
 dubiu meus no dubia obumbrat
 - descendit a lapsu" (ep. 48 ad
 Sabiu. n. 4)

Pro exam: ut descript. personar. S. S.
Trin. ap. Ietax: eternitas in Patre,
species in Imagine, usq. in Munere -
ubi Aug. animadv. - eterni: vore ita
esse explicat. ut desigu. Patr. no hab:
pater. v. Patre De quo it - (Aug.
Trin. VI. 10 u. 11)

Hujus in locis: egent. caute
e. interpret. interpret: innumera
occurr. apud PP. antiquos.

Ubi vero appar: dissen: real. aliquot
PP. a postenis. consen. ora, demonstr.
pō, eoz. dissen: nō a Tradit. ortu
esse, sed aliam. s. ex fals. interpret.
aliqui. v. S. S. S. S.

ex: qv: quoniam nonnulli angelis
corpo. tribue.

v. ex falsis conclusio: deductis ex analogia fidei
ita repagular: r. c. III

v. qui apocrypha vultorab. in
S. S. S.

v. ex falsa explicat. factor
aut falsis argumentatio:

veluti qui regieb: nonnull.
libr. canon: N. T.

Th. 6.

74. Font. 19. T. 11.

De auctoritate scholar & theologar ac de consensu fidei.

Affirma. hac the: unani. e. v. r. d. theol. v.
schol: theol. consensu esse mediat. testifi:
div. tradit.

Disting. sunt monum. ^{ex quibz} (mediate ~~exte~~
perip. p. divi. revel: quo in gene: sunt
s. apostol. script: s. conc: v. pontif. rom.
decre: v. consensu (p. 2).

Simp. vero theol: poster: via sunt media:
qua perveni. ad cognit: revel. docti.
Uteli: quaq. theol. privati nō sit
testis revelat. praeordin. a deo, tam.
p. testimo: suffic. ferre q. mediat. suffic:
ad cognosc. rem. Sicut. e. illa hum. divia.
enotat. qua ipsa instrui. e.

H. modo August. con. Iulian. I. 34
II. 33. 36 dicit. s. Hieron. quāquā
nō fuerit ep. g. sed solum^o presb: nō
tamen ideo contemnere „ qui oēs v.
pene oēs qui ante illū aliquid ex
utraq. parte orbis de doctrina ecclē.
comprehendunt, legunt nec alia de har-
re tenent propriis q. sententia. ”

Und. certi aliq: statui p. de
auctorit. schol: e. theologar
qua in re semp. p. v. v. habent
schol. cathol. inde a saec. XII semp.

fuisse sub provi. e. sollicit. tutela Eccl.

Profes: oēs vetustio. Academ: v. Studia
gubna erigebat. v. jubet. v. permitt. X
Sede Rom. sub continuo. ejus inspectio.
maneb. v. p. nū, privileg: canonici
ab eo derivab. Quae oia si rect. per-
pendas. Dubit. min. pō, eas semp.

ver. Eccl: doctrin. e. exposui. e. defend.

Quodsi doct. aliq: ad mūg imitationem X
v. penitus sentent. fereb: statim tu
de qua Acad. tu ab ipso tu a

Eccl. Pont. venerba: Nade min
nō ē Epōs ē Pontiff. Rom: ē Concl:

ad declar: v. defin. doctri: fere
semp. attribui: Academ. profess:

ita ut vni: schol. vni: habere:

langue praepra: ad decr: Pontif.

Rom. v. Conclis:

Cf. Melch. Cano de Lois theo: VIII c. 4.

concl. 2^a: P. Concl. Vienn. opinione
illa, inquit, quae dicit tā parvulis
quā adultis conferri in baptismo infor-
mante gratia e. virtutes, lingue pro-
hibitorē ē doctoz modernoz theologiae
magis idonea ē. vnde, fore a Catho-
licis eligenda. Si ergo in re, quae olim
inter ipsos etiam scholasticos theologos
controversa fuerat, opinio vni: junior

Th. 6 (seq.)

Font. 20. Tradit.

tanti apud PP. in Concilio fuit, quanto
magis nos res et tempore ab schola pre-
scriptas tenere ac revereri debemus.

Docti igit. quæ commun. a schol. theol.
doct. spectat. eor. auctor. : qua gaud.
apud Sed. Rom. e. Ep. certo assen-
su continetur. in intell. catho. v. in
vivend. comm. fide. per totiq. Eccl.

Cf. Epist. Pii IX ad Archiep. Monach.
sub d. 21. Decem. 1863.

Etiam ageretur de illa subjectiva,
quæ fidei div. acta e. præstanda, limi-
tanda tamen non esset ad ea, quæ
expressis occurrunt. Constitutiones aut
Rom. Pontificis hujusq. Apost. Sedis
decretis definita sunt; sed ad ea
quoq. extendenda: quæ ordinario totiq.
Eccl. per orbem dispend. magisterio tamquam
divinitus revelata traduntur; idcirco
universali e. constanti consensu a catho.
theologis ad fidem pertinere retineantur.

Hinc dicendum: schol. e. theologos non
esse quid. organ. a X.o instit. ad
comm. revel. sub auctor. S. S.
eor. tamen auctori. e. vident. senten.
in reb. fid. esse indivisi. docti. aliq.
contra: in deprec. fid. e. intell. catho. +

+ Cf. Melch. Cano de Loris L.
VIII. c. 4: Si qua in quest. unive:
theologi eade inter se vivunt, pro-
fecto si in eo errant, Eccl. ite errandi
periculo exponunt. Sicut qui confess.
audiunt, et qui ad pop. habent commu-
nicat. utriq. plebi insidit: ut a theol. acce-
perunt. Ita fit ut Eccl. eor. in fide
commune error dissimulando, si fide
les suo silentio desperet.

Tholion : De consensu fidelium etiam quae.
p^o utrum possit nec ne habere inter. credit:
X^o propter. indit. authent. magist. eig^o
sempiter. promiss. Sp. S. assisten. ut semp.
ead. conservat. fid. in rect. fidel. charisma.
eius infallibilit. in acti. in pass. dantur
in tot. corp^o. indit. Ita si magist. credit.
nunqu. defectur. usq. ad fin. mun. id.
creden. e. de fide e. obedi. in fidel.
Sic ead. m^o quo doctor. praedicat. pr.
grat. intract. conservat. immunis ab erro.
ead. m^o credent. fid. conserva. in defectib.
Sic^o mane. in senten. Ep^oz suoz. unde
Ep^oz mane. in senten. Xⁱ. ~~Ep^oz~~ qui ipse
e. sentent. Patr.

3. 89. 1.
Hinc fact. e. ut nunq. Ap^os de pre-
dicat. mun. verba fecer. quin pre aut.
haber. credentiu fid. ac profess. tang.
corp^o. e. fin. mun. sui v. eand. fid.
extens. tang. effect. praedicat. a quae
praedicat. e. vel. cens. e. credit.

Itaq. Sp. S. fidelit. pr. v^o. b^o. d^o.
minister e. gratia. intern. iugit. assist.
no simit. ut dicit. ab. t. intellig. v. cred.
quo. Sp. S. pr. Ap^os praedicat. e. ^{Salvator.}
promissio. de charismatib. ad docend.
necessar. v^o. ed. ia. quid. ad Ap^os tang.
ad sub. suu. medra. ad totu. b^o. abilit.
tang. et fin. suu. referend. erat.

Cl. 1. Jo. II. 20 19.

Hinc antixi multi facti sunt...

sed vos unctione habetis e Sancto e
 vobis oia. No nupri vobis quas ignoran-
 tibz veritate, sed quas scientibz ea... Vos
 q. audistis ab initio, in vob. permaneat...
 Et vos. unctione qm accepistis ab eo.
 maneat in vobis e no reverse habetis,
 ut aliquis doceat vos, sed sunt unctio
 q. docet vos de vrbz e verum e e no
 e mendaciu. E sunt docuit vos, manete
 in eo...

De quo loco hanc enunciat.

1° Scire docere

2° docere 2° n° : Scire pr. gratia intern.

qua unctio appell. : Scire pr. verb. a legat.
 cui proposit. quos inter e ipse S. Joan.

3° utraq. gratia : Scire intern. Scire extern.

conjugi verb. : vos q. audistis ab
 initio in vob. permaneat.

4° fidel. hab. unctione. Sp. S. innotat
 oia, sed supposit. praedict. extern.

5° oia = quae audier. ab initio in
 quibz jubent. manere :

6° Joan. docet, pr. epistol. supposit. ei
 verit. praedict. : oia X

7° no deb. admitti^{qui} docent contra.
 ut quae fidel. audier. ab initio.

8° In unctione (pr. Sp. S.) includit.
 praedict. extern. aposit. excludit. rem
 praedict. haeretic.

Cf. etiam Aug. in 1. Ioan. Tr. III. 13
? non habet. necessitate ut aliqui vos
doceat ... quid ergo vos facimus, fratres,
quod docemus vos? ... Ipsi Ioan. dicit ... ut
quid tale episto. fecisti? quid illos docebas
quid instabaras, quid edificabas? ... Magi-
steria frunsecq. adiutoria quaedam sunt
et admonitiones, cathedra in coelo hab.
qui verba docet etc. -

Eccl. 10. 1. explorari deb. Tr. IV. 13: ponam
universos filios tuos doctos a dno

Cf. Jo. 15. 48: Nemo pot. venire ad me,
nisi p. qui misit me, traxerit eu, et ego
resuscitabo eu in ultio. mo die. 45: script.
in prophetis: et erunt oes doctores Dei, et
qui audier. a p. et didicer. venit ad me -

Ierem. xxxi. 31 34: non doceb. ultra vir
proxim. suu. ... oes aut. inquir. sicut me a
minimo eor. usq. ad maximum.

In hisq. locis videli. script. termin. disting.

1° Cognit. dei e. res q. ad relati. perti-
nit in N. T. universalior quo ad extensionem
amplior. quo ad intensione - sc. extensive
e. intensive maior e. praeclar.

2° in 1. docet: erit p. utiq. internus p. gratia
qua extern.

Cf. 1. Cor. III. 7: neq. qui plant. e.
al. quid neq. qui rigat, sed qui increm. det deo.

3° doctri. externa. ut nem. hom. habet
promulgat. veluti in T. A. sed prim.

promulgat. habet. Deu. hom. qui
p. legatos suos continuat. praedicationem
sua usq. ad consumation. saeculor.

ubi sermo ē de poelare uero
 Teren. XXXI, 21 17 nō debet ultra uir prodromi
 Enī ... omnes aut regnarent me a minimis eor
 reg aut maxime.
 ostendi debent verba relata ad V. T. ubi pra-
 mit scriptis in lapidibz ē economiā externa,
 ... T. uero preualet scriptis in uerbis per
 atq. in economiā interna.
 Inuigilando ē qd comparationis terminus:
 ueritas in V. T. universalior est extensione,
 amplior intensione.
 1) doctrina p̄t̄is interna erit per q̄ritatē, q̄e
 externa. (I. Cor. III. 7) neq. qui placent ē al.
 quid neq. qui regat, sed qui incrementū dat deo.)
 2) doctrina externa nō mēss. nomine habet, iū
 promulgatorē neq. ab eo ^(iūct. auctoritate d. n.) instituta nomines
 ultionis propagatores, sed 1° erit promulgator
 iūct. d. n. q̄ritatio, qui per legatos suos uer-
 bali p̄dicationē suā usq. ad consummationē
 ueniat.
 3) I. Cor. I. 1 multiforme multisq. modis deo
 loquens p̄t̄is in prophetis, uerissime d. n.
 ... loquens ē nobis in filiis
 4) I. Cor. III. 7. loquens ... tangat famulū in testimonio
 eor quē dicenda erant, loq. uero tangat
 filij in bono suo
 5) I. Cor. III. 4. 19. quid ē Apollo, quid uen Paulus?
 ministri eor, in credidistis ... Deī enī unus
 agitor (seruator), Deī agricultor celi,
 Deī ad fructū eor. +
 6) Consensu fidelit̄ in aliquā doctrina tanq̄
 revelata ē argumentū iudic. diuini, quia
 sp̄s s. fidelit̄ ueteri immutē uersuat ab errore,
 licet semper per ministeria. authenticit̄ d.
 uerit̄.
 7) Iūct. uerit̄ (consensu) nō p̄t. errore continere
 ut tū uer. se uidens ē tū patet ea populis
 in ip̄s uerificatione. - Cf. Aug. ep. 55 (119) 35
 ad sanctor.
 8) abundantia hypotheseos, tanq̄ ^{solū} populū
 utiq. erit et p̄ in fide, habeat pro argumentū
 manifestatū ad ueritatē doctrinae antiquae
 demonstranda, filiū uero ante doctrina uerā.

Th. 6 29/.

Font 22. 77 3

†) Dirin. conuitor. 33 i necesse ē ut
 oēs oīa aetate fideles, oēs sancti, oēs
 casti, iocundantes, virgines, oēs clerici,
 levitae ē sacerdotes, tanta confessorum
 millia, tanti martyrum exenitq, tanta
 urbiū, tanta populorū celebritas ē multitud
 tot insulae, provinciae, reges, gentes, re-
 qua, nationes, totq postremo ja pene
 terrarū orbis p̄ cathol. fidē No ca-
 piti incorporatq, tanto saeculorū tractu
 ignorasse, errasse, blasphemasse, ne-
 visse quid crederet, pronuntietur.

Verba.

✱ (Pitar: sanctiores sunt aures
 plebis quā corda sacerdotū - ita intellig:
 ut consensu in sacerdotibz in unitate
 perseverantibz. preferenda sit doctrina
 sacerdot. q̄i lapsi sunt - nō vero ut
 popul. constitut. iudex sacerdot. oīū
 corde oīū sacerdot. h. e. consent. p̄p̄
 qui in burles. manent. ē acie inexistens
 p̄. quā Spi S. inform. aur. popu.

G. pulcherrima lora Liv. 2. 33) - Tert. Prax. 29
 Athan. de Synodis 4. Greg. Naz. ep. 2.
 Thuc. 2. p̄stet q̄ inter divos Tradit. v̄tū
 p̄ dogmate immutata Concept. Dig. 18. nūm.
 rat etia, singulare catholiciū Antistitū ac p̄.
 Delit. conspirationē (Bulla. Ineffabilis)

Consensu plebis istud debet esse v̄tū et clar.
 ut argumentū p̄ Tradit. ex eo petita, v̄tū
 nō m̄a caueat. Similit̄ ambigūq, ut, p̄
 nō sufficit iudicio ferendo, quā remiss.
 aliqua ep̄ ratio sit habenda. Neq ad en-
 appellare licet, nisi in iis, quā explicitē
 ab omibz cognita habentur v̄tū publicis
 aliqua p̄radi v. consuetudine continentur.
 In his plene in fiducia, obnoxiā in controvers.
 in h̄c h̄c agitantur, confugere licet,
 ad consensu fidelit̄, ad consuetudinē solū.

Ita Basil. de Spi S. 29 ad Orig. quāvis
 nō raras habeat in omnibz de Spi S. opinio-
 nes; tamen p̄i casu de eo loquit̄, quā verit̄
 erit consuetudinē solū.

Aug. ea multitudinis consensu p̄stet effect.
 Insuper: v̄tū Pelag. effectū baptismi in
 parvulis, p̄stet orig. etia.

Quā v̄tū Juliano pelagi doctrina defensor
 conquestus erit, v̄tū opponi semper moram
 populi, respondet Aug. h̄c p̄stet testimo-
 nio gravissimū esse.

✱ Quē populo adversus v̄tū propterea
 immutata, quā nō ē talis questio, quā
 ponit etia cognitionē fugere populare.
 Divites ē pauperes, caeculi atq infirmos
 veniunt, quā inq aetate in baptismo re-
 mittatur. Quasi parva sit idiq veritatis
 assertio, q̄ in h. p̄d̄ p̄d̄ m̄isimo ē anti-
 quiss. nō firmamento ignis v̄tū orle diffusi
 nō ē id distinet multitud?

o. Jul. I. 31. 32.

huiusmodi iudicium est supremæ interpretationis ratio
in utroque ex philol. antheol: 19790 autem in
regula petita omnes ei sunt subordinandæ neq. ali-
quæ habent, nisi ut sensu, quæ p. ene veni verbo con-
stat, etia. manifeste demonstrant h.e. ostendant, cap
e quomodo sit verum.

Nō solū ea volumus in Concl. in Pontif. definitione
vel etia. ex unanimitate PP. conensione potest de cathol.
sententia intellegendi, ut vixq. norma (vel alijs) inter-
pretandi linea sit dirigenda.

unde Concl. Trid. vetat ne quis testis dogm.
audet contra quæ contra eū sensu, quæ tenet
ē tenet. S. hat. Bilei. ... aut etia. contra unan-
me consensu PP. ipsa S. r. r. r. interpretari
q. semper a primis temporib. observata fuit.

In quo 2. continentur

a) negative: nemo audeat S. r. interpretari sensu
qui repugnet doctrinæ universali, etia. loci sensu
ut sit positive ab Bilei: definitis

b) positive: nemo audeat interpretari contra sensu
ab Bilei: definitis, h.e. nemo interpretetur
S. r. nisi ex sensu Bilei: quia interpretatio qua
ut p. p. sensu ē definitis, ē eo ipso contra
eū.

Ubi geruntur ene Secreti Trid. sensu declarat
Concl. Vat. de fide c. 2

Proscriptæ igitur sunt recitationes quorundam
sententiarum

a) fas ene locos S. r. ab Bilei: definitis
ut interpretari sensu negare existentia
sensu ab Bilei: declarati, Inimico ut in-
ratur doctrina cath. fidei adversa. S. r. r.
sensu negativu. cupiunt ene Trid.

b) Secreta illud ene cautione quenda. ob-
explorare, nō vero declaratione dogm.

2° Prædictio exiles. universa spectata, ne. Relat
id. singuleres S. r. locos, (etia. interpretationis
ē sensu negativu, ut nulla possit interpretatio
vera ene, quo testis alius dogm. tribuit sensu
proxime regule fidei repugnantē. Nō enī
pō veritas (veritate pugnare.

habetur prædicationis cert. et positive præstat^{ad} præstat
difficilius intelligentia dūq̄ ē plenius ad præcedenda.

Tota prædicationis ratio, prout norma ē inter-
pretandi Scr. ē ea quæ dñi lex vult interpretandi
ei. analogia fidei. Ea PP. requisitione observant
Aug. doct. ... de locis antiquis deq̄ prædicatione
unctionibus monet interpretē, ut consulat regu-
lā fidei, quā de scripturarum planioribus locis ē
veritas auctoritate percipit.

Idē in Genes. ad litt. I. 21 exprimit rationē
interpretandi negativā.

Ordni ... q̄. respondendū ē hominibus qui exluamē
māi libris nostre salutis affectant, ut quidquid
ipsi de natura rerū veris documentis demon-
strare poterint, ostendens nostris litteris nō esse
contrariū. Quidquid autē de quibzlibet rebus
voluntariis ... catholice fidei contrariū protulerint
aut eliqua. etiam facultate ostendens, sunt nullē
dubitatione credens eue falsis. ...

Et in divinis libris legimus, in tanta multitudinē
verborū intellectus, qui de parvis verbis enuntiat
et densitate cath. fidei muniantur i. potissimū
deligens q̄. certa apparuerit ei sensisse,
quē legimus; nō autē h. latet, i. certe q̄.
circumstantiæ. Scr. nō impedit ē in rare
fide concordat; nō autē ē script. circumstantiæ
perturbantur ei dicenti nō pō, salte i. vlt
q̄. fidei rare præmittit. Aliud ē enī, quid
potissimū scriptor senserit, nō discernere;
aliud autē ē regula pietatis errare.

His verbis regula fidei commendatur ut capio
universalis tū inveniatur tū interpretanda Scr.
nō aliō tamē nisi sensu negante.

Distinctionē vero inter remōtū negat. ē posit. inter-
pretationis exprimit Aug. lib. iii. de peccator
mend. ē remiss. 4. ubi explicans Rom. V. 12. 14.
Dicit verborū "forma futuri" et nos tū pñ. nos,
sensu manere ambiguit.

Nā ē nō aliud indicandum dicens ē aliud
fortasse dicens q̄. tamē huius intellectui præstat

origi.) nō sit adversa (eius enim negat.). Pedere
verū etiam si subolsunt parant, in sermone
nō tamē poterunt aliā sensū habere, nisi per quē
factū ē, ut antiquitq̃ universa Ecclē: retineret,
fideles parvulos originali peccati remissione
per libi baptismū consentos (eius alter casus,
ē posit. quidē, interpretandi. Sir.)

Coroll. 1.

Traditio prout ē cathol: doctrina Sir: intellectus
perpetuo conservandus in apst. successione (Tr. catho-
rica ē exegetica - Tr. vero constitutiva, qua continet
veritates) nō min⁹ ē reverenda, etiam si clerici
protestantib⁹, tota revelationē contuleri obj.
dūcunt Sir. - Tūc de hac praeiudicē ē debet
eius controversia in Protestantib⁹ - Tert. Praes.
17-19

Coroll. 2. Protest: portantes, ut interpreti ad
Sir. explicanda accedat mente nullo dogmate pro-
curata, sibi profecto constant, sed reperiunt
economice tradende fidei, a libo instituta -
Neq̃ permisit ē vīro ordinario, q. commendabat
olī Themas, q. qui in eo stabant, inquirere
in Sir: in dubio positudo de ipa veritate revelat.

Coroll. 3. Protestantes abinde calumniatur
Ecclē: ipa nullo dare locū, nullū permittē
prophetā s. hom. ē exeget. - Praesupposita enī
certa cognitio ē fidei nō haberi in impedimentū in-
terpretandi. mentis, sed est adjuvant. promovendū
restringendū. (Neq̃ propterea vīra libertas tollitur,
si prohibentur invicē se occidere aut deprecari.)
Tūc nihil magis nōtūfice inquisitū debet in
delictis haberi, quā aliunde perspectū haberi, quā

verū nō sit, qui errores vitandi, itemq̃ quid verū sit, quo
dirigenda inquisitio, quib⁹ argumentis demonstrandi.
Protestantes 2° errore occurrunt:

1° Inquisitio ē ex Sir: sententiā ferre de praedicatione
Ecclē: regulis ac planis
2° nō advertunt aliud esse ex auctoritate infallibilis
certo noviss. quā sensus Sir: subit. i. nō subit. ē aliud
ne rationes intelligere modū, cui ē quomodo
- si sensus sit verus ē genuinus. Quatenus obtinet
- si ista interpretatiōne - fidem querens
intellectu.

Coroll. 4. Ecclē: pudens de vero sensu Sir: (Tr.)
nō tribuit ei auctoritatē intrinsecā, sed aut aristocraticā
Sir: dicentis verbum Dei. qd̃ sensus genuinū antea
tatur. Ecclē: nō constituitur supra verū
sed ē sub verbo dei, quatenus dirigitur in ex-
sensu. Sane Ecclē: infallibiliter genuinū verū perspicua intellectu cathol. ē regula fidei. b
- intelligens singulis credenda proponens,
- infallibiliter ipsa fallitū privatq̃ singulis
- infallibiliter.

Th. VII.

99 Scripturas sufficientes in declarant
no excludunt, sed supponunt traditione
ac ministerii custodie depositi reputantur

7. Scriptura clare continet revelationē ministeriū divi-
nitatis institutū ad conservandā explorandāq; doctrinā
Hoc.

Ubi sensu proferri potest (quoniamque quod reverentia
Scripturae sufficientia ad dogmata demonstranda si ens
ita admittitur est divina quod autoritas, est ubi et demon-
stratur authent. magisteria Ecclesiae tanquam promi-
ssum dirigens (formale) quo pervenitur ad omnia fidei
veritatem cognitionem.

Quae veritates in contentibus analyticis in illo pon-
cipio, tamquam ex q^o analyticis possint evolveri, ad di-
rectivam (formalem) quo dirigamus ad cognitionem. -
Hoc sensu q^o eas cum cognitione. -

Non enim pp eas quæ veritates, quæ vlt. traditione
vobis conservant, donat script. auctoritate niti.

Quamvis huius rei (baptismi et haereticis col-
lati) recte de Simpt. causis non proferatur
exemplum, eandem tamen Simpt. esse in hac
re a vobis denotatur veritas, in h. farrag. q.
universae iam placuit Eulencia, quae ipsar
Simpt. commendat auctoritas: Aug. et Brenon.
am. consider. que ab.

II Etiamsi credenda ^{non ab} ~~causantibus~~ ^{fidelibus} capite
credenda sunt, contineri explicitè in Sir. no tamen
contrahatur ille, ut intelligentia Sir. independens
sit ab authent. magisterio, ut singuli ex Sir.
sibi fidei virtutem componant e controversias
si quæ eorundem, citra auctoritatem magistrorum
et iudicii authenticum ex solis Sir. ^{pessent.} ad captum
omni terminari. —

a) Symbola no essentia. Pp vocatur compendia-
fir. q. singuli illud privata arte sibi ex fir. um-
ponere possunt, sed nec. oeconomia ordinant a
lto instituta singuli symbola recipiant ab
Ecles. authentice docente; a em. deposita ab
apost. successoresq. p. p. tradita.

6) *Ser:* ex intrinseca sua indole, no ita sunt com-
paratæ neq. eo fine datæ, ut singuli ex eis inde-
pendenter a. vno magisterio fide sibi desumant,
sed sunt doctrinae instrumenta sub auctor.
magisterio.

c) Theorema omnes, etiam circa articulos explicitos
occurrentes inde extractos sunt, quod Sir. bene non in-
telleguntur bene, nec Aug.

Ista autem controversia de vero Sir. sensu com-
poni non potest nisi infallibili magisterii auctori-
tate aut verificata demonstratione.

Atqui haec altera maxima hominum parti non
competit neque ad. ^{ad} ~~ad~~ ^{pro} ~~pro~~ ^{bet} ~~bet~~, ergo reus hoc
singulorum praesentis necensio ab infallibili
illo magisterio. —

III. Licet semper demonstrari possit ^{a)} haereticorum ⁱⁿ
^{novat} ^{sectiones} praeter Sir. esse et ^{b)} eandem ^{esse} ^{contra}
Sir. esse ^{c)} utrumque non independentem sit a tra-
ditione et extra respectu ad normam catholicam in intellectu
affirmari per se evidens est, nam errores contra fidem
non possunt contineri in verbo fidei.

6) Secundum ad h. redit: veritates ab haeret. in-
puritate plenius ^{obstant} ^{confutentur} in pro Sir.
Indirecta demonstratione exhibent PP quorum
qui manifeste in controversia in haeret. non ap-
pellant ad Sir. auctoritatem. —

c) Tertia ita efficitur: etiam veritates, quae ob-
iice continentur in Sir. non omnes clare in ea con-
tinentur, ut extra traditionis testimonium demon-
strari possent. Quae vero clare continentur in
pro omnibus continentur, ita ut extra magisterii
auctoritatem eas possent intelligere (facta etiam
provisione a modo, quod Sir. auctoritas agnoscatur).
Denique pro statu controversiae non ita continentur
ut controversia aliqua ad crypta omnia, ad fidei
unitatem in catholicitate servandam extra auctorit.
magisterii iudicium determinari posset. —

Etiam si omnes veritates evidenter continentur ob-
iice in Sir. tamen

a) praedictio veritas est authentica definitio quoad
sensu singularem textum determinandis, extra norma
intelligendi simpliciter.

b) praedictio veritas est fidei regula, per cuius con-
servata et explicata, si universi spectetur, norma
habenda est in Sir. intelligendis recte rebus
negativo.

c) praedictio universi spectata in maxima demonstra-
tione ex Sir. petenda est norma dirigens, possibile
invenire rebus pleniorum veritatis intelligentiam.

IV. Propos. sensu non raro praedantur Sor. sufficientia

Th. 8 (seq.)

- a) q. dogmata omnibz explorata cognoscenda v. quaedam
generales veritates ab haeret. in controversia vocatae
objective continentur in Sor.
b) q. supposito Sor. magisteris e cathol. intellectu
possunt ex. Sor. e. rec. Sor. cognosci;
c) autoritas brevis brevis: denegatur in Sor. tamquam
norma universalis cognitionis fidei. -

1° Aliquot exempla

Vivent. Liv. c. 1. 2.: Scripturae vero perfectae nobis
ad omnia satis superque sufficientes.

Huius posita requirit aliquis in sit - quid opus est, ut a. eccl.
intelligentia purgatur auctoritas. -

- a) non loquitur de tota doctrina revelata; sed de doctrinis
quas haeretici in dubio vocabant, quos nominati reverent.
Tunc directe agit de reverentia, in Sor. sufficientia
ponit in obliquo per modum objectionis: hic posita
requirit aliquis: quid opus est ut a. eccl. intelli-
gentia purgatur auctoritas.

- b) diverse monet, ob hoc adversus illos haeret. fide esse
2° munimenta: 1° divinae legis auctoritate, de
deinde brevis catholicae traditione.

- c) legi rei causa huius verbi declarat:
quia Sor. sac. pro opera sua altitudine non uno
eodemque sensu universi accipiunt...

- d) nemine dubitare q. Sor. e. sit e. dici possit
absolute sufficientes, dummodo a divinae canonis sec. uni-
versalis brevis traditiones e. juxta cathol. dogma-
tis regulas interpretemur. - c. 28

unde abundanter patet Viv. Liv. plane oppositae
protestantibus viae prosequi. -

Aug. Doctr. Christ. II. 9.

In iis, quae aperte in Sor. posita sunt, inveniantur
illa omnia, quae continent fidei moresq. vivendi;
quae sc. atq. charitate, de quibus libro super. tractavimus.

- a) nomine fidei hic non venit, quidquid e. revelatum,
sed veritates in symbolis publicis e. explorata pro-
fessione comprehensa

e. mores vivendi non omnia morum praecipta significant,
sed quae ad deum bonos ex instructione Dei e. proximi
universi spectant, cf. lib. I.

- b) Ad haec ex Sor. intelligenda supponit Aug. tradi-
tionem institutionemq. christianam.

Ad compensandum hanc scientiam oportere e. libros
ceteros ex traditione brevis suscipere

quid reverent Aug. aliunde patet abundanter
consuetudinem (non reprobantem) credo ex apost. tra-
ditione veniente, sunt multa, quae non inveniantur

in litteris eor. neq. in Conciliis posuerunt, & tamē, quia
per universā introductum fuerunt, nō nisi ab ipsis
credita ē commendata videntur.

Chrysost. hom. 3 in 2 Thess.

Quid op. ē humilia? Omnia sunt clara & recta
quae sunt in divinis scrip. manifesta sunt, quae enim
sunt necessaria.

Videlicet Chrys. hortatur auditores suos, ut nō
sibi remaneat diligenter audire, in scrip. veteribz
lectiones equid. proph. evang. quae fiunt a
lectore v. dixerunt.

a) supponit auditores in fide institutos

b) omnia illa in scrip. necessaria ē manifesta

= omnes ad sunt conditiones necessariae, ut
fideles ex lectione fructu capere possint.

Quia scilicet ^{possunt} ~~intelligere~~ intelligere, v. aliqua scilicet
ut id ei quae sunt obscura, interrogent

c) Claritas scrip. nō opponitur reverentiae traditionis
auctoritatis scrip. magistrali, sed auditor
servicia a qua coherere debent praesentes
scrip. obsequio. -

2° Ad genus rem. 39 rite intelligendi praesentia
habenda sunt haec principia

a) magisteria (scrip.) nō effugiant scrip. auctoritatem
excellenter, copia doctrinae, nihil in his ē q.
v. nō ponit auctori sensu orth. v. q. excludat
tū magisteria scrip. tū traditionis principia

b) plenitudo ē sufficientia scrip. praedicantes boni
tione affirmativa, nō excludunt, sed supponunt
tū magisteria in credentis apost. in scrip. demon-
strati principia dirigens ad cognoscenda tota re-
latione, tū traditione obj. ē praedicatione
scrip. tanquam regula interpretandi verū
scrip. sensū.

Agunt de plenitudine obj. scrip. explicanda, quae
magis remaneant absoluta quoad omnes veritates
sed relat. i. quoad principia veritates ab haec
scrip. impugnantes i. quoad quaedam singula
capita & specialia. -

Athan. i. geates n. l. ad fide in libro indicanda
sufficere scrip. plurimos autē existere libros magi-
strorum nostrorum, quos si quis legent, scrip. interpretatione

aliquo modo intelliget & cognitione quae desiderat,
assequi poterit. -

Th. VIII (seq.)

Th. 8. (seq.)

c) PP. quoties praedixit sufficientia Sr. locutionibz exclusivis: nihil esse divinū, nihil verū, nihil revelatū, quod scriptū ē, easdem in traditione petiit, sed fontes hactenus sente philosophia ē rationis prae conata, prae quarta per hunc latus, latus apertus, fontes prophetias prae traditiones.

Videlicet ad solas Sr. appellabant PP.

a) aliquid proferri ex fontibz apertis:

b) ingeni aliquid contra Sr. ex hinc invenis, rephit. argumentationibz

c) haberi ut revelatū q. singuli aliqui abq autoritate proferbant.

Tunc Paul: nihil debere imperindum eor qua no sunt scripta. h. e. aliene a Domini doctrina, et ipse D. addit.

alii pari sensu:

negatione auditoris claudere, quid doctor nie Sr. ē ex sola an rationatione

no ene querenda quid hinc in ita videatur, sed ene Sr. concludas.

no ex propriis rationationibz ene loquenda vel ex Sr. consequencia.

verbi huiusmodi opponitur quia Sr. auctoritates inventis humanis, no tamen excluditur traditio.

Contra protestantes PP. no proprio sententia attribuentes, none ing

a) PP. prae supponant magisteris auth.

b) benegant hectis fontibz autoritate, no negant traditione istat.

c) Sr. sub certis conditionibz, in certis quibz de divina revelatione sufficiente ene, no vero absolute.

... Bellarm. De verbo Dei IV. c. 11 Perrone, De Trad. ... 381. ...

Solution 1.

Protestantes objiciunt:

2 Tim. III. 16. omnis Sr. divinitus inspirata utilis ad docenda.

At a utilitas s. et reveren amq medi no excludit reveren altre medi.

b) no ē sermo de unio fonte revelationis, sed divina

documento, quo homo perfide p. instituta, perfidat
alteri. -

1) Veritas non solum de ista Sc. complexive praedica-
tur, sed distributive, de quovis libro ad Sc. pertinente.
non ita ut p. p. sed ita ut p. p.
Quis autem dixerit, quovis libri Sc. comprehen-
dere omnes et singulas fides veritates. -

Augustinus in Deuter. IV. 2. ubi testamentum cum populo
communit

non additis ad verbum q. vobis loquor nec auferetis
ex eo; contradike mandato D. D. patris

= lege a Deo data servate inviolata neve addite
humana. praescripta lingua divina.

non vero excludit futurum incrementum revelationis
nec novas Sc. inspiratas Moscorum addendas
eius nec. traditiones divinas

Jo. Apoc. xxii. 18 n. quis apposuerit ad haec...
et n. quis diminuerit de verbis libri prophetiae
hujus

Et prohibetur commungi s. sermone s. textu hujus
libri divini.

Cito adderet traditiones a legis pentis additas manda-
to Dei posthabendas v. ianeque ene d. d. d. d.

1) reprobant eas traditiones quae legi Dei i. obli-
viti detorquebant

Matth. XX. 2. Marc. VII. 5

Denique 1) Apoc. monet Coloss. II. 8 ut isti i. v. v.
photographia et traditiones hominum, quae videntur
remota et exordia fabularum quorundam: huius, omnia
non solum probant in favorem, prolept.

Scholion 2.

Itaque catholici concedunt, in Sc. contineri omnia, vel ne-
cessario et explicita sunt credenda, non ita dicit q.
protestantibus affirmatio: Sc. vana omnia continet
salute necessaria, ita ut quicquid ibi non legitur
huc possit per ea probari, non debeat ab alijs alijs
ut credatur velut articuli fides aut sensus neces-
sarii ad salutem (art. 14. angl.).

Nam prout catholici alijs plene genere probationis
authenticae ad Sc. utuntur. Preterea quod materiae
comprehensionem

a) concedunt contineri in Sc. omnia et quae ignorare non

habet, non concedunt, contineri omnia in Sc. necessariis
credenda.

b) si cognitis alijsq. articulis et fides explicita non re-
quiratur ab omni, hujus rei ratio non est q. articuli
non continentur in Sc.

1) non concedunt, articuli in Sc. non contentis posse ab
alijs sine haesi fide negari, si proponantur ab
alijs. magisteris lingua comprehendi in divina
traditione. -

(Th. 9.)

De Traditionibus quae non continentur
in Scripturis.

Th. 9.

I. Constat evidenter neque ex rerum naturis neque ex ordine
divinae providentiae, quatenus in historiae revelationis
manifestatur, requiri pro fidei obsequio illam conditionem,
ut veritas credenda aliquando contineretur per Sr:

Patet enim illi fidei obsequium debere infundere veritatem,
dummodo de revelatione certo constet, si fiat per Sr:
et alio modo.

Sane ea quae in Sr: extant revelatio, reverentur
ad revelationem immediatam, factam ^{sive} ~~per~~ ^{Sr:} patriarchis, prophetis,
apostolis.

Protestantes hi convenerunt, sed in presenti rerum ordine,
ita existunt, ut non possint revelatio sufficienter proponi
nisi per Sr:

At deus qui primos promulganda revelationis lega-
tos fide dignos constituit, non ideo profecto alios
legatos instituit, ita fide dignos, qui e praedictis
et conservent primitivam revelationem.

In his autem legatis certe quae promissis illis, fides
est praestanda.

Itaque h. autem constat, Deum si velit aliquando reve-
re, debere a prima revelatione, digna fide efficere,
et modum eligere quo integre revelatio prima con-
servetur, qui modus non est Sr: ad hunc quovis tem-
pore oportet ad hunc creditibilitatis motiva, si vero
auctoritas testium est, sive Sr: Dei legatione fun-
gentis ad hunc semper oportet sufficienti creditibili-
tatis motiva, quae inveniuntur, incorrupta verba divina
regulae proponant.

Quae ~~ut~~ ^{ut} ad hunc modum, fidei obsequio ita
debetur, haec tamen differentia est auctoritas testium
proponentis sive Sr: ^{ut} ~~ut~~ facile conquiratur,
auctoritas vero Sr: sive testium neque intelligi queat
neque conservari.

Patet tamen h. esse divinae Providentiae consilium,
et immediata revelatio nunquam proponeretur nisi per
scripturam, quod si ostenderetur ea opera revelationis
historiae, inde non sequeretur quidem Sr: reverentia.

absoluta, demonstraretur tamē eue conditionē pro
presenti rer ordine ex libere dei electione ^{indispensa-}
bile. -

Et contrario si pō ex historia revelationis ostend;
usq ad tempus protestanti-
verat a deo revelata religione nunquam extitisse,
qui comprehendunt aliquas veritates nō scripto
sed sola traditione propagandas, si insuper demon-
stratur etiā canone libror sacri absolute semper
omnes ^{christianis} ~~persuadere~~ fuisse de aequali utriusq revelationis
valore, si per se spectati argumenta certa ent,
et eundem ^{verbo} spectati ent praesidium gravissimū,
etiā in deposito revelationis contineri veritates
revelatas quidē, quā tamē sint sibi consignatae.

Atqui utriusq ex revelationis historia probatur

Comstat sane inde ab origine generis hum. usq ad
secl XVI initia semper populo dei profertur eue
vnde signata, et expressa sibi.

Ab origine mundi usq ad Moysē primitiva
revelatio abq sibi pener eos qui filii dei so-
ciantur, pice reliquis filiis hominis (Gen. VI. 23)
ut pice populo dei distingueretur a gentibz.
Servabatur primitiva revelatio illa per successione
patriarchar modo ordinari, v. etiā extraordinari
concessione Spi. prophetici. -

In patriarchis antediluvianis primis Enos filii
Seth dicitur coepisse invocare nomē Domini Gen. IV. 26
q. intelligendū ē de publico cultu propagatione,
de religionis praedicatione, et inde de prima
eius institutione.

Septimus ab Adam Enos dicitur prophetas
Iud. 14.

ante Noe iusticia paeone custodivit Reg).
dicitur mundo impior inducens. 2 Petr. II. 5.
inde tota patriarchar series inde ab Enos,
qui coepit invocare nomē Domini, Cainū etc.
usq ad Lamech patrē Noē ē Noē, pater David,
cum paeones iusticia.

Qui reus videtur etiam quadrare in verba
Joseph. A. I. B. posteros Seth per 7 genera-
tiones usq ad Noe Deū pro universor Domino
agnovisse, deinde procedente tempore in pejs
mutatos eue a patriis institutis. -

quampā opo nō ē h. sensu explorare verba Tos:
neq. huius Petr: sed potius Noē octavo dñi inter
servatos in ante (cf. 1 Petr. II. 20).

Hi tamē manet, ut duos, tenent, Noē dicente
sūt appellati religionis custodes, praerones iustitiae.
Ceterū ut ad huius nre dñi religio nō ē nū per
traditionē conservata. Nōq. autē conservandi nō sunt
magis dissimulati, quē nre dom. dicitur Gen. XVIII.
19 loquens de Abraham: nō q. praeceptum sit filiis
suis ē domini nre pō se, ut introdunt nre dom.
ē fuerant iustitia e iustitia.

Moyse in denter. XXXII. 7 sūt alloquitur populo
Israel: Memento dñi antiquorū, cogita generationes
singulas, iudiciorū patre tuo ē annuntiat huius
magis duos ē dicitur tibi: quando dicitur
Abraham gentes, quando reperat filios Abrah.

cf. Job VIII. 9. 19.

Historie spectate traditio patrumbar tempo-
ritū potuit fortissime conservari, propter longae
vitae singulorū. Sci. Vulg. Abraham natus
a. Adam 2008 convixit in se, qui + 2158 -
Noē n. a. 1056 conversabatur in duos qui + 1140 a
duos natus a. 235 per VII secula vixit
in avo suo Adamo.

2^a Ideo ab Moyse, scripti sūt aliquibus libris instituti
ē a Deo ministerio ordinariū interpretandi
in auctoritate traditionē.

Labi sacerdotis custodient, scientia ē legē
requirant ex ore ejus, quia angelus Domini.
causatur ē. Mal. II. 7.

Ministeriū extraordinariū erat inversio pro-
phetar, nō tantū ad novas revelationes promul-
gandas, sed etiam ad depurandā ē interpretatiō
revelationis existentis.

q. ministeriū tū ordinariū tū extraordinariū
præter caeterā traditionē nre dñi veritates
etiam divinas nō scriptas conservabat et subornare
in ser: iudicatas itaq. exponebat.

Ex multis quas ad hunc referunt traditionibus, haec
improbabile est novellas fuisse geminas.

Sed quidquid de his est, doctrina certe de canone eorum
existente non potuit nisi traditione transmitti, q.
et per se patet et confirmatur discrimine, q. Iudei inter
singulos libros stabebant ab traditione plus minus ob-
scure.

unde Joseph. refert v. lxx. I-8 libros p. Antiocheni
scriptos et in aequale fuisse fide receptos; q. non asser-
nata erat successio prophetarum.

3° Ecclesia deniq. Christiana fide recepit ex praedicatione
ta. Ibi h. Apoc: quae non nisi multis in tempore
interacta est pandit eorum doctrinae consignatio in
libris N. T.

ergo non est obiectum Apoc: nunquam catholice
revelata religio quam comprehenderet aliquas veri-
tates non consignatas in Saec. I.

Si p. obiectum Apoc. in religione est. non existant
veritates quae non sint scriptae in non ex intrinseca
rei necessitate neq. ex divina providentiae ordina-
tione in historia manifestatae provenisse putanda
est, sed facta est extra providentiae ordinem.

Tunc hypothetis illa ^{multo} magis N. quae V. T. congrua
est quae mysterio videntur ad praedicta doctrina
multo amplius fuerint promissa quae saeculo
N. T.

ut demonstraretur haec hypoth. Ibi est compa-
rati. institui inter doctrinae veteris ^{et} Apoc: denique
et Saec. I. quas ostendit. nihil esse in doctrina N. T.
q. non sit etiam in Saec. I. neq. latius patere verbum
Dei revelata quae verba scripti.

4° Adversarii fatentur Ecclesiam tempore Iste est
Apoc: multa credibile fuisse divina, quae non erant
scripta. Atq. eadem Eccl.: etiam p. Apoc: est canon
Saec. absolutus semper et practice et theoretice
consona est h. principiis, non sentit ut ante accep-
sit ut aliqua sentes credenda contradicatur in Saec.
sed ne ipsa sine veritate ^{tes} revelata, quae scripta
non sunt.

Testantur h. omnes antiqui PP. et Patres.

Ignatius. Clemens. Alex. Tertullianus. Origenes. Basilides.

in Pontis. Epiphanius. Cyrillus. Irenaeus. et alii.

de Constantin. Hieronimus. Augustinus.

Th. 9.

Th. 9.

quod omniū huc fore rectā sententia:

verissimè putasse, securitatis causa acceptas tradi-
tiones litteris mandare; ut omnia ē observanda &
creverit ene scripta; Apert: alia scriptis tradidit,
alia sine scriptis, utraq; ejusdē auctoritatis, suffragari
si aliquid sit traditio; ut ultra nō argueretur; multa
quae universa observat Euler. ab Apert: tradita ene
sunt scripta nō inventum.

q. de declarata ē in Conciliis, VIII Act. X. c. 1.

VII Act. 7.

Præterea ē quod quædam dogmata specialiter semper
Euler: eandē maxime manifestavit sententia, & factum
videlicet PP. de quibz doctrinae scriptis, ea nō pone
ex se: demonstrari ē tunc a posteriori ad dogmata
fidei.

7. verū ē nō solū de formulis solemnibus, sanctis
ad dogmata declaranda, quæ nusquā invenimus in h. v.
quæ nō sūt existentia traditionis quæ ejus primogeniū
formale probant, sc. Apert: universos imitantes
ē doctores authentic. totiq; revelatæ doctrinae.

At dogmata alia nō scripta, ex sola trad. ē agnoscit
ē defendunt.

Ita omnes de divinitate ē integritate canonis agentes,
ita defendunt baptismū parvulorum.

Sic in ep. ad Rom. l. V. 7. Euleria ab Apert:

traditione accepit alia parvulus baptismū esse.

Idē fecit Aug. de baptis: IV. 24.

q. universa tenet Euler: nec a Concilio in
statuta sed semper retenta ē, nisi autē
ipse apert. tradita veritas, me creditur.

unusquisque semper protestantibz approbarent
parvulū baptismū nusquā in h. v. mentionē fieri
quæ re permotus Luther: infantes nō ene infantes
curavit, quā sacramentū insignientes elicerent
actū fidei. Moderni tamē protest: plenē consentiri
neq; aliter possunt, defensores baptismi, infanti nō
habere auctoritate infallibilis Euleriae.

- hinc modo disputat Aug. de valore baptismi
hæreticis collati: consuetudine, quæ opponitur

Ex: una natura 3 persone: consubstantialis, unio
sec. hypostasin; effusio sanguinis: ex opere operato;
transsubstantiatio.

Cypriano, ab Apost. traditione eadmodum. impossibile cre-
denda ē, sunt multa quae univ. tenet. Erit: ob
ea ab Apost. praescripta haec credenda, quae postea
non reperiuntur - de baptis. §. 1. c.

Itaq. sunt populi Dei inde ab origine usq. ad hunc
a hunc usq. ad hunc profitebatur extra-ventates
non scriptas, ita pō. Apost. Ev. l. c. idē. p. m. p. m.
semper ē in theoria ē in praxi professa ē.

Ex histor. revelat: apparet

a) ut ene necessitate auctori fidei conditione, ut
scripta sit -

b) neq. idē. Providentia nullo usq. pō. tempora
apost. usq. hanc vix sentit ene in proporenda
doctrina

c) extra pō. Apost. tempore, de quo disputatur,
habuisse Ev. in professione aliquas veritates
non scriptas -

ergo. Itaq. patet verba Dei credenda, quae verba
scripta

II. Demonstrato pō. principio traditionis formali
et absolute. hoc. enim. verba Dei traditione
convenit ē obiecta fidei latiq. patet, quae verba
scripta. -

Consensu. totiq. conversionis apost. exhibet testimonio
auth. de revelatione q. consequitur ex principio tradi-
tionis formali -

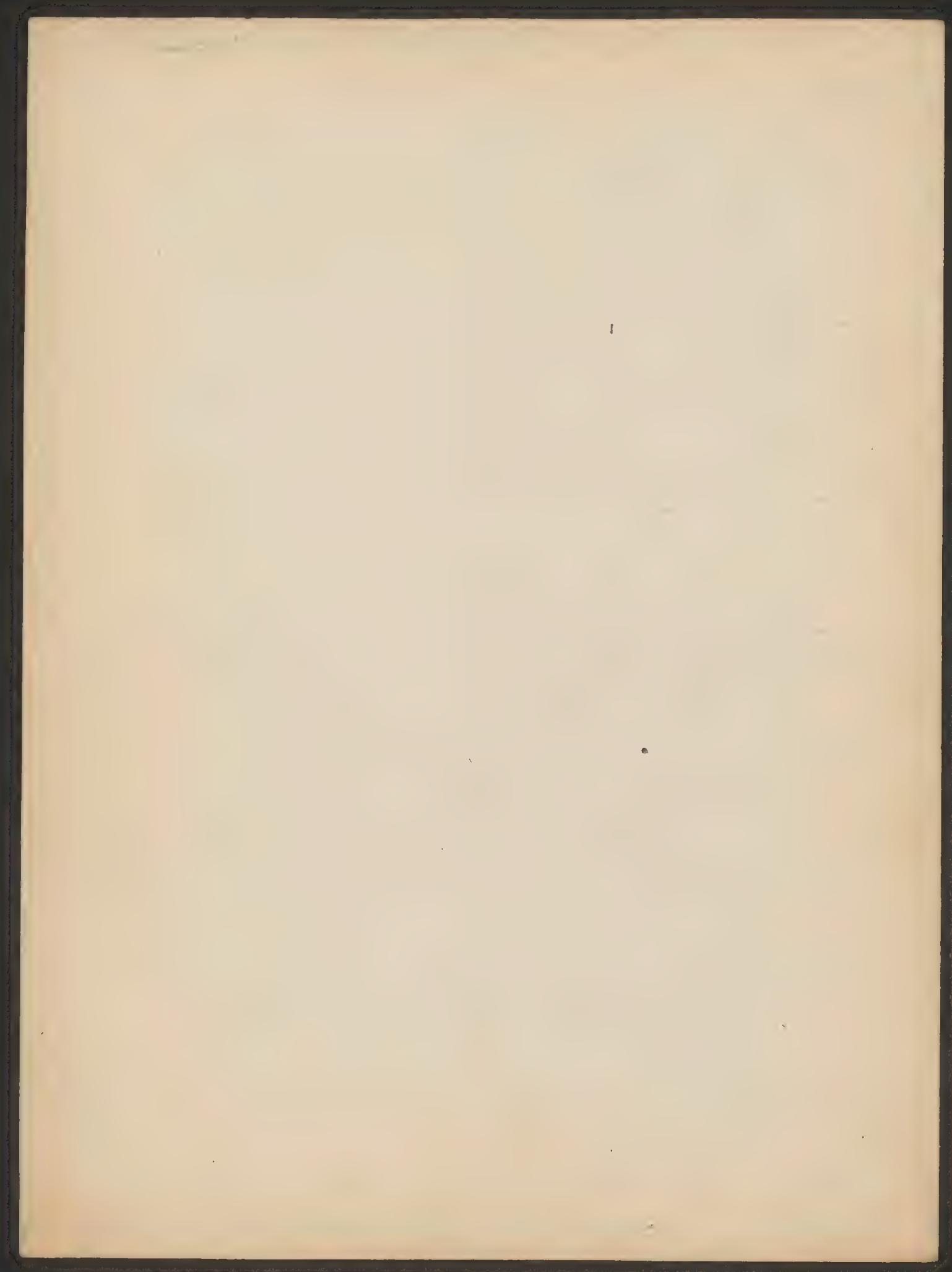
etq. tempore Reformationis, quia protestantibz
consentientibz universali estebat consensus in plura
dogmata lingua divinis revelata, quae tamē
non continerentur in scr. vel non ita continerentur, ut
ex scr. solis probari possint -

ergo. haec dogm. revelata ene aemo negare
pō. nisi negarent principium formale traditionis,
q. si admittitur, videtur ē, verba Dei credenda
latiq. patere quae verba Dei scripta. -

Unde controversia ut Protest. ut ē ^{omittenda} p. p. p. p.
singula dogm. sed de ipso principio formali

III. Protestantibus principium suū, expositum in libris
symbol. fundamentū ē praeterea Reformationis
ratione, non possunt sine manifesta servare
contradictione.

1° Professio, quae continetur in formula Concord. capit. 81:
habet 3 dicit:
1° affirmando) Libros omnes & solos, quos in canonem receperunt,
continere verbum Dei;
2° (negando) verbum Dei nullum aliud credendum esse, nisi
9. His libris continetur & ea non probari possunt;
3° (affirmando & negando) a) singulos esse sibi sufficien-
tes verbi div. interpretes
b) Eccliam non esse authenticam interpretem sed quae
debere in dogmata in interpretatione Eccl. ad
sua interpretationem, nimirum ad verba, sua norma
redigere & dirigere.
Atqui nulla haec fundamentalis assertio
in Sr. continetur
statuentes enim in nihil credendum esse
scripta non sit, ~~statuentes~~ aliqua non scripta
ita profecto annu. inconvincibilis est.
2° Praeterea omnes protestantes vultu in professione
in praxi aliqua retinere, per sola cathol. tra-
ditione transmissa, nunquam in Sr. consignata.
Credunt singulos libros, quos profecto ab Eccl.
accipere, peculiariter modo esse libros div. baptis-
mi valore videri ab heeret. ab infidelibus, infan-
tibus baptizandis esse, in Sabb. vel die domin.
esse celebranda; iuramenta ob graves causas his-
in esse; non esse necessarium absque a suffragiis
quae omnia sunt sola Eccl. auctoritate constet
inscripta inveniantur scripta esse, quinimo
de 39 ultimis scriptis, extat contrarium, nisi verbe
interpretemur sec. sensu cathol.
b) et positive & negative multa contra Eccl. fide
credunt quae inscripta non sunt, quae inter ipsa syste-
matis protestant. fundamentale & primum formale
i.e. scripta sola fidei regula esse, & materiale,
int. fide hominem iustificari.
Porro utrum quidam scripta est, existere articulos fidei
fundamentales
absoluto necessarios, sine quibus nullus eterne obtineret requirit
& articulos non fundam. tales, quibus rejectis non
revolvitur: communis doctrina. Non enumerantur
articuli fundamentales! Denique ultima contentio
negationes illae, quae protestantes opponunt dogmatibus
catholicis.

Thank

Th. 10.

Multiplinder Fruchtig Synthera

entirely. -

Traditio pō universā significare doctrinā revelatā,
quatenus conservans instrumenta nō ē scriptura, sed
continua fidei custodiū gerens.

Non resan nulla existit doctrina scripta, quae non
 etiam per traditionē conservetur: Scripturae quae
 e. i. g. continent, ad nos traditionis ope pervenire.
 Tū Scripturae quia non operatur amplius ut partiale
 conservandae revelationis instrumentū, sed ut tra-
 ductio est. Totae doctrinae revelatae sub forme
 traditionis consideranda.

Hanc enim significatione 99 reverentibus;

Item. III. 4. Quod autē nūc agunt. quā-
scripturas relinquunt nobis, nō oportebat
ordine sequi traditionis, quā tradiderat iis.
quibz committēbant scribas...

I. Tradited present fr: ordie chnobiogio.

in economia vet. - revelatio primitiva, impleta
tota continens posteriore revelatione, usq. ad hunc
per sola traditione, postea etiam per libros conser-
vabatur.

He in N. T. ~~institutio~~ ^{instructio} ~~instructio~~ ^{instructio} facta ē per
predicationē, et alia libris scriptis; progressu
temporis doctrina per scripta ē o una cū libris
N. T. tradita fideliter tanquā doctrina insti-
tuta, et utile ad docendū, ad arguendū, ad
corripiendū, ad emendandū in iustitiā "2 Tim.
III. 16.

Nō veni dicunt verba illa: 1^a tota revelatiōe
fuisse absolutā ē per traditionē ^{opp} propagatā,
diuinijs vero facta ēne, ut tridita ventalis
chr̄i litteris mēdarentur, nā extat ab
alijs sive ante absolutā revelatiōē
attētiōi qd̄ progressi ē supponebantur ē effel-
labantur.

Neq drant verba illa, quorū revelationē semper
fuisse in traditā predictione alig simyl; pteku

vero scripto conuincta fuisse, ut quæque h. plenius
non tamen semper facta est.

II. Traditio præcedit quoad nos ordinem cognitionis.

Po traditio spectari more historico, fundamentum est
est pluris demonstrationis; po spectari formaliter
ut religiosa et diuina.

Cognitio po præterea esse de scriptis. et mo-
numento nobis conseruato, et doctrina, quæ est in
scriptis.

Utriusq. modo, rei. æcon. christian. cognitio trad.
prior est cognoscere scripta.

1° cognitio de scri: hæc complectitur:

a) genuinitate i.e. origine ab eo scriptore, cui
ipsa attribuitur aut, si ipse manserit in con-
spectu, ab iis adhibitis, quibus essentur.

Hæc genuinitas de ipsisq. scri: libris po huius-
modi est certare. demonstrari ex tradit. more histor.

In notulis ^{ex. gr. L. Petr.} vni libris majoresstant difficultates,
quæ huius tradit. more histor: spectatur, non autem
religiosa et diuina.

b) integritate, quæ scilicet quod rei sunt,
si non ad omnia singula, eodem po modo demonstrari.

c) veritate, quæ in plurimis ex demonstrata
genuinitate consistit. si notulis autem ex veritate
diuinitas doctrinae demonstratur.

At neq. veritas neq. magis etiam diuinitas doctrinae
non quoad omnia et singula demonstrari, non
admissa libere inspectione

d) inspiratione, quæ inuenire non po
testimonium diuino. Quod testimonium, licet vix
aliquot libris conseruatum sit in scriptis, agunt
quoad tota tantum librorum complexum. sola traditio
transmissa est. quæ non est more histor. traditio
sed christiana per ministerium diuinitis instituta.

Respondens uni quomodo pendeat ex quomodo
non pendeat cognitio nostra de scri: a traditio christiana.
Videbret

Genuinitas, integritas, veritas, diuinitas scri:
preuisione facta ab ecclesiis. christian. i. d.
po histor: est certare. demonstrari. sed

- 1° nō quoad omnes textus
- 2° nō pro omnibz, qui credere tenentur
- 3° nō pro statu controversie, ut ad caput omniū
- 4° absolute possit determinari.

Inspiratio Script. ē inde etiā eaz absoluta veritas
ē doctrine divinitus pō demonstrari ex Script. appt
vel ab eade, limitatione

- 1° nō proat omnes libros
- 2° nō sufficienter pro omnibz
- 3° nō pro statu controversie

Contrario rei. economiā a lito instituta principii
cognitionis de Script. ē tale: utroqz arbit.
predicatio sub constitutione Sp. S. li. principii
aut ē sola protenditur

- 1° quoad omnes libros libz q partes
- 2° pro omnibz

3° ad controversias pro capto omniū definitio.

Ordo cognitio de Scr: ē pro universalitate obj.
ē universalitate obj. presentis vero formalis
cognitio, ut divinitus inspiratae sunt, a Trad.
velut hec ē logic ē cognitionis ordine
prior ē.

2° Inter doctrinā in Script. ē Tradit: hū ē ordo,
ut predicatio ecclē: sit norma ad doctrinā in
Scr: intelligendā sensu 3° superius elucidat.
Nō tamē ea ē hujus norma ratio, ut prescriptive
facta a traditione est: nihil certi possit in Scr:
intelligi, nullqz sensu Scr: definiti certitudine
aliqua hermetici alii verbi: multa possunt intelligi
de autoritate salto aliquorū libz ē de vero sensu
plurimū libz Scr: n. etiā ex adversariorū concensione
pō - Script: inspiratio supponi
unde notanda Scr: logic ē in ordine cognitionis
prior haberi, quo posito ea Scr: pō autoritas
in Scr: in Tradit. demonstrari. At

- a) hec cognitio de Scr: magis histor: ē qz theol:
- b) ex concensione illa adversari: prioritas logica
Scr: nō absol: erit, nō ex objecti nec ordine de-
ducta, nec vere hypoth:

c) in utraq. hypothēsi nō agitur de antecedente
cognitione inspirationis omniū libz nec de ...

sensu huius doctrine, vel v. praesupponitur vel con-
cessionem facta ab adversariis praesumitur cognitio, aut
notitia aliquot librorum, demonstratis non sensu
eiusmodi familiaris cognitio doctrinae.

Ita sine petitione proprii non subiecta loqui
Trad: prioritate ubi possumus auctoritate Sivi
probanda reddit. auctoritate.

III Deniq Trad. oper. in te... Sivi d. quid p
contineat sub se veluti partem doctrinae Sivi: & in
doctrina de Sivi: -

Unde quippe tam scripta quam non scripta con-
servatur per magistratus vivens, per eorum
apost: successores praedicatione. +

H. sensu, i.e. ex modo custodiendi est intelligendus
universa revelatio est propria sensu dicitur Trad.
Pq. universae doctrinae pars est illa est quae de
Sivi: agit est altera illa quae in Sivi: continetur.

Ergo in modo comprehensionis spectamus,
optimo jure Trad: appellari quod p, doctrina
vera de Sivi: est doctrina scripta huius pars
Trad:

¶ Non = quidquid in Sivi: habetur, conservatur etiam
per Trad. independentem a Sivi: Sed

a) Script: conservatur et sub auctoritate Sp. S.
exploratur per successores apost:, unde Doctrina Sivi:
conservatur mediate per Trad: quia vis multae
doctrinae capituli instrumentis conservantur in Sivi:
et pro Sivi: dicente Script:

b) Facta distinctione inter dogmata per se revelata
et ea quae sunt revelata per accidens, dicimus prior
valde ea quae concordant omnib: fidelib: sunt expli-
cite credenda, conservari etiam per Trad: recessa
a Sivi: quib: valet q. ait Trad: quid si neg.
Apost: quid si Sivi: tradidit, nonne oportet hanc
etiam regere traditionis?

Th. I.

Ex traditione divina V. I. atq. ex doctrina ipsius
et apostolorum omnes ad Scripturam pertinentes
libri atq. partes omnes divina aequali modo esse
authoritatis credendi debent.

Thesis duo sunt

- 1° apud Iudaeos existisse collectionem librorum, qui
pro divinis ab universo populo habebantur;
- 2° ita et apostolos hanc Iudaeorum fidem confirmari
visu atq. libris illorum quib. nomine Scripturae vel
sacrae litterarum in una collectione congestas tan-
quam divinis commendavisse solentia sua.

I. Nonnulli in antiqua collectione utiliter
apud Iudaeos et quatuor nominatos librorum reges ap-
paret, qui sunt destinati ad usum prolationis religiosae
et civile. - Praeterea nonnulli quatuor fuisse collectiones
et distributiones.

In prologo Hieronimus vel commemoratur triplet
distributio in legem, prophetasq. aliosq. libros
qui nobis a parentibus nostris traditi sunt - hanc
collectionem graece quoq. exhibere, quae indicatur.

Intra distributionem apud Matth. numerus XXII, 40
in his duobus mandatis universa lex pendet et prophetae
regentes vero versutiles citantur psalmi -
XXIV, 44. ut impleantur omnia quae scripta
sunt in lege Moysi et prophetis et psalmis de me-

Sanctus Philo Jud. (de vita contemplativa) dividit
scripturam in leges, sermones per Prophetas divinitus
editos et hymnos.

Josephus vero contra Appionem I. 8. distinctim enu-
merat „vixit duo libros” scilicet de temporis descriptio-
ne continentes, qui merito credantur divini - ex his
quing sunt Moysi ... prophetarum res sua aetate ges-
tis comprehensum tredecim libris, quatuor vero re-
ligiosi hymnos in decem et praecipua sita. humani
complectantur.

Notandum quoque ut olim penes Massorebas, veteri hebraice

duos V. I. libri eorumq. partes omnes
ex eadem divina auctoritate credendi sunt.
Iu. ex traditione inscripta Iudaeorum
et in (ipsius) Salvatoris et apostolorum
scriptura vetera.

discrepantibus in legem prophetas & hagiographa
וְכִלְיָהּ נְבִיאִים וְכִתְוִיבִים

Hanc porro collectionem una fuisse, reducta ab
aliis libris profanis, predicta homogenea & identica
dignitate atq; auctoritate in omnibus partibus suis
ita offertur.

Plu. Apocryph. in N. T. sive librorum classicarum
citationes sub nomine Scripturae vel Scripturae
Sacrae vel scripturae e. profertur, ita ut habeatur
nomen proprium unius collectionis, nomen indicans
eius excellentiam atq; dignitatem.

Philo Jud. saepissime in operibus suis sacris libris
adhibens indiscriminatum ad singulos appellat ut
1. Scripturas sacras, libros sacros, sacrum sermonem,
sacratissimam litteram, prophetarum sermonem, eloquium
Dei.

Eodem modo Joseph. appellat sacros libros, illos
sacri-Scripturas libros, sacras litteras.

Manifesto autem Philo & Joseph. communem populi
Iudaici fidei auctoritatem tradere.

Quae igitur dicuntur & probentur de auctoritate
Scripturae universae v. de libris Scripturae singulis,
ea demonstrant auctoritate totius collectionis
omnium librorum una in partibus suis.

II. Qui quae fuerit tempore Phil. Iudaeorum sententia
de ratione gradus huius auctoritatis?

Liquet Philonem & Joseph. H. quando de Scripturae
auctoritate loquuntur, non suam privatam, sed publicam
et notam totius nationis fidei proclamare. Tam modo,
ipse quo ea appellant, aperte indicat universam
divinae auctoritatis opinionem, quae ulterius confirmari
potest disertis testimoniis.

Joseph. c. Apio. I. B. laet & dicit:

a) Libros Scripturae a populo suo credi divinos
omnes & paratos esse, pro fide illa monitione
sacra

b) libros illos propterea divinos esse, quippe qui
scripti fuerint a prophetis ex divina inspiratione,

Solis sacerdotibus ac prophetis credendum fuisse magis
scribendi historiam, sacerdotibus ante gentem scribendi semper
supermixta.

1) nefas esse, ut libris istis aliquid s. addatur ademat.

2) ratione formale hujus erga Scripturam excellentis
venerationis esse manifestam e perspicua prophetarum
inversione qui e scripserint e tradiderunt libros
in usum publicum.

Quo plane ratiōe habet: sacros libros scriptos
esse a prophetis "quos ore pater universos oracula
ediderunt" (De profugis) "qui in persona Dei oracula
ediderunt inspirati" (De Chembin) qui locuti sint
numere inspirati (De confus. linguar).

Unde haec scripta eximia vocat oracula prophetica
et cetera. - (De nomin. mutat.)

Longo vero principali habetur in III de vita Moysi;
ubi versione LXX appellat "leges ex oraculis accep-
tas" in quibus nefas est quidquam v. demere v. addere
v. transponere - hinc fuisse verene ut LXX inter-
pretes ipsi quoque in conficienda versione prophe-
taverint "quasi numere correpti prophetabant
ut alii alia, sed omnes eade nomina e verba quas
quopiam invisibiliter singulis dictante."

qua ratione Philonis multi PP dependunt,
quos inter Justin. coh. 13. Iren. III. 21 - Clem.
Alex. I. p. 342 - August. De Civ. XVIII. 42

Immo haec evidente demonstrant veritatem
Judeos tempore Apostol. communi credidisse
libros scriptos e scriptos fuisse sub opera-
to e Dei supernaturali e documenta esse no-
mine sed plane divinae auctoritatis.

Hanc Judaeos fide Act. Dom. c. 17. apostoli us
modo 1° no improbant, imo
2° dicens testantur e supponunt
3° aperte confirmant. -

"confirmat" Act. ipse: Jo. V. 33 sq.

vos ministris ad Joannem: e testimonium perhibuit veri-
tati ... 36. bys ante habeo testimonium magis Joanne:
Sors 29. tunc enumerat testimoniorum genera: operum
votum patris, tandem Scripturas. v. 39. Sicut enim scrip-
turae ... e illa sunt, qua testimonium perhibent de me-
in. v. 40. Scripturae enim testimonium ipso Joanne

Admone: 1° circa haec tempore nondum cessasse
vocatione divina ad libros inspiratos scribendos: testem
unt lib. Sapientiae e lib. Mach. 2° ipsos Apostolos non
raro adhibuisse lectiones LXX versionis, a textu hebr. d.
versas ipsaq. versionem evolens ad usum publicum tradidisse.

quod confirmatur v. 47. Si autē illis (Johannis) litteris
nō creditis, quomodo verbis meis credetis? -

De Salvatore utitur scripturā irrefragabili auctoritate
ad instruendos discipulos - inculcat necesse esse,
ut adimpleatur Scriptura - ipsi tentatori Scripturæ
testimoniū opponit. -

2° Confirmant apostoli Scripturæ auctoritate
demonstrantes
divinā liti inuisionē ē auctoritatē, q̄ nisi divi-
nis testimoniis efficere nō poterant. Citandi
formulae (Scriptura dicit, scriptū ē etc) plus
rebus in N. T. occurrunt; de quo usu tota
animā advertantur verene ē.

a) adhibetur Scriptura sensu litterali tanquam
verbu Dei, cui obedire debet omnis intellectus
quod nō vi argumentorū valet, sed insitas suæ
auctoritatē. In tota demonstrationis vis
pendet a formula "Scriptura dicit etc"

b) sensu typico, qui nō ē minōris auctoritatis
neq̄ min⁹ efficax probatiōis sensu litterali.
At natura sensus typici ea ē, ut sol⁹ De⁹
possit ej⁹ auctor esse, unde supponit lib⁹
Scripturæ inspiratos a Deo

c) argumentandi ratione, quæ utitur Scripturis
apostoli, earū divinitate demonstrant.

Singulas voces, locutiones urgent ad demon-
stranda quæq̄ gravissima - quæ agendi
ratio supponit irrefragabilē ac plane divi-
nā auctoritatē instrumenti q̄ adhibetur -
Hebr. xii, 97. Quod autē "ad huc semel" dicit
Oclarat nobilitatē translationē verborū factor.

16. 17. 8 testamentū novū -

13: dicendo autē novū, viderant pri⁹.

17: 2. rex Salē q̄ ē rex parīs

3. sine genealogiā

Th. II.

Ita sunt libri Scripturarum inspirati, ut Deus eos
sit auctor.

I. Liber dignus ^{divino} ~~divino~~ ^{divino} :

- a) ratione materiae, si contineat doctrinam divi-
nitatis revelatam (parum refert ^{utrum} scriptori an aliis),
scriptio tamen mere humana industria sit ^{composita}.
- b) ratione scribendi, sub assistentia Sp. S. erro-
re praeventis, videlicet in iis quae pertinent
ad principale corpus libri. Quam vero scriptio
ipsa sit ex intentione et industria humana,
homo, non Deus, erit auctor libri.
- c) ratione scribendi, quae sit efficiens a Deo
ita ut Deus sit sensu proprio libri auctor, homo
vero non nisi instrumentum. Haec supernaturalis
Dei operatio est extraordinaria inspiratio vocata.

Tam vero Scri. tribus istis modis, quos hactenus hos
priores includit, habenda est divina.

Deum esse auctorem librorum S. Script. solemniter
auctoritas docetur -

Concil. Trid. Decreto pro Jacobitis :

Unum atque eundem Deum V. et N. Testamenti h. e.
Legis et Prophetarum atque Evangelii profetarum aucto-
re quoniam eodem Sp. S. inspirante utriusque Testamen-
ti sancti locuti sunt ...

Concil. Trid. sess. IV. omnes libros tam V. quam
N. Testamenti, in utroque unaqueque Deus sit auctor
scriptus et veneratus ...

In decreto explicatur ille altero Florent.
anno 1439. id sensum esse, constat ex Palaeo.

Uniq. Concil. Vatic. - Concil. Dei Filii :

Eos vero (... N. T. libros) Ecclesia pro sacris
canonicis habet ... propterea quod Sp. S. inspirante
scripti Deum habent auctorem ...

Idem affirmatur saec. IV in Concil. 4 Carthage - saec. XVI
in ep. Leonis IX ad Petr. Antioch. saec. XIII in Concil.
Lugd. II in profess. fidei Michaelis imp. greci
quod omnia documenta haec constant in formula:
"Legis et prophetarum et apostolorum omni esse auctorem
Deum et Deum unum, verum, potentem (sic credo) -"

Propheta ē interpretis intus suggerente deo quae
dicenda sunt. — 10.

testulabant ergo Iudaei divinam prophetiam, ergo enen-
tia in eo est, ut locutio v. scriptio prophetica staret
ex supernaturali divinitatis instinctu, ut liber vixit
charismatis comp. vixit continens Dei verbum scriptum
ideoque Deus per scriptorē a se inspiratū ^{ipse} auctor
libri.

Hac erat Iudaeorū de inspiratione scripturae fides,
hanc confirmant litg. e. apostoli, ergo hi quoque can-
onē tenebant.

2° pro citandis in verbis litg. e. apostoli docent testē
a se alios formaliter quatenus scripti sunt, habere
Dei auctore.

a) Deus ponitur in verbo, videlicet auctor, homo
qui nō ē nisi instrumentū, ponitur in obliquo.

Act. I. 16. Oportet impleri scripturā quā
praedixit Sp. S. per os David.

Heb. IV. 7. Deus terminat (definit) diē in David
dicentib.

Heb. I. 6. qui dicit Deus, dicit Sp. S. etc.

Matth. XXII. 31: nō legistis q. dicta ē a Deo dicente
vobis: ego nō Deus Abraham.

ubi Iudaeis verba illa nō sunt dicta, nisi per
scripturā, ergo ille qui scripsit, Deus ē.

b) Ordo inversus, sed sensu eodē, scriptor hu-
manus dicitur in Sp. S. scripsisse.

Matth. XXII, 43. Quomodo David in Sp. vocat eū
Dominum dicens: (dixit Dom. Dom. meo etc.

ubi praesens tempus nō pōt accipi nisi de
verbi formalitate ut scriptis.

Eundē sensu etiam antecedente ex-
peret ex ultimo hymno Davidico 2 Reg. XXII. 2.

Sp. Domini locutus ē per me ē sermo ejus per
linguā meā.

c) Scriptura ponitur simpliciter pro ipso Deo
loquente.

Gal. III. 8. providens scriptura praemundans
Abraham.

3° Constat idē ex directa apostol. doctrina, in
primis ex 2 Tim. III. 16. Omnis Scr. divinitus inspirata
utilis ad docendū, arguendū, corripiendū, etc.

Vox illa quamvis aliter no invenitur in Scr. res
tamen ipsa dubio no ē, ut patet ex bonis similitudinibus

Isa. IX. 7. propheta dicitur vir spiritualis

אַלְהוּתוֹס וְרִשְׁמוֹתָאֵלֹהִים

וְרִשְׁמוֹתָאֵלֹהִים (vir spiritus)

i.e. vir quē agit Sp. Effectus vero ipsa eodē effectus
ita describitur: Sp. Dei inuit, insinuat in prophetas
ē quē illi loquuntur, verba Dei sunt - loquuntur
in Spiritu Dei -

Apertissime vero voluntas humana divina appo-
nitur inspirationi in 2 Petr. I. 21:

Voluntate humana allata ē, aliquando pro-
phetia, sed Spiritu S. inspirati locuti sunt
verbi Dei homines.

Hinc apparet inspirationē esse

a) activo ene supernaturale Dei actionē in
homine, quē efficit ut ea peragat quē dequirit

b) passivo ene statu hominis ita affecti

c) terminative ene verbo q. homo inspiratus
per locutionē super inscriptionē profert,
videlicet terminus ē effectus div. ē actus inspir.

III - Huiusmodi de inspiratione Scripturarū doctrina inde
ab invincibili christianitatis semper universali pre-
dicatione ē propria ē declarata.

... ipse usq. modus quo ab omnibz ad Script. provoc-
atur, hoc aperte demonstrat, præterea explicitē
et communiter de re hæc habetur doctrina.

1° Scripturæ conscriptæ sunt per Sp. S. per operationē
Sp. S. Ideo sunt litteræ Dei, epistolæ Dei ad homines.
Orig. Chrysost. Theodoret. Aug. Gregor. II.

2° Scripturæ dictæ sunt a Deo, sunt veraces
veritatem Sp. S. - Clem. Rom. 1 ep. ad Cor. Iren.
Tertull.

3° Deq. condidit, vidit Scripturas - Clem. Alex. Aug.
Iren. Tertull. et alii.

4° Operatio ē perfecta veracitas, p. S. protenditur
ad omnes etiam minimas Script. partes - Gregor. Naz.
Orig. Hier. Aug. Chrys.

5° Scriptis ipsa tribuitur Sp. S. negativus vero humana
Orig. Ambros. Cassiod.

6° Congruentia specialis hominū in Deo inspiratore decla-
ratur per analogiam in ordine supranat. conjunctionē
membrorum ita in corpore loco. - Aug.

q. m. l. ...

St. Thom. 2° q. 174 a. 2. qui tres principales prophetice gradus distinguit:

1° magis proprie dicuntur prophetae, qui vident per imaginariam visionem, quamvis ille prophetia ut nobilitior, quae est per intellectualem visionem, immo tamen sit eadem veritas utroque revelata. Si vero lumen intellectuale alicui divinitus infundatur non ad cognoscendum aliqua supernaturalia, sed ad iudicandum secundum certitudinem veritatis divinae ea quae humana ratione cognosci possunt, nisi talis prophetia intellectualis est infra illam, quae est in imaginaria visione digne in supernaturale veritate.... Qui hagiographa conscripserunt, eos salutes loquebantur frequentius de his quae humana ratione cognosci possunt, non quasi ex persona Dei (i. e. non ut prophetae expresse declarantes: haec dicit Dominus) sed ex persona propria, ut adiutorio tamen divini luminis.

Revelatio vero sensu latiori enumeris veritatis propositione a Deo facta significat, quo sensu quavis ad scribendum inspiratio revelatio est appellanda.

II De materiali libri consideramus

1° signa s. verba - Evidens est sensu auctoris expressi non posse, nisi apta signa adhibeantur. Itaque si Deus inspirat hominem ad scribendum, ut librum ab ipso componendo, infallibiliter, perfecte est scribere ut videtur. 1^a veritates divinas, dicenda erunt, hanc de operatione debere huiusmodi esse, ut homo inspiratus infallibiliter eligeret signa apta - Ergo non ad sola sensa, ad veritates solum inspiratio pertinet, sed etiam quod ad signa quoque se extendit.

2° Pro: Scriptio signorum a Deo est eorum consignatio itaque per inspirationem Deus non modo veritatem auctoris scribendam sed ipsius inscriptionis auctorem principalis. Dixit enim Deus ipsam scripturam (Th. 2) - ergo signis modo inspirationis ad electionem consignatio eorum proceditur.

3° Pro: Quoniam mente auctoris inspiratus ad scribendum, nisi sibi sive in rebus relictis in rebus debitis consignandis, maneret fallibilis in signis eligendis in inscriptione ipsa absolvente neque ex ipsa inspiratione necessarius sequeretur, script.

terminative quoque esse verba divina. Atque eadem scriptura propterea creditur esse infallibilis dei verbum, quia scriptor est inspiratus ergo inspiratio activa includit inspirationem nominativam operis scilicet dei operationem, qua homo infallibiliter creditur in rebus eligendis atque adhibendis.

2° si quaeratur qualis operatio divina quoad eligendum a scriptore in tanto signa vel eventus, ut deus uti auctor illorum, respondens: respiciamus non ad rationem boni vel pertinet ad materiale, q. scilicet sententia vel signa quae sunt nominis, immo modo acquiescentia, exprimantur. Et eorum quae per alium veniunt in eis libri auctor, quia verba styli supplet et in eis videtur, immo modo alterum dirigat in rebus eligendis, immo modo.

Deinde cum dicitur: a) in plerisque aliis non est nisi per se materialiter videtur, affirmari: non videtur, Deum supernaturalem operationem signa modum videndi in individuis determinari.

b) autem videtur, Deum scriptores inspiratos in rebus eligendis ita dirigere et adiuvare, ut plane infallibiles erant in veritatibus sincere perfectis eximendis.

c) theos assistentia est directio quoad modum orationis includit gratia sermonis quod quis efficaciter loquatur ad instruendum intellectum, ad movendum affectum, ad flexum audientem. S. Th. 1° 2^a q. 117. art. 1.

Pro diverso scopo diversa erant adeoque ad inspirationem non essentia non aliter pertinebit, nisi quatenus coincidat cum assistentia ad eligenda locutione pro scopo libri sufficienti.

d) si denique pro scopo aliusque loci ipsa verba styli in individuo pertineant ad rationem formalem libri ex notione inspirationis auctoris consequens erit, ut deus non secus ac veritates, verba quoque styli supplet.

Hanc tamen formalis ratio diffinitionis non determinari quapropter standi est ea opinione, ex inspirationis notione, nisi aliunde res probetur, suppletionem verborum a deo in individuo fieri, vix dixerim aut dicta. variare.

3° Ex his quae sub 2° disputavimus, colligitur, reverentia facta esse, nisi demonstraretur oppositum. Videlicet deus qui omnia suavitatis disponit permittit, ut homines divinis veritatibus illustrati et ad veritatem supernaturalem erigantur, per propria singulorum indole

e emendationē. eligerent signa veritatis experimentis apertissi-
ma. Quod est argumentis positivis oppositum.

al Eudens ē in ser. elevationis stylig; diversitatē
ortā habens ex diversa simplici indole, elevationē
seria delecta elegantia L. Hieron. inde deducit;
q. fuerit v. nobilis urbanaq; eloquentia, nō
habens quidquā rusticitatis admixta. Lo. Hieron.
miā sermone. Atq; rusticiorē esse, ad sensib; parē,
quippe qm̄ eodē sp. prophetarunt - simplicitate
et eloquiū a loq. ei, in quo natq; vit, accedat.
Sicut ut Anathotides, qm̄ ē usq; hodie vrbulq;

6) autem scriptis eandē in vel sermone referentes
ultra haec verba dicens, quamvis verba ut Ma-
tth. 23. verba referunt, uno modo dixerit verba sa-
pientiae et dicitur: quod tres evang. ē Paul.
Sua circumpositis his verbi explicat S. Aug:
ut unusquisque meminerat ē ut cuique corde erat
v. brevis v. prolixior eandē tamē explicare sen-
tentia, ita eos explicasse manifestū ē.

1) Anctor 2 lib. Nach. qui in inspiratione resp.
it. ^{et} hyle ac resonant ubi naq. crustioni
aig. in. qui fasnetatibz lobuit. XV. 39.

Si instituaturs analysio testimonioꝝ Sr. ē PP. in th. II
altior, facile ubiq duplex ē intellecta ē voluntate
operatio divina apparebit. imprimis quando script.
dicuntur tanquā instrumenta operationi Sp. rese
permisiſſe, ante scribenda erant a Lib capite co-
muniſſe aut Lib res tanquā manibꝯ suis, qd res-
erant, impresser.

L'esperance d'un chrisme \bar{e} , qu'elle soit spirituelle,
ou naturelle, ou mixte, est en elle-même chrismatique
par son objet.

(Evoll. 1. a) 97) nonnulli omni ab inspirati aspecti
et nonnulli excludunt operationes et ad primas
non imp. excludunt.

Art: Căminul vesterilor nr. 1. - înșurătorii în or-
dine căminilor în timp ce se ajută din partea asistentelor p.
L. - stimatele quide e. b.

costant: singl. contribute to your wife's needs
more cost constant = 1.

Idē L. Th. 2.2. q. 176. a. 1: Paulus ē alii apostoli fuerunt instructi didicisse in lingua omnia gentes, quanto requirebatur ad fidem doctrina (cf. 1 Cor. XII, 3) sed quanto ad quædam quæ supersubduuntur humanæ arti vel ornatu ē elegantia locutionis, apostoli instructi erant (necnon acquisita) in propria lingua, non autē in cetera. —

Coroll. 2. Sicut in charismate prophetico, ita neg. in cha-
rismate inspirationis velut essentiale elementum requi-
ritur erectio mentis aut libertatis inspensis, suffi-
cit ut voluntas moveatur infallibiliter ad obsequi-
um vero quodlibet, ut agatur intrinsece i. antecedente ne-
cessitate. -

Coroll. 3. Sicut in instinctu prophetico ad loquendum (di-
stinguitur a prophetia completa) ita etiam in inspira-
tione ad scribendum non videtur essentiale, ut homo
sciat se inspiratum a Deo esse. It' vero destinatus a
Deo ad librum suum tanquam inspiratus proponenda v-
eritates sibi inspiratas tanquam revelatione di-
vina promulgandas, tunc constare ei debet de inspi-
ratione sua non solum certitudine humana sed supra-
naturali. Quae scilicet hominis inspirati destructio
ac missio ad inspirationis entitatem non pertinet.

Si însi libros de terrena. Et si non tantum nec
alii lectos de insinuatione contra nos, nisi in
fuerint contra impietatem, nisi a talis vi
si nec apostolos nobis, revelata.

Neg. probatur inspirationē nō posse dari sine
conscientiā ejus, quoniam prophetia proprio pleniq; sensu
nō ē sine charismatis conscientiā, sed h. sancta
infuso lūct, nō esse charismatis ignorantia ad-
mittenda in homine inspirato, nisi probetur aliunde.
Quia nō supplet in scriptt. canonicis, de hoc
null. h. s. m. t. i. curricula ē signatio.

Coroll. 4. Propter singul. alii quoq. documenta
Ecclesiastica continent v. Dei scripta sub assis-
santia Sp. S. praeservantis errore, ne fames B-
ib. a sunt monumenta inspiratio.

Coroll. 5. Libri inspirati sunt per se publici
et destinati ad usum omnium, non vero sunt privati
revelatio, inde seq. ut charisma inspirationis d. Sac.

Inspiratio componenda una in revelationes cathol. consuetu-
tione desierit.

Non repugnet inspiratio ad privata scriptura, de hoc
tamen, si extaret, sendendo enet id q. de revelatio-
nibus privatis.

in iis operetur, nisi iuxta operatio divina illis ne-
cessaria ē.

Differunt ergo ab invicē duae istae theoriae

a) Bonfr. nō extendit negativā illā assistentia
quae praevenerunt errores, ad omnes Scri. libros
partesve

b) Bonfr. ^{juxtaq} propter illā assistentia admittit alij
inspiratiōne positivā in actu primo, quae ^{prole} prole,
verene ē, in actu secundo transeat, ipsas veri-
tates novas suggestura venturibz.

Modo itaq Bonfr. conveniuntur tribz absolutis
momentis: assistentia negativa, suggestione
parata in actu 1°, eade suggestione in
actu 2° ubi res ratio ^{id} portulet.

¶ tamen haec Bonfr. hypothesis falsa in eo, qd
inspiratio tantummodo in actu 1° scriptor adhaerens nō
impediret, qui multae obiderunt in Scri. parte,
ad humanis vrbz confecti, in actu secundo minime inspirate, quamvis
infallibili Dei assistentia --

Computandq ē igitur Bonfr. una in Tahais:

1° Tahais ipse fatetur, inspiratiōne significare actū
positivū, atqz ē nomen biblicū, ab apostolis usitatu
cujus notio positiva manifeste liquet ex doctrina libi,
prophetar, apostolor, ex universali deniq praedicatione
ex symbolis Conciliozq definitionibz. Ergo ex ipsa
revelata doctrina Scripturae sensu proprio ē positio
inspirate sunt

2° Sec. ea quae dicimus, inspiratio ē talis actio div.
in hominē, ut Deq sit auctor libror ab homine
scriptor -- atqz si assistentia divina solommov
errores impedit, homo vero proprio mente libri
scribit aut, Deq nō angelus erit libri auctor.

3° Si verq erat inspiratiōis sensq, qui Tahais
adecuit, nō patet cur Concilioz canones Summūq
decretū, decreta non ita pari modo ponenda infer
scripta inspirata. Quod tamen falsissimū esse nemo
nō videt.

4° Si deniq admitteretur Tahaisana definitio,
multa in Scri. continerentur neq pro a Deo dicta
neq explicitē revelata -- Poterat S. Luc. (quod de omibz
valet partibz Hist. historis atq doctrinis moralibz)
statera ē res gestas, percurrere, prout tenebat ee
cognitione mere humana. Id vero etiam Deq

impedirent omnē narrandi errorē, nō tamen facta illa
runt a deo manifestata. Sane certū erit ea assistentiā
divinā, facta accidisse ita. ut narrantes quāvis as-
sistentiā illā supponatur revelata, poterunt facta
illa censeri salte implorite revelata esse, nemo
tamen dicens rursus explicite revelata.

Qui vero negent huiusmodi facta, periclitentur certo
contra fidē, negans verbum dei revelantis assistentiā
eius inq assistentiā infallibilē factor veracitate,
nō tamen negaret verbum dei revelantis explicite
ē in se facta ipsa, quā nō existeret ullū ejusmodi
verbum. Quae ē falsa sunt ē perabunda.

¶ opinio aliqua singularis, ut a paucis quibzda
aliquis theologis tamquam hypothēsis admessa possi-
tis, hodiē vero ad dignitatem thesauri proverta quo
ad nonnullos script. libros.

Bonfrerig quidē agens de tertio modo quo Sp. S.
posset ad ^{consequenter} se habere, haec ait:

Consequenter se habere posset Sp. S. si quid humano
spiritu absq Sp. S. ope, directione, assistentiā a
scriptore enet corrupta, postea tamen Sp.
S. testaretur, omnia quae in eo scripta essent, vera
esse; certū enī ē, tunc totū h. scriptū fore dei
verbum ē eandē infallibilē veritate habiturū quā
ut iterū, quae inspiratione v. directione eg-
it Sp. S. corrupta essent.

Probare conatur:
1) auctu ab alio compositū & a rege approbatū
sit verbum regis.
2) Sententiā humanā Sp. S. reddere pō verbum dei,
recedens ejus veracitatē, ita profanos approbant
poetas, Liviatū (Act. XVII. 28), Epimenidē Tit. I. 12.
Itē valebit de historia integra aut integro libro.
Itaque tamen rationē nā Bonfr. nō vult ad libros
scriptos quō hodiē existunt, applicari, sed, tam foris
tunc in eis nō exordiantur.

Ita autē Bonfr. huiusmodi theoriam ut hypoth. ē
mere possibilē proposuerunt Lessig & Hamelii^{††}.
¶ alia opo pōt. relutare humane industriā
& divinis instinctū compositū publico testimonio
Sp. S. approbaretur tamquā in omnibz suis par-
tibz verissimū & recte verbum dei appellatū iri.
Ita ejusdē ē auctoritatis epistola a rege dictata
ē ab eo subscripta.

††) Quia agnovimus thes. ad adversariū sibi objectū:
liber aliquis, qualis ē forte sec. Machab. hum. industria
sine assistentiā Sp. S. scriptus, si Sp. S. postea daretur
nihil ibi ene falsū, efficitur Scr. S. -

† liquet instinctū hūc nō signif. i. atq inspirationē

* Aliquid ejusmodi proposuerat p^a Sixt⁹ ...

Notris temporib⁹ hæc opinio in Detin⁹ versa ē ita ut dicantur nonnulli s. libri s. partes libror⁹ extare in canone Sc⁹. qui hum. tantu ope scripti postea doct⁹. r⁹ia approbante fuerint reuocati inter Sp. S. opera. Hanc dicunt inspirationē subseque^{te} quæ inaphorismā locutionē usquā Bonfr. adhibuit neq alius quis ante hæc nostra tempora: fieri nemini posse, ut scriptu aliq^d. primit⁹ solis ordinariis hum. virib⁹ confectu eo demū ad dignitate verbi Dei elevatu eret atq^d. h. ipso inspiratu evanisset, q^d. canonis insertu fuerit. ... factu esse verbum Dei ex modo, quo loc⁹ aliquis a Crevine script⁹ fiat verbum meū, quando illu in aliqua oratione v. epist⁹. la usurpē ad meū conceptu exprimendū: hanc esse inspirationē subseque^{te}. -

Adhuc. nō pone singillatim definiri, quæritur de sing⁹ inspirationis modis referenda it⁹ ad singulos s. libros s. vers⁹, videri tamen locos v⁹s, ubi expresse declaratu it⁹ "hæc dixit Dom⁹". In prim⁹, narrationes vero historicas res quæ experientia acquiri possunt, ad subseque^{te} ^{ponere} spectant - libros vero propheticos sub sei⁹ inspirationis modo pot⁹ fuisse compositos D. Daniel Haneberg, historia revelationis biblice - 1830. -

Inq⁹ patet ex Decreto Vat⁹:

... s. libros integ⁹ in partib⁹ suis, reuocati a (C. C. Trid.) Eccl⁹ia pro sacris & canon⁹ habet, nō ideo q^d. sola hum. industria conuocati, sua deinde auctoritate sint approbati; nec de eo dumtaxat q^d. revelatione sine errore contineant; sed propterea q^d. Sp. S. inspirante scripti Deū habent auctore atq^d ut tales qui Eccl⁹ia traditi sunt. (Const. Dei fil. c. 2)

Inde patet

a) excluditur directe 2us error: 1us libros alios s. s. sola hum. esse scriptos industria, qui deinde ab Eccl⁹ia inserti in canonē habeantur sacri & canon⁹ - 2us aliquos libros Sc⁹. tantūmodo ratione materiae, nō autē ob inspirationē esse libb⁹ divinos -

1) libro scilicet ita esse sacros ratione inscriptionis, ut de ipso habeant auctore

c) per demonstrationem theol. (non enim Concil. enumerant singulas inspirationis notas) inferuntur, tale intercedere dicimus inter inspirationem interque assistentiam Div. ut haec altera ^{praesumptio ab erroribus} minime sufficiat, ut Deo asseratur scriptio libri: falsa igitur esse huiusmodi opinionem.

d) Mere hypoth. sententia prolata a Bonfr. non attin-
gi declaratione Trid: profecto liber humanis arte
compositus, cuius veritate postea Deus ipse ^{publice} ^{verit} revelatione
habetit auctoritate Div., sit tamen diversus a Script.
divinitus inspirata, quam accepit et servavit scilicet.

non fallere illam inspirationem, quam subsequente
vivunt, et sunt distinguenda

1° quid sit liber inspiratus? respondemus librum ab
homine inspirate scriptum: hic Div. potest terminative
inspiratus. Quam vero inspiratio sit actus Div. supra-
naturalis in hominem, patet, sola declaratione
a revelatione Div. de veritate aliusque scripti nulla
ene actionem in scriptore, neque effirere ut actus
mere humani huiusmodi esse desinat. Nunquam igitur
liber ab homine scriptus humanis virtutibus, postea
a Deo approbatus, dicendus erit inspiratus.

2° quid sit Scriptura sacra? nomine hoc non
veniunt nisi libri inspirati. Quam vero subsequens
libri approbatio eadem declaratio veritatis, librum
non possit inspiratum reddere, nunquam effiriet ut
huiusmodi liber sensu proprio pertineat ad Sc.
Sensu latiori omnes Conciliorum Definitiones Romae
Pontiff. Decreta possunt dici sacra scriptura.
De quae veritate et infallibilitate constat ex
revelatione Div. et non ita sensu proprio.

3° quid sit librum continere verbum Dei? De quo verita-
te libri humanis scripti publice attestans utique
effiriet, ut veritates in libro illo comprehensas eva-
dant veritates revelatae proutque verbum Dei.
Non tamen ideo liber ipse erit inspiratus quamvis
eius veritas divina ratione continetur. Ne igitur
in huiusmodi errore incurremus, accurate distin-
guamus verum est inter verbum Dei et divina ali-
cuius inscriptionis omnino s. inspirationem.

Ad argumentum vero petita ex diplomate regis a rege
non scripto, respondemus:

Documentum

Lex a ministro propria arte et voluntate composita
ita ut res neq. impulsu dei scribendi nec sensu
suppediet, postea rege approbante fit opus regis N.
Leges in documento contentae approbante rege fiunt
leges regia C.

Ubi enī ex inscriptione legis ut una volūtas
obstent, sed ex re ipsa voluntate alij approbatione.

1° deniq. querendum ē, quomodo liber arte merē hum.
compositus fieri possit div. v. inspiratus?

Respondemus:

a) Si liber non habet originē supernaturalē,
nulla subsequ. revelatione reddi inspiratus potest.

b) Sententia profana, quā scriptor inspiratus
litteris inserit, non propterea fit per se inspi-
rata, dum tamen inspirata debet ejus relatio
v. applicatio.

c) non videtur absolute, ut sententia aliqua
humanitatis scripta, vera tamen, postea inspirata
vadat. Nam sunt precedens naturalis cogi-
tio in mente, quia deus eandē veritatem prout
inspiratus, ita neq. precedens conceptio natu-
ralis impedit inspirationē ejusdem argumenti,
neq. repugnat absolute, ut ad idē argumen-
tum tractandum adhibeantur verba eandē
quibus usq. ē auctor profanus. Potuit itaq.
auctor n. Mach. ^{quendam} inspiratus historice Testamēti
cum supponimus non inspirati fuisse auctore,
quia verum comprehendere. Unde fieri posset
ut totius libri veritas et usq. argumenta,
inspiraretur ē exprimeretur plane iisdē
verbis quibus ^{conceptus} fuerat ab profano
scriptore. Tu idē liber dicens et hic
scriptus modo didicissimē, humanus et divinus.
Nam tamen grammis non repugnat absolute,
ut ab iis videntur constari posse cum divini
inspiratione ac sapientia. —

Th. I.

Th. II.

Argumenta intrinseca ad demonstranda libror
inspiracione efficacia no sunt.

I Protestans Jo. Da. Michaelis (Introd. in N. T. tom. I. c. 3)
haec docet:

- a) ex principis confessionis suae nemini protestanti
licet appellare ad testimonium Ecclesiae s. praesentis
s. antecedentis s. apostolicae aetatis ad probanda
inspiracione Libros, quae e unica regula fidei.
Neq. ea probari po. ex quatuor v. utilitate ejusde. Corp.
- b) de inspiracione N. T. certior ^{nos reddi} ~~non~~ ex testimonio
tu liti tu apostolor, cuj. modi testimonio diverso
pro N. T. nulla extat.
- c) unum validu. criteriu. pro libror N. T. inspiracione
in eo e q. fuerint scripti ab apostolis, quare libror
alij originis, puta Lucae v. Marc, inspiratio no po.
demonstrari.
- d) apostoli fuerint inspirati vi muneris apost.
na
 - a) nunq. e charisma apost. excellentij e
qua prophetar, si res fuerint inspirati
eig. v. a fortiori
 - b) liti promittit apostolis Sp. S. ut docent
eos omne veritate e q. promiserat, praestit.
 - p) qui fides nostra imitatur Doctrina apo-
stolor, scripta eos debent esse inspirata

Respondens

1° nunq. apost. no e criteriu. positivu. inspiracionis

Inspiratio ad scribenda. ut propheta e alia munus
huj. modi e charisma gratis datum, no permanens
per modu. habitus sed transiens per modu. actus (Lth.) 2. 2. q. 171. a. 2.
Distinguitur ante tu a revelatione tu a reve-
lationis enunciatione tu ad inspiracione ad lo-
quenda. Quod inde apparet, q. multi propheta
e qui solo charismate habuerunt, no reman-
entibus illis ad scribenda. Ex adverso, no
videtur ut. igitur inspiratus ad scribenda
nulla tamen modo habeat missionem apostoli
ad inspiratus ad loquenda. No e igitur charisma
inspiracionis ad scribenda ite conceptu. cu. aliis
illis donis ut col. 3. v. 12. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100.

Profecto apostolatus intrinseca sunt & propria charis-
mata immediata revelationis & infallibilitatis in annun-
tiando verbo Dei, nullū tamē ē inditū, ex liti pro-
missione aut institutione eidē apostolatus intrinsecū fuisse
charisma inspirationis ad libros scribendos. -

a) mandata omnia liti referuntur ad predicationē,
nulli ad scribendū, ergo promissa quoq; charismata
ad primū spectant, nō ad sec.

b) quamvis omnes apostoli intimati essent charis-
matib; apostolatus necessariis, nō omnes tamen
libros scripserunt. -

c) ex charismate apostolat; seq. apostolos fu-
turos fuisse infallibiles, si voluissent veritates
sibi revelatas scripto mandare, nō seq. scrip-
tionē ipsā fore inspiratā aut nō potuisse apo-
stolos scribere alia, ad liti doctrinā nō per-
tinentia, in quib; nō testē nō fuissent inspi-
rati, immo errare potuissent.

Seq. igitur ex generalitate libri apost.
doctrinā, quā continet, divinit; esse reve-
latā & modo infallibilis proposita, nō seq.
librū ipsū esse inspiratū.

d) Inspiratio prophetarū nihil probat eq. petitis
principiū. Si enī dicitur inspirati fuisse ad
scribendū ex ipso munere proph. lu. N.

si vero scriptis proph. = scriptis inspiratis, tu
venit ē, sed huiusmodi charisma nullū ad se sta-
tuere adnectit ē. Quod enī de apostolis dicitur,
etiā de prophetis valet: fuerunt multi qui
scriberent aliquid, ex adverso poterant esse
scriptores inspirati quin prophetarent.

e) charisma inspirationis extraordinariū ē nō
solum quia nō propagatur successione legitima,
sed etiā relate ad apostolos extraordinariū ē
quippe nō essentialiter nexū in munere apost.

Inde colligimus

inspiratūne libri etiā apost. nō aliter innoscescere
nisi generali testimonio fide digno videlicet divinis.

Possēt quis exipere, inquisitionē in auctori-
tate canonica quorundā N. T. librorū apud
veteres script. revivere in inquisitione in
quodlibet eorundē librorū origine ē genititate,
ita ut positive libri haberentur inspirati
scilicet origine suā apostol. & negative ~~quodlibet~~

librorū canonica in divinis versaretur,
quodlibet eorū origo apostol. adhiberetur

negationem ipsi quoq; regamus, duas illas

questiones eo quo dūmto modo fuisse conjunctas.

Dubitabatur em̄ de scriptore epistolae ad Hebr. itēq
scriptore Apoc. simulq̄ constabat eorū inspiratio.
Nec unquā dubia orta sunt inter cathol. de inspiratione
epistolae, quae scriptor eorū erat apostolus.

¶ Item positum respondetur :

ex quod. origine nō inferretur simpliciter inspira-
tio librorū, erat tamen illa confirmatio traditionis,
ut jā habebatur de libri inspiratione. & dubio
motus.

Vimū itaq̄ controversiae id erat, ut valor eandem
traditionis impugnaretur inspiratione de librorū
suppositoria origine. Pro tali res statu poterant
tunc Id ita argumentari : his libris, quos Ecclēsia
ut script. sacra accepit, scripti sunt ab apostolis,
nō ante eorū nomine in Scr. irrepererunt, ergo
traditio legitima ē. Ubi nō simpliciter ex apoc.
origine librorū inspiratio concluditur, sed valor
traditionis confirmatur, quae ut inspiratio vocatur.

Utiq̄ erat communis persuasio, nullos extare apo-
stolorū libros, nisi inspiratos, nō tamen innitebatur
notioni apostolatū, verū traditioni ecclē.

¶ Haereticū simulq̄ absurdū ē opinio ex illa, nullos
T. libros probari inspiratos posse, nisi qui scripti
sūt ab apoc. Responsio patet ex antea dictis.
si em̄ nunq̄, quo scriptor fungitur, nō impliat
venariū inspirationē, neq. muneris defectū cō-
cludet. —

¶ Protestantes cū duarū rerū inevitabiles & antithese
inter se conjunctas, utora venire solent, altera
procedunt, h. effecerunt ut perderent utraq̄.
videtur em̄ h. unica ^{judiciorū} fidei regula. Defensio
autē hanc ~~representat~~ volentes tamen demon-
strationē suā impetudinare, quae vixit,
apostolica, quae cum illa in illa inter se instabit
vera, neq̄ alia dubio de terminis existere
et inter se conjunctas. responderunt, quia quae
illud demonstrant, inspiratione hinc fuisse
sunt.

¶ Item ordine admittunt

a) historici : petiti ex miraculis & prophetis
intromissi (dogmatici) : ex doctrina sanctitatis,
sublimitate, consensione.

c) empirici : ex effectibus quos subeant legentis animi

libertat al qui

2) methodus: ex rationis subtilitate & simplicitate

Propositi

1° generati:

a) nota a propositisq. eorum, si constaret ex nulla via
divina librorum origine, si constaret ex nulla via
præter inspirationem, proinde librorum **origines**.

Alqui hunc modo non videtur librorum, s.

diffinitur ex his, ut videtur, ut in libris
et aliis, ut videtur, ut in libris, ut videtur.

b) ut omne nota simul a quibus eminenti earum
librorum demonstrat librorum inspirationem aut in qua
librorum inspirationem a quibus per se perfectio.

Alqui hunc aliter eandem facit a multo librorum
librorum in omni librorum inspiratione;

ut, quod illud librorum, non

ut a) librorum namque erit perfectio non quibus
que nota habere debent, ut librorum ut
inquirent librorum tamen neque a priori fieri
pro - patet per se - neque a posteriori nullo

existente vestigio aliusque de re hac revelationis

b) notae illae non omnes in omnibus inveniunt
librorum, neque in illis libris, ut videtur
librorum inspirationem, quod de quibus
notae librorum effluent quibus, ut a quibus
quibus, ut videtur, ut in libris, ut videtur.
librorum inspirationem, ne vero in libris inveniunt
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

Obijci, quod etiam apologetas cath. appellare ad
librorum inspirationem, ut defendant veritatem inspira-

Propositi, supposito demonstratione inspirationis
neque eorum in se invicem notae consideratione
notae aliquatenus eorumque suppedite
motu in librorum librorum

et magis librorum negative officere, ut nihil in
libris librorum inveniatur, quod requiritur factum
librorum librorum

Ita librorum apologetas librorum inspirationem
ex librorum demonstratione appellat in libris
librorum librorum, ut videtur, ut in libris, ut videtur.
librorum librorum, ut videtur, ut in libris, ut videtur.

Ita librorum, in libris examine de quibus
de libris inspirationis librorum, potuit in libris

veritas librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

2° oratio:

ad a) librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

librorum librorum librorum librorum librorum

2) a) librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

ad a) librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum
librorum librorum librorum librorum librorum

Th. VI.

describitur necessitas testimonii, quo innuat
inspiratio.

Inspiratio ē facta psychologice, internā, supernaturalē.
Ejmodi factu, si Deū exoptas, immediate notū nō ē, nisi
homini inspirato.
Imperio nō pō aliis innoscere, nisi per effectū suū extērior
aut per testimoniu.
Int autē effectū extērior ipse liber inspiratū.
Qui nihil in eo ē q. per se, necenari manifestet
inspiratiōne.
ergo solo testimonio alius de inspiratiōne constare

Testimoniu v. humanū aut v. divinū.
v. humanū ē, primū in serie testantiū erit ipse
inter inspiratū, quia ille solū immediate certior
de statu anime suae, alii nō nisi per eū.
Et si hum. testimoniu de factis extērior, nō caret
autē facultate, q. auctoritate hanc mediocriter
refutatio, multo min. fidei mōtus testimoniu
in q. ali. interno, ubi ē ille qui testatur in maxima
libertate, levitate illusioni, e ali. in maxima dif-
ficultate convincendi: diffinitivē illusione
speciat tunc cognoscit nisi nō ut facti sit
stat. certior, ut hūc. n. n. hūc.

Quo in casu cert. p. hūc. ac p. div. v. v. v.
autē autē doctrina a Deo eno per inspiratiōne
q. doctrina revelata. At si liber ab universa
nā ē suscipiendū q. doctrina fidei div. v. v. v.
q. doctrina revelata, testimoniu mere hum.
inspiratiōne nō sufficeret, sed requireretur Div.
factu eni inspiratiōis enet ratio, ut credenda
et fidei div. tota libri doctrina. Atqui nō pō
fidei eni i. q. innotetur aliis fundamentis
in casu ipso fundamente. Ergo inspiratiōis
certa credend. ut fidei div. nō hum.

Atqui h. fieri oportet, nisi factu constet testimonio Div.
q. statat i. q. Div. testimoniu applicetur nobis
et testimoniu hūc. in casu, ut omine veniat ad
intelligenti. testimoniu ē hūc. nō nō nō nō nō nō
mōtus i. q. hūc. nō nō nō nō nō nō nō nō nō

Th. I.

Inspiratio libri nō pō innoscere
nisi per testimoniu

Hanc ex diffinitione infallibilis Evl. constare infallibili-
ter pōnt de facto in se nō revelato sed v. revela-
tiōne cognito sed nō nō nō nō nō nō nō nō nō
Evangelia.

Ita vero

a) Script. sac. ita ab omnino libidine suscipitur, ut
omni eo quo, q. veritas aliqua continetur in se, cre-
denda sit fide dñi. revelata esse.

Itaque facta quoque inspiratione, quae est talis, ut
credenda sit fide dñi. ea quae libere scribitur,
credenda oportet fide dñi. ac proinde censere
non huius. sed dñi. testimonio.

¶ Protestantes per aliam resolutionem admittunt,
postulant ut videlicet aliqua credenda perverantur
in libro inspirato, ibi enim Sp. S. loquitur.

sed si huius. testimonio ^{liber} crederetur inspirato,
veritates ejus non alio nisi huius. crederentur testimonio
totaeque fides non dñi. sed hominis auctoritati
inisteret. Test. vero de libri inspiratione.

Hoc vero fieri nequit, ergo falsum est, de inspi-
ratione semp. iustitiam non posse nisi testimonio dñi.
quod testimonio dñi. non est necesse ut sit immediatum,
sufficit mediatum.

Ecclesiae nomen graecum ē, derivatum ab ἐκκλη-
σιᾷ q. signif. evocare. Erat enim
ἐκκλησία conventus populi ad quā nō con-
veniebant nisi rīes iij vocali.

Quo sensu ^{ter} ~~revel~~ adhibetur in N.T.
Act. 19, 32. ubi de populo Ephesino, qui
a Demetrio argentario invitatus convenerat
in theatrum, dicitur: ^{v. 32} ~~Qui~~ ante aliud
clamabant; erat enim ecclesia confusa
et plures nuntiabant quā ex causa con-
versissent.

v. 39. Si quid ante attingi rei queritis, in
legitima ecclesia poterit absolvi.
40. Et cum haec dixisset, dimisit ecclesia.

Statim vero ab initio Christi vocē illā
adhibebant ad signif. suā ~~religiosae~~
societate. q. 2^a ex causa mihi videtur

factū esse ^{fideliū} ~~quibus~~ quibus
1^a q. vocatio ad salutē esset principale

et domū ē distinctiō. ~~Haec~~

Rom. I. 6: in quibus estis et nos, vocati. I. Ki. (ἐκκλητοί
ἐξ ὧν καλεῖσθε)

et 7: omnibus qui sunt Romae, dilectis Dei,

vocatis sanctis (καλητοῖς ἀγίοις)

ib. VIII. 30. Quos ante praedestinavit (προώρεσεν)

hos ē vocavit (ἐκάλεσεν). Et quos vocavit,

hos ē justificavit (ἐδικαίωσε)

(τοῦ θεοῦ τοῦ καλοῦντος)

1 Thess. II. 12 qui vocavit vos in sua regnā ē
gloriā -

2 Tim. 1. 9. Qui nos salvavit et vocavit ^{gratiam} ~~gratiam~~ ^{gratiam} ~~gratiam~~
sua ~~sanctā~~ (τοῦ σωσάντος καὶ καλῶντος
καὶ ἁγιάσαντος)

Quo sensu jam apud Matth. XXII. 14. καλεῖσθε
γὰρ εἰσὶν καλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

1 Cor. I. 26. Videte enim vocationē nostrā
fratres: βασιτεῖα γὰρ τὴν καλῶσιν ὑμῶν

Ephes. IV. 1 ut digne ambuletis vocatione qua
vocati estis. ἡδεσμεῖσθε ὡς ἑπὶ ὁ
δέσμιος ἢ κατὰ τὴν ἀφ᾽ ἧς περιετρίβητε
τῇ καλῶσιν καὶ ἐκλήσει -

Hebr. III. 1 ἀδελφοὶ ἀγαπῶντες, καλῶσιν εἰσὶν ἐσθλὴν
μαθηταί - vocationis coelestis participes -

2 Tim. I. 9. Qui nos liberavit et vocavit vocatione
sua - τοῦ σωσάντος ἡμᾶς καὶ καλῶντος
ἀγία -

Ut coetq. Xan⁹ distingueretur a civitate
2° Q^{uod} Symphor. V. d. prebuerant exempla

Mosais
frequentissima qua vocabatur $\Sigma\pi\rho$ $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$
(unde $\Sigma\pi\rho$ $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha\iota\varsigma$) qua voce $\Sigma\pi\rho$ $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$
s. $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ s. $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha\iota$

Præmis quide temporib⁹ $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ ē $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha$
nonnāquā tū de Xianis / de ^{Judaicis} ~~Mosais~~ ^{noct} conventib⁹
adhucantur - de Xianis Hebr. X. 25. Jac. II. 2.
 $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha$ de Judæis ad legendā Sir: congregatis
Hebr. II. 12. Act. VII. 32.

Sed mox invaluit usq^{ue}, ut $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ de Judæis
et convectib⁹ et sacris cedib⁹ diceretur, $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha$ vero
de Xianis. Soli Ebionitæ, Judææ pertinacis heredes,
 $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ vocabant nā civitate - teste Symph.
Hebr. XXX. 18: $\Sigma\upsilon\nu\alpha\gamma\omega\gamma\eta$ dī $\sigma\upsilon\delta\iota\alpha$ $\kappa\alpha\delta\upsilon\sigma\iota\alpha$ $\tau\eta\varsigma$
 $\sigma\alpha\upsilon\tau\omega\upsilon$ $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha$, $\kappa\alpha\iota$ $\sigma\upsilon\kappa$ $\Sigma\kappa\lambda\eta\gamma\sigma\iota\alpha$ -

Tō tamē Eccl: nomē multiplice sensu habere:
Omīto translate, ut illud in V. T. ^{Odij} Ecclēia ma-
lignanti. Ps. XXV. 5. ^{Laus ej⁹ in} Ecclēia Sanctor^{um} Ps. LXXXVIII. 1
sed etia dremu proprio, ^{Xianis} quando dicitur
de civitate fidelium qui vocati sunt ad
salutē, nō unā habet significationē.

I^o remu latissimo designat oēs fideles tū
viatores tū purgantes tū cōprehensores
Ephes. I. 22. $\Sigma\pi\rho$ (i. e. Xū) dedit caput
super oēm Ecclēia - quæ verba quid nō relinunt
apparet ex S. Aug. (in ps. XXXVI): Ex oib⁹
fidelib⁹ ē angelis fit una civitas sub uno rege.

D. Tho. 3 q. 8. a. 4: Corp⁹ Ecclēie mysticæ
nō solū consistit ex hōib⁹, sed etia ex an-
gelis. Totiq^{ue} autē huj⁹ multitudinis X⁹ ē caput:
quia propinquiq^{ue} se habet ad Deū ē perfectiq^{ue}:

participat dona ipsiq^{ue}, nō solū quæ
hōes, sed etia quæ angeli; ē de ej⁹ infla-
tā nō solū hōes recipiunt, sed etia angeli.
Nos porro loquimur de Ecclēia militan-
te quæ consistit viatorib⁹, qui ad eternā ^{verq^{ue}} patri-
adipiscunt^{ur} peregrinant^{ur}.

III° Haec nos in h. nostro Tr. sumimus
uocē sensu strictissimo, prout designat,
fideles pō Xū natū coniunctos in unū
coetū religiōsū; ita ut Eccl: sit congregatū
baptizatorū rei. definit. Melch. Bani
u. rei. Nicol. Sp: catholicorū collectio.
At h. quoq. sensu ^{diuersas} ~~no~~ ^{habet} signifi-
cationes uox Eccl:

1° = Coetū eorū qui Eccl: regunt s.
ecclē: potestate:

Matth. XVIII. 15. Si autē permanet in te
frater tuus, uade & corripe eū inter te & ipsum
solū; si te audierit, lucratus eris fratrem tuum;
16. si autē te nō audierit, adhibe tecū adhuc unū,
u. duos, ut in ore duorū u. trium testium stet omne uerbum.
17. Q. si nō audierit eos, dicitur Eccl: si autē Eccl: nō audierit,
sit tibi sicut ethnicus & publicanus.
18. Amē dico uobis, quaecūq. alligaueritis super terrā,
erunt ligata & in caelo: & quaecūq. solueritis super
terrā, erunt soluta in caelo.

S. Chrys: τῆς ἐκκλησίας, τῶν ἐκ τῆς οἰκουμένης ἀποστολικῶν.

Hayleton: loci circumstantia manifeste demonstrat,
illud Xi dictū ad praepositos Eccl: referendū.
Seq. enī immediate: Amē dico uobis etc. H.
autē quis negauerit ad solos praepositos
pertinere. (Controversiarū lib. V de potestate
eccl: c. 7.)

2° = plebē fidelium, prout opponitur potestati

u. magisterio publ. eccl: H. sensu loq. S. Paul.
ad magister nātū hierosolymitanū quos Mileti accesserant: Attendite uobis & universo gregi in quo uos ep. S.
Act. XX. 28. Hos (Sp. S. ponit epōs regere
Eccl: Dei, quā acquisierint sanguine suo.

Act. x. 4. Cuius autem (i.e. Paul. & Barn.)
venissent Hierosolymam, suscepti sunt ab eccl. & ab
apost. & senioribus

ib. 22. Tunc placuit Apost. & senioribus in omni eccl.
eligere viros ex eis & mittere Antiochia in Paulo & Barn. etc.

Huc pertinet epistola quae componuntur Pauli
requante Aureliano Imp: convenere Antiochia
ad iudicand Paulum Samosatensem. Habet autem
hanc inscriptionem: Dionysio & Maximo &
omnibus per universum orbem ministris nostris,
episcopis & presbyteris & universae quae sub coelo
est Ecclesiae: iath

3° = tota coetus fidelium prout & pastores
& grege amplectitur & opponitur infidelibus
u. schismaticis u. haeticis

Act. V. 11. Factus est timor magnus in universa
Eccl.

VIII. 1. Facta est ante in illa die persecutio magna
in Eccl.

3. Saulque ante devastabat Eccl.

1 Cor. XIV. 4. Qui ante prophetat, Eccl. Dei aedificat
s. ut Eccl. aedificatione accipiat

Gal. I. 13. Superbum me persequeretur Eccl. Dei

Eph. II. 29. Sicut Christus caput est Eccl.

29. Sicut est Christus dilexit Eccl.

Symbol. apert: & una sancta ^{cathol.} apostolica Eccl.

Tren. II. c. 11, 8 disseminata est Eccl. super omnem
terram.

Euseb. *ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία*

Cypri: De unitate Eccl.

4° Aetion m^o p^o ^{nomē} ~~Ecl~~: designare porto
Universali Ecl: n: quae ē apud aliquā
gentem v. in urbe aliqua. Cuius haud
infrequens usq; ja in epist. D. Pau. occurrat.

Rom. XVIII. 26 (Salutate) ē domestica
Eclesia eor

-16. Salutant nos oēs Ecl. Xi.

1. Cor. I. 2. Ecclesia Dei quae ē Corinthi

. XVI. 1. Sicut ordinavi Ecclesia Galatiae

-19. Salutent nos Ecl. Arie

2. Cor. VIII. 1. in Ecclesiis Macedoniae

1. Petr. V. 13. Salutet nos Ecl. quae ē in
Babylone.

Apos. I. 4. To: reple Ecl. quae sunt in Asia

H. sensu. dicitur: Ecl. Toloz, Galliar etc. -

5° Tandē usq; invaluit, ut nomine Ecl.
denotaretur locus s. aedificiū in quo fiebant
congregationes fidelium atq; hac acceptiōne
opponitur dū Iudeorū synagogis sū paganorū
sempelis -

Aurelianus Imp. ad senatū rom: Miror
uos, Patres sancti, tandem de apertendis
Sibyllinis dubitare libris: proinde quasi
in Xanorū ecclesia, nō in templo deorū
omniū tractaretis (H. Vopis. in vita ejus
c. XX)

Ambro: intercedens pro aliquo epō qui syna-
goga exuri iusserat, rogat Imp. Theodosiū,
nū equū sit, ut propter synagogas aliorū
exustionē in populo Xanū tā revere animadvert-
tatur, quā Iudeis ē gentilibus, qui ecclesias
vastant, paritū sit: Synagoga incensa
ē perfidia loci. Ecclesia nō vindicta
ē, undecūbitur synagoga? (ep. 29)

trahit tamē in usu ^{alia quoque vocabula ad 2.} ~~pro~~ ~~eccl.~~ ~~pro~~ ~~adificia~~
denotanda

a) ἐκκλησιαστικόν - unde Theodor. Relus:

aliud ē ecclēsia, aliud ἐκκλησιαστικόν,

ut ea ex immaculatis animis constat, h. autē

ex lapidibz ē lignis exedificatur (lib. II. ep. 246.

ἄλλο ἐστὶν ἐκκλησία καὶ ἄλλο ἐκκλησιαστικόν.

ἡ μὲν γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ψυχῶν συνστῆκεν,

τὸ δὲ ἀπὸ λίθων καὶ ξύλων οἰκοδομηταί.

b) dominion, κυριακόν

primum occurrit ap. Byrr. ubi u. templū

indicat u. dñe dominion u. epulū dominion.

De opere ē elemos. p. 203 ubi alloquitur
complete aliquā matrona: Louples ē
diues es ē dominion celebrare te credis,

quae carbona tūc nō respicis? quae

in dominion sine sacrificio uenis, quae

parte de sacrificio, q. pauper obtulit, sumis?

Aug. in histor. III. ubi ep̄s in concilio Nicensi
philosophus recens conuersus his uerbis alloquitur:

Si haec ita esse credis, iuge ē require

me ad dominion ē huius fidei signaculū

require -

Hieron: in Chron. olymp. 286 a. III. In Antio-
chia dominion q. appellatur aurea, edificari
coepit. -

In tabella collari quā de Rossi
existimat pertinere ad avt. Const. M.

legimus: Tene me quia fugi
et reuoca me Victori
Abolito a Domini on
Blementis R

Nomen graeci: κυριακόν frequenter occurrit
in scriptis. Augustinus ^{cap. 15.} περὶ τῶν διαφρερόντων τῶν
κυριακῶν, ὅσα ἐπισκοποῦν μὴ ὄντος πρεσβυτέρου
ἐπιτάλῃσαν, ἀναβαλεῖν τὸ κυριακόν.

(Tom. I. conc. p. 1461)

in concilio Neocaesariensi: c. 5 (ib. p. 1481)

jubetur catechumenos subistere in loco
catechumenos quando ingreditur εἰς κυριακόν

in concilio Laodiceensi: c. 28 (ib. p. 1501)

ὅτι οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς ἢ ἐν
ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας
ποιεῖν

Impr.

Maximianus in secreta q. paullo ante
morte cecidit in favore Hærois, inter
alia hæc habet: Sed ē dominica mea
ipsis instaurare concessum ē - καὶ τὰ
κυριακὰ δὲ τὰ σκῆτα ὅπως καὶ δεκνέσθωσαν
συγκρίνωμεν α (apud Euseb. IX. 10 p. 5.)

Constantinus Imper. per urbes et pagos,
per agros et deserta barbarorum loca
fana ac delubra uni omnia regi Deo
ac domui dedicavit, unde etiam domus voca-
bula honorata et consecrata sunt; non ab
hominibus, sed ab ipso omni domino, sc. domi-

νίου augmenta sunt sortita. ἴδεν καὶ
τῆς τοῦ δεσποῦτος προσηγορίας ἡξιώσας καὶ καθ-
ιστώμενα ὅσα ἐξ ἀνδρώπων τυχόντα τῆς ἐκκλησίας,
ἐξ αὐτῶν δὲ τοῦ τῶν ὁλῶν κυρίου, πλεον καὶ
κυριακῶν ἡξιώσας τῶν ἱερουργιῶν.

Videtur nomen κυριακόν ad Britannos
transisse ibique transformato esse in Kyrill
et church, inde vero ad Germanos qui habent
[Kirche] Kirche. —
Simili modo
ἀρχαῖα Hænos verklein origine sua debet
κυριακῶν.

X⁹ Ecclia instituit ita ut esset societas.

P. 1.^a X⁹ instituit

1. 6: ex facto historico

Existit hodie late diffusa societas quae
X⁹ non agnovit suam auctoritatem.

Etiam plurimae sectae existunt: ut asse-
verant.

Idem proficitur tota historia, tempus.
ut a X⁹ tempore: existeb. aliq. societ. relig.
toto orbe diffusa. quae se a X⁹ condita esse
propt. e. X⁹ appellat.

scripsit. antiquissimi ecclesiast. quos
ant. aut. impur. Act. Apoc. qui per omnia Christiana
dicit discipuli. esse appellatos X⁹os (X⁹. 26)
Abbe R. antiquis. P⁹at⁹ab - Clement. Ignat. qui
X⁹ tot⁹ X⁹os appell. - e. quodlibet: qui pro X⁹is temp.
Hereticos - testimon. ad. etia. major. vi hab.
qui vnde. Catholi: dicunt. eos a vere Eccl. recessisse.
hoc temp. subterfug. uti aut. X⁹os. eoz vobis
vera esset a X⁹o fundat. ecclia: nunquam uen. negab.
X⁹o instituisse Eccl. quod tam. facile e. magis expedi.
ut pagani inde a Nerone. Imp: X⁹o. temp.
sectae X⁹os aucto. habeb.

Tam. Ann. XV. 44: Abolendo rumori X⁹os
uldidit eos e. quacitissimis poenis affecit.
quos pro flagitiis invidiosos vulgo X⁹os appellab.
Ant. hominis eoz X⁹o. Tib. imperitante pro.
procurat. Pont. Pil. supplicio affectus erat: re-
prehen. in praesens exitibilibi superstitioni mori-
empebat. ut in^o pro Iudea. origine eoz mali,
sed pro urbe etia. quo cuncta undiq. atrocia aut
pudenda confluant celebranturq. j.

In Plin. epist. lib. X. 96: In ut qui eo-
me lingua X⁹is deferbantur, hunc
sunt secuti in^o etc. Affirmabant
aut. hanc fuisse summa v. culpa. sua v.
erroris: quod essent soliti stato die ante
horam convenire carmenq. X⁹o quasi deo
dicere invicem etc.

Ton. Flav. de Salvat. nost. agens
dicit X⁹os qui ab eo appellati sunt
gente non deferre: εἰς οὗτοί τε οὖν
ἡρεσιστῶν ἀπὸ τοῦτο ὡνομασμένον
οὐκ ἴσμεν ἀλλὰ τὸ εὐλογ. Antioch. 17.
(XVII. c. 3, 3.)

1° Lib. x Act. Apost.

a) post effusione Sp. S: in prima ad
Iude: praedicat: Petr. Ap.

"baptizetur unusquisque vestrum in nomine
I. X: ... qui ergo receperunt sermonem
eꝝ, baptizati sunt ... erant autem perse-
verantes in doctrina apꝝ & communicatione
fractionis panis & orationibꝫ (II. 38-42)

c. V. 42. Hi autem die non cessabant, in
templo & circa domos docentes & euange-
lizantes X^u I.

C. VII

Facta persecutione a Saulo dispersi sunt
fideles. q. ante dispersionem jam essent
societas aliqua, dicit Script:

v. 3: Saulus autem devastabat ecclesiam
q. huius eccol. origo a X^o esset, dicit
ead. Script

v. 5. Philippus autem descendens in civi-
tate Samariae, praedicabat illis X^u

v. 12. Cum vero crederent Ph. euange-
lizanti de regno Dei, in nomine I. X:
baptizabantur viri ac mulieres

To. x. ^{re dicit} ostendit e pastore qui etiam
alias oves habet ad idem ovile adducendas.
in anima mea ponere pro ovibus suis etc.

v. 9. Ego sum ostium. Per me si quis introierit,
salvabitur: et ingreditur et egreditur et
pasua inveniet.

v. 10. Ego veni ut vitam habeant et abundan-
tiam habeant.

v. 11. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor
animam suam dat pro ovibus suis.

v. 16. Et alias oves habeo, quae non sunt
ex hoc ovili: et illas oportet me adducere
et vocem meam audient et fiet unus ovile et
unus pastor.

Matth. XVII. 18. Ego dico tibi, quia tu es
Petrus et super hanc petram aedificabo Ecclesiam
meam et portae inferi non prevalebunt adversus eam.

Parb. 2^a: ut sit societas

a) regnū - rex

Matth. XXV. 1. Tunc simile erit regnū
coeloz X. virginibz

XXI. 43. Auferetur a vobis regnū dei
ē dabitur genti facienti fructū ejus

Coloss. I. 13. Qui (deus P.) eripuit nos
de potestate tenebrarū ē transtulit in
regnū filii dilectionis suae
Ergo X. ē rex ē habet regnū mō.

b) ovile - pastor

c) corpus Xi :

~~Eph. I. 22~~ 1 Cor. XII. 27. Vos autē estis
corpus Xi

Eph. I. 22. Ipse (X.) dedit caput
super omē eccl. quae ē corpus ipsius

IV. 11. Ipse dedit quosdam quidem aplos
... in aedificationē corporis Xi

I. 30. Membra sumus corporis ejus
de carne ejus ē ossibz ejus

Societas ē conjunctio plurimā in commune aliquā
finē suis actibz conspirantium

1) multitudo

2) moralis conjunctio

3) finis

4) media

Matth. XVI. 18. Ego dico tibi, quia tu es
 Petrus, et super hanc petram aedificabo Eccl.
 mea et porta inferi non prevalebunt adv. eam.
 19. Ego tibi dabo claves regni caelorum. Et
 quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum
 et in caelis: et quodcumque solveris super
 terram, erit solutum et in caelis.

16. XVIII. 15. Si ante pervenerit in te frater
 tuus, nade et corripe eum inter te et ipsum
 solum; si te audierit, iuratus eris fratri tuo;
 16. Si ante te non audierit, adhibe tecum
 adhuc unum vel duos, ut in ore duorum vel
 trium testium stet omne verbum.

17. 9. si non audierit eos, dic Eccl.: si ante
 Eccl. non audierit, sit tibi sicut eth. et publ.
 18. Quae dico vobis, quaecumque alligaveritis
 super terram, erunt ligatae et in caelo: et
 quaecumque solveritis super terram, erunt
 solutae et in caelo.

Jo. XXI. 15. Cum ergo praevidissent, dixit
 Simoni Petro Iesus: Simon Joannis diligis
 me plus his? Dixit ei: Domine, tu vis
 quia amo te. Dixit ei: Pave agnos meos.
 16. Dixit ei iterum: Simon Joannis, diligis

me? At illi: Etia, Dñe, tu vis quia amo
te. Dixit ei: Tunc agnos meos.

17. Dixit ei tertio: Simon Io: amas me?
Cōtristatq̃ ē Petrus, quia dixit ei tertio
Amas me? ē dixit ei: Dñe, tu oia
nost, tu vis, quia amo te. Dixit ei: Tunc
ovēs mea.

Marc. xvi. 15. ¶ dixit eis: Euntes in mun-
da universa prœdicate euangelium oī
creature.

16. Qui crediderit ē baptizatus fuerit, sal-
vus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur.

Matth. xxviii. 18. ¶ accedens I. locutus ē
eis, dicens: Data ē mihi omnis potestas
in celo et in terra

19. Euntes ergo docete omēs gentes
baptizantes eos in nōe P. ē F. ē Sp. S.

e) Actq̃ Apōz, quæ ē primitiva Eccl. Xi
historia, exhibent eā statim ab initio linguae
verā societate sub uno regimine constitutā
c. 2: in locū Iudæe prodit: eligunt apō
nos. testē resurrectionis; quonia dixerunt
eis Xq: entis mihi testes in Ierusalem
ē in oī Iudæa ē Samaria ē usq̃ ad
ultimū terræ. (v. 8) unde Petrus exhortatur

fratres: Oportet ergo ex his viris qui nobiscum
sunt congregati in omni tempore, quo intrauit
et exiit inter nos D. I. inopuens a
baptismate I. usque in die qua assumptus
est a nobis, teste resurrectionis eius nobiscum
fieri unum ex istis (v. 21. 22)

II) Post accepta Sp. S. Petrus praedicat. Na-
e cuncti sunt cuncti in illis - de oib9
vero dicit S. I. Qui ergo reuerunt remota
eius baptizati sunt... ^(v. 41) ~~et apposi~~ erant
ante perseverantes in doctrina ap. et
communionem fractionis panis et orationibus
(v. 42) oes etiam qui credebant, erant pariter
et habebant oia communia (v. 44)

c. IV. ³² Multitudinis ante credentium erat
cor unum et anima una, nec quisquam eorum
quod possidebat, aliquid suum esse dicebat,
sed erant illis oia communia

34. Vex enim quisquam egeus erat inter
illos. Quotquot enim possessores agrorum aut
domorum erant, vendentes afferebant pretia
eorum quod vendebant

35. Et ponebant ante pedes ap. Divi-
debatur autem singulis prout cuiusque
erat.

C. V. De Anania & Saphira

c. VI. Electio VII. diaconorum

c. VIII. Dispersis fidelibus persecutione exorta

Philipp. procedunt euang. Samaritanis

14. Cui ante audierant aplos qui erant
Ieros: q. receperunt Samaritanis verba
Dei, miserunt ad eos Petrum & Io:

15. Qui in veniunt, oraverunt pro
ipsis, ut acciperent Sp. S.

16. Nondum enim in quibusdam illorum venerat
sed baptizati tanta erant in aoe Di. I.

c. XIII: Saul & Barna: jubentur a Sp. S.
segregari ad opus predicationis inter
gentes

3. Tunc jejunantes & orantes, imponen-
tesq. eis manus, dimiserunt illos

c. XV. Orta Antiochia seditione propter
Iudeos volentes ut gentes circumciderentur
ante baptismum, Paulus & Bar. re tota
ad opus referunt qui de rebus misere,
gentes non ligari lege Moisaie

v. 28. Visum est enim Sp. S. & nobis, nihil
ultra imponere vobis oneris quam haec
necessaria est. —

X⁹ fundavit Eccl. novā, distincta a Synag.
q¹. acriter negant multi Judaei ē ratio-
naliste.

Dirunt X⁹ semper observasse rit⁹ mosai:
sapeq. declarasse, se non fuisse miss⁹ nisi
ad oves e domo Isra:

Resp: 1° Aedificatio Eccl. meae

2° servabat legē antiq. ex pietate:
ē prudentia

1° non veni solvere, sed adimplere

3° praeannuntiavit uxorē templi eversione.

(Luc. XXI. 5)

annuntiavit novā testamentū (ib. XXI. 20)

declaravit novā Eccl: a se fundandā

(Matth. XII)

venit hora quando uerq. in morte

h⁹ uerq. in Jeros: adorabitis Patre

(Jo. IV. 21)

4° docete oēs gentes - unde oves

e domo Isra: nō sunt accipien. excommunicatione

Dirunt etiā q⁹ observasse rit⁹

mosai: Petrus famis⁹ circumcisiōni,

timide accessisse ad gentes docendas (Act. X)

unde reprehens⁹ fuit a reliquis discipulis (ib. XI)

conversionē vero verā ē efficere gentiū

non incepisse nisi a Paulo q⁹ impressit

Eccl: charact. univers:

Phot. 2.

Th. II. deē ap. Hunt.)

Nū Paulū fundavit Ecclē. Hana:

Multi rationalistae, quos inter Strauss,
Chr. Frid. Baur omnesq. asserta ejus quae
nuncupatur schola Tubingensis, negant

Xū Dnū voluisse fundare aliquācūq;
Ecclē. Primos aplos ē fideles neq. Xū
habuisse pro Deo neq. sollicitos fuisse de
aliqua instituenda religione universali.
Fuisse eos totos in hac expectatione,
Xū a mortuis resurrectū mox reditū-
esse, ut regnū mille annorū fundaret
pro justis e gente Hebr. Gentiles
vero non fore participes hujus regni
nisi primum omnia adimplerint praecepta
legis Moysi: maxime vero circumcisiōne
ita ut lex V. T. esset conditio indis-
pensabilis salutis ē regnandi in Messia.
Hic ē famosq. Petri: ita appellatq;
a Petro, principali mo. oratore ē columnae.

Factis petri: (ita prof. Baur)

si interpret, Hana remanissent in perpetuum
parva secta iudei: Prmo Paul. Apog
imperfectas ē coarctatas opiniones iudaei:
evertit, proleptemata religione universal,
ad quā omibq. gentibq. pateret accessus.

Inde coepit initium Paulinismus.

De Eccl. 6.

Paulus, si fas est credere profess. Tubing.
Hic hominem, qui ^{sec. Petri} (non erat nisi Messias iudaicus),
euexit ad dignitatem fundatoris religionis
universalis. Paulus primus ^{docuit} intellexit, molestam
legem moysi: esse obsoleta et inutile, ^{debereq;} ⁹⁹
bonum non esse baptismo, qui applicari
possit omnibus infidelibus.

~~Adversus~~ ~~discrepantiam~~ ideam Pauli
existantem magna Terros. oppositione.

Ne quidem uero ~~apostoli~~ ^{apostoli} permisissent, ne
gentiles. obseruarent in postum legem
Moysi: sed breui mutua discordia et
antipathia Iudeos inter et Graecos
^{provenit}, ut omnis societas et fraternitas
fieri impossibilis. Paulus Antioch. acriter
Petrum obiurgauit, postea omni relatione
omni apostoli soluta non euang. proprio
 Marte praedicabat, erat aut. h. euang.
non plenus ^{sed} ^{id est} erga V. T. et imbutus
nobili ac liberali negligentia obseruatione
religiosarum. Reliq. apostoli exasperant
persequ. Paul. euerunt opera eius
ac missiones contrarias instituant
Paulus se defendit, refutat ebrietas
i. e. nequiores Petri. Jacob. Ioh.
hi in apocal. circumstantia conuicti in

ipsi converunt, tunc apud gentem
monitur, derelictus est eorum.

Etiam post mortem perneg. est Simon.
fit Simon Magus

Qui statim res non potest. durare
in perpetuum. rei. Baur.

Præ. mediu. rer. rei. fit reversionis:
Petri. & Pauli. in una. evl.
valens: pro deus. vocat. catho.

fabula de Magis permutatur etc.

Quoniam fundam. nititur tota hæc
theoria?

Credit Baur in N. T. multa esse
cathol. - in epistol. Paul. & evang.

Lucæ Pentecostism.

Petrus. in Matth. & Apocal.

reliquæ scriptæ ex. gr. Mar. esse
posteris: promissum: dicunt: quæ
videntur ipsi esse plena spiritu
consiliat.

Huc pertinere equit. cath.

Baur. Clem. Ignat.

Hoc. npte. Baur. jã ē derelict.
ob maximas difficult. chron.

Neg. Watson: negant circa finem

i. rer. jã affuisse fere om. script.
epist. Reman dicit de illis

suffic. ad evertend. syst. Baur.

Quaria. ubina sit vera expressio tr.
Petrin. to Paulin.²

Baur: ^{in Matth.} Petrin.

Hilgenf. " exagg.

Volkm. Ren. alig. medii int. petrin. & pauli.

Reuss: nulli syst. nulla tend.

Ead. dicunt ^{rationali} ~~prof~~: de Mar.

Ren: vera doct. Petri quel. reimpler
erat moder.

Hilg: idē: n. Petrin. moder.

Baur: compilat: vere: consiliat.
ex petrin. Matth. & paulin. Luc.

Volkm: Paulin. exagg.

Reuss: ut supra

De de Luca:

Baur: Paulin. ^{accurat.} ~~exart.~~

Volkm: " exagg.

Ren. Zell. Schu: const.

Ewald: compil. abiq. color

Reuss: nihil Paul. ⁱⁿ ~~contul.~~ multa
antipaulin. sed nunc ad hoc
redit, ut nulla sit tendent.

divers. ration. inde venit q. in unq.
evang: tant. inē Petri. quā Pauli.
quatt. evang. sunt unū quadriforme evang.
rec. Iren: sed divers. rec: necess:
ē credit.

Si inveniunt. sent: spirantes ^{reuerent}
^{respect.} amor
legis Mos. ē amor. populi iud: alie
prædicant destruit. temp. abolit.
rituū morai: ē vocat. gent.

Utriq. ^{generis} ~~classis~~ sent: æq. sunt
numeros: æq. disert. ē clare
sed minime inter se pugnant neq.
duas schol: divers. inter prim. Haer
denot: sed id tantū affirm: q. st
D. Paul: e. d. Barn:
procurator: in syneqo:
Antioch: Tisid: Act. XIII. 46

Vobis oportebat primū loqui verba
Dei, sed quoniam repellitis illud ē indignos
nos iudicatis eterna vitæ, ecce con-
uertimur ad gentes.

Idē ante Paul. dixerat X. 9: Matth. VIII. 11

Dico ante vobis q. multi ab oriente
ē oriēte venient ē recumbent cū
Abrahā ē Isaac ē Iacob in regno.

• coeloz
12. filiū ante regni exirentur. in tenebras
exteriores:

Conueniens erat ut Xp̄s ē ap̄s in ap̄:
prae: op̄q a populo Iud:

Sed idē Saluat. qui Matth. V. 17.

Volite putare quoniam ueni soluere
legē aut prophetas: nō ueni soluere, sed
adimplere

idē dicit XII. 8:

Dom̄s enī ē Filius hōis etiā
sabbati

XXIV. 2. Amē dico uobis, nō
relinquetur hic lapis super
lapidē, qui nō destruetur

Euā. Matth. ē. inuolūpere iud: sed similes
sentent. etiā in reliq. euang. inueniunt.
ita ut quodq. eor. tant. contin. petri.
quant. pauli. si petri. = reuerent.
legē anteq. pauli. = eor. abolitio.

Unde inuēn nō ē ratio: nō idē q̄
euang. sū hebr: sū. antihebr. sū
indiffer: appella: oem̄. q̄. maiore
ut tribuerent u. 1^a categor. locutis
u. 2^a u. utriusq̄.

Torrit. in epist. Paul. inueniē. Pauli.
Multas Bruns. arbitroni suppressit. IV
tantu relictis - ergo quereamus Pauli.
in his IV quas ipse B: pro authent.
habet.

Rom. II. 10. gloria ante ē honor ē pax
om̄ operanti bonū, Iudaeo primū
ē Graeco -

XI. 1. Dico ergo: nūquid D. repulit
populū suū? Abiit. Nā ē ego
Israelita sū ex semine Abrah.
de tribu Benj.

2. Nō repulit D. plebē suā quā
praesciuit.

Exaltat ibid. Israelit. ex gentibz ē

XI. 9. nec: carnē (IX. 5.)

III. 1. Quid ergo amplius Iudaeo ē?
aut quae utilitas circumcisionis?

2. Multa per omē m̄. Primo quidē
quia credita sunt illis eloquia D.

Secūda Paulin. doctrinā: quae in vobis
eij epist. occurrit haec ē:

V. 9. Xū pro nobis mortuū esse, nos
vero iustificatos in sanguine ipius

VI. 7. Nos baptizatos esse in X. I.

III. 22. Iustitiā Dei per fidē J. Xi.
esse in op̄e ē super omēs

IX. 24. omēs nos vocatos esse
nō solum ex Iudaeis, sed etiā
ex gentibz

Haec inueniuntur in aliis quoq. scriptis N. I.

q. uero dicit B. epu gent. soluisse
one uincul. in reliq. apu facile extendi.
falsu esse -

1. Cor. XV 3-11.

Gal. II

Unde conclud: Paulu semper fuisse in
relatione mutua in aliis apis, epis doctri:
eor doctrine semper fuisse conforme.

Haec eni sibi uolunt uerba Gal. II. 2.

Contuli in illis euang.

Eice epist. ista ad Gal. quo teing.
fundamento nititur syst. Bauvi e
sequaciu egi. Vix credi po quanti
libri conscripti fuerint in Germ. de 2°
cap. istiq epist. e quot hypoth: credfir.
supra factu minimi momenti. Sed
pignora explicemq factu istud egi
uera natura, ipso breuiter enarrand.

Quando Pau. degebat Eph. circa
a. 56. ^{eclesiae} ~~communitates~~ Galat: ab ipso
fundatae (a. 50) turbabantur. a quiboda
Hebr. affirmant. circums: necessariu
esse ad salute e denigrauit. auctorit.
Pau. qua re audita Apso magno pere
exacerbato, oris quid. sancto e iusto,
composit epist. ista qua docet circums.

inutile esse ad salut. cū lex antiq.
mosai. abolita sit pō aduent. Dñi.
gentilery qui ad fidē Xi conuertantur,
minime teneri ad iugū ceremoniar
legaliū subeund. Hanc quoq̃ fuisse
sentent. alior ap̃oz qui om̃ia appro-
baverunt quocunq̃ Paul. & Barn. operati
essant inter gentes. (II. 9)

Post ea narrat quæ acciderint Antiochia

Gal. II. 11 - 14.

Unde tria sunt manifesta.

1° Petr. prius antea vixisse gentilitē,
nō iudaicē - ^{cujus rei} q̃d ip̃s Paul. testat
habens

2° oppositionē Pau: habuisse cū
quæ desiderabat euent. ut restitueretur

labefacta concordia gentil. & Hebr:

^{reus} ~~Liber~~ nō narrasset facta

3° fuisse potentē factionē. hebraizant.

quæ sua præjudicia volebat impon.

ipsis ap̃is. Hanc factionē. semper

fuisse contrariā: abolendis ritibz legalibz

docent Act. Ap. Pū enī circa a. 57

Paul. & Barn. essent Antioch. orta

ē magna reditio, a phariseis

qui volebant gentiles absq̃ circumc.

admittere in Eccl. -

Act. XV. 1. 29. -

Narratio Concilii ab Apis Hierosolymis celebrati
 grate duc. exhibet in Act. Ap. XV clare
 demonstrat neq. Petrus neq. Jacob. fuisse
 contrarium abolendae legi Mos. in favorem
 gentiliu iniquitatis (Baurus utiq. haberi
 pro defensore e columna antiquae legis.
 Neq. aliter potuit B. tuen opinionem
 suam quae diminuta auctoritate Act. Ap.
 quae librum pro medio saec. II confectum
 esse pretendebat. Hodie tamen nullus
 fere rationaliter approbat tam desperati
 tentamen. Neq. magis momenti sunt quae
 B. affert ad fulciendam hypoth. suam
 ex. gr. silentium Luce. De querela
 Antiochena. Nam vel propterea L. ea
 praetermisit q. ea parvi ponderis esse
 crederet. n. nihil interesse utrum ea
 scirent necne ^{in quibus} ~~testibus~~ Luc. destinaret
 librum suum. In epist. ad Galat. episodiu
 illud erat veluti argum. ad hominem. - X
 in Actibus Ap. conscriptis Romae
 multo po, inutile erat e nullis preti.
 Praeterea. animadvertend e, Act. Ap.
 esse opus imperfectu, cuius maior pars
 repleta e vita e gestis Pauli Ap.
 Non igitur in op. relinquent imperf.
 auctor neq. quid enarraturus fuisset
 in altera parte, si quidem unum fuisset

librū suū abolvere.

Ipse adhuc protulit ^{tu ex epist. 2^a} ~~liber~~ A. Pauli Lu-
ca Act. Cap. 9 abunde demonstrat: nullā fuisse
inimicitia Petri inter e. Paul. sed neq.
inter Paul. & Jacobū.

In praedicta epist. ad Galat. brievis dicitur.
Paul. commemorat magna in reverentia

Cap. I loquens de primo suo Jesus:
plurima pō conversionē me

v. 18. Deinde pō annos tres veni Jeru-
solyman videre Petrū & mansi apud
eū dieb; quinden

v. 19. Aliū autē apud me vidi neminē
nisi Jac. fratre Dni

Cap. vero II: 9: ē cū exponerent gratia
quae data ē mihi, Jac. ē Ceph. ē
Joan. qui videbantur columnae eccle
dexterarū dederunt mihi ē Bar. ro-
tati etc.

Tertio loco indirecta ej; mentionē facit
II. 12. ubi narrat Petrū manducare
solitū esse cū gentib; , propterea veniūt
quidā a Jacobo, πρὸ τοῦ γὰρ ἰσχυρῶς
τινὰς αὐτὸ Ἰακώβου

Sed nimis mihi videtur esse B:
omnib; mensurā veni ē justis praeterire,
qui inde putat Jaco: semper ē in
omib; fuisse contrariū Pau: Neq. enī

aliquid certi constat de mandato citaz
aduenaz neq. si quodamq. habuerit
mandata. Equide arbitror, si aduenae
citi Jerosoly: locuti fuissent u. egerent
nomine Jac. Paul. pro solata me
sinceritate id dictum fuisse in epist.
ad galat. quā maxime cum egi intererat
ut diceret.

Sed habemus quoq. positiva indicia
Paul. postea nempe in gratia ē am-
icitia fuisse cū Jac. In prima enim
ad Cor: quā multo pō episodiu Antioch.
compit, audimus eū maxima cū
ueneratione loqui de Jacob: (XV. g.

deinde uirg ē Jacobo, deinde apus
ōibz) Quando uero ultimo ascendit
Jeros: cū eleemosynis, statim uisitat
^{de Jacobo}
~~Paulo~~ - Act. XXI. 17. 18.

Paulu uero deante Jerosol: uidemus
reperit in templo eto olim uero Timoth. cū uenisset
unde apparuit etiā Paulu ac accommo-
dauisse consuetudinē ē praejudiciis quoties
rer necessitas id exigeret. Fuisse
etiam factionē pharis: quae odiuit
Paul. jū ante diximus, sed hoc nequit
imputari apus factioni ista, ut emper-
sit in Jerol: propter exaggerationes mas-
u haresi inuict ē ferte ē certa stetit.

Th. III. (Hurteri 23°)

Ecclesia ē. perennis u. indefectibilis

Ecc: ita dūm pervenit ut no. prius
sit habitura finē quā tota gens hum.
Ut tant. res aliqua possit dñi perennis
oportet ea carere om. mutatione substan.
et essentiali; na. mutata est substantia
v. essentia; res desinit existere. In
igitur dñi ^{attribut.} perennitatis: Eccles:
semper duratura esse ē semper in
essentia sua fore eandē. quia unus ē.

Demonstr. 1° ex prophetis in V. T.

Is. 14. 6 7q. Parvulus natus ē nobis
et filius datus ē nobis et factus ē principatus
super humeros ejus et vocabitur nomen
ejus admirabilis, conitans, 29, fortis;
pater futurī seculi, princeps pacis;
multiplicabitur ejus imperium et pacis in
eius finis; super solium David et super
regna ejus regabit, ut confirmet illud
et corroboret in iudiciis et iudicia, am^o 5
usq. in sempiternum.

Is. 61, 8. Tota perpetua fenu eis
et vivunt in gentibus sicut eorum et.

Toty fere ps. 88° e. de perpetuo regno
 Hi - v. 36° 19. Semel iuravi in saeculo
 meo n. David mentiar. Semen ejus
 in aeternum manebit etc.

Sam. I. 44 - Tu de his regnorum illoz
 visitabit Deq. caeli regnum q. in
 aeternum no. dissipabitur ... e. ipse
 stabit in aeternum.

Ad quas promissiones V. T. possimus
 adungere factas in N. T.

Luc. I. 32 - Hu. erit magnus e. filius
 Altissimi vocabitur e. dabit illi
 Domus D. sede David patris ejus
 e. regnabit in domo Jacob in aeternum.

Tamen illas prophetias de fulano regno
 Meniae Hebr. semper ita intelligebant
 ut esset duraturum in perpetuum, X⁹
 vero habetur in N. T. e. universali sensu
 in X⁹ tanquam rex ille promissus
 in V. T. debet ergo e. regno ejus esse
 perpetuum.

Nec oportet nos disertos esse in eo
 ut demonstremus Hu. semper a X⁹is
 habitu esse pro rege e. Evol. pro regno ejus
 Plura ja. attuli testimonia in 1^a th.
 Ipse X⁹ Evol. regnum appellat, quando

promittit. et Petrus daturum esse claves regni
coelorum. Id. igitur illud regnum est perpetuum
paucis est felicitatis, de quo loquuntur proph.

2° Quod institui comparatio veteris foederis
cum novo. Siquae: cum Jerl:

Jerem. ~~XXI~~ 32-40.

Agg. II. 7. H

in quo loci. cf. Hebr. XII. 25. 9

cf. etiam quae dicit Agg. de sacerdotibus
aeterno Hebr. VII. 17. ⁹⁰
manente sacerdotibus debet etiam manere
societas religiosa ad quam pertinet.

3° Directe est verbi expressis Xp. recens
declarat in ⁹⁰ ~~XXI~~ 32-40. fore iudicium
levis.

a) Matth. XXIV. 18. Ego dico tibi, quia
tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo
ecclesiam meam, et portae inferi non prevalebunt
contra eam.

Hic comparat aeg. inferi. et ⁹⁰ ~~XXI~~ 32-40.
quia nunquam eximere esse quae possit
esse eadem.

b) Matth. XXIV. 14. Et praedicabitur h. ev.
in universo orbe, in testimonium omnibus
gentibus, et tunc veniet consummatio.

Concl: Vetus foedus non Terrenum. immo est quod
Deo ob pervenientiam Hebraeorum eos fastidierunt, novum
vero foedus huiusmodi fore ut nunquam sit abrogandum, nam
quod Deus fastidiat populum suum.

Paulus vero, explicans locum Agg. proprii. hoc dicit
divinam interesse inter Vetus T. et N. ut N. sit mobile
N. vero immobile, nunquam transferendum.

H Agg. II. 7. Quia haec dicit Dominus
exercituum: adhuc unum modum est et ego
mouebo velum et terra et mare et omnia
8. et mouebo omnes gentes, et veniet deinde
ratum cunctis gentibus et implebo domum istam
gloria, dicit Dominus exercituum.

9 Hebr. XII. 25. Videtis ne recusatis loquen-
te. Si enim illi non effugerunt, recusantes enim
qui super terram loquebatur, multo magis nos
qui de caelis loquente vobis avertimus.

26. Cuius vox movit terram tunc, nunc
autem reproverunt, dicens: Adhuc semel
et ego mouebo non solum terram, sed et caelum.

27. 9. autem adhuc semel dicit, declarat
in translatione, sanguis factorum
ut maneant ea quae sunt imobilia.

28. Itaque regna imobile insipientes
habemus gratiam etc.

90 Hebr. VII. 17. Pontificatus enim: promissus
tu es sacerdos in aeternum, sec. ordine Melchisedech. 18. Reprobatio quid. sit pro
dantis mandati, propter infirmitatem
eius et immutabilitatem. 19. Nihil enim ad
perfectum adduxit lex.

24 Et alia quid. plures facti sunt sacerdotes
24 Hic autem ⁹⁰ ~~XXI~~ 32-40. manent in aeternum, semper
habet sacerdotium.

Ubi dicitur: *Ubi dicitur* K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:
Ubi dicitur K9 in aucto:

et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:

Conjungit igitur haec duo K9, praedicat:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:
 et in aucto: K9 in aucto:

Fideles existuros esse usque ad finem mundi
 Matth. XIII. 24 parabola de zizania
 47-50 de sagena
 et v. 49. Sic erit in consumatione
 saeculi, erubunt angeli et reprobabunt malos
 de medio iustorum. et mittent eos in caminum ignis, ibi erit fletus et stridor dentium

et Matth. XVIII. 9. Inter ergo dicit
 omnes gentes baptizantes eos in nomine
 P. et F. et Sp.)
 20. Item: cor seminare ora quaecumque
 mandavi vobis: et ecce ego mitto
 21. Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi
 Item: et in consumatione saeculi

praedicatum est: et ass. et p. d.

et XIV. 26. et ego rogabo P. et alia
 parabolam dabit vobis, ut mandet vobis
 in eternum.

1^a arguit. Si scilicet promittitur alio
 ma. in omnia sa locutiones mihi
 ad id signat. nisi longa tempus, minime
 in 1^a tempus. prohibetur usq. ad
 finem mundi. V. gr. Gen. XIX. 2. &
 mat. 24. Abrah. lociq. semper a
 t. semini eis in terra Chanaan. in esset
 ne deserta Abrah. nec. terra sua seminat
 unde is. longus illud desertum ^{innumerosi} solitudo
 abrogata e; unde videtur esse com. 2^a
 vocabula desertum longus desertum
 signat. omni a. longa tempus.

2^a Perennitas Eccles. no. 104.
 ex 10 is viris locutione; sed in ex
 confirmatione omni a. omni a. omni a. omni a.
omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
 a. omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
 Ita vero multum onet omni a. omni a. omni a.
omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.

3^a Parte antiqua conditionat. fuit, nempe
 in omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
 Exod. XXIII. 21. 9. in audientis voce
 ei. omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
 que locutione, omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.
 Ph. locutione omni a. omni a. omni a. omni a. omni a.

3 Reg. IX. 4. Tu quoq. in antea
 lavens coram me, sicut ambulavit
 pater tuus, in simplicitate cordis: o
 in equitate, e. ferens omnia quae
 praecepi tibi. e. legitime mea. e. iudicia
 mea servaveris. 5. Tunc thronus regis
 tui...

form. x. 4

[illegible]

u. Primo, quia Synagoga representabat
ancilla Abraham, quae fuit repudata:
Ecclesia vero uxor Abraham, quae no-
n fuit repudata. Secundo, Synagoga

Rom. X. 4: Fines enim legis, Xy ad justitiam
ut credentes
quod veritas est, quod quasi Xy
legis, ut res impius, ea determinaverit
et res non fecerit. (Cont. advers. legis
et prophetarum Lib. II. c. 7)

I. Invenit illud locum : et explicat ut
imaginē intelligat veritate rez s. res
ipsas - Est autem haec metaph. (aut born.
Lepid.) ducta a pictoribz, qui primo car-
bone aut pencillo, rudimō rē delineant
et accurant. Unde prima hanc ē inter
picturā vocant umbrā, quia prima ē
rudis et umbraticus tractatus, incertū vi-
qui postea coloribz pigmentis implet
et adornant, ut fuit puer : et tunc
magis etc.

4) L_{μ}^{\pm} e L_{μ}^{\pm} sono come prima
è rivelato, fuerit como peccati, filij peccationis

εἰς τὴν ἀλφῆν ἡ ἀποστασία πρῶτον ἐστὶ
 ἐκ Καννυγῆς ἡ ἐνδοχὸς τῆς ἐνομίας
 ἡ εἰς τὴν ἀποστασίαν.

Quid sit, patens est a prima expressione
 Nam in hoc est adhibere
 ut: quod est in se non in alio
 a qua sit

~
n. 18. cont: 24^a)

col: *e. usipilis*

Ut autem in intellectibus rebus et sensibus
sunt per se, ex natura sua, intellectus.
communis, utroque natura, utroque
habetur, sicut et per se, utroque
habetur, et in intellectu rebus, in intellectu
sensibus, in intellectu et in intellectu. Intellectus
est qui non solum intellectus, intellectus
que est illa conclusionem. Intellectus non
visibilis, sensibilibus de uno intellectus.
Intellectus, sicut qui intellectus 2° intellectus
corpore et anima, sicut intellectus communis
visibilis, intellectus, intellectus, intellectus
attingi, altera solummodo visibilis, intellectus
et intellectus, intellectus, intellectus, intellectus
humani et intellectus, intellectus, intellectus
2° Intellectus, intellectus, intellectus, intellectus.

2° Sol. ē mediū hōibz datū ut obli-
neat salute. Ergo oportet eā visibile esse,
ut omēs possent eā ingredi, distinguētes
eā ab aliis coetibz qm nō possunt de
perire.

Ut nō solū ingredi, sed et, perseverare
'eant hōes in Sol. quod ut fiat, necesse
ē adit aliq. visibile guberniū, aliq.
ministris, aliq. personale officiu.

Matth. XVIII. 17. S. Sol. nō audent

et libi sūt et hō. ē. publi.

Sol: a) Ad Sol: spectat necessariū
element. visib.

b) Sūt ad eā element.

inseparabile visibile mediātē

c) omēs visib. ex invisib:

proceder: sūt cōt. opus ea

omēs procedent.

3° demonstr: ex consensu i. qui imper-

De Soc. S.

Ecl. habeb. tangit: insunt. visibil.

et terrim: redeunt ad i. ecl. ecl.

suum confidim ex ecl. litteris accepisse

nos Xa manifestu, si no inde accepim

Ecl: manif: (ep. 93 ab. 48. n. 23.

~~Epiphany~~ de unit. Ecl. X: Ecl. Dm

lux, since per t. a. m. radios suos

irrigat.

anua nupera ex aliis demum:

Aug. pom. 30. in Matthe: No debemus attendere

qui dicunt: Ecce hic e Xg, no ante

ostendunt cu in ecl. qua plena e fulgore

ab m. usq ad i. ecl: que plena e

lumen, que e columna e firmam:

et i. ecl.

S. Chrysost. in Sai. c. 23.

Aug. pom. 30. in Matthe: Neq. n. ita

splendidi neq. ei lux ita clara e, et

sunt res ad ecl. spectantes: na sunt.

Aug. supra vertice montiu orbz e mani-

festu, cu e multa magis orbz copiosa

orbz illa euerit.

re quito vera semper opinaban.

utiq. eos esse a Xs alieno: u. a salute

ex terre, qui separarentur ab ista ecl.

visu. notentur: subest ecl: vapores.

Aug. pom. 30. in Matthe: Ecl. eos no habere

et. i. ecl. qui ecl. no habent matre.

Aug. de unit. Ecl. 15. No e ita gerit

no ecl. di. quia no sub modis, et. ecl.

condelatum, ut luceat orbz qui in ecl.

sunt e de illa dictu e in po. r. a. i.

abund. super monte i. ecl.

Est uenit hora & nunc est quando ueni
adoratores adorabunt. V. in spiritu
ueritate. Non est V. sales quoniam qui
adorent eum.

Resp. Verba exprimentur opposit. inter adoro.
V. F. est Adorat. tu Tul. tu Lamer. Adorationis
non uenit uenit: sacrif. v. 20.

Tuleri uel. culta sacrifera: uenit quide
in temp. sed carnal. ^{uultus} qui fiebat per
uirtutis: carnal. Cultu non tam. huius erat
qui adorarent in se uenirent (v. 20)
Huius: inuid sacrif. pyroni. noua
sacrif. Hi ex cultu ad Lamer. qui
fiteri in uirtute, cultu ad. uenit
in uirtute gratias uirtutis quae offeret.
F. ^{ex} numero rer spirit. no carnal.
est in spirit. est spirit. uirtutis. Hi tam.
charact. no excludit. coet. uirtutis. inu. flagi
postul. debet in gaudent. sacrif. uenit
in alic. uirtutis. per alic. de in. e uirtutis.
4° 1. ^{2. d.} Lev. V. 1. 3.

Fidel. uenit. obus spirit. e. est
Fidel. uenit. uirtutis qui uenit. uenit. uenit.
F. Lev. XVII. 20. 21.

in uenit. iuxta uenit. uenit. quae
et attenta indagatio. rei. uenit. uenit. uenit.
no esse uenit. uenit. uenit. uenit. uenit.
uvenit. uenit. uenit. uenit. uenit. uenit.
uvenit. uenit. uenit. uenit. uenit. uenit.

6° Jo. x. 27. 28

Secundum. oves quales esse debent n. gra
volente oves sunt; eae ut peribunt in aetern.
quoniam X^{us} audit et sequuntur. Unde non
offendit: non esse alius oves s. tota
ovile Xⁱ q. e. predestinatio: ^{evangelizatio} ~~amplification~~
e. oves penituras.

7. Obprimuntur quaedam dicta Apoc
1. ^{W. d.} ~~et si vultis X^{us} in vobis~~
~~et vultis X^{us} in vobis~~ ~~formam spirituales, secor-~~
~~dotia sancta, offerre spirituales hostias.~~

etiam: dicitur corpus Xⁱ mysticum
non autem est in corpore. invisibile.
etiam mysticum quia est secretum supernatum:
respondet mysterium incarnationis. Xⁱ.

etiam: dicitur: credo in unum s. spiritum:
unum spiritum s. quia vult s. spiritus sit unus:
et non potest nisi una ratione videri in aliis
credens, n. gra. assensus ~~potestatem~~ voluit
assensus unum s. spiritum.

etiam: dicitur: in unum s. spiritum et in unum
n. gra. s. spiritum: pertinent tamen, summa
et in unum s. spiritum: sunt certa n. gra. sacram:
dicitur: in unum s. spiritum: infallibilis: etc.

Quædam ex notis.

106 de Erel. 20

Capit. contrav. in protest. in ea ē: utue Erel.
nec se corret. extem. nisi sit. fidei. suprad.
eandē religio. Mazzetta p. 769 n. 1)

Tam Luth. docuerat, Erel. nunquā apparere

"Iam Erel. nobis monstrabitur cū sit occulte
in unita ē nra redatur, sicut dicitur:

... Erel. nra? (de abrog. miss. n. 1)

Palming. Insitt. lib. IV. c. 1. n. 7):

Nob. invisibile, solus dei oculis cognita
credere poss. necesse ē.

ibid. n. 3) Tamen ad amplexandā eo
m. Erel. unitate, nihil opp. ē. Erel. ipsa
oculis remere aut manib. palpare.

Cujus erroris rō. inde ē repetenda

q. nō est visua ferre molest. catholicis
obscure. H. est parabol. ubi na erat
verum Erel. Respondet: Erel. sitige
sed n. invisibilis: nra nra nra nra
assertionis vere visum: sed reme fecta
postea recta ē nra ad Erel. nra.

Docuerat tamen ex protest. Imperante:

... in igne de invis. Erel. docuerat
ex unita. quicq. div. esse visibil. nra
neg. esse tal. neg. indefectibil. nra.

Erel. nra morem ita obdurari posse
ut per longū tempus Erel. nunquā appareat.

1. Explicitio Ecclesia ē societas supernaturalis.

Bona supernat. ea sunt quae perficiunt
vidē naturā, sed neq. aī ej⁹ potestate sunt
neq. ad ea necessario pertinent, ut possit finis
naturalis obtineri.

Inter bona supernat. haec habentur: adoptio
filij Dei, visio beatif. etc.

Ut vero visio. aliq. possit supernat. diu:
necessario sunt in ea praesto quaed. bona
supernat.: intrinsece in ej⁹ essentia conjuncta.

Ita ej⁹mi bona abq. diu^o adsunt in

Ecl.: puta praedicatione verbi dii:

sacramen: virtutes tamē quae per Ecl.

in Ecl.: fidelib⁹ distributa:

2° adsunt ita, ut pertineant ad ej⁹ essentia

ut abq. in nō possit Ecl. esse.

Et em̄ consilio Ecl.: X⁹ instituit,
ut homines in ea verā fidē doceantur, de
sacramentis participant, gratias oēs
accipiant, maxime vero ea quae sūt
adoptio filij Dei.

Ut beae noterat Ecl. essentia,
oportet ej⁹ causas, quae ipsa constituant
accurate intelligi. Cognitio em̄ res fit
per causas. ^{a quib⁹ procedunt.} Sunt vero quatuor causarū
genera: efficientē, materialē, formalē
finalē, quib⁹ adiungi quōdā pō exemplaria.

Porro facile ē demonstratū oēs has causas
quae constituent Eul: esse supernat:

a) De cause efficiē: qui ē Xg, nihil opor
ē ut agem

b) Causa materia: Eul: sunt, qui quāvis
no sint oī sancti, tamen int respectu
virtutis supernat. Eul: opponunt, na
in dntu ad ea pertinent, in quante habet
pnt. Ideo autē ē virtū supernat.

c) Causa form: ē Sp. S: qui ē
principiū vitae spiritū: e dator oīū
donorū supernat.

d) Causa fina: ē caritas in
hac vita ē adopt. filiorū Dei, visio beatif.
ē possessio regni in altera.

e) Causa caem: ē SS. Trin:

2. Demonstr:

Eul: caput: ē Iam. virt. corp
u-corpū Xi

Rom. XII. 4. Sicut enim in uno corpore multa membra habemus, ita autē membra vī eundē
actu habent. S ita multi unū corpū sumus in Xō singuli autē alter alterūq membra.
1 Cor. VI. 15. Venitis quoniam corpora uestra membra sunt Xi?

Coloss. I. 18. Ipse ē caput corporis Eul:ne
et autē haec locutio metaphora quēdam
ducta a corpore physico organico, indicat uerū
congruent: morale plurimū.

Si bene pensentur verba D. Iam:

apparet fideles esse unum corpus & invicem
habere relatione membrorum

1. Cor. XII. 12. Sicut enim corpus unum est & membra habet multa, ita autem membra corporis
ut sunt multa, unum tamen corpus sunt: ita est X9. 13. Sicut in uno sp. ut nos in uno corpore
Rom. XII. 5. baptizati sumus & in unum & gentiles & servi & liberi & omnes in uno sp. potati sumus. 16. v. 27. Vos
ante estis corpus Christi & membra de membris.

caput huius corporis esse ipsum Christum,
ita Paulus: ita est corpus, fideles est membra
Coloss. I. 18.

Eph. I. 22. Ego autem subieci vobis pedibus Christi, & ipsum deduxi super omnia Ecclesiam quae
est corpus ipsius & plenitudo eius, qui omnia in vobis adimplet
1 Cor. XII. 27.

VII. 15.

Paulus: esse plenitudinem Christi
ipsa suo capiti coniuncta esse una,
vivere, iugiter operari

1 Cor. XII. 15. Veritate autem facientes in caritate, vivamus in illo per omnia qui est caput X9.
16. in quo totum corpus compactum est & cohaeret per omnia iunctura subordinationis, seu operationis, in
1 Cor. XII. 13 membra unius corporis, augmenta corporis, facit in
Rom. XII. 4. ad formationem sui in caritate

Paulus
vivere spiritu capitis sui

1 Cor. XII. 4.

Rom. I. 5.

VIII. 14. 16

Eph. IV. 4. Unum corpus est unus spiritus
sicut vocati estis in una spe vocationis vestrae,
unde vivere est, membra huius corporis
sunt templum spiritus.

1 Cor. III. 16. Nescitis quia templum Dei estis & spiritus Dei habitat in vobis. 17. Si quis autem tem-
plum Dei violaverit, disperdet illud Deus. Templum enim Dei sanctum est quod estis vos.
membra coniungi cum capite in quo maxime
vivimus, cum nutriamur carne & sanguine
ipsius capitis 1 Cor. X. 16. (beneficium benedictionis)
cum benediximus, novae communicationis sanguinem Christi & spiritus
est panis quem frangimus, novae participationis corporis
domini est & 17. fides una corporis, unum corpus, multi sumus
omnes qui de uno pane participamus.

unde, mirum esse non debet, si Erel: accipiat
nomen capitis sui ē X₉ appellatus

1 Cor. XII. 12.

in uno corpore ē caput sunt in eodē ordine
accione, Erel: debet participare naturam

X_i. S. autē natura X_i supernat.

ergo Erel: quoque erit societas supernat.

Et quia corpus essentialiter ad corpus
coniungitur, necesse ē ut Erel:

quoque essentialiter coniungatur in X₀

s. sit societas supernat.

De nomen. nuntius ab imag. spina.

Eph. I. 22. Mulieres vris vris subiecte
sunt, sicut. Doct. 23. Quoniam vris caput ē
Apoc. XXI. 2. mulieris, sicut X₉ caput ē
Erel: etc.

q.

D. Paul: conpar. relat. Erel. ad X_i

et amore vris erga uxorem: unde import.

Nū diligere Erel. v. 25

amore indissolubili. v. 29

quodam de ipso v. 29.

et vris bonis nutrire v. 26. 29

et ^{sup} ipso vris simile effigere

et euehere in sua consortii dignitatis sub X₀ veteris prestantissime.

v. 27

esse ... in ee

v. 32 v. 32

tandem perennis huius unionis symboli esse matrimonii.

Cf. Apoc. XXI. 2. S. ego Io: vidi civitatem Ierusalem
novam descendente de caelo a Deo, parata sicut sponsa
ornata uno suo.

ibid. S. venit unus de VII angelis ... dicens: Veni
et ostenda tibi sponsam, uxorem Agni.

Conclu: Sicut X₉ sponsa ē pro X₀
supernat. vultus ē eo prestantiss, ita ē
sponsa egi Erel. supernat. one debet ē
veteris prestantissime.

Th VI (Turberi th. 26^a)

Ea societas perfecta est quae finem habet
plenum et media quibus finis obtinetur.

Ita vero 2^{ea} potest esse societas: alieni finis:

et temporaria: aut aeterna. Unde 2^{ea}

alia distinguitur societas, alia civilis

quae ad finem ordinatur terrestrem u.

temporalem, alia superna u. relig:

quae ad finem ordinatur aeternum et
supernum.

Est autem hic finis vita aeterna,
supra quam nihil desideratur aut ex-
spectatur qui finis est perfectissimus.

Nihil tamen perveniret finis quamvis
perfectus, nisi adessent quoque media
ad eum obtinendum. Ita vero media haec
praesto sunt in Eccl. abq. duobus.

1) auctoritas

h. reg. ex ipso concepta societatis

haec vero auctoritas societas est independens

nam est plena: a: legislativa

judiciaria

coercitiva

a) demonstr. ex Ant. Lypoz V. 29

Obedire oportet magis Deo quam
hominibus

b) ex titulo regis qui requiritur
tribuitur X^o ab episc

c) ex constanti praedi Eccl. statu
a primis temporibus.

129. Excl^o 23.
Eccl^{ia} est societas perfecta

28) ad sunt alia quoque media quibus
promittitur singulis felicitas aeterna
sc. gr. praedratio euang.

Sacra Scr.

sacramenta, indulgentiae, gratiae
non solum, ^{non solum}
nec media haec sufficere ad finem
proximum obtinendum quae est sanctitas
nec etiam ad finem ultimum quae
est vita aeterna, ita probari potest

a) X. voluit ut homines in Scr.
per salutem obtineant, ergo tribuit Scr.
ita quae necessaria sunt ad salutem

Ecl: ē necessaria ad salute.

Duplex habetur necessitas

medii ē praecepti

necessitas praecepti = obligatio moralis

qua nō inuitibit nisi rationes ^{usui} prae

habentibz

necessitas mediū = causalitas ipso

mediū absqz qua nō pō obtineri finis

Hec necessitas oibz inuitibit, & scientibz

& nescientibz, ut siue mediū nō obtinetur finis.

Utraqz necessitas adscribenda Ecl:

Proinde cui apud cath. erat opinio,

extra Ecl. nemine saluari.

Barthol. IV. a. 398

cicetense 2. 412

Concil. Later. IV

Decret. Eugen. IV pro Jacobitis

Gregor. XVI in breui ad Epōs Bava:

d. 27. maj. 1832: Hunc ene fidei
articulu ē sanctissimā nostrae religionis
dogma, extra uerā cath. fidē nemine
saluari posse.

Pi IX Alloc. hab: 9 Decem. 54. docet
eos errare qui bene sperand de aeterna
illoz oīa salute putant qui in uera
Xi Ecl. nequaquam uersantur - iteqz

eos qui impiè opinantur: quavis in reli-
gione reperiri posse aeternae salutis
via - postea subdit: bene quippe ex
fide est, extra Apost. Rom. Eccl. salu-
fieri nemine posse

Sed tamen pro certo pariter habent
est: unde religionis ignorantia labo-
ratur, si ea ita inaccessibilis, nulla ipsos
attingi huius rei culpa ante oculos
est.

Cf. Syll. prop. 15. 16. 17

He deant PP. Gregorius M. Moral.

XIV. 2. Sancta universalis Eccl. praedicat
saluari veraciter nisi intra se non posse
ascendere q. oēs qui extra ipsa sunt
minime saluantur.

Fulgentius de Fide ad Petrum 38.
Firmissime tenet et nullatenus dubitet
non solum oēs paganos, sed et oēs Iudeos
et oēs haereticos et schismaticos, qui
extra Eccl. cath. praesente finiunt
vita, a igne aeterni ituros.

Aug. de unit. Eccl. 19.

Ad ipsa salute et vita aeterna
nemo pervenit nisi qui habet caput
Nō: habere autem caput Nō nemo
poterit nisi qui in epō corpore fuerit q. est Eccl.

1. Petr. III. 20. 23. de anima Noë
que imago sapientiae a. PP. attribuitur
de explicanda necessitate Eccl. ad
salute - imago eade sapientiae.
occurrit in verbis.

At in hoc loco est harmonia (quod) quod

1^a (Hic est salus mundi) est in (m)

in (m) est in (m)

aliquid est in (m) est in (m)

1. Cor. XII. 19. In hoc est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

a) in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

b) in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

in (m) est in (m) est in (m)

c) in (m) est in (m) est in (m)

q. uero fides oibz. ... venia ad salute
ita demonstratur

Hebr. XI. 1. ^{substantia} E autē fides speranda (res)
argumenta nō apparentia

— 6. Sine fide autē impossibile ē
placere Deo. Credere enī oportet
accidente ad Deū quia ē ē in
experientibz re remunerator nō

Rom. III. 22. Iustitia autē Dei p^r
fide I. Xi in oēs ē super oēs
qui credunt in eā; nō enī ē
distinctio.

— 24. Iustificati gratis p^r gratia
ipsuz, p^r redemptionē quae ē
in I. I.

cf. 25. 26: ut sit ipse iust
iustificans eā qui ē ea fide I. Xi

— IV. 13. Nō enī p^r legē promissio
Abrahae aut semini ejz ut heres
esset mundi, sed p^r iustitia fidei.

iustitia fidei = iustitia qua operatur
u. causat fides.

cf. Rom. IX. 30 iustitia... quae ea fide ē

Jo. III. 16-18: Qui enim ex dilexit mundū, ut f. suū unicuique daret, ut oēs qui crederent in
eā, nō periret, sed ut saluaretur mundus per ipsā... qui crederent in eā, nō iustificarentur,
— 26: Qui credit in f. valet vita aeterna, qui autē nō credit, nō iudicatur ē.
autē incredulū ē f. id. nō videt vitam, sed ira Dei
manet super ipsū.

Hinc apparet salute nō posse haberi

absq^e fide in X^u — credere uero in X^u

ē esse membrū ejz vel ad ejz pertinere Eccl.

3° Oibz necessaria ē religio.

Abq. enī relig. nō pō. salū obtineri
atq. religio vera nō ē nisi ^{in Eucl.} Hanc
Ergo nō pō. obtineri salū nisi in
eucl. Hanc u. haec ē necess.
ad salutē

q. religio quid. vera nō sit nisi in
Eucl. Hanc, ipse docet saluē:

Jo. XIV. 6. Ego sū uia ē ueritas
ē uita; nemo uenit ad P. nisi
per me.

Matth. XXVIII. 18. Data ē mihi oīs
potestas in coelo ē in terra.

19. Euntes ergo docete oēs gentes
baptiz. eos in nōe P. e. F. e. Sp. S.

20. Docentes eos seruare oīa quae
eui mandauit uobis: e. eui ego
uobiscū in oībz diebz, usq. ad
consumationē saeculi.

Mar. XVI. 15. Euntes in mundo uniuers.
praedicate Eu. oī creaturae.

-17. Qui crediderit ē bapt.
uerit, salū erit, qui uero
nō crediderit, condemnabitur.

Qua si uerba nullū haberent sens. clari
neq. appōt. minis illū finē rationab.
ni praeter Xū alia existeret religio

vera u. aliud nome esset sub coelo dato
 hoibz in quo oporteret nos saluos fieri
 (verba Petri ad ant. o. pharis. in synedrio
 - Act. cap. IV. 12)

u. si religio vera nō esset in sola

Erl. Haec, sed etiam extra ea.

Cur, quare H. D. instituit. Erl.
 tra quā porta inferi nunquam esset
 actualitudo, cur ea intrinsecus
 magisterio infallibili, perpetuo (ere
 ego volui in oibz diebz usq. ad consum.
 seculi) cur tandem ea donasset auctor.

plena, potest. impediri. (data ē mihi
 ois potestas in coelo et in terra - nunt
 misit me P. ē ego mitto vos qui
 uis eritis, me audite)

si praeter Erl. adiuncta gravissimi
 criminatione (si Erl. nō audierit, sit
 tibi sicut etha. c. pag.) si posset
 solutio operari praeter Erl. i. nige
 q. 9 ad p. 10.

Quoniam ergo concluditur Erl. Haec
 necessaria esse nunt. n. ē pro
 adultis ē pro infantibz. id eade. nunt.
 ē etia. necess. praescripti, nō

1° si finis ē necess.: ade. obligatio
 moralis adhibet. ea mediā q. 2 fine
 promouant

2° Xp̄ dedit praecept. posit.

cf. Mar. Xv. 16. Qui crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur.

3° Si non adesset praecept. homo ^{justus} peccavit

si nollit ingredi Eccl. utpote ja

in gratia Dei constitutus.

cf. tamen Act. X. ubi enumeratur
multiplicatio iusti Cornelii, maxime

verbo verb. Petri d. v. 42. & recepit

de quo 1000 Cypri. epist. 72:

Scilicet Petrum div. praecepti atq. evan.

memor praecepit, ut baptizarentur

rite illi, qui ja fuerant Sp. S.

pleni, ut nihil praetermissum videretur

quominus per oia div. praecepta atq.

evan. lege apostol. iugiter servarent.

Itaq. conclud. licet pulcherrimis Aug.
verbis (ad plebem caesariensem. Eccl. ^{sermo} n. 6. praesente
Eminentissimo episcopo donat.)

Extra Eccl. cath. tota po (habere) praeter
salute. Po habere honore, po habere
sacramenta, po cantare alleluja, po
respondere amen, po evang. tenere, po
in noe P. & F. & Sp. S. fide & habere
& praedicare; sed nusquam nisi in Eccl.
cath. salute poterit invenire.

+ v. 2 religiosi ac timentes Deum cum omni ordine sua, faciens
elemosinas multas plebi & deprecans Deum super

nobis praedicare populo & testificari, quia ipse est
qui constitutus est a Deo iudex vivorum & mortuorum. 43. Tunc omnes prophetae

testimonium perhibent remissionem peccatorum accipere per
nomen ejus omnes qui credunt in eo. 44. Cuius loquente

te Petrus verba haec, cecidit Sp. S. super omnes, qui
audiebant verbum. 45. & obsecravit ea commisionem

fideles 47. Tunc respondit Petrus: nunc quid agam
quod prohibere vo, ut non baptizentur hi, qui

Sp. S. accepimus, nisi et eos? 48. & iussit
eos baptizari in nomine d. & f. & Sp. S.

Si per quos nunc quomodo possit opor-
tuitas dici. ord. in necessitate. Sed. vult
aut leg. certo res hoc saluos fieri, ut
res vero ea intrare possunt s. propter
ignorantiam. in. obp. in. obp. in. occasio. breui
haec respondere possunt.

a) eos qui laborant ignorantia. in. in.
non perire, si non credant neq. damnati
in. propter ignorantiam. fidei defect.

b) Leg. ord. Max. suppleat. in.
habetur eas gratias s. extraordin. s. ordin.
quibus possit salut. obtinere

c) Infidel: damnari propt. peccata
quae commisit: non respond. gratias dicit. X

Collari instat haec habet:

1) Indifferentism in ord. log: error
in ord. vero morali perit.

2) oeconomia salut: non esse
neq. injust.

3) tolerantia ^{religi. societ.} in ord. polit. esse ^{neq.}
necessaria, in ^{societ} eccles: esse ab-

unda: neq. toler. polit. exerceat.

in damno societ. et eccles: neq. ^{ex altera parte fidei audire}

debere progredi usq. ad perirent. ita
ut semper ^{memores sint fidei: verb: Script.} ~~sunt~~ ^{fomiter}
e societ.

(De corpore e anima Ecl.)

1. Ecl. recipit. corp9 uocab. e corp9 quid. unum.

Vinit aut. corp9 pr anim. na qd ipsi
conjunct. e pr m^o form. subit. Unde
tria sunt inuestig:

a) quena sit uita Ecl.

b) qd anima

c) quod corp9

Ta de uita hec fere sunt animae.

ea posse u. exterior. esse u. inter.

Exterior Ecl. uita socialis e, e aut
societ. Ecl: dicit. aut. societ. uiuere
si perfic: ea qd ad ipsa pertine:
postu. ante. assecut. finis e medi9
actib: Unde Exor: uinit si propo:
e subdit. quiq. pro indole sua e
uinit: na adimplet officia. Nec e

uita exter. uel social. Ecl:

Sub h. respo: ^{sociali} anima Ecl: erit exterior: exiles.
corp9 uen subdit: qui ad ea reguntur.

2) Sed alia praet. uita Ecl. uinit

qd possum. appell. interior. u. repernat.

Cuj9 uita notis clara ut habeat: explicat.

si quena sit anima Ecl: e qd. corp9

ejg. Ta uen anima erit princip. informans,

corp9 aut. i. qd. ab ea inform. Vita tande
interior u. repernat. erunt opera mentis.

qd promouit uol uita etern.

H. sensu si accipiat. anima. Ecl: anima

dicenda sunt de gratiis quibus X⁹ q^d ē
caput, *Encl.*: h. e. membra sua unificat
Erunt igitur animae *Encl.* virtutes infusae:
fides, spes, caritas, et gratia sanctificans.
ē activa: pōq^d aliquis nō ipse Sp. S.
vivens anima h. e. causa form. *Encl.*

3) Si ita accipias: anima *Encl.* corpus
e⁹ erunt hōes quicunq^d infid. u. fid.
Infid.: sunt corp⁹ inform: q^d nōdū actū
inform: ^{autem} fid.: sunt corp⁹ q^d actū inform. X
Possunt aut. fid: actū inform. u. imperfecte
(ut infantes ante pleni rationis usū)
u. perfecte, ut adulti qui sancta vita
agunt et de oib⁹ gratiis participant.
Sub h. reg⁹: anima *Encl.*: ^{sunt} X⁹ ē Sp. S.
et q^d gratia supernat. quae ab ipso de
currit et membra, corp⁹ uenit *Encl.*:
tota in ist. visib. quae dicit. *Encl.*

Unitas uenit corporis per auctorem effici.
per 3° munere fung: docendi, regendi,
sanctificandi: et gratia supernat: a
X⁹ capite in membra deducit et distrib.

4) Quae ut melius dictum intellig: disting:
ē 2^{ae} princip. form: alter. interi⁹, alter.
exter. Princip. form: inter: X⁹ ē ē gratia
e⁹, princip. form. exter. auctor. circū.
nūc quae nō habet unitas neq^d pō substr.
amict.

Hanc 2^a animā Scl: egregie deamb. Paul.

1. Cor. IV. 1. Sic nos existimet homo ut
ministros Xi ē dispensatores mysterio
Dei.

Tit. I. 7. Oportet enim epō sine crimine
esse, sicut Dei dispensatore.

Petr. IV. 10. Unusquisque sicut accepit
gratiam, in altitudine illā administrantes,
sunt boni dispensatores multiformis
gratiæ Dei.

11. Si quis loq. quasi verberans
Dei; si quis minuet, tanquā ex
uirtute, quā administrat Deo:
ut in oibz honorificetur Deus p
I. Chr. cui ē gloria ē imperiū
in sœc. sæculor. Amē.

Hæc autē 2 principia form: ita se
habent invicē, ut alter: nō auctor
eorl: sit princip. form. societ: alter
vero sc. Xp̄ egressusq. sanctif: sit
princip. form. vitæ supernat. in membris.

5) His quæ ad anim. spect. breui exposit.
quæ: ē de corp: quale sit ē quæ
sunt membra quibz consistet u. consistere
debet. Tā dubiū nō pō esse quin ii:

ad Scl: spectent, qui sunt in societ.
illa vitæ: quæ per minister. P. P. P.

ē q̄q̄ regitur, docetur, sanctificatur Unde contra novillos theol. tenend. ē idē esse
spectare ad Scl. u. ad vīp̄q Scl.

Sed de etra ē spectare ad corp⁹ Xī u.
ad Xī, nā qui ē membrū Eccl. remanet
sub influxu vivifico Xī: neq. ad ip̄m habet
veluti membrū at. corp⁹ suū. Ergo membrū
Xī u. ad Xī pertinet.

Difficult. quando prebeat divers. Aug. De Baptis. cont. Donatist. IV. 2. 3. 4.
locutio: qui recipiū negat malos pertinere
ad Eccl. esse in Eccl. esse membra Eccl.
esse in corpore Xī, esse dei, esse Xanos-
itq. recipiū affirmat malos esse in Eccl.
esse membra corporis Xī. u. Xī, gestari
simul in bonis utro Eccl. esse in congreg.
Xena (In psal. 47. n. 8. in Jo. Tr. XI. n. 10.
in Jerem. 137. n. 1. in ps. 56. n. 1. in
psal. 62. n. 2. in ps. 138. n. 26. Term. XI. n. 2.)

De unit. Eccl. 18. 19.
in Joan. Tr. 6.
in ps. 47. n. 8.

Diverso cui sensu possunt hec formæ.
u. negari u. affirmari. Sed de his postea.
6) Donatist. quid. docet. peccat. manifest.
nō esse amplius membr. Eccl. peccat. nō
occult. vixit. esse adh. in Eccl. tēgu.
malos p̄s: in sagena. Contendeb. eū
cōmuni. in malis illicit. esse quā illi
sit tēgu. consensu p̄sibit⁹ eor. peccatis,
at ut illicita sit, necesse ene mali
cognoscere. Ergo Donat. conclud. Eccles.
quid. vitibil. ene sed tē temporis rotina
ex parte Donatī, p̄s nō facit in toto
orbe terrar. Cath. contra dicebant, nēdū

occultos peccat. sed etia manifesti spect.
ad Eccl: nec fidel. in peccant. derinere
membra esse Eccl. horq demonstr: verbe
Hi apud Matth. XVIII. 17: si Eccl. nō
audiat, sit tibi sicut ethi. ē publ.
Eccl. pō peccat. admittit adh. peccat. ad
Eccl. peccator neq reparat. ab Eccl.
nisi pō sentent. ē iudic: Eccl.

Neg. aliter explicari pō Eccl: potestas
remittendi peccata per secula. potest.
q. confessor semper subdit. Fideles
igit: qui ad seculu. cred. adhae-
rent in Eccl.

Huc facit prop. XV q. pistor. Jamna a Tost
ap. Herv. p. 116.

9) Si re quide vera ad Eccl. corp9 pertinet
oēs qui subsumt auctor. eccl. tu docenti
tu regenti ē sanctificanti. Donec igitur
quis profitetur eandē fidē qā docet Eccl.
donec obedit auctor: donec communicat sa-
cramentis, censendū ē pertinere ad Eccl.
His em 369 membris continet: corp9 Eccl.
Alqui pō peccato (nisi sit heresis u. schisma)
nullū ex his trib9 membris recipitur,
unde peccat. fidel: censendi sunt pertinere
ad corp9 Eccl. Pertinent etia aliquo mō
ad animā ej9, nem imperfecto. Retinent
em fidē ē sapissime qd quoy: em nec
fides sit inchoatio quādā vitæ spiritus
crendi: sunt peccatoz. vivere ^{adhuc} vitā spiritus:
~~est~~ ^{valde} imbuta. Perfecta autē vitā spiritus:
caritate informat, unde iusti dicendi

sunt vivere vita ^{spirituali} perfecta, hi vero imperfecta.

9. Pō quis objicere: Eccles. esse corpū vivū ergo ^{est} consistat in membris vivis; atque peccat. nō sunt membranacea, ergo Sol. nō videtur peccator. sed tentus justus.

At responderi pō, etiā peccat. vivere aliqua vita spirit. recipere: a Deo bonas Illustrat. mentis ē inspiratio. cordis, ut dote resipiscant: et ad Deū convertantur. Neq. nimis urgen: appellat. mortuorū membra qui peccat: etiā si mortui drendi sint propt. defect. carita: tamē imperf. vivunt ē a quibzda remissis. duntur.

Unde S. Aug: Illi qui sacramenta habent a bonos mores nō habent, ē Dei duntur ē nō Dei; ē egr duntur ē alieni: egr propter sacramenta, alieni propter vitia. (in ps. 47. n. 8)

Hinc mali, licet simplici: nō sint filii Dei, utpote carentes gratia sanctificante, aliquo tamē imperfecto mō dñi possunt filii Dei propter generatio: que Xp̄ eos generavit quanta p̄ baptis. o propt. doctrina que audiunt

10. Unde patet respons. ad diffinib. petita ex divinis S. Aug. locutionibz supra allatis. Dicit enī S. D. malos n. impios n. peccat. p̄t. pertin. ad Sol., esse videti quide esse in toz sed recipere esse extra Sol. (de bapt. II. 3.

II. 2) esse eos in Sol. sicut sunt mali humores in corpore (in epist. Jo. tr. 3); potestate

administrandi sacramenta & potestate ligandi
alij. soluendi facta esse. X. bonos, non malos
(de bapt. VII. 12. 51. VI. 3. 24) - malos non esse
in petra, supra qua est edificata Eccl. (de
unit. Eccl. 18). Iuliano ne columba casta,
pudica, sine macula & ruga, ad eam
malos non pertinere, non esse in eij corpore
(in Jo. tr. 6. de bapt. IV. 3. 4. VI. 3) - non
posse X. habere membra damnata (cont.
Brevium II. 2) perseverantibus in sua
malitia ad X. corpus non pertinere (in pr. 39)

H. salte verisimile esse, interpret: hoc
locutionem, quale protest. exhibent, esse
falsa

a) Aug. semper defend. dogma cathol.
contra Donatianos ^{qui} credebant peccator. salt.
manifest: non spectat. ad Eccl. corpus
unde Aug. non potest ibi ipsi contradicere

b) Donatiani: exprobrantibus q. cathol.
duas Eccl. facerent, una quae unum habeat
permixtos malos & bonos, altera quae
non iudic: finale & mortuorum resurrect.
non sit triplex ure nisi iustos, respondit
PP. affirm: atq. in iis Aug. hanc esse
meram calumniam neq. id tento docere:

eandem ipsam unam & r. Eccl. nunc esse
aliter, tunc ante aliter futura - sicut
non ideo duo sunt X. quia prius mortui,

est postea non mortui. (Brevium Colla-
tionis de i. a) item Aug. declarat
exploratas verba Pauli Paulorum: nequa:

^{simpliciter}
+ neq. negat Aug. malos esse in
Eccl. sed se. quid fidel. non esse in
Eccl. quae christus & columba, pudica
etc.

Qui mos erat Aug: spectare in reb,
id potissimum qu. praestantius in illis
esset. (Enchir. 1. 2. ex notis Taurini)
hoc in iusti. & perseverantes usque
in fine vivunt, Eccl. quae ad ea spec-
tant modo posito & finaliter.

c) Scopus Aug. est merr polemicus
argument: cum contra Donatian. qui
provocab. ad Cyprian. denegandum ho-
minibus protest. baptismum. Id est qu. Donat.
peccatoribus manibus in sacros. illis
consecravit - Aug: ergo neq. peccatoribus
cf. de Bapt. IV. 4: Sicut urgeri videtur
cum mihi dicitur: ergo haec estis omnes
peccatores, sic & ego urgeo, cum dico: ego
qui exlestia mandata non servavi
neq. raptores, foenerator, invidus, verbi
non factis servuli renuntians, omnes
peccatores. Si per v. sacrum. Dei, non
est ille, ita est ille. Si per meritum suum
non ille non ille. Illud enim sac. est
in malis hominibus X. esse agnoscitur:
in corpore autem unice columba, in-
corrupta, sancta, pudica, non habentis
macula aut rugam nec ille nec
ille invenitur.

d) Disting. Aug. sapientissime inter
Eccl. tota & parte eij nobilior. quae
est Eccl. sanctorum haecq. appellat. columba
est ^{etiam} ^{et} non sed formosa - eandem Eccl. unam &
ignam esse propter malos quos in se habet
& formosa propter bonos (de doctrina
Xana c. 32.)

Concordantia.

1^a ... ad ... corp⁹ pertinet
... etiam iniusti ē peccat.

2^a Iusti profle ad anim. Eccl. pertinet,
iniusti ē mali uero improfle

3^a Patechumeni

Suar: simpli. esse membr Eccl.

Bellarm: potentialiter

Valentia: sec. merita

Belluar: in uoto

Tanner: uoto ac merito

La animadu. ē 2^e fieri quæst. posse
ua aut de anima aut de corp. Eccl.

a) resp. animæ Patech. possunt
ad Eccl. pertinere s. profle si hab:
fide, sp̄s, carid. s. improfle, si tantu
hab. fidē. Unde Aug. eos esse
in Eccl.; sanguiferos conceptos, ut
nondū natos per bapt. (Tr. in
Joan. 12. de Symb. lib. I. II.)

b) resp. corpo: catech. nō sunt
membra Eccl.

Concil. Flor: Primū oīm sacramentoz
locū tenet baptisma q. uitæ
spiritualis janua ē; per ipsū enī
membra Xī ac de corpore efformant
Eccl. (Decr. pro Armenis)

Concil. Trid: Cōstat certe baptis-
mini ministrū iudicē esse nō oportere,
cū Eccl. in neminē iudiciū exerceat,
cui nō prius in ipsa p̄ baptis-
mū fuerit ingressus. (Sess. XIV. c. 2)

Itē docent PG.

Greg. Nazian: Quādin in catechumenorū
numero es in pietatis vestibulo
Intrare te oportet, atria
p̄uicere, sancta contueri, sancta
sanctis propitiare, cū Trin. cōiungi
(c. 40)

Chrysost: Aliēus ē catech. a
fidelis: nō habet idē principiu,
nō eandē parentē, nō uictus,
nō uestitū, nō mensā, nō catinā,
nō domū, nihil commune (Hom.
in Ro. 34)

1. Haeretici publici nō sunt membra
Eccl.

Tit. II. 10: Haeticū hoc p̄o una
ē altera correptionē deuita, rōnis,
quia subuersus ē qui egredi ē e
deliquit, cū sit propriis iudiciis
condemnatus.

Hier: Scribi audientis eos, qui
ornatus Xi nō a D. T. Chr.
sed a quocūq; alio nuncupari,

ut puto Maronitas, Valentinianos,
Montenses etc. recte nō Ecl. Xi
sed Antixi esse Synagoga (Dräl.
adv. Lucif.)

Aug: Haereses oēs de illa (i.e. Ecl.)
exierunt, tanquā sacramenta inutilia
de uite praecisa.

5° Haereticis oñtis tres sententiae:

a) Suar: nō esse membra

b) Deus: esse membra, ^{hū}

c) nō sūt etiā haer. catenati

c) Bellarm. A Lapide: esse membra.

sed mortua. H. autē differunt

a fidelibz malis q. hi e. dē

corpore Ecl. sūt e aliquo m^o

etiā de anima erg, illi uero

penitē sūt uitae spiritualis

reus destituti. Remanet tamen

illi rati membra in quantū

membra sūt organa u. insensu:

unde sacerdos pūndit. habens

nō amittit, donec haeris

erg sūt manifesta.

Quae tertia sent. ē ap. ^{relis} 19. communis

e. q. d. theol. communissima

c) Trinitatis nō sūt membra Ecl.

quae ē uisibilis 19. doctrina.

Cypri: Unq deq ē ē Xq unq ē
una Eccl. epj, fides una ē plebs
in solida corporis unitate concordia
glutino copulata (de unit. Eccl.)

Th: Sive debes Epū. in Eccl. esse
ē Eccl. in Epō; ē n̄ qui in Epō
nō sint, in Eccl. nō esse.

(ep. 59 ad Iupianū)

Th: Inter haerere ē schisma
n̄. inlerere arbitramur. Haerens
perversa dogma habeat, schisma
propter Ep̄te dissensionē a
Eccl. pariter separet (Th. in
ep. ad Tit. c. 3)

Aug: Credimq ē s. Eccl. utiq
cath. Nā ē haeretici ē schi-
matici congregationes suas Ecclesias
vocant. Sed haeret. de deo

falsa sentiendō, ipsa fide violant,
etiam ante discussionibq iniquis
a fraternā caritate dissiliunt;
quāvis ea credant, quā credimq.

Quapropter nec haer. pertinent
ad Eccl. cath. quae diligit Deū,
nec schis: quonia diligit proxima.

(de fide e symb. c. 10)

7. de excommunicatione haec monenda sunt:

Excommunicatos excommunicatione minori
non in quæstione venire.

Excommunicatos. excommunicatos. maj:
aut toleratos esse aut vitandos.

Istos quidem pro membris Ecl. hodie
communiter habet theol.

hos vero h. e. excommunicatos. vitandos

excommunicatos, expresse e publicè
sancti a communione a iudice denun-

tiantur - non esse amplius membra

Ecl. quævis diversi theol. Diversi statuunt:

Matthæe XVIII. 17. Si Ecl. non
auderit, sit tibi sicut ethnicus
et publicanus

Cypri: Spirituali gladio superbi
et contumaces necantur, deinde de Ecl.
excommunicantur. Neque enim vivere foris
possunt, in domo Dei una sit,
nemini salus esse nisi in

Ecl. possit (ep. 62 ad Pompejan.)

Cicero: Fornicator, adulter, homicida
et cetera vitia per sacerdotes de
Ecl. propelluntur. Hæretici ante

per semetipsos sententia ferunt,
non arbitrio de Ecl. recedentes

(in ep. ad Tit. c. 2)

Th. IX (ap. Hurt. 28^a 29^a 30^a)

Eccl. ē societas inaequalium

Habetur societas aequalium si oīa iura
publ: sunt penes oēs socios, inaequalium
vero, cū nō oīa iura sūt oībz communia.
Ita affirm: hujusmⁱ ene Eccl: ita ut nō
oībz ea competant quae ad Eccl. requir.
docend. sanctificand. spectant. Qd n. inde
constat Eccl. institutionē a democra^t.
sed monarch. ene, ubi ^{vero} penes unū
habetur omnia potestas, debet societas
cui praes. vocati inaequalium congregati
demonstr.

Hec sūt ubi X^o d. instituit primum
Petrū.

Matth. XVI. 17-19 Beatus es ^{superior} Petrus
Bar Tona etc.

Luc. XXII. 31-32

Simo Simo etc.

Jo. XXI. 15-17

Simo Joannis, digne me ^{pl} his
etc.

unde cū Concl. Vati: tenent ē
iuxta Ev^g testimonium primum jurisdic-
tionis in universa Dei Eccl. immediate
ē directe b. Petro Apō promissū a
X^o D^{no} fuisse " (Concl. Vati: sess. 18. 1)
ē pō resurrectione Dⁿⁱ adimpleuisse promissio. me.

At pullo m^o p^o primatq^o Polⁱ componi
in societate equalit^r

2) ex aliis locis scriptis ubi expresse
agitur de divinis munusculis non ab oibz
exemptis.

1 Cor. XII. 14 - 31 ubi Apł similitudine
a corpore hum. ducta docet nō
oēs fideles esse apłs, nō oēs
prophetas, nō oēs doctores (v. 29)

Eandē doctrinā exponit

Eph. IV. 11. E ipse dedit quosda-
m quide Aposts, quosda ante Evang.
illos neni Evang. alios ante pastores
e doctores

12. Ad consumationē sanctū
in opg ministerii, in adfratio-
ne corporis Xi.

Matth. XXVII. 18. Data ē mihi oēs
potestas in coelis ē in terra.

19. Sumtes ergo docti etc.

Electio Matthiae etc probat

Act. 1. 21. election Governor

ib. nr. 2-6.

Act. XIV. 22 (5 in [Paulus & Barnab.] cōstituerunt illis per singulas eccles. presbyteros
ib. XX. 28 Attendite vobis o universo gregi
in quo vos Sp. S. posuit ep̄cos regere Evl. De.
Tit. I. 5. Hujus rei gratia relinqui te Cretae
ut ea, quae decernit, corrigas & cōstituas per
conitates presbyteros, nunt ē ego disposui tibi

3) Sade erat constant doctrina 99.
semper tanquam de certissima admittentium
fideles in duas essential- diuersas
classes separari, laicos et clericos
neq. oportet multa ex eis proferri
in luce et res ipsa sit notissima.

(Heb. 1 ep. XLII)

Ap̄i facti nobis sunt evgl̄i pre-
dicatores a D. T. Chr. . I. X9 miss9
ē a Deo . X9 igitur a Deo ē ap̄i
a X9, atq. ante facti ē recte
et ordinate ex voluntate Dei. Man-
datis igitur exceptis ē plena certi-
tudine imbuti per resurrectionē
D. N. T. Chr. ē uerbo Dei confirmati
cū abundantia Sp. Si exierunt
evgl̄i annuntiantes, regnū Dei
q̄q. futura aduentu. Per regiones
igitur ē urbes praeferentes promissas
praedicationes nra (i.e. primos discipulos)
qui spiritu eor probassent cū illis nra
ep̄as ē discipulos eor qui essent cre-
dituri (^{καὶ ὁμοῦ} τὰς ἀποχὰς αὐτῶν, δοκίμασαντες
τῷ πνεύματι, εἰς δοκιμάσεις καὶ δια-
κρίσεις τῶν πρεσβυτέρων πιστέυσιν)

ib. c. XLIV

Ap̄i uero uostri cognouerunt per
D. N. T. X9 contentione futura esse

de nomine episcopatus et eaq[ue] causa
 profecta predicti praevidentia continerunt
 predictos ac deinceps legē dederunt
 (ἐπινομήν ἑδωκέν) ut pari decernerent,
 alii probati viri susceperent ministeria
 οὗτοι δὲ καὶ κοινὸν δῶκεν, διὰ δὲ ἑωυτοῦ ἑτέρου
 ἡδονῆς πομπῆς ἀνδρῶν τῶν ἀρετῶν ἐξῆλθεν
 αὐτῶν) ...

¶ Altera epistola pars (inde a cap. 37 usque)
 in eo est
 hoc tota obedientia Corinthiis inquit
 erga legitimos prepositos.

Cap. XXXVII. Consideremus eos qui sub
 ductib[us] nostris militamus, quae ordinate
 quae obediunt, quae submisce exequantur
 mandata. N. v[er]o sunt praefecti, neq[ue]
 militum neq[ue] centuriones neq[ue] quingena-
 riarum et r[ati]o deinceps; sed unusquisq[ue]
 in suo ordine mandata regis obediunt
 peragit.

Cap. LVIII. Nos igitur, qui seditionis fun-
 damente peccatis, in obedientia subditi
 estote presbyteris et correctione suscepite
 in penitentia, genua v[est]r[um] auct[orit]atis
 flectentes. Divite subditi, deponentes
 gloriosam et superbam linguam vestra arro-
 gantia, melius est nobis et in grege
 parvos et bonae famae reperiri, quam
 nimis splendentes. ne illis ejiciatur.

I. Ignat. circa a. 106 :

epist. ad Eph. II. 2. Debet itaq nos oib
m^{is} glorificare I. X^m qui glorificavit
nos, ut in obedientia una perfecti, sub-
jecti ep^o ē presbyterio, p^{er} oīa sanctificati
riti.

ib. VII. Et quādiu quis ep^m taceat
videt, tanto magis eū reueratur; quēq;
eū paternam mittit ad gubernanda
familiā suā, hunc ita accipere debemus
ut illū ip^m qui mittit. Manifestū
igitur ē q^d ep^m respicere oporteat
ut ip^m I^hm

ep: ad Magnesios c. 4: Debet itaq.

nō m^o vocari Xanos, sed etiā esse;
quēdm^o nonnulli ep^m quidē nominant,
sed. oīa nūc eo faciunt

Limitia inueniuntur fere per oes ep^{ist}o:
S. Marty: passā.

Coroll. 1^a Ministeriū eccl^{ie}: pervenire
erit h. e. duraturū ē tanto p^{ro}p^{ter}
durabit Eccl: Seq. ex thesi de Eccl.
perpetuitate. -

Coroll. 2^a Totā Eccl. corp^{us} dividitur
in duas classes valde diversas: laicos
ē clericos. Laici sunt qui nullā exercent
min^{is} Eccl: clerici quoz rōm^o κληρ^οs

ē Aug. Clerici uen sacra constitutū prius
pat. 1. Hierarchia (ἐκκλησιαστική) qua
diuersos potestatis gradus complexitur:
infimos, medios, supremos. -

Coroll. 3. In distinctio fidel. in cleri:
ē laici: h. cleri: diuisio in uarios
hierarch. gradus iuris sunt diuisi a
q. idē ē, ipso iure diuisi. (h. ē ex iurib.
X. d. 1. anctor. Eccl. nō resid. in multib.

neq. multib. fidel. communia. ē. Nō
hab. p. constitues. rectores neq. hi epō
nomi. administr. Eccl. Electio uen q. u.
ubi in usu erat, fideb: consent. u. approb:
Sunt Epō. neq. ullo mō similis ē electio:
^{ministros} ~~predicant~~ ap: protest: Nā tria sunt
obscura: in creando Epō: electio, ordinatio,
missio (iurisdictio); pā electio eo spectat
ut certa quod. perso. indret. que
digna sit u. accepta ad munus epile
exerend. ordinatio ē ceremoniā que
futuro Epō consecratur; missio tande
que nouo pastori trib. iuris:

Ita eadem ē laicos neq. conueia:
posse epō neq. iurisdi: ipsi tribue:
quia hec penes summ. pontif. resid. ut
in Tr. de Rom. Pontif. demonstrab

Qued. ex histor.

Marsilius Menandring (u. Tatauring), ut
^{Imp.} grata re faceret Andonius Bauaro (1314-1330)

unipr. Defensorium Paris :

1) sama auctor. erl: reside: in toto
coetu fidel. ex jure natur.

2) a coetu fidel. ea translat. esse
ad prinip. causula: quodsi hinc
infid: auctori: transfer. ad ips
ita tunc ut e prinip. e coetu
fidel. subiac:

3) Auctor. erl: no ^{habere} ~~esse~~ no coacti.
sed sola facit. persuad.

Damnatq e Lo: XXII in Constit. licet
d. 23. Oct. 1327.

Novatores ^{inist.} ~~non~~ vestig. Marsili Tat.
oia instaler. divin. essentia: in V.

stat. laica. e clero:

Luth.: H. dixisse contenti sumus,

Nam populo esse simpliciter, in quo
provis nulla secta, nulla differentia
personar, nulla cleror, nullor
laicor, nullor unitor, nullor varor
nullor monachor esse Debeat (de
abrog. miss. ^{Paris} pn. I)

Caluin: Hec appellatio aut errore
aut certe ex prava affectione nata

194. Eccl. 38
c. in tota Eccl. clerg. i. e. hereditas dñi
a Petro dicatur (Inst. IV. c. 4 §. 9)

Id: Utinā nunquā Patribz venisset in
mente, ut hac voce uterentur (i.
c. ad reg. 3° pñor. episc. B. Petri)

Pet. nem. Interd. asser: p̄ auctos. plenit.
rend. in populo dñi, in nem. reg:
totz pop: inter: p̄ungi sacris munusibz
alij: ad ea obear: eligi: qui mini.
appell: Si vero ordinari p̄x magis
imposib. tñ solis pastoribz, hi ubi terminus
agunt nomine totius pop: qui eo p̄o
magis impon. p̄cept. p̄cept. imposs:

Edm. Richerig Doct. Sorbonæ ut
aner: ^{unlig} Gallia de p̄stari: conit.
occur: supra Tont. Rom: doctrina, eisd.
a. 1611 libr. anon. De exiles. e. polit.
potestate.

Nū in fundat. Eccl. immedz: toti
Eccl. contulit: claresc. potest: B. q.
Petri ep̄q. merito: nō esse iur. ministr:
ab Eccl. deput. ep̄q. nomi: potest.
exerc. m̄a at

Auct. scrip̄q. damnatq. ante mort.
error. suos retract. a. 1630.

Ep̄i tam. r̄p̄t. ampleari n̄nt plur. q̄m
inter Van-Espeu, Febronius, Januarius
oēs.

Febronius, q̄sq̄ sub nocte confecto latet.

Nicol. Houthen, Ep̄s Suffr. Treuirs.: De Statu Ecclesie a. 1763

doct. & p̄mat. rom. totu esse in ad.

uigilando ē dirigē: p̄ concil. &

admonit. n̄ uero p̄ p̄nsd.

Les de Febr. quid. aliis locis agend

uolū erit. H. uno cōfessō, eū cat̄

mortuū esse d. 2 sept. 1770

Quædā de praxi Eccl̄:

Sing. epoch: accurat. n̄nt disting.

a) p̄m̄i temp: Ap̄s cōfessō: ep̄s

Act. XIV. 22.

Tit. I. 5.

b) Ap̄s mort: usq̄ ad concil. Nic.

ep̄i eligēb: ab reliq̄. ep̄s p̄uoc.

ep̄s - si uero aliq. monu: uideant.

loq̄. de plebe conuoc. ad elect:

hæc ita intellig. n̄nt, ut populo

ē postul: certū aliq̄. candidi ē testim.

bon. uit. ei publ. reddē:

Unde Cypr. ep̄. 68: plebe p̄sente
oportere esse eligentibq̄ ad testimoniū
ferendū, ubi disting: a plebe, testim.
fer: iī qui elig. Ep̄s

c) a Comit. Nove: usq ad Comit. Epist. IV
(u. VIII occur.)

Ep̄i elig: a reliq. ep̄is de prou. ep̄is
populi uero h. sensu ratio habetur
ut 1° Ep̄i no elig: ea qui om̄i popul.
sensu habet: indig

Cf. S. Leo. Ep̄i. 10 (u. 89)
ut ut populus ponit ~~et~~ postulat:
est. aliq. candid. ita scilicet ut elect:
no teneant. impend. reg. popul. uot.
unde axioma: docendū ē populo no
requendū

Cf. S. Calixt. I ad Ep̄os Apul.
ē Calabr.

3) Comit. prae. Epist. IV statuit
populi in electionibz intere oportere
ac attendere ubi, nequequo regu-
lariter e Collegio Sorbonica uni-
uersitatē electio futurū Pontificis
(Act. X. Reg. XXII)

d) Cuius similitudo: scilicet 18 investiturarū
usq in Comit. prae. coepit quae
quid. prae. dabatur p̄ electio. cano.
postea uero coepit: paulat. opprim.
election. libert. ita ut Princeps scilicet:
re ip̄a elige: ep̄os semper obliuiscit
om̄i. Pontif.

e) Sac. xii p^o electio. ^{constat deuenisse} (ad notu^m Eccl. cathedr.)
capitulu^m deuenisse² constat ex Decretaliu^m
Tit. qui est de electione

f) A. blem. v (1305-1314) est ceteris Pontiff.
p^o elig. Ep^os reuocat. est ad Sed.
Ep^oatu^m, prima quide^m abol: deinde facto
prin^{ci}pali^{us} potest. present. unu^m u.
plures, reep^ositione tres candid: e quib^{us}
Sci Ap: eu^o eligat que digniss^{im}e
iudicauerit.

Cyq^{ue} prin^{ci}pali natura recte ut intellig.
p^osent. n^{on} uerba Conc. Trid.

Less. XXIII. Cap. IV. De eccl. hierar
est ordinatione.

... Daret insuper sacros. Syn. in ordi. ep^oz
sacerdot. est ceteroz ordi. nec populi nec
cuiusq^{ue} secularis potestatis est magistrat^{us}
consensu s. uocatione s. auctoritate ita
requiri, ut sine ea irrita sit ordi: qui
potiq^{ue} deuenit, eos qui tantu^m a po-
pulo aut sacra. potestate ac magistratu^m
uocati est iuridicati ad hec ministeria
exerenda aueruant; est qui ea propna
temeritate sibi n^{on} n^{on}unt; o^{mn}es n^{on} Eccl. minis-
tros, sed fures est latrones, p^{ro} ostiu^m n^{on}
ingressos, habendos esse. -

Hic can. vi. Si quis dixerit in Eccl. cath.
n^{on} esse hierarch. ordi. iuridicati

que constat ex ep^os, presbyteris est mi-
nistis, a. s.

Can. vi. Si quis dixerit ep^os n^{on} esse presby-
teris superiores, n^{on} n^{on} habere potestate con-
firmandi est ordinandi; n^{on} ea qu^{ae} habent, illis
esse in presbyteris comune, u. ordines ab ip^{so}s
collatos sine populi u. potestatis secularis
consensu aut uocatione irritos esse, aut eos
qui nec ab eccl. est canon. potestate rite
ordinati nec missi sunt, sed aliunde ueniunt
legitimos esse uerbi est sacramentoz ministros,
a. s.

Can. vii. Si quis dixerit ep^os, qui auctoritate
rom. pontif. assumuntur, n^{on} esse legitimos est
ueros ep^os, sed hymentu^m huius, a. s.

feri solet ex 1 Petri II. 9 ubi oēs fide:
uocant. regale sacerdot.

Respon: Israelitae etiā uocari regnū
sacerdotale q. fere idē ē (Exod. XIX. 6)
etiā nūc catēnit inter tribū israel.
special: destinata: ē consecrata in illū dñi.

libelūet dicunt. fide: regale sacerdot.
u. regnū sacerdot. quia uisib: uisib:
in q̄ rex ē Xg. sacerdot. in eterna
ē in q̄ gubernatores cuncti sunt sacerdotū
nō uero quasi oēs debeant sacerdot. esse.
Sed per metaph: etiā quicūq; fidel.
pō sacerdot. appellari.

Th. X (Th. 31^a 32^a 33^a)

Ecclesia ē infallibilis

Triplex circa infallib. quæstio oritur:

1) an Eccl: cōpetat infallibilitēs

2) quodua sit infallibil. suby:

3) quodua sit ejus ob

unde in tres partes diuid. Præsta. nostr.

I. De infallibilitate, prærogat: Eccl.

Antiqua demonst. Eccl. infallib. esse,
uerene ē q̄sig. infallib. notione & indole
exploreng. & aut. infallib. inuariat
a. errore eay pō duplex esse: u. actiua

u. passiva. Activa proprie ē doctoris, quando
verit. docet, passiva discepta. quando firmi.
retinet verita: cōmuniat.

Tā vero actui. infalli: de qua vobis maxime
accid. ē immunitas ab errore a X^o promissa
magistris a se instit. tū circa veritat.
revelat. tū circa eas veritat. quas vult.
revel. ē ad fideliter custodiend. deposita
revelationis.

Causa effic: = Sp. S.

.. finis: = unitas oīm credent. in fide
ē fidei stabilitas

.. forma: ipsa essentia rei
definitione contenta

.. materia: =

a) object. = object. s. materia
circa quā infalli. verita

b) subje: = persona s. phys.
s. mora: cui competit
infallib.

Demonstr. aut. facti. infallib. esse

h. in^o

1° X^o instit. magistr. ita ut oēs
tenere: sub poene atern. damnet.
credere qd. illud doceret atq.
credere: tanquam revelat. a Deo
propter Dei revelantis auctorit.
cū quae propon. illud magistr.

Atqui repug: Deu reuela. falsu, repugn.
ex lege divi. alijs. creden. esse propit.
Dei auctori: q. tamen falsu sit, ergo
repugnat quoq. ut Eccl. error. possit.
in docend. ea cuius q. Eccl. docet ut
ip. Eccl. creden. vult ad propit. Dei
revelau. Itaq. in Deu ipse redunda:
eis u. leuissimq. error Eccl.

2) Matth. XVIII. 20. Quicunq. docere etc.

Et ecce ego vobiscum etc.

3) Ioan. XIV. 16. 17.

XVI. 13.

Locutio ecce ego vobiscum in signif. praesentis
Dei auxilium ad ministeria adimplend.
Ita uero Ap. uestris quae praeced.
acceper: mandata ut irent & docerent
ergo X⁹ erit in Ap. docentebo
Tunc Ap. nunq. nō ^{erat} debet in uita
eoz cessaturu, utpote iustitia: in bonu
Eccl. quae perennis ē. oēs enī docend.
sunt gentes - ē ergo X⁹ futurq. in
magisterio Eccl. nunq. cessaturu
Atqui nequit fieri ut errent in docendo
quibz praesens ē X⁹ in adimplen. officio
nequit fieri ut in errores cadant in
quibz ē Sp. veritatis qui docet eos
oē veritate.

To. ut supra XIV. XII.

Ioan. XIV. 16. E ego rogabo P. & aliu Paracl.
dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternu. 17.
Sp. veritatis quē mand. nō pō accipere, etc.
quia nō videt eū nec scit eū, vos autē
cognoscetis eū: quia apud vos manebit
ē in vobis erit.
ib. v. 20. Paracl. ante Sp. S. quē misset
P. in nomine meo, ille vos docebit oīa
ē suggeret vobis oīa, quaecunq. dixero
vobis
XVI. 13. Cū autē venerit ille Sp. veritatis
docebit vs oīe veritate etc.

3) ex agendi ratione Apōz
qui sibi semper cunctis. iudicant
legatos Xi

Rom. X. 15 Quomodo vero predicabunt nisi mittantur?

XV. 18. Audacius ante sumpsi vobis fratres --- propter gratiam quae data est michi
16. ut non minister Xi Teru in gentibus etc.

1. Cor. I. 17. Non enim misit me Xp (baptizare, sed evangelizare)

2. Cor. III. 6. Qui est idcirco nos fecit ministros novi Testamenti.

V. 20. Tu Xp ergo legatione fungimur

1. Tim. I. 11. Evang. ... quod creditur est michi

miraculis sibi fide conciliant

1. Cor. II. 4

2. Cor. XII. 12. Et veritas Xi in me

fide atq; obedient postulant

Rom. XII. 18.

Gal. I. 6-9

2. Tim. I. 13

2. Cor. 10. 4.

4) Praetermitto alias demonstr. quae legit
in^o fluunt ex thes: procedunt. veluti illud
Ecles: perpetua esse debet ergo docet
semper (ca. quae a princip: teneb. veritat.
q. rane fieri neq. absp. infallib: pruit:
u. illud alteru. Ecl: integrit. quae sit societ.
inprobat. diu recipiunt corp9 Xi aut. ponia
Xi quibz verbi rane intima cu. Saluat
coniunctio indicat. Atqui no mereretis Ecl
has magnif. appellat. neq. permanet: in
coniunct. illa, si errare possit etc.

5) Nonnulli citant etia. 1 Timoth. III. 5
ubi sec. nonnullis Ecl. dicitur Evangel
et edificatione eys idylisias, columnae
firmamenta veritatis Ca. vero alii
aliter sentiant n. verba ite ad Timoth.
persona refer: s: ad incarnatio. myste
q. rep. verbis expro memoratur totqz
locus sit magnop: impedit. nolo in
eo capite: temp9 meo terere cu
i. p. ad exegesi V. 7. spectet.
(V. 1. de Ecl. p. 72-720 edit. litogr.)

II. De infallib. subj. haec sunt stalue:
Duplex esse po: aut Rom. Pont. solq
aut totu. Ep9z colleg. simul cu. eo.

Concil. Vatican. in Sessio. IV.

in Constit. "Pastor aeternus" c. IV

"Haeccles traditioni a fidei fonte exordio
perpetue fideliter inherendo, ad Dei Salvat
nostri gloria, religionis catho. exaltatione
e hanc populor salute, r. approb.

Concilis, docemq e divinitq revelatu
idema esse definiend: Rom. Pontif
in ex Cath. loq. i. e. in omi hanc
Past. e Doct. munere fungens pro
suprema sua Apost. auctoritate doc
trina de fide u. moribq ab universa
Eccl. tenenda definit, pr assistentia
divin. ipsi in b. Petro promissa, et
infallibil. pottere qua divin. Redem.
Eccl. sua in defin. doctrina de fide
u. moribq instructa esse voluit; ideoq
epp in Rom. Pont. definit. ex sese, no
aut ex consensu Eccl. irreformabil. esse."

Ita de Rom. Pontif. infallibil. postea agemq
in Tract. specul. quae e materia div.
postu: e rei maxime granitas. Nam
sola de altero infallibil. subject. verba
faciem. eaq no multa videl. de dyss.

Possunt autem epi spectari u. singillatim
u. in una conjuncti. Prior casq no eget

lingua explanat. nunquam enim dubit. et singa.
 Epōs (excepto Rom.)
 errare posse. Sed de altero quā pō,
 quid censent. ut de toto Epōz corpore
 de tota Epōz colleg. etia 2° m^o consider
 : ut rejuvet. a Rom. Epō ut in ipso
 rejuvet. Primum si eveniat, Epōz coll. ut
 infallib; si vero alteru, affirmanda ē
 q^d infallib: Possunt vero Epō ut collecti
 in uno concil. oecum. simul in Pp. docere,
 possunt etia dispersi per orb. terra docere
 utiq. groq. mō. Utroq. u^o infallib.
 sunt dūc^o perseverent in auct. cū tp.
 qui cōst. Petri univers.

Porro ipōs utroq. sensu esse infallib.
 facile demonstr.

Argum: quod efficitur: in Eul: ~~collatu~~ fuisse
 Apōs magist. infallib. a Xo Dñō, ostend:
 etia Apōz meritor. eod. dono e. munere
 gaudere. Inubite enī fuisse: magist. simul
 in Apōs venatur, inubite adiutor Xi
 ut promiserat assisten. sua Apōs usq.
 ad consumm. mōdi. Ergo perpetua
 magister. in Eul: hocq. infallib: Epō
 non romper habita sunt Apōz univers:

Hiēv. in ps. Xls. 17: Fuerunt, o Eul:
 epō patres tui! quia ipsi te genuerunt;
 nunc autē, quia illi recesserunt: mōdi,
 habet pro his epōs filios.

Hoc tanta intēre inter Aplos eorū
necess. Epōs, ut illi nō solū prout compo
statueb. morale, sed etiā nūq. essentiā.
fallib: hi uero ē singuli ē in unū collecti
infallib. ex univ. cū Epō Rom.

Si uero cōpetit Epōs infallib: etiā.
degentibz p̄r diuers. mas. dūcō Epō
Rom. adherent, magis est: infallib:
triumph. eis ē in unū coactis univ.
Ut itēm: Concil. habeat. legit. e
nūq. oport. l. u. a Rom: Pontif. univ.
cū univ. consensu cogi, 2° ipse
p̄s. 1° congregatis u. per se u.
1° legatos suos; 3° ut rē habe: ē
cōfirmet vīa Concil. Secreta; 4° ut
si salt. cōueniat Epōz univ. ut
possit Concil: dñi represent. totā Eccl.
Ampliora de Concil: eorū infallib:
proponemq. in Tr: de Rom. Pontif.
Nūc adijungo, quod si Pp. nō existat
veritate vnde Aplos n. plures existunt
p̄s. ut oī. recipiē euenit, quos
inter emigres hācant mentes fidei:
p̄o Concil: occurr. iudicare quis sit
uerq. Pp. ē providere Eccl: uero p̄fectore
q. recte fecit Concil. Constā: (Bellarm.
de Concil. ē Eccl: Lib. II. c. 19) unde
indivise tunc rep. Concil. esse supra Ppā.

III. De infallib. objecto.

Nulla oritur dubiū de ueritatibz quae
dicuntur reuelatae.

Matth. XXVIII 20. Docentes eos seruari
om̄ quaecumq; mandauimus uobis: & ecce
ego uolūm in urbibz istis usq; ad
consummat. saeculi —

ali euident̄ ē Saluat. promitt. assis.
nūc legēs in docendo ea quae ipse
in. dauenit, haec autē sunt ueritat. reuel.
Unde nemo dubit. pō object. circa
exeriet. Exl. infallib. esse uerit.
reuelatas. Hocq; optime conuenit Exl.
naturae atq; indoli; quippe in ejs nō sit
nouas ueritat. inuenire, sed reuelat.
proponere, interpret. defend. & custodire
depositū, ut ē apud Tēl.

Attamen nō reuocant uerit. quae reuelat.
quā nō sunt, in reuelat. tēm. speciem
conueniunt. ut ita abq; his neque: recte
esse.

quar uerita: 3 potiss. sunt gener.
a) facta dogma:

ex. gr. Concl. Nice: fuit. occur.
ē legit. — Tūc 12 fuit. Ip. legit.

b) textu dogma:

qui scripti: ab hominibus possunt esse

u. confor. u. diffor. uent. reuel.

c) ueritat: n. specul. n. practi:

quae si negent. uacuat fides u.

homo. etc.

Haec uerit: u. implici: possunt

contin. in reuelat: u. a Deo reuelat:

suppon. ueluti nota

Quae dicta: ut patet anteced. uo

ore reuel: quae Deo proponit, uo

ueritas reuel: ea feruimq. diuini.

locuti: crediturq. ob auctori: De.

loquen. Possunt ante in uerit. aliq.

reuelat. inesse quae ex ipse ope rationis in
deducunt.

Aliae uero ueritat. supponunt. a Deo

tenq. nota, sine quibz uo possit stare

uerit. reuelat. Ouo est reuelatio.

suppon. ordin. ratione: ex. gr. mundi

esse, Deo esse, ration. esse ex parte

uerit. adquirent. etc. —

Ad oes has ueritat. porrigi: j9 Erlenbat.

in ~~Deo~~ inagist.

q. manifestat e ex epistol: Tui 18.

ad Archiep. Monacensem d. XI dec. 1862

e 21 dec. a 1863.

In prioribus litteris ("fratissimas inter")
reprob. Ep. sententiam Frohshammeri:

Ecce: non solum non debere a philosophis, umquam
animadvertere, ~~verum~~ etiam debere ipsorum philosophos.
tolerare errores eius relinquare ut
ipse se corrigat. Subjung. Ep:

Quoniam Eccl. ex potestate sibi a
div. Aut. commissa non solum id, sed
officiū præsertim habet non tolerandi
sed promouendi ac damnandi oēs
errores, si ita fidei integritas et animarum
salus postulauerint; et oēs philo: qui
Eccl. filii esse velint, ac etiam philosophici
officiū incumbit, nihil umquam dicere
contra ea quae Eccl. docet et ea
abstractare, de quibus eos Eccl. monuit.
Sententia quæ contrariè docet,
omnino erronea et ipsi fidei Eccl. eorumque
auctoritati u. maxime iniuriosa esse
evidens et declarans.

(Inas libenter")
In secunda. vero episto. ad eund. Archiep.
docet (19 18):

Id, citius ageretur de illa subiectione
quæ fidei diuini actus est præstanda, limitanda
tamen non enet ad ea, quæ expressis
occur. Constitutionibus aut Rom. Pontificis huiusque
Sedis secretis definita sunt, sed ad ea

quoque extendere: quae ordinario totius Eccl.
per orbem dispersa magistris sanctae divinitus
revelata traduntur ideoque universa. e constanti
consensu a cath. Theologis ad fidem pertinere
retinentur. Sed cum agatur de illa subiectis:
qua ex conscientia in oes cath. obstringun-
tur qui in contemplatives vocatis incumbunt,
ut novae suis scriptis Eccl. afferant utili-
tates sapientibus cath. haud satis esse,
ut praefata Eccl. dogma. recipiant ac vene-
rentur, verum etiam opus esse, ut se subi-
ciant tunc decisionibus, quae ad doctrinam
pertinentes a Pontificis Congregationibus
proferuntur, tunc in doctrinis capitulis
quae communis et constanti Cathol. consensu
retinentur, ut theol. veritates e conclusio-
ne certa, ut opiniones ejusdem doctr.
capitulis adversae, quaeque haeretica
dari nequeant, tamen alia theol.
momenta: censura:

Quia haec ita versat. Eccl. infall.
Veritas: quid. Tansen: ea extendit ad
partem dogma:

Quia & damna: De Consuetudine 21. maj. 1853, in versione
Tansenii, Augustinus a. postea in
reversis, ex eo extrahit, animal.
Tansenii: ea proposita: sententia:

Nunquā: propter unitas dicitur proprietas
 Est: o quāvis proprietas essentialis, ut
 quāvis virtus. unitas vocatur igitur
 socialis unitas atque quā nequit esse
 socialis. ita probatur. Et ita instituitur
 dicitur ut sit una unitas socialis: con-
 sistentis in pluribus personis. Est
 autem ^{una} unitas: triplex: unitas
 consuetudinis (socialis), unitas ignis.
 unitas fidei; unitas ritualis
 in Sacramento.

In consuetudine unitas est unitate
consuetudinis in sociali

1^a arg. nonne dicitur corpus
 regnum
 domus
 civitas.

ut intelligatur quod est unitas
 de aliquo dicta non, significat una
 esse proprietas unitas: una regimine, quodam
 uno corpore in corpore. ut rex in regno.
 una paternitas in domo. una pater in
 filiis.

Significat proinde: idem proprietas unitas:
 in regimine. et vellemus quodammodo membris
 subest unitas: ut in regimine.

Tandem ad hoc corpus una dicitur
 ordinantibus oēs quodammodo membra.

1. Cor. x. 17. Unus panis, unum corpus
multi sumus, sed qui de uno pane partem
comparamus

1 Cor. XII. 13. In uno spiritu omnes nos
in unum corpus baptizati sumus. s. in v. 1.
genus: s. scilicet s. liberi

Ita est: omnes qui de pane eucharistiae comunt
omnes qui sunt baptizati: videlicet in
unum corpus incorporati: et qui in unum
omnes qui sunt membra Christi, sententia
est necessaria. est ut aliquis patet membris
est in hoc. necessaria est ut unitas conservetur.
in hoc - nullus potest esse Christus qui his
sacramentis careat atque omnes qui in
sacramentis utuntur. ad unum corpus ordinantur.
ergo sub regimine. In quo corpus: remanere
debeat, qui volunt esse membra Christi
¶ de corpore valet, etiam valet de reliquo metaph.

2^a argum. 19. in unum. membra. juris dicit.
aut est. qui voluit in unum omnes subire:
ergo voluit per se. et per se.
omnes h. c. per se. membra: membra

3^a argum. Ratio si apud Jo. XVII. 11-23
est oratio illius, nulla enim poterat
desse conditio, ut Christus exaudiret
in q. Christus petit est unitas omnia in se. perpetua

Sed in eo, contra. c. in membris. in se, per se
et in membris et in unum, in se et nec

4^a argu. Tandem des antiq. PP. de hoc
 2. Eccles. Hi una esse ex oibz credentibz

Justin. Dial. cum Tryph. m. 63.

Clem. Rom. 1. c. 1

1. m. adv. haer. 1. 10.

orig. contra Gels. 11. 48.

ypocritan. de unita. Eccl.

august. de unita. Eccl.

docent in unum unitat. Eccl. fin

per epu ergo per auctoritat. una
 esse episcopat. una cathedr. unus epu
 unusq. Eccl.

II Demonstr. Eccles. una esse unit. fidei.

Unit. fidei constat 2° elem: subj. e

object. Subiecto: = personis fidei crm: oibz

objecto: = doctrina eede

Ex parte obj: ut habeat. unita: requiri:

ut ipsae veritates quae credunt. sint

una n. nulla in eis insit contradictio. nulla

fabrit. Ut vero adit quod unit. fidei

requiri: ut verita: credend. sint reuelatae

aut sint prop. una motu forma:

q. ex auctori. dei reuelant.

Ex parte subiect. requir. princip. determin.

p. p. m. fidei - h. aut. princip. magister.

e eoz per quos deq. reuelatio. una

manifestat. Unitas ergo fidei in Eccl.

Attinet, ut res fideles publicè professio: credunt
eade verita: quae deq̃ revelavit e pr
authent. magister. hōibz manifesta.

Quae professio fidei pōt ene u. expliri.
u. impliri: p̃m̃, si oēs verita: discū.
u. uident. ē credant - altem si
aliquibz veritat: quae expliri: credant.
ceteri credant. in suo p̃m̃p. forma:
quatenq̃ deq̃ revela: e pr magist.
eod. docet.

Fides impliri: 2^{ea}

a) circa verita: quae p̃m̃ authent.
c infallib. definitio. mult proposi:
tione a pluribz ignorantur

b) circa verita: quae contin: quid.
in deposito revelatio. nondū tene
runt defini.

Utray autē fid. s. expliri s. impli:
ē formali: eade fid. alq̃ in cord.
fester verita:

Habet. igitur unit: fidei, ut

1) oī fid. fester in eade verita:
revelat a deo e pr authent. magist.
infallib. manifesta: s. expliri: s. eas
cognosci: s. impliri: s. aliqui ignorant
sed in suo p̃m̃p. forma: credunt

2) propter idē motu. forma. idēq̃
p̃m̃p. parati sunt crede: quidq̃ deq̃ revelare idē magist. authent. declarabit.

Ita uero postulatur unitas. fidei. ita ut
in ea non possit esse Ecclesia una

1) Deficiunt. unitas. fidei. neque. uelut. p[ro]
unit. uoce. ē ē. Sicut. uocant. cor
am. de. uer. qui. in. ex. fidei. p[ro]p[ri]o.
equant. qui. ex. fide. uiuunt.

2) Id. quae. proficit. Eccl. debet. esse
qui. uera. ē. integre. - in. em. unū. d[omi]n[u]m
sit. motum. forma: om. ueritas. reuelat.
u. uer. uelent. sunt. u. uelent.

Corro. fidei. uera. ne. ē. uer. fidei. una
ergo. una. fidei. debet. proficit. Eccl.

3) Xp[istu]s. iustit. magis. infallib. debet
ex. Eccl. se. proficit. p[ro]p[ri]o, quae. illud
docet. atque. magister. Eccl. se. d[omi]n[u]m
ueritas: quae. habet. a. Sp[iritu] S[an]cto. hoc
ante. una. ē. - ergo

4) Ex. uerb. Ap[osto]li. ad. Eph[es]. IV. 3. 19.
Solliciti. seruire. unitate. Sp[iritu] in. uinculo. pacis: Unū
corpus. ē. un[us] Sp[iritus]. sicut. uocati. estis. in. una. spe. uocationis. vestre.
Un[us] D[omi]n[u]s. una. fides. una. baptisma.
unde. efficit. seruanda. esse. unitas.
in. uinculo. pacis. - una. one. fidei

5) ex. uerb. Ap[osto]li.

2 Thess. II. 14 uocauit uos per eu[angelium] nostrum in acquisitione gloriae D[omi]ni. I. Ch[risti].

21. Timoth. VI. 20 et 21 Timothee, deponito custodi. Deuitans profanas uoc[ationes] ueritates et oppo-
sitiones calui nominis uoluntate. Equae quida[m] promittentes, circa fidei exordium.

16. 1. 2. Equae audisti a me p[er] multos testes
haec. commendanda. fidelib[us] hominib[us] qui. d[omi]n[u]m. cum. alios. docere.

Gal. I. 8, 9. Sed. licet. uos. aut. angel[us]

De. celo. euangelizet. uobis. praeter. quā. quae. euangelizauit. d[omi]n[u]m. I. Ch[ristu]m. et. uos. euangelizauit. praeter. quā.
euangelizauit. uobis. a. s. Sicut. praed. d[omi]n[u]m. et. uos. euangelizauit. praeter. quā.
euangelizauit. a. s.

III. Demonstra. Eccl. una esse
unitate sacram:

Quis coetq. religios. in dei cult. instituta.
obtinere: debet certos ritq. sacros neq.
ad coet. relig.: pertin. qui ab ejq.
relig. religios. sunt alieni.

ut habeas: unitate. ritus: non e.

ut oēs ritibq. actibq. unum
sint, sed salto iis qui sunt necessaria.
ritibq. q. excludis signifi: excludis:
unitate. ritus.

Ita vero 1) commun. debet esse ritibq.
iis ritq. institutio h. e. bapt.

Matth. XXVIII. 19.

Ephe. IV. 5.

Unita. ritq. Sacrament. e. sacrif.

1. Cor. X. 17.

Joan. VII. 54

cf. act: Matth. XXVII. 26.

1. Cor. XI. 23

Act. II. 42.

Unitas ante omnia solenne erat. ex
plurib: unita: ritib. sac. p. unum.
et unit. sacra: e. in unitate. Eccl. unum
dent, illud data opera praecep: ut
in ritibq. sacris oēs in Epō uniant.

Itaque etia. litr. ritus: opposit. e.
adunifici sunt per tota. sac.

2) Unitas ritual. Eoq. debet impleri
 ut ritq. qui sunt divini. iustitia.
 qui quid. sunt reorum. rept. e. iustif.
 Iam hi ritq. necesse. quos. Xq. iustitia.
 quia ritq. religio. eos ritq. observ.
 de. eos. leg. observat. esse vult.

Corollaria

1) test. induxe: distinctio. int. astic.
 q. e. no. fundam. Iuxta disti:
 nullo m. admitti po. si fundam. intellig.
 ii. e. quos oport. crede. ut unit. fid.
 ut. no. fundam. vero quos no. e.
 op. crede: quemque sunt reueli. neq.
 si no. creden. perit unit. fid.

1) distinct. illa non inuenit. ii.
 iust. que. temp. protest. appell.

1. Cor. III. 11. alia. rem. presef.

2) Inq. ut. reque. illi. disti.

Matth. XXVIII. 20

Gal. 1. 8.

2. Cor. 11. 14.

3) Iuxta disti. alia. nova e. in dist.
 a. antea. unit.

4) Eoq. max. temp. erat unita:
 utq. qui. d. iust. ^{eos qui no.} ~~quos~~ crede.
 d. iust. merita: quas protest. inter
 no. fundam. reuerent

Id. qv. divers. error. dñy.
error. rebaptiz.

1) Distinct. illa om̄ crīte: caret
ut agere: ex ip̄is protest. qui m^o
hoc m^o illa ut. funda. u. iñter
fundem. recent.

2) Ratio. fidei evert. ē contradic.
innolu. Motiū aut cred: ut ē
dignit. u. necessit. alim̄i verit. f.
sed auctor. ip̄sa dei revelat.

~~Distin.~~ Animadu: distinct: ut. exht.
fundam. ē nō fundem: prot. renū
verit: p̄o hab: etia renū catho.
re. lo u. theoreticē illi artim:
uocant. fundem: qui protestantio.
nūc reliquos uirtu. cōtineat
et. i. auct. de. iis qui sunt creden
tialit. u. explicit: ut funda:
aut respond: hi uero nō fundam.
Propt. uero distin. plane alia

Th. XII. (Lunt. 36^a)

Eccl. Xi ē sancta.

Sanctu in creatu: = Deo dicit.

Sanctitas moral: personar ē neq haberi
pōt conjunctis. cū Deo q. idē ē
atq. moralis rectitudo. corā Deo.

Sanctio. realis tripl. ene pōt:

- a) diminō cultui destina: - templū
- b) quatenus ē princip. sanctit. person:
- sacram. leges
- c) quatenus ē effectus ē signū interior
sanctit. - miraculū.

Utrāq sanctit. ē person. ē real.

Eccl. vindicamus

reale non solum quia ē Deo dicit

sed etia quia ē princip. sanctitatis
personae:

person: non solum quatenus possunt ene
in e sancti, sed quatenus semper
sunt

Porro sanctit: ē nota essent. Eccl.

ita tam. ut real. sanctit. sit de ipsa
sentia Eccl:

et it. non person. ē propriēt. necessaria
quia Deo voluit, ut
sancti in Eccl. -

Subjct: sanctitas. ē Eccl. prout ē unū.

u. una societas. Ut autē societas sit seors.

sanctitas actus. nō ē opus ut singuli

sancti sint, sed suffic. ut floreat in
ea aliqua cultus virtut. quae a princip.

sancti: u. superna. societas pendeat.

Quia vero virtus exsereri nequit qui
extrinsecus prodeat, ē qd est Eccl. virtus

haec virtus cultus: debet esse manifest.

Et igit. Eccl: sancti: tū propt. essentia

sancti tū propter manifest. virtut. cultus.

sancti propt. supern. charisme. u.

2. Demonstr. Eccl. esse essentia sancta.

Quia virtutibus inhiis Eccl. sancti sunt:

et sancti ministri:

Ep. 11. 11. 12†

sancti sunt neq. quibz univ. p. d.:

neq. fidei

u. carita.

u. sacra.

u. regu

sancti ē causa materia Eccl. aedificati:

baptizati

sancti ē causa finis. prout inchoati in

haec vita, consummat. in altera

Haec enim X. se tradid. pro vobis, ut

† Et ipse fecit quosdā quid. Apostolos, quos
dā autē Proph. alios vero Evang. alios
autē pastores et doctores. Ad consummationē
Scilicet in op. ministerii in aedificatione
corporis X.

nos i. e. cult: sancto: ē sponsa nbi
assum:

Erl. igit. utpot. quae societ. ē ordi:
hoēs in finē sancti ē mediā habet huius
fini proportionis. ē essentiali. sancta.

Si uen. sancti dicit. in q. Des ē dedi-
cata, etiā h. sensu Erl. essential. sancta
ē, ē enī templū D. domus D. corp. Xi.

II. Demonstr. Erl. sancta esse propt.
causā cultura.

Erl. nō solū iure sed ē facto semper
talis sit necesse ē quātē D. ea futura
est ē praedicta ē promissa.

Ita uen

1. Tim. IV. 10. Tu h. enī laborans
ē maledicturus, quia sperans in
D. uiuē qd ē Salu. oīm hōm
maximē fidelit.

2. Ephes. V. 23. Quoniam uir caput
ē mulieris, sicut Xg caput ē
Erl: ipse saluator corporis ejg

Unde seq: oēs hōēs saluari pō Xū posse,
salq ante ista nō pō sine multatō exer-
citō esse - ergo si certū ē oēs hōēs
saluari posse, etiā cert. ē oēs posse sanctos

Idē constat ex

Matth. XIII. 24 seq.

ubi proponit. parabo. de zizanias

ingrē captivat. habet. Ibid. v. 38 seq.

Unde constat: Usq. ad finē mundi erit

in pro. (h. ē. in regno iohel: u. iohel:)

omnī rem. in zira: filii regni cū

malis -

Hi ē rem. u. filii regni sunt sancti;

eruat. filii regni. in iohel. remori regni

pārī pō ut eorū continuē series in se.

rumpet. et neq. rem. conueniet

et. in agro.

Vūgū. iohel. iohel. sanctis caret.

Idē constat ex Joan. XVII. 17.

Sanctifica eos in veritate

ib. v. 19: E pro eis ego sanctifico

uerbum, ut sint ē ipsi sanctifi.

cati in veritate.

ubi animadu: ē oratio. Hi semper

efficit fuisse. in absol. proponet:

Itaq. actual. sanctit. ē uirtut. super
natu. cultura floreb. semper in iohel.

III. Demonstr. etiā charism^{ata}: suprema fore
semper in Eccl. -

Mat. XV. 17 seq. ⁺

Jo. XIV. 12. ⁺⁺

Prædicat. evang. fieri deb. nō in rebus:
sed in spirit. ē virtut. D.

1. Cor. II. 4. 5. ⁺⁺⁺

virt. autē usu lib. ē miracul. D.
Corn. a Lap: ad locū 2. ostendere magnas virtutes
i. e. prodigia ē miracula. 9

S. 192

Th. XIII (Hunt 38^a)

Eccl: Xi ē essentialiter catholica

Εκκλ = tota s. univers.

Καθολικὸν = universal. aut plenit.

Πο multipl: ex re reusq universalit.

nunc ex corpim. De universalit. vocor
nation.

Græc: igit. utrum sit nota essent. Eccl:

Xi ut ad vñs terras ē actio: protendatur.

Alia catholica: ē iuris, alia facti:

illa ē destinata. ad occupand. vñs natio.

hec autem: ē comprehensio.

Idcirco nō ē necesse: ut Eccl. uni-
versalit. phys. vñs amplectat: ^{noes} natio:

erunt em̄ semper u. pagem u. heeret.

usq ad finē mundi:

160 546
⁺ Signa. autē eos qui crediderint, hæc sequen-
tur: in nomine meo dæmonia eijcent, linguas lo-
quentur novis; 18. serpentes tollent et si mortiferum
quid biberint, nō eis nocet; super ægros manus
imponent, et bene habebunt.

⁺⁺ Alioquin propter opera ipsa credite. Amē
amē dico vobis, qui credit in me, opera quæ
ego facio, ē ipse faciet, ē majora horū faciet,
quæ ego nō p. vado.

⁺⁺⁺ 4. ē sermo meq ē prædicatio mea nō in
persuasibilitibz hum. sapientiæ verbis, sed in osten-
sione spiritus ē virtutis; s. ut fides vestra nō sit
in sapentiā hominū, sed in virtute Dei.

9 Orig. cont. Gels. I. Disciplina nostra propria
quandā habet demonstrationē, diviniore quā sint
Græcorū demonstrationes, quæ Apq nominat demon-
strationē spiritus ē virtutis, utpote spiritus p. pro-
phetias fide adstruente vñs, quæ de Xō faciuntur;
virtute vero p. prodigia quæ facta credim.

Quoniam uero debet Eccl. oibz esse cōpi-
ua, ita ut oēs nationes possint ea ingredi,
debet Eccl. ita esse extensa moraliter
ad oēs hōes, ut promgā: etiā ad oēs
nationes u. q. idē ē ad oia loca.
Unde a veteribz diēb. Eccl. cathol.
quā erat ubiq.

Itaq. catholici: 1) (negative) in eo //
ē, ut Eccl. jure ē facto uō sit
coarctata ad unā terrā u. unā natiō.
quē adn. Synag.

2) (positive) ut jure ad oēs terras //
oēs nationes oēs perso: promgāt:
facto aut: aliqua obtineat ^{ampliūdinē} ~~moralē~~
moraliter uniuersale.

Si uero quer. quanta debeat huiusmōdi
amplitudo esse, ut possit Eccl. dīci
catholici respond: ē distinctio cathol.
absol. a relati:

Relati. in eo ē ut Eccl. cath.
ampliōr sit singulis aliis (ecclis),
quā sibi uicē occupant Xani;

absol. uero in eo ē, ut Eccl. ita
ut dīctā: p. orbē terrarū ut oia
illa loca teneat occupā: dē quibz
poterit ceteris locis cōpūna esse.
It. dīctā p. orbē terrarū occupā:.

÷ H. sensu a PP. Eccl. appell. ē
cath: in tempore esset oibz in locis
u. oēs hōes cōprohēnd. sed q. nulle
esset terra pars p. occupā: in qua nō
existeret.

remittis egi: quia de Lion exhibit lex
e verb. dñi de Tems.

Ab. XLIX. 6

Eur dedi te in luce gentium, ut
ris salus mea usq ad extremam terram

Ubi evidens ē regnū q. heredi:

Uq ubiq ene diffus.

atq diffusis. ita exhibe: ut sign.

vid. qui jā venerit

2) Hoc efficit: ex verb. dñi dñi
e regnū dñi

Mat. XXVIII. 19. in omni terra

docere gentes

Act. Ap. I. 8.

Est auspiciis vultu nup. nup.

nientis Sp. S. in nos e eritis

ut hi testes in cer. e in v.

Jude: e Samar. e usq. d

ultim. terrar.

Rom. I. 8.

Fides vestra annuntiaturo in

universo mundo.

Coloss. I. 6 { Quod (evang.)

provenit ad nos, sicut ē in univers.

mundo

3) Hic temp. fuit temp. Eccl: e 19.
Majores temp. praedictab. Eccl. cath.
n. titulo segregab. a rect. heret.
n. inducant.

Ignat. ad Symon. n. 8.
Iren. H. adv. haer. IV. 36.
Aug. de vera relig. 12

Aug. Prope ois pagina (v. Symon.) nihil
aliud sonat quam X^{us} e Eccl. toto
orbe diffusa (serm. 46. n. 33)

Hinc Aug. contr. Faust. XIII. 13 :
proeminens X^{us} ne audirent illos
qui dicerent : ecce hic e X^{us}, ecce
ibi, quia d^{omi}n^{us} ep^{iscop}us praedicator erat
in toto orbe.

Utelic: ita sentieb. PP. ut quicunq/
per Ap^{osto}los praedicator: no ostendat
Eccl: ubiq/ diffusa. neq/ ostendat
Eccl. i.

Sanct. profess. ymb. fidei ita habet
n. d^{omi}n^{us} Eccl. cath. uidelicet
p^{er} p^{ro}p^{ri}etate Eccl. ut sit ubiq/ simul
universalitate diffusa: q. ante fidei
symbolo continetur, imutabile e;
e ergo catholicitas d^{omi}n^{us} Eccl: imutabi:
s. perennis.

Animadu. in numerand. Eccl: filiis
n. praeterandos esse. heret. n. inducant.

na quæque sup̄eris dāing, s̄c. in-agent:
de corpore ē anima s̄ol: neutros ad
s̄ol: pertine: eā tan. afferen. ē
limita: ut ē infantes nesc baptizati
putentur ad s̄ol. Hi pertine: ē adultor
bues sunt in bona fide. Alii enī
ē condit: in propria temeritat.
ab s̄ol. reced: alie qui in hære:
a. schisma: nascunt. ē erudiunt.
Unde tales hærebt. a schismat. divedi:
unt, apperent. quid. extra s̄ol. ene,
re ente ipsa ad s̄ol. pertine.

Th. XIV. (Cant. 38^a)Ecl. Xi ē apostolica.Implic. in pō ecl. dñi apst: u. pōpt.ingrē: si ē ab Apōs pōpō:u. pōpt. doctrinā: si tenet fid. ab Apōs
credid.u. pōpt. ininit. s. regim. si gubēnat.

ab iis qui nō interrump. seriē sunt

Apōs success.

S: tert. adē, etia 2 pñor. habent

na si pōpō: qui hōd. ecl. regunt

continuat. seriē et Apōs succed. ab

Apōs nō ab aliis dñis: ē ecl.

neg. pō nō adesse fides apst., cū

successorib. Apōs promiss. ut dñs infallit.

Nem ut hōd 2 aduēt, debet tert.

adesse, nō solū material. sed etia formal.

Successio mater: = nō interrump. seriē

Apōs neq. ad aliq. ex Apōs

successio forma: = si ita continuat:

ut auctorit. ab Apōs serva: communic.

neg. pōpō: u. pōpt. uniusq. successor.

S: mater. successio: neg. forma:

neg. pō aliq. mater: sed pō mater:

neg. aliq. forma:

ex. gr: schismat. patriarch. Antioch. u. bonstauding.

Demonst. igit. este, etia 1° m^o Eccl. K.
esse esse apost: nā de priority nulla
ē controvers.

1) X^g instituit minist. apud illud,
voluit perpet. esse:

Matth. XXVIII. 20.

Ergo ego vobiscum sum omnibus diebus usque
ad consummationem saeculi.

atque nō foret minist. perpet. si
Eccl. minis. nō essent apud success.

2) X^g instituit: Eccl. ita ut esset una.
princip. eade instit. in aliq. sociē:

ē auctorit. debet ergo semp.

Eccl. esse una auctori. nam minist.

Nō esse vero unū, si aliq. interf.

his pastor, nō interrupt.

...: auctori: a X^o instit:

remande eade auctori. Eccl. nō emph.

net una reg/ ead. quā X^g instit.

U^o ministri a se nasci possunt
verū deb. derivari per traducē
versionis ab Apis

4) In materia: success:
necessa: ut, uero etiam form. effui:
(X. n. 2)

si in Erel. una ē e eade auctori
eman. oportet eos, qui succed:
conferre auctoritate sua ab iis u. ab eo
qui ea actu tenent u. tenet derivat.
et Apud eāq. commun. pō
Nimis. ut quis in Erel. auctor. habea:
missio requir: , mittere uero nō pō
nō qui actu ē auctor. etiam tenet
eāq. commun. pō.

Rom. X. 15: Quomodo uero praedrabunt,
nisi mittentur

Tit. I. 5. Huius rei gratia
reliqui te Breta ut eu, quae sunt
congreges et constituas per civitates
presbyteros, uirtutē ē eāq. posui tibi

Act. XII. Apud in Erel. e. e. e.
n. 22. In materia: success:
similes uero pō. e. e. e. e. e.
e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e.
e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e. e.

4) Necessitatē apōst. successōis Majoris
uero saepe lingua reuera habet.
uero doctri:

~~sec. ult. sec. III. 3.~~

Testull. de prescript. 32:

celum in hac materia autem
in re etati apostolica, ut
ideo videantur ab Apis tradita,
quia sub Apis fuerunt; possumus
dicere: Edant ergo origines huius
magis, evolvant ordine Episcoporum
in per successiones ab initio deri-
vante, ut possint ille Episcopus aliqui
ex Apis in apost. viris, qui
pame in Apis personarum,
habuerit inchoare et continuare.

Catalogus successione servabat. diligenter.
singul:
aut. Eccl.

u. ad. hanc III. 3. Habemus
in re et eos qui ab Apis
instituti sunt Episcopi et successores
eorum usque ad nos, qui nihil tale
obtinuerunt.

Optat. II. 2

ad successio. rom. provocat, inq
Episcopos singillatim usque ad nunc tempus
revertit.

Successio vero quae PP. praedixit.
in tota materia erat, nem. etiam form.

÷ Cypr. ep. 76. Ecce una est quae una
est in te esse est foris non potest. Si enim apud
Novatianum est, apud Cornelium non fuit. Si vero
apud Cornelium fuit, qui Fabia: Episcopo legitima
ordinatione successit, Novatianus in Eccl. non
est: nec Episcopus computari potest, qui euang. est quod
tr. dictum est. utempta nemini succedens
a se ipso ortus est. Habere namque aut tenere
Eccl. nullo in potest, qui ordinatus in Eccl.

uo . . .

Th. XX (Hurd. 39^a)

Quatuor nota unitatis sanctitatis
catholicitatis, apostolicitatis ^{et} sufficiunt
ut agnoscaturs vera Xi Eccl. ē
inveniantur in sola Eccl. Rom.
Proinde sola Eccl. Rom. ē vera Xi
Eccl.

Nota i. ē. q. cū sit cognit. ~~ad~~ certā
 partē natid. subj.

nota u. intellig.

u. sensib. rer. indol. subj.

Quando subj. ~~visib.~~ ^{visib.} ē debet etiā nota
~~visib.~~ ^{visib.} esse. i. q. locū hab. in Eccl.
 qu. ē subj. manifestand. u. cognoscend.
 pr. notas

Cū nota semper inhæreat subj.
 manifestando (aliud enī signū ē, alia
 nota) debet nota esse subj. aliqua
 proprietas.

Propriu = q. subj. essential. u.
 necessariū cōpetit.

Quodsi nota deb. in certis. manifesta.
 oibz vera Eccl. eiqz quedā verena:
 proprietas. esse, nequeant ~~ex~~ arbitrii.
 eiqz exogitari n. fingi, sed iuxta

norma object. eaq^q ^{inmutab.} stat. sunt statuendae

Haec uero norma hauries. ē a. ex ratione
a. ex revelatione.

Neg. dub. ē quis ratio ^{possit} rati. ex parte ^{relig.}
determina: quales notas habere societ. Debeat
divinitus instituta.

Imo. Debet ratio huiusmodi notas determina:
ut ii qui ^{nonnulli} ~~certi~~ Er. sunt. congrui, possint
ante fidē rec. t. uera in i. Er.

At quoniam revelatio quoq. exhib. ueras
charact. Er. et Xv instituta. Debeat
etiam ex orig. peti.

Requirunt. ante 2 not. sunt quas probat.
proponit: uera doctr. ē legitim.
sacram. administrat.

Ne uerit. doctr. ^{revelat.} (no pr se cognosc.):
sed per magist. doctor, ita ut Er.
quia Debeat uerita: revelat. doctr.
paria:

Quod de reeram. ualeat quoz administ. r.
nō habet. nisi in Er. habente uera
doctr.

Praeter. enunciat. ē ē uer. doctr. ē

id. sacram. usq. esse res pr se imo-
date inuisib. quae pr aliud manifestant
sunt, ^{igit. nota} ~~non sunt~~ sed id q. pr notas fit
notu.

II. Demonstr. nulla secta a rom. commu.
anulsa habet: u. una ex IV notis predict.
Encler. vero rom. omnes IV sibi merito vindica:

quoniam si quæ: p^o et alia aliq. ex illis
possit vere compet. vult. Nam
non sit vera fact:

2° cu quæda u. oēs istæ notæ possunt
apparent. eisdem competere -

Ad 1^{am}: negat.

Uere enī compet. p^o vera proprie: hæc
ante ea ē quæ constat oibg suis elem.
specif. quor si unū deē, nō amplig
alē vera, sed appar: proprie. Itā
vera proprie: a deo determin: ē
ut ea q^u: sanctitate. sit cōjunct: a vera
fide ē scilicet erga superior. subiectū:
eximia virtut. inlt: e domi extraord.
Itā h. sensu nō p^o nisi vere fact:
vere compet. proprie.

ad 2^{am}. negat: si de vrbg agitur
proprie: affirm: si de una v. dualg
neq. inde veris sed apparentibg.

^{catholici:}
Itā neq. apparen. p^o alteri vobis
catholici: inesse, ita ut emphior sit
vera fact: neq. sanctitate. completa, cu
nefas sit putare deū mīre: u. domi
extraord. testari: u. falsa doctrin: u. peruersā doctrinā dīposuit.

1° tan. ii aliquo coet. qui nō sit vera
coet. = esse aliqua apper. unit: aliq.
mater: et alijs de cetero, aliq. appa:
unit. cult: maxime natural.

Tan. ne lres sunt coetq qui hnt in quant.
uenerunt: Rom. Grce: ē protest.

1) oēs deunt uolte protest. coetui.

Dee em unitas ^{fu} (fidei fu regim. in
plures eademq. dñer: sint apud eos
fidei profess. - plurime recte, quae
nulla uel materia, uinculo inuice coti-
nent.

Dee quoq. coet: in nullo ibi fiant
uincul. unita a par: charism. nullo
sit pper. cultu: Sunt quide
recte, quod. unita. unit. quae et
ut pper. in nullo. caikel.

Dee catholi: qui singu. sectae
nullo mutuo: continet: uinculo: sint
intercept. finibz alijs: promissio.

Quae uero protest. recte uinculo uo
sup. : 16,000,000, in orient: s. qvcl:

unit: 16,000,000, rom. uen. unit:

contin. 129,000,000 hom. Qui uinculo

hincq. induit protestu: etia uen

catholici: charact. dege, foemdit. praedictis.

Dee parit. apote: in sing. scilicet. u.
a simpli. prestat. inepo: u. ab hoibz
laicis: e laice rogant. potest. Unde
"p. ca. q. 19 insti: unita: hab:
u. e auctor: epli p. red.

2) Qu. p. unita: i. int. sancti:
e cathol: nulla eget demonstr.
sed alie q. 19 duc. aut. in demet,
u. peniti. res p. recte.

a) Eccl: russ: eoz. unum: princip.
ub. fine r. xlii, auct. N. de Russo
patriar: se subdux. ab auctor. Patriar.
Constant: sine facto, paulo p. Petro
q. qui dicit: auctorit: patriarch. ca-
strata, detuli: impo: potest: Syon
i. ipse auctorator esset caput e
reses. Dee igit. in Eccl. russ:
princip. unita: q. u. laice potes:
sed auctor. eplis esse deb:

Preb: h. p. insti: argum:
u. ante separat. aut a sede Constant.
Eccl. russ: fineba: princip. i. i. i.
u. u. fineb:

i. u. fineba: in tempo: neg. h. d.
p. i. i. u. u. tunc erat Eccl. X.
i. si tunc u. erat neg. h. d. e, i. i.
u. potes: a. r. i. i. i. i. i.

Si vero fneba: punita: punita: ep̄g unite.
 erat auctor. patriar. Constan. cui suberat;
 in igitur hōdē nō subit angl. caret
 unita: punita:

a. 1054)
 b1. bīle: Grce: quā Gr. Michae:
 (Cervularia) repara: re a rommu. rom.
 in subdita erat Ep̄o Rom. eūq̄ reves.
 ut caput int̄ suprem. e punita unite.
 Cuj rei unū domum. profer: pulcherr:
 (Squod. ocean: VIII q. a. 869 celebr.
 ē Constan. ad tollendū schisma Thobianū
 exhibend. legitim. patriar. Ignat.
 PP. graci subnūp: "libello satisfactorio"
 proposit. a Pp. Hadriano II qui inter
 alia haec hab:

Prima relq̄ ē veritas fidei regula
 custodie. Deinde a constitutis Dei ē talis
 nullatenus deviare. Unū quippe horū ad
 fidē pertinet, alterū ad op̄a bonū; nūc
 est scripta ē: nūc fide impossibile
 ē placere Deo, nūc mōq̄ legitur: fides
 nūc op̄ibz mortua ē. Et quia nō pō
 I. N. I. Chr. praetermitti sententiā dicentis:
 in es Petrog c̄ super hanc petra aedificabo
 Eccl. meā: haec quae dicta sunt rez
 probantur effectibz, quia in Sede Ap̄ost.
 imaculate ē semper reservata religio

ē s. celebrata doctrina. Ab hujus ergo
fide ē doctrina separari minime cupientes,
operamq. ut in una coniunctione, qua
Sed. Apost. praedicit, esse mereamur, in
qua ē integra ē vera Haec religionis
soliditas. Et patet ē praecipue s. o. r.
Sed. Apost. praesentat regg. in oib. 3)
v. h. b. t. a, anathematizantq. oēs hereses...
quoniam sunt praedixim. regg. in oib.
apost. Sed ē obervantes egi oia v.
v. h. b. t. a speramq. ut in una coniunctione,
qua Sed. Apost. praedicit esse mereamur
in qua ē integra ē vera Haec reli-
gionis soliditas.

Haec professio fidei solemus. l. e. t. e.
ē in Actione I egi de VII consil:
interrogantib. vero in eade sessione
legatis Rom. Pontif. "Paret oib.
nobis libellq. iste" tota Synodus
exclamavit "iuste ē convenientes
lectq. nobis libellq. expositq. ē a
S. Romano Eccl. ē propterea
oib. placet."

Actione vero II oēs subscripserunt.

"Detulimq. (declarent legati) libellū
a S. Rom. Eccl. a S. mō Tp. Adriano,
mandato ab eo accipientes exigere
a nobis fieri ipsū libellū ē nū nos recipere; -

÷ multū ergo facere q. iūm ē
a S. mō Tp. Adriano? Epō dixerunt
volumq. ē placet nobis ē subscribimq."

Th. I (Hurt. 42^a)

13. Petro Ap. promissus fuit jurisdictionis primatus in univers. Eccl.

1. In his illa inven. ap. Matthei XVII. (15-19) 15: Dicit illis I: vos autem quæ me esse dicitis
16. Respondens Simon Petrus, dicit: Tu es Christus filius Dei vivi. 17. Respondens autem I. dicit
18. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
19. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
20. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
21. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
22. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
23. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
24. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
25. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
26. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
27. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
28. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
29. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
30. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
31. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
32. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
33. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
34. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
35. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
36. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
37. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
38. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
39. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
40. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
41. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
42. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
43. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
44. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
45. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
46. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
47. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
48. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
49. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
50. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
51. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
52. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
53. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
54. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
55. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
56. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
57. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
58. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
59. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
60. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
61. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
62. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
63. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
64. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
65. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
66. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
67. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
68. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
69. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
70. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
71. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
72. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
73. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
74. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
75. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
76. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
77. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
78. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
79. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
80. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
81. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
82. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
83. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
84. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
85. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
86. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
87. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
88. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
89. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
90. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
91. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
92. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
93. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
94. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
95. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
96. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
97. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
98. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
99. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non
100. Tu es Petrus, quia caro et sanguis non

ut uana e, sed efficax
cf. Gen. XVII. 5
app. habens Abraham, quia patre multar
gentium constituitur

Simō id debet esse, q. metaph.

nom. nome Petr.

1. super hanc petram ædificabo Eccl. meam
in sub. ad q. vox petra refertur

immediatū ē itē q. uocabulo Petrus designat.

ita ut Petrus ē Petra pro ead. perso.

supponunt. Sane Xp. d. locutus ē aramais:

et quia lingua ܐܪܡܝܐ ē Petrus ē Petra

et q. Græcorum uero interp. apost.

forma mascul. πέτρος indicat: re

quæ illi debet metaph. design: per fem.

πῆδ, et ead. form. πῆδ: quare idē signif.

ut ut iterum loco posuit πέτρα, ut

significaret nomē πέτρος mysterium unitatis:

ut et πέτρος reuerentia sit πέτρα

ad id ante designari posuit
ἐν τῷ αὐτῷ τῇ πέτρᾳ οὐκ ὁδοῦ ἡμῶν πρὸς
τὴν Εὐαγγελισίαν

H. unanimiter trad. omnes in PP. Ante
omnes qui enarrant has Xi verba
reg. vocat Petrum Eccl. fundam. et
petram solidissimam super qua Xg fun-
davit Eccl.

H. pat. quoque ex versio. syriacae
dicitur. quod una voce redditur. et dicitur
ὅτι πέτρα

Ad sensum verborum X. emendat. ē.
Eccl. sub imag. edif. exhibet Petrum
vero dicit. petram super qua Eccl. edi-
fuit. ita ut petra sit fundam. q.
instent. edific.

Petrus igitur se hab. ad Eccl.: quendam
fundam. ad edific. Quia aut. Eccl.
societ. sit, fundam. aut. pars max.
necess: edific: ipsi tribu: stabiliti:
reg. Petrum esse part. max. neces. societ.
reg: et Xg edific institui: part. ec-
clesiae totae societ. ē firmit. ē stabil.
tribuit.

Atqui q. max. ē neces. in societ.
ē auctor. et q. pend. ē regit. univers.
societ. Hic ergo pers. q. i. Ioh. enet

in Exh. q. fundem. in adf. oport. potiri
numc in Exh. autor.

120 Rom. Pont. 1.

3) Et tibi dabo claves regni coeloz

Quaest. 2 ex. a) de potest. quae signif.

h. i. verbi

b) de subji. cui potest. trad. e

a) Quid sit regnū coeloz?

= regnū D.

Matth. IX. 13. Poenitentia agite, appropinquavit enī regnū coeloz

Mar. I. 15. Quoniam impletum ē tempus, ē appropinquavit regnū Dei: poenitentini
ē credite Evangelio.
Mar. I. 14. ^{praedicans} evang. regni D.

Matth. IX. 23. ^{praedicans} evang. regni. IX. 35. ^{praedicans} evang. regni

aut. regnū spiritalis: supemat

ē Exh. Xi

ita ut verb. ista signific: Exh.

a) No in temis institu.

a) Claves domus traditae alini sunt

significans ē potestas. in domū ipsi collatae

Matth. XXII. 22. Et dabo clauē David

super humerū ejus, et aperiet ē nō

et qui claudat ē claudet ē nō

et qui aperiet

Apoc. I. 18. Ego sū promq ē
nouissimq ... habeo claves mortis

et in ...

ē metaph: apud omēs fere nationes.

unitate. - claves uero, signa potestatis.

ex humero suspendebentur

Callim. de Cer. κατωμαδιαν δ' ἔχ' 5

κατωμα (hymn. in Cer. 44.)

olim Turcar imper. respondit
legatis Ferdinandi II: Claves Hunga-
rie suspende ex humero meo

Ergo X. promittens se Petr. datur.

clau. regni, et potest. ei aliq.

n. promittit. quod. promittit.

Quo ante obijt: obnoxia clauibz
ut Earl. uniuers., haec eni ē regni.

Hi, institui: Petro univ.
Earl.

Ex re quid. uera claud. ē apert.

ē fauit. habent. clau. ita ut

potest. Petri in Earl. sit suprem.

independ. prout ab oibz qui in Earl.

sunt. Potest. eni habent. clau.

quod talis sit ut possit apert. ē

claud; ut eo apertien. nemo possit

claud. eo claud. nemo apert. nec

ec ē potest. a quo pend. et qui

volunt n. dom. ingre. n. relinque.

Traditio ergo clauis regni = collatio

potestatis in regna quae in pte esse nisi

potest. regia, potest. suprem. iurisdict.

≡ Anecd. porro: clau. confert a Xo

qui ē anteq. ē pnt. Earl. tradens ergo

clau. uniuers. B. Petr. et quae ipse hab.
potestas. in uniuers. Earl.

Potest. ergo Petr. in Earl. ē potest.

Hi in h. dicunt. q. Xg ē o' s' uo

clau. ex re hab. Petr. uero eas anteq.

a Xo ē quia omēs ē oia in Earl. subji-

unt. clauibz Hi ergo oia ē oēs deb.

quod subji. clauibz Petri

Est ergo B. Petr. radi: potest: ligare.
soluer. in pote. ^{exten. g.} potest: ita ut possit
leg. ferre, iudicia: poena: intelligi.
dispensa: a legib: ē condona. poenas
pote amplius: potest. ē uere regia
pote: quae Petr. conuen: utpot: qui rit
pote: legi:

Et uero nullo alia potest. nisi regie
signant uerb. regere & solue:

1) ex usu profa: Didor. Linc. (I. 27)
refert municip: tumuli Linc: Ego in
Linc, regina huius regionis a Mercurio
emissa. ἡ δὲ πόλις ἔην ὑβίω, οὐδὲν
ἐλάττω ἄλλῃ, ἡ δὲ πόλις ἐγὼ ὑβίω
uero pō soluer. quib: uerb: capnomi:
ratio, ut rit regia. Signif. ergo uerbis
ihs potest. regia.

2) Joseph. Antiq. qui uixit tempor.
maxime ad magnos: Antioch: ad et.:
Hi: De Bello Iudai. I. 5:

Alexandra se in potestatis uicib:
adtingunt Phandrii. Illi autē in feminā
uicib: consuetudinē paulatim se insinuantes
ἡ δὲ καὶ διοικῆσαι τῶν ὅλων ἐνέοντο,
διοικεῖν τε καὶ καθάψιν, οὐδὲ ἐβέβαιον,
ἀλλὰ τε καὶ εἶναι: ^{ἡ δὲ} ἡ δὲ res uas
gubernant, ita ut quousq: pro uoluntate

in exitum petant ab eoq. renocent, solvant
ligentq. - Itaq. iuxta Josephi $\lambda\upsilon\sigma\iota\nu\ \kappa\alpha\iota$
 $\delta\epsilon\upsilon\tau\ \epsilon\omicron\upsilon\zeta$ qui in consort. veniunt regia
potestas: quq. negotia regni administrat.

3) Popavani. $\epsilon\tau$ alia locutio apertae. e
clauden. quae plane idē dicit

Isai. XXII. 20 seq. Vocabo nomen
n. $\delta\lambda\epsilon\iota\upsilon$ filium Helia. n. e potestate
tua (i.e. Tobiae, templi prepositi) dabo
e. ϵ rit quasi pater habitantibz Ierusalem
domui Iuda. E dabo clauē dng
David super humerū ejq. : ϵ aperiet
nō erit qui claudat ϵ claudet ϵ
nō erit qui aperiat

ubi eandem ē. $\kappa\alpha\iota$: dare clauē dng
David sup. humerū $\delta\lambda\epsilon\iota\upsilon$ esse
ei conferre potest. regia

Apocal. III. 7 : Hec dicit Sanctus
Hecq. qui habet clauē David, qui
aperit ϵ nemo claudit; claudit ϵ
nemo aperit = quibz uerbi signif.
potestas suprem. quā habet Xq in
regno David.

Idē uerbu. copulatio. appar. locut.
identit. one, nā eadē ē imaq. : clauē
quibz in rōjūg. : -

4) Interpret: maior re cast. one dicta.
pōit Ppēm quātiēq. proba: uol.
supre: in Eccl. auctori: collat. fuit
Rom. Pontif. ad h. testim. promota:

Maximū sūb. de Tyrcho, Epō Constantini.
heresi: accusato: festinet p̄ce oibz
Sed Rom. satisfacere. Nam eū satis-
facta, cōmuniter abq. oēs p̄m huius
ē orthodoxam p̄cederabunt, q. Ap̄st.
ed. ab ipso incarnato Dei Verbo, sed
ē oibz S. Synodis sēc. sac. canones
universarū quae in toto terrarū orbe
unt, ecclēsiarū in oibz ē p̄ oīa
percepit ē habet imperiū auctoritate
potestate ligandi atq. soluendi (cp̄it. ad Petr.)

Quen p̄o, quom. coherere: dūa promissū:

An edificat: ene Eccl. supra fūm
erg. s. t. oīe clau. regni eccl.

Resp: amb: promissio: artificij: coherere:
nā ē eadē ē perso: loq. ē ead: ad
quā fit sermo ē dē obij: in q. potēstā.
confer: q. tu uoca: exiles. tu regn.

coeloz. Differ: tamē ambae p̄st: sermo:

propt. diuers. imag: in prior. eū parte

Eccl: exhib: ut edifi: Petr. ut fundam

Xq ut architec: in altera: eccl:

ut regn. coeloz, Petr. ut p̄ncip: Xq ut rex sup̄reū. qui p̄ncip: confert. ÷

÷ ÷ Ergo semp. dē serm. factq
eūde ab eodē de eadē re, sub diuers.
tam. imagi. ita ut in altera parte
ampliū explicen: iura ē functio. illiq
qui petra sū: ē uisib: rā priori p̄st.

Obiectio es:

1) Petrus: inter presentes. Xp̄ no dedisse Petr. pr̄mat. sed promississe se adfrat. esse hrl. ma super eā quia primus om̄ predicatorum erat euang. e iudais e gentibz.

ergo: p. Petr. prius om̄ predicator: ē
Iude: ē gent. fuit caenit. auctorit. que
habeb: a Xp̄ Dño, no vero ratio posse
p̄stitit om̄ petra dīcere: Xp̄ est denique:
aliquid stabi. ē persene: ubi ot. fundam:
predicat. vero erat actq. transio:

2) Protest: nalla esse qui gesserat n. gerat
pr̄mat. in univers. hrl. ergo neg. Petr.
hry pr̄b: proponen: ad.

a) 1 Cor. III, 11:

Fundam: cui aliud nemo p̄o ponere
pr̄ter id q. posita ē q. ē Xp̄ I.

b) Ephes. II. 20. Superedificati super
fundam. Ap̄oz ē Prophetas, ipso
sumo angulari lapide Xp̄ I.

c) ad h duo q. non explerent testat. constr.
ergo: Fundam. pr̄ter: no exclud. secundar.

sunt ex eo q. Xp̄ est lux, no ergo

no esse
etia (luc no mundi) Vos estis lux
mundi q. lux in tenebris lucet)

c) Apoc. XXI. 14. Emura civitatis habens
fundamenta chodit ē in ignis habet no
unda habet Ap̄oz Agri.

Xq ē tempore prima petra, fundam: mō:
utq: . . . ex se sit e virtutibus, sedq:
aut. perhominatio. . . per communicatō.

Adhuc Resp: Petrus Ar: dicit. Xq
in fundam. quatenus docet. de epō dicitur.
ē p̄mop: Xq:uē instituit. Porro aliud ē
in fundam. voluit: aliud dicitur fund.
scilicet ad:

Resp: ad b) Ut ex precedentibz in cor
exp. patet Xq dicit. lapis unq angularis
ōtros ἀνεργωρεῖσθαι αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ
utpote ille qui utroq: p̄p. ē. Indē: ē
quibz. nōi copulans in unā adunā: cōdfratibz.)
docet: (ū ego imago lapidis angularis
ca. nō. Xq: p̄mop: dicit. ne se veniente
ex cōstit. . . ex cōstit. hunc: prophet:
one. . . hō: ut. . . qui nō. . . in offi:
cōstit. nō:

hō p̄mop: nō verb. sed: in cōstit.
et verb. . . th. . . magis. dicit: dicit. nōt
dicit. verb.: nō. Matth. Petr. dicit:
petra = fundam. ep. Petrus dicit. fundam.
ep. . . phet. Fundam. nōt. dicit
= . . . ab iis p̄ctis, nōt. dicitur
quē = fundam. instituit:

scilicet. etiā reali: nō ep. Matth. verb.
Xq ad unū Petr. dicit. nō: ep. Tā. . . cōm. ē. de dōg Apō.

^{apost. Paul.}
 Præter. ~~difficilis~~: ^{difficilis} ~~videtur~~. ^{apost. Paul.} ~~apost. Paul.
 fundam. a p^{ro}p^hetis, q^{ui} ~~testis~~. ^{non numer. 100}
 ergo etiã q^{ui} ~~apost.~~ ^{apost. Paul.} ~~apost. Paul.~~ ^{apost. Paul.}
 Ap^{osto}l^{us}. Tunc q^{ui} Paul. de Ap^{osto}l^{is} assentit,
 it^{er} etiã ^{Proph.} ~~tribus~~ ^{et}~~

Si si plur: dicta: fundam. nō reg. ut
 sit eodē m^o. Prophet. enī sunt fundam.

ratiō: doctrī: Ap^{osto}l^{us} nō nō solū ratiō.

doctrī: nō etiã potest:

Vers. Pau: nō aduersari: verb. Matth.

et p^{ro} Ap^{osto}l^{is} generi: ratiō quæ fundam.

copecte: specif. nō eāq^{ue} principi: Pet^{rus}

q^{ui} si quīq^{ue} dhī: Proph. dhī fundam.

propt. doctrī: ergo potest: doctrī: quōq^{ue} h.

remu dhī fundam. a p^{ro}p^hetis: reg.

aliud esse fundam: q^{ui} solū mediat.

aliud q^{ui} num in aliis numera: Uidel:

unq^{ue} dhī fundam. toti corret. debet

uideri supre: in ea autor: sup pass

ait (ut agat. de corret. relig.) etiã

potest. docend:, si nō plures connumeri:

inter q^{ui} fundam: nihil imped. quia res.

aliqui particula ratio. sint in corret.

pro ap^{osto}l^{is} stabil. ē unita, nō nō singli.

et a p^{ro}p^hetis.

Si unq^{ue} Proph. ē one fundam.

nisi quatenus eam praedat. sit aliq. ratio
unitat. fidei, Ap^l vero, quatenus: ē dicitur:
ē euntori: sunt primum. stabili: sed
inter Ap^los eminet Petr. uel Paul.
dicit q. fidel. sint ex aequo sup. oēs
Ap^los aedificare: debet ergo ^{pro} dicens. indet.
sub: q. fundam. dicit: aliter Petr.
in cuius: fundam. aliter ^{sup.} aliter
ap^l.

c) quae oīa etiā ualeant ad inexpl.
Apoc. XXI. 14.

2) diffinit. orit. ex tradit. 11? qui alii
aliter loc. Matthei. interpretantur:

P^los. eor. interpretati ad quatuor rursus:

a) pelva ē uice relig. ita

Termin. de praeim. 22

119. in Matthei. XVII

119. de unit. sacrl.

119. in Matthei. XVII.

119. in Isai. II

119. in term. 48.

119. in Matthei. XVI.

119. in 57 ad Roma;

119. in psal. 30.

119. in Retract. I. 21.

et plures alii

119. ad Democ.

Th. I (req.)

175- *Hom. Lomb. 7.*

b) petra sunt oēs Apł super quos
cedfra: ē ierl:

Aug. in Matth. xvi.

Hyper. quid. 27.

De lapidib.

Thém. contr. Lom. i.

Aug. in ps. 86.

Theodoret. in ps. 86

et plures

c) petra ē pñles qua confessq ē
Petrq. ita

Stilar. de Trin. vi.

eq. hyss. de adventu Dñi

Ambrs. in Luc. vi, 9

in o. in Matth. hom. 55 et 83

Aug. in iuan. vii.

i. q. plurim. usq.

ad S. Thom.

d) petra ē Xq

Thém. in Matth. c. 7.

Aug. Sermon. l. 21.

Thém.

Beda

Osabau:

Ruzelm.

Petrq Lomb.

Joan. Sansb.

Junior. iii

R. Thom. in 1 ad Cor. xi 3.

unde concludunt adversa: vulgat. Matth.
interpret: nō esse verba licetq; nūc
n. altera ^qd. explanat. amplecti:

Ita de 2^a interpre^t. dicitur ē q. prout
script. eccles. eā proponit: idēq; cōtra
prīmā sapiē adhib: unde nō litteraliter
sed per accommodationē: dicunt. oēs Apōs
in petra.

Ita Orig: ^qd. Hier: c. prīmā
prob: ē altera adhib: quia tamē nūc
omittunt.

Orig: Si illud idē dicant q. dicit
Petrus ... fortasse fingit ē ipse q. fuit
... etc.

Idē: sensus ē: sicut Petrus propter
fidē dictus fuit beatus ē firmus ac stabilis
effectus ē, ita quicunq; eandē fidē
confiteatur, ē ipse dictus beatus, stabili
visq; erit contra impellē inferni
lapidē: ad Eccl. cōf. spectans.

Idē: nota B. Petri. ad oēs
apōs. nō oēs perfectos h. sensu
... etc.

Cypri: immo: ad haec verba ut
demonstret quā tempore successores
Petr. praestant. esse obedientia

Thronus: uno expresse probat. Petr. affirm:
 „S^c Joann. uirgo nō fuit, ino ceteris Ap^lis
 „1^a exaltat⁹ : At dicit super P^lū fun-
 „data dicit: licet id ip^lū in aliis locis
 „non sit Ap^los fiat ē cunctis clau^l,
 „regni coeloz auzpiciant ē ex quo
 „super eos Eccl^l fortitudo videtur:
 „tamē propterea inter duoden^l un^l
 „elegit⁹, ut capite cōstituto schimati
 „tollatur occasio.”

„m^o alii quo: 1° explet: qui hanc
 „int^ler^lat: regit.”

„E^l autē nō licet: rei p^o accomoda:

„2° trib^l alii responsio: affirm.

„1° „2° „3° „4° „5° „6° „7° „8° „9° „10° „11° „12° „13° „14° „15° „16° „17° „18° „19° „20° „21° „22° „23° „24° „25° „26° „27° „28° „29° „30° „31° „32° „33° „34° „35° „36° „37° „38° „39° „40° „41° „42° „43° „44° „45° „46° „47° „48° „49° „50° „51° „52° „53° „54° „55° „56° „57° „58° „59° „60° „61° „62° „63° „64° „65° „66° „67° „68° „69° „70° „71° „72° „73° „74° „75° „76° „77° „78° „79° „80° „81° „82° „83° „84° „85° „86° „87° „88° „89° „90° „91° „92° „93° „94° „95° „96° „97° „98° „99° „100° „101° „102° „103° „104° „105° „106° „107° „108° „109° „110° „111° „112° „113° „114° „115° „116° „117° „118° „119° „120° „121° „122° „123° „124° „125° „126° „127° „128° „129° „130° „131° „132° „133° „134° „135° „136° „137° „138° „139° „140° „141° „142° „143° „144° „145° „146° „147° „148° „149° „150° „151° „152° „153° „154° „155° „156° „157° „158° „159° „160° „161° „162° „163° „164° „165° „166° „167° „168° „169° „170° „171° „172° „173° „174° „175° „176° „177° „178° „179° „180° „181° „182° „183° „184° „185° „186° „187° „188° „189° „190° „191° „192° „193° „194° „195° „196° „197° „198° „199° „200° „201° „202° „203° „204° „205° „206° „207° „208° „209° „210° „211° „212° „213° „214° „215° „216° „217° „218° „219° „220° „221° „222° „223° „224° „225° „226° „227° „228° „229° „230° „231° „232° „233° „234° „235° „236° „237° „238° „239° „240° „241° „242° „243° „244° „245° „246° „247° „248° „249° „250° „251° „252° „253° „254° „255° „256° „257° „258° „259° „260° „261° „262° „263° „264° „265° „266° „267° „268° „269° „270° „271° „272° „273° „274° „275° „276° „277° „278° „279° „280° „281° „282° „283° „284° „285° „286° „287° „288° „289° „290° „291° „292° „293° „294° „295° „296° „297° „298° „299° „300° „301° „302° „303° „304° „305° „306° „307° „308° „309° „310° „311° „312° „313° „314° „315° „316° „317° „318° „319° „320° „321° „322° „323° „324° „325° „326° „327° „328° „329° „330° „331° „332° „333° „334° „335° „336° „337° „338° „339° „340° „341° „342° „343° „344° „345° „346° „347° „348° „349° „350° „351° „352° „353° „354° „355° „356° „357° „358° „359° „360° „361° „362° „363° „364° „365° „366° „367° „368° „369° „370° „371° „372° „373° „374° „375° „376° „377° „378° „379° „380° „381° „382° „383° „384° „385° „386° „387° „388° „389° „390° „391° „392° „393° „394° „395° „396° „397° „398° „399° „400° „401° „402° „403° „404° „405° „406° „407° „408° „409° „410° „411° „412° „413° „414° „415° „416° „417° „418° „419° „420° „421° „422° „423° „424° „425° „426° „427° „428° „429° „430° „431° „432° „433° „434° „435° „436° „437° „438° „439° „440° „441° „442° „443° „444° „445° „446° „447° „448° „449° „450° „451° „452° „453° „454° „455° „456° „457° „458° „459° „460° „461° „462° „463° „464° „465° „466° „467° „468° „469° „470° „471° „472° „473° „474° „475° „476° „477° „478° „479° „480° „481° „482° „483° „484° „485° „486° „487° „488° „489° „490° „491° „492° „493° „494° „495° „496° „497° „498° „499° „500° „501° „502° „503° „504° „505° „506° „507° „508° „509° „510° „511° „512° „513° „514° „515° „516° „517° „518° „519° „520° „521° „522° „523° „524° „525° „526° „527° „528° „529° „530° „531° „532° „533° „534° „535° „536° „537° „538° „539° „540° „541° „542° „543° „544° „545° „546° „547° „548° „549° „550° „551° „552° „553° „554° „555° „556° „557° „558° „559° „560° „561° „562° „563° „564° „565° „566° „567° „568° „569° „570° „571° „572° „573° „574° „575° „576° „577° „578° „579° „580° „581° „582° „583° „584° „585° „586° „587° „588° „589° „590° „591° „592° „593° „594° „595° „596° „597° „598° „599° „600° „601° „602° „603° „604° „605° „606° „607° „608° „609° „610° „611° „612° „613° „614° „615° „616° „617° „618° „619° „620° „621° „622° „623° „624° „625° „626° „627° „628° „629° „630° „631° „632° „633° „634° „635° „636° „637° „638° „639° „640° „641° „642° „643° „644° „645° „646° „647° „648° „649° „650° „651° „652° „653° „654° „655° „656° „657° „658° „659° „660° „661° „662° „663° „664° „665° „666° „667° „668° „669° „670° „671° „672° „673° „674° „675° „676° „677° „678° „679° „680° „681° „682° „683° „684° „685° „686° „687° „688° „689° „690° „691° „692° „693° „694° „695° „696° „697° „698° „699° „700° „701° „702° „703° „704° „705° „706° „707° „708° „709° „710° „711° „712° „713° „714° „715° „716° „717° „718° „719° „720° „721° „722° „723° „724° „725° „726° „727° „728° „729° „730° „731° „732° „733° „734° „735° „736° „737° „738° „739° „740° „741° „742° „743° „744° „745° „746° „747° „748° „749° „750° „751° „752° „753° „754° „755° „756° „757° „758° „759° „760° „761° „762° „763° „764° „765° „766° „767° „768° „769° „770° „771° „772° „773° „774° „775° „776° „777° „778° „779° „780° „781° „782° „783° „784° „785° „786° „787° „788° „789° „790° „791° „792° „793° „794° „795° „796° „797° „798° „799° „800° „801° „802° „803° „804° „805° „806° „807° „808° „809° „810° „811° „812° „813° „814° „815° „816° „817° „818° „819° „820° „821° „822° „823° „824° „825° „826° „827° „828° „829° „830° „831° „832° „833° „834° „835° „836° „837° „838° „839° „840° „841° „842° „843° „844° „845° „846° „847° „848° „849° „850° „851° „852° „853° „854° „855° „856° „857° „858° „859° „860° „861° „862° „863° „864° „865° „866° „867° „868° „869° „870° „871° „872° „873° „874° „875° „876° „877° „878° „879° „880° „881° „882° „883° „884° „885° „886° „887° „888° „889° „890° „891° „892° „893° „894° „895° „896° „897° „898° „899° „900° „901° „902° „903° „904° „905° „906° „907° „908° „909° „910° „911° „912° „913° „914° „915° „916° „917° „918° „919° „920° „921° „922° „923° „924° „925° „926° „927° „928° „929° „930° „931° „932° „933° „934° „935° „936° „937° „938° „939° „940° „941° „942° „943° „944° „945° „946° „947° „948° „949° „950° „951° „952° „953° „954° „955° „956° „957° „958° „959° „960° „961° „962° „963° „964° „965° „966° „967° „968° „969° „970° „971° „972° „973° „974° „975° „976° „977° „978° „979° „980° „981° „982° „983° „984° „985° „986° „987° „988° „989° „990° „991° „992° „993° „994° „995° „996° „997° „998° „999° „1000° „1001° „1002° „1003° „1004° „1005° „1006° „1007° „1008° „1009° „1010° „1011° „1012° „1013° „1014° „1015° „1016° „1017° „1018° „1019° „1020° „1021° „1022° „1023° „1024° „1025° „1026° „1027° „1028° „1029° „1030° „1031° „1032° „1033° „1034° „1035° „1036° „1037° „1038° „1039° „1040° „1041° „1042° „1043° „1044° „1045° „1046° „1047° „1048° „1049° „1050° „1051° „1052° „1053° „1054° „1055° „1056° „1057° „1058° „1059° „1060° „1061° „1062° „1063° „1064° „1065° „1066° „1067° „1068° „1069° „1070° „1071° „1072° „1073° „1074° „1075° „1076<

Causa adiung: de caus. effir. e form.

Causa efficiens: ē Xp qui Petro conf:
p. testā. nra ē nō a Leone M. induit.

...:

Quia ego nō inuolabitur petra, ego
lapis angularis, qui facio utraq
unū, ego fundam. praeter q. nemo
aliud ponere pō, tamen tu qu.

tra es, quia mea uirtute solidaris
ut quae mihi potestate sunt propria
sunt tibi meā participatione communia.

(Serm. 3 de assumptione. nra)

Fideli. Petrus neg. ene petra Eccl.
nisi qualem a Xp, qui prima ē ex
rege petra ē, talis cōstruenda.
Hinc in Petro dicitur petra nra.

intellig. quoy. Xp

Unde Aug: (in Ioan. tr. 124)

Eccl. fundata ē supra petra, unū

Petr. nomen accepit: nō enī a petr. derivatio ontolo:
petra a petr. a petra, sunt.

Xp. Hanc, sed Hanc a Xp uocatus derivat. gram.

Causa formalis ē ipsa auctor. personalis.

que sicut continet etiā potest. dicens
atq. ita continet, ut supreme potest.
regendi nequeat esse nisi in eo sub:
qui potestatur supreme dicens potestate

regni. Sed non regnum huius mundi; sed
 regnum veritatis. institutum: ad populum: edocendum.
 Ergo, non est potius potestas docendi
 quam regendi, quia veritas est doctor:
 ad eam debet esse norma legi et
 regendi.

Quae: causa formalis quae Petrum petra
 facit. constituitur ex primo ipsa fides
 Petri, prout haec est princip: firmitas.
 et unitas fidei in Eccl. s. est ipsa
 mensura. verum Petrus - neg. et conceptus
 Petrus Eccl. vocem pro fide Petri
 hoc non fide Petri nunquam coheret
 si non petra, si non Petrus est petra
 Eccl. pro fide. magis ob. est Christus, et
 pro fide in Christo, ergo Christus creditus
 est petra Eccl.

Itaque in verb. Christi 3^{ae} verit. a. in

- 1) Petrus est petra Eccl.
- 2) fides est petra Eccl.
- 3) Christus est petra Eccl.

... in personis est deb: councilia
 haec ita interpret: 1^a 2^a et 4^a
 in 3^a de qua agitur, non directe
 in petra: verum illud ad per eam.

4) Quarta Obi:

Intest. contend: ligare = prohibere
soluere = remittere

quendam Rabbini in salm. solvant e
ligant quanta drent aliq. esse licta.
Mitt. contigit a No facta ene Petr.
potest: docendi e. etc.: qui uol.
ut honestare, qui dicit in inhom.
jud. ut: longe dicit: et illi pare.
qui n. uendit: ut: dicit: e. tradit.

Ita dicit, itfoot, Schöffen, Weitein
quosdam ueni Ahrens, Meyer, Weissäcker
Jörn, Kiem etc.

No uer tam. protest. int. prob. interpre:
ut patet ^{in uerbo}
~~et~~ Herm. Bremer, Biblich-theologisches
Wörterbuch der Neutestamentlichen
Gräcität - Jotha 1883. 3. Aufl.

p. 521 sub voce Niv

Dupl: respons: 1^a ad hui:

et Admissa protest. interpret. conseq. facta
ne Petro potest: infallib. uenit e. recte docendi

In o extat in text. infallib. magis. q. protest. uolunt admitt.

2^a Inq. e. uerbo. Xi. nab. i. lo. uenit
in illa: Va. et dicit. dicit: e. Tosep. Flav.

e. tradit. q. d. uoluit, ne - in. habere

uenit amplius: neq. unq. N. a. in mente

uenit iuda mutila: interpre:

ו. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט.

Rabb: ג. ד. ה. ligare - ג. ד. ה. u. ג. ד. ה. ligat
ו. ז. ח. ט. soluere - ג. ד. ה. prohibere

Buxtorfii lex: chald. ac. vv.

Perpetuo uero pronocat. ad Talm. et ex
 no officio: tota in rem. exarctate posse
 inere in verb. ligam. et soluen. ^{tristissimi}
 et dd. quod auctori. affertur in Talm. ut
 aut nisi simplia dd. leges, und. eund:
 et in Talm. verba ligam. et soluen. propt.
 subij. ad q. referant. no posse nisi diminuta
 illa induere significat. declarau. quid
 tuit. ut quidue illius. Qsi de alio
 subij. ^{aut entis} ~~proest.~~ proest. de eo cui dat.
 sunt clau. regu. vel, nihil imped. qui
 amplior. inducat. significet. ut. sol
 dore. uen. etia. praei. et potest.
 leges per. et.

5) Qui. Obj. dunt prot. verb. praedi.
 ubi aliud signif. que illa ap. Jo. XX. 23.
quod remiseritis peccata remittantur
et quod retinueritis retenta sunt
 que. ad ues. ap. uisat. dicitur
 dicitur: ulla peccata. obtinui priuileg.
 { 1) deē. parallel. uerba:
 2) " " realis
 1) ap. Jo: verbo dñg. ad ues. exhibe:
 igit. potest. com. oib.
 ap. Matth. X9 uni loqui. ergo
 exhib. potest: quod uni soli. co. petet

b) dy: petesta: sunt ap: Tu: petata,
ap: Matth. vero quodamq.

h. vero ampliq: pat. quā illud

c) solue. & liga: possunt quicunq
ante auctori: deinde unde latiq: pate:
qui remitt. & retine:

h. eciam nō respond. testim: illi
quod Matth. contin. i. q. dicit. verb. Ioan.
ut ante. unde. idē continē.

6) Prot: appell: verba Matth. XVII. 18

Amē dico vobis, quicunq: alligā-
veritis super terrā, erunt ligati
ē in coelo & quodcumq: solueritis
super terrā, erunt soluti ē in coelo

original: B. Petr. nihil singul. promiss.

finire - verbaq: apud Matth. XVII. 18

ut est quid. esse ad Petr. sed quaten.

h. in represent. Aplos - ideoq: eade

claus. ut datur finis Petr.

Repro: Iam locos istos nō me iunct:
Nā Iam haec tria dicunt.

1) Tu es Petr. & sup. etc.

2) Tibi dabo claves regni etc.

3) Quodcumq: ligaver. etc.

igitur vero h. text. tentatō dicit.

Amē, dico vobis: quicunq: alligaveritis
etc.

Sic: dignit. funda: totiq. Eccl. ē mi
Petro colla:

Rom. Pont. 170. 11.

caus. regni vel. uni T. r. dat:

hæc duo nō sunt facta communē ceteris

ip̄s, unde pat. nō eandē dignit.

en. fr. atq. ceteror

Uinc. potest. ligam. ē soluen. facta

ei qui clau. hab. regni ē potest. prorsq

indep. d. a quocunq. membr. regni;

potest. aut. ligam. ē soluen. facta

is quibz clau. nō sunt dat. pend.

a. eo qui totū. clau. reg.

Sic aut. quis dicit: nūc ē pot. it.

ligam. ē. nūc. ē dari clau. ip̄s. respond.

ē duo contine: in con. pot. clauis:

uinc. potest. d. quocunq. ligam. ē soluen.

ē utro: indep. d. grad. potest:

Hæc aut. direct. signif. pr. tradit.

clauis: nō aut. signif. ex spla potest.

ligam. ē. nūc. dat:

Uinc. Ap̄s dat. sunt clau: quæ

data sunt eis potest. quocunq. ligam.

ē soluen. quoad ceteris fidel.

nō vero dat. sunt eis clau. quia nō

data ē eis hæc potest. suprema prorsq

ē indep. -

b) Animad. quorū Xū sec^o loco alloq.
oēs Apōs simul, priori solū Petr. Quare
potest. colla: Apōs ē potest. colla: tota
congr. Apōz eadē ē potest. colla. ingu.
et nō in veter. Apōs, neq. itē eadē ē
subdit. enet ē proprii.

Unde appe: potest. Petr. ē extensio: ē
int. nō: praeter: potest: Apōz ceter.
et extensio: qui. m. d. d. Apōz sunt
fide: except. Apōs
m. d. d. Petr. ē Apōs ē fide.

intensio: quia ea potest. ē maior
quā in v. d. d. int. in q. d. nemo
quidq. pot.

et itē constat ex interpret. '14.' quā
videt. supra

R. Bernard. de Consider. III. 8 ita alloq.

Ob. angel. d. m. Pet.

In primis quorū, tu es oī clauis
trinita, cui oīes crucifixe sunt. Int.
quā ē alii coeli pēnitores ē prop.
storer, sed tu tanto glorioz, quanto
ē differentig utriq. p. ceteris. ne
habeat testi. Habent illi sibi assignatos
q. ges, singuli singulos, tibi universi
crediti, uni unq. Nec m^o oīū sed ē
pastor tu unq. oī pastor

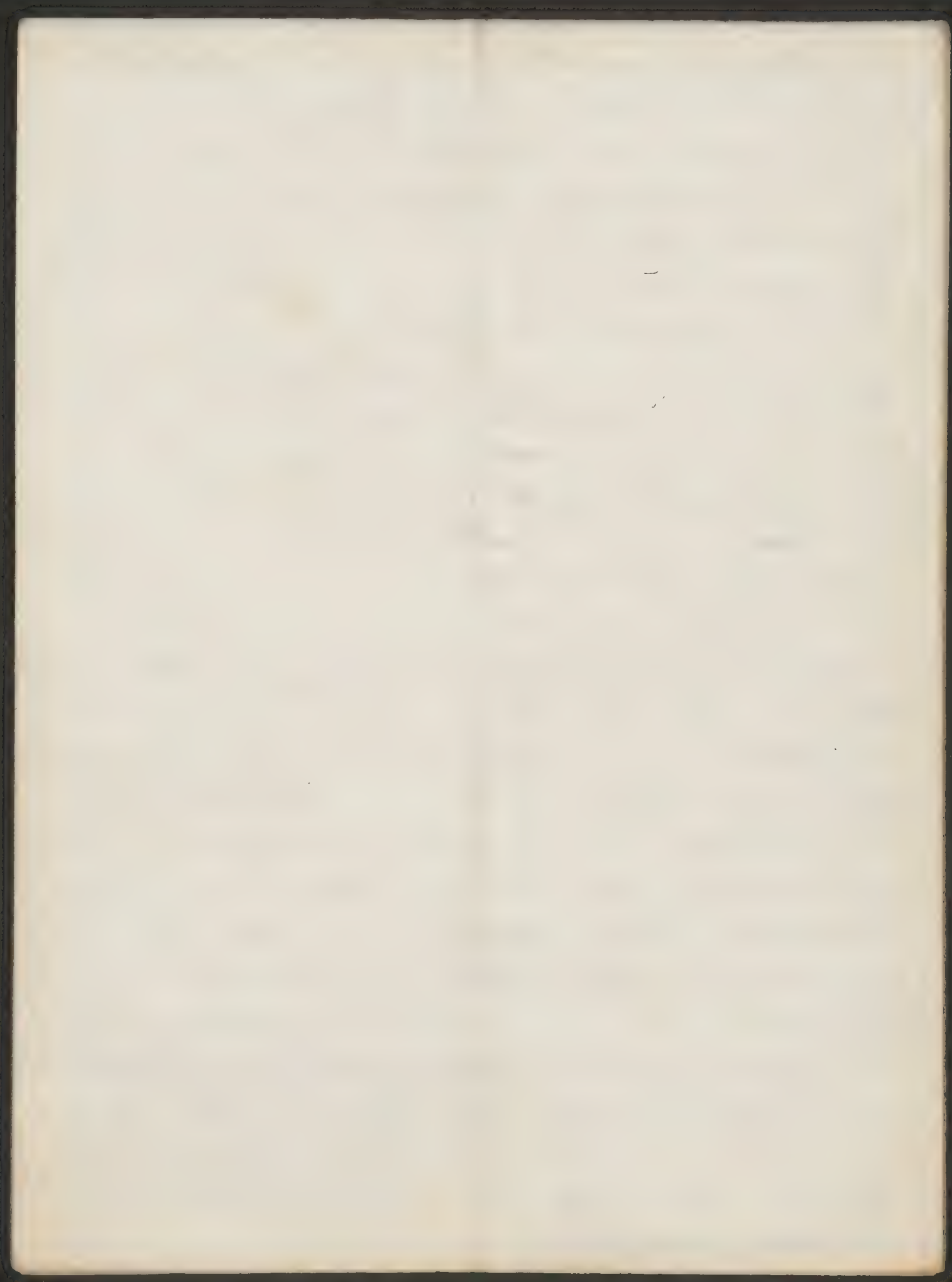
Tuū emblemā clauis semp̄ attrib. for
 iūe coeli p̄ritor. B. Petr. caput. appello:
 Tuū hō. quq. cantat Mater Ecles:
 B. pastor Petre, clemens corpe
 fores p̄sentia, imminuq. uincula
 iūis r. em, em̄ potestati tradita
 Apertis iūis coeli, apertu claudere.

Ca inter etā. nostra nō pugn. B. qui
 uirtu. haren. tu. hant. tu. Nouatū.
 dū : in Petr. clauis tradita: ene. totū Ecl.
 B. car. haretī: nega: habe: Ecl. potest.
 mitter. p̄re: quippe cū clau. data
 uirt. B. Petr. ueluti p̄nat. uirtu.
 B. ap̄m: uirt. habe: potest. ligau. ē
 remissio. (ap̄m. m̄. de tota remissio. u.
 nō. peccator) nō. dūne: data. p̄uile.
 B. ē. Ap̄m. in. uirt. iūis: neq. in
 m̄. m̄. de. f̄erisse.

Ca. m̄. dicit. Petr. accepisse clau:
 p̄sent: Ecl. intellig. ē. repr̄sen.
 p̄nat. quā. p̄p̄r. ē. illig. qui ē. caput
 iūis: uirt.

iūis: Mediate ē. dicit. B. Petr. p̄nat.
 ene. p̄nat. Quā. nō. ex. consen. subditōz
 sed. ex. iū. dū. ē. iū. m̄. n̄. sup̄
 Petr. ad. f̄r. Ecl. m̄. ip̄m. clauis
 suas. commisi: uirt. potest. ÷

+ Ergo ē. Ap̄m. sup̄. Petr. f̄rda: m̄.
 q̄q. potest. obnox: Quā. car.
 Ap̄m. p̄re. erant. Petros. ē. d̄gnitā: Ap̄.
 iūlatōz. ē. p̄ntōz, Petr. p̄ter. erant
 caput. eoz. tenebatq. p̄nat. p̄nat. d̄.
 iū. uirt. Ecl.

Primat. B. Petro promiss. apud Matth.

confirma: verbis Salvat. apud Luc.

XX. 31 e. mit. tradit. ap.

.... XXI. 15.

Rem. Pont. I^a

Luc. XX. 31. n. Sime, Sime, ecce satanas
expectat nos, ut cribraret sicut
triticeum. Ante rogamus pro te
ut no deficiat fides tua: et tu
aliquando conversus confirma fra-
tres tuos.

Verb. haec spect. ad solū Petr. q. eviden
ē ex contextu. Quod sing. verb haec
admonuer. sunt.

a) fides in N. T. recipit: no solū firmā
mentis adhesio. sed etiā ipsas venite.
revelat.

ē autē fid. Petr. ea pro eius indefectib.

19 orat, promitt. igit. infallib:

ita ut Petr: debeat fratre confirm. si fide
sua basis ē totiq. Xani corf.

ē plane idē ē atq. petra ap. Matth. hoc
tūto existit. dir. q. ap. Matth. allegor.

.... apud Luc. propr. loquit: ibi primat.

Petr: hic specia. primat. fide:

Demonstr. II Pars.

To. XXI. 15 seq.

Cū ergo prandissent etc.

Quia. Xp̄ Dñe uestri illis adimpletis.
ad q. promiss: ep̄ Matthe. c. po. sup.
nā p̄mitt. p̄iudicat. utuli: in uniuers.
Erat. -

Cōtra: int. oēs, esse agnos ē oues Xi
fide: qui in eū cred. ē ip̄s seq.

Itaq. epi: em Xp̄s se p̄scto. appell:

(To. X. 11) habereq. se oues suas et
uicini. aut. quod. carat int. agnos
ē oues, oues enī sunt matres agnos
unde patet ex inaequali. Xi ouile ostēde
ē nō solū fide: sed etiā fidel. pastor.
conuinc. ene Ba Petr. p̄scto.

P̄scto. uenit de cū dicit. qui hab. sup̄rem.

autem: ep̄. Nom: reges = מלכים

Hebr̄ - ep̄. Isai. c. 44, 28 Cyp̄s dicitur

מלך in p̄scto.

Radē appellat - design. David. Ezech. c. 37, 24.

Ip̄e Deq. - psal. XXII, 1 Dominus regit

me = hebr̄: מלך מלך.

Ita uerbi Xi ad unū spect: Petrus nā

ad eū solū se conuert: eū solū interrog.

reuerentiā a reliq. ap̄s Dñi interrog: amas me pl̄s his?

Toan. XXI. 15. Cū ergo prandissent, dicit Simon
Petrus I: Simō Toan. Diligis me pl̄s his? Di:
xit ei: Etia Dñe, tu nris quia amo te. Dicit ei:
Pace agnos meos.

16. Dicit ei iterū: Simō Toan. diligis me? Ait
illi: Etia Dñe, tu nris, quia amo te. Dicit ei:
Pace agnos meos.

17. Dicit ei tertio: Simō Toan. amas me? Con-
tristatq. ē Petrus, quia dicit ei tertio: Amas
me? ē dicit ei: Dñe, tu oīa nosti, tu nris
quia amo te. Dicit ei: Pace oues meas.

Hic ante Xi verb. B. Petr. collat. onc primat pmissi.
in uniu. Eccl. dubita. no pō na

al. f. p. uere v: potest. apost. simul

in aliis - v. Ioan. XX. 21. + hic uero

p. it. quodam amor. atq. special. ampt: 22. Hec eni dixisset, insufflauit, ē dixit eis:
accipite Sp. S.

6) ē uero pmissi. pmissi. quia uox quando eis, ē quor octinueritis, retenta sunt.

ad hoc refert: exprimit idē atq. rege:

in auctoritate. Tatet autē quant. pat:

obj: uerbi uideli: oēs oēs ē agni Xi

u. ueteri oēs fide. prae. Petr.

v) Cetera ē B. Petro promiss. fuisse. pmissi.

pmissi. tu uerbi op. Matth. XVI

tu op. Luc. XXII, de quibz locis abund.

equing. ... pmissi. Dñi erat adimplet;

ē ergo ueritat. B. Petr. pmissi. se

u. Ioan. ... uerbi sunt aptis: ad

exprim. pmissi

v) Ea uerbi ... interpretata:

quor (uero: uerbi ... protulit

6) pmissi ... resurrect. Dñi

Sp. S. accept. se ē quia ipse pmissi

in uerbi clare demonstr.

Euolucant. Act. hys: qui pmissi. calat: Eccl. Xi

verbi ... pmissi. loci Petr. obhaet

pmissi. pmissi. reliq. Apst. ut surren. elige.

in loci Ind. (I. 15 seq.) Petr. in uerbi stand

euangelii: Iude: (I. 14), Petr. mag. loq.
quae simul in Jo: interrog. e. p. p. e.
senior. (IV. 8) Petr. p. mag. janua. Erel.
aperit gentib. (X. 189), Petr. p. mag. dicit
in. in. in. (XV. 7. 19). Petr.
mag. in. in. Erel. (IX. 32)

Primatus Petri ē perpetuus

ē indissolubiliter coniunctus cū Sede Rom.

Demonstr. I^a 1^a par.

Cū Petri primatus sit auctor. unig. unig
semper debet ^{esse in} ~~habere~~ ^{potestas}: qui jure divini teneat
primatus. uti loq. Conc. Vaticana: (Sess. IV. c. 2)
p. in b. Petri. p. in perpetua. Eccl. boni
instituta. id dura: n. ess. ē pignus. in ea
quippe quæ fundata super petri. firma
stab. usq. ad finē seculor.

1) Petri. se hab. ad Eccl. uti fundat.
atq. Eccl. nō erat cessata. simul cū
perso. Petri. sed remansit: usq. ad p. m. m.

ergo -

2) Potestas: instituta. in bonū necessa.

consecta: nō desin. cū eo, cui primatus datus

ē

Demonstr. II^a Par.

1) Facto: No quousq dur. Erit. etia adesse
deb: surrex. Petr. in Trin. hic ante
unig esse deb. quousq tempo. Atqui usq
ad Concl. Flor. nemo aliq in Erit. habit.
= Petri surrex. qui ipse hom.

Minor cui. ē ex his:

nulla est a. n. dubit. or. ē

usq. ad Concl. oecum. VII. (c. 787)

ite repeti: in Concl. oecum. VIII

ite proclam. in Concl. Lugdun. II sub
Gre. 8

item. ab aliisq Erit: gre: et lat:

confirm. in Concl. Flor.

2) debet Petri surredi. Illi aut. habet.
ē i. e. surrex. qui rati fecit surrex.
conditio: (Major)

atqui hic ē solq ipse hom. (Minor)

ergo — (concl.)

Major per se est cui. ē

certa: probat: minor

Ita uero determina: illis qui surrede:

debet. Petr: pote: solū 3° mō fieri

a) iūgi etq. imedia. reuelat. di.

ite ut quavis uice declara: certa

questio: per se: om. Petri surrex.

b) ^{toti} consensu ^{facti}: quæ toties quoties
designa: Petr. miss.

c) facto aliquo primitivo quo ^{aliqui} ~~in parte~~:
cert. esset qui esset u. nō esset Petr.
miss.

Atqui: quæquæ temp. exibile: Petr. miss.

namque i. pmo i. secus. nō i. usu

fuit. Hec. ergo. itaq.

vidend. ergo ē quale fuer. fact. vidend.

Tā. Mod. fact. primitivū pot. esse

vel a) aliq. secret. fact: abq. Petr.

b) aliq. fact. Petr. ~~miss. i. extra cons. fact.~~

c) aliq. fact. media. Dei.

Tā. quoad a)

nulla extat memor. editi ab fact.

Dei. nūc. adhuc Petr. sine eo

neq. fuisse ullius mōmen:

Neq. extat memo: aliq. de re:

fact. editi pō. mort. Petr. Neq. fin

probat ut tā. fundam. cred. perir.

oī. memor.

quoad c)

facta. media. Dei. nulla extat fuisse

neq. exegit. utā. pō. nisi fact. Petr.

miss.

b) debuit i. aliq. fact. Petr.

Tā illud fact. prmit. Petr. nō potu:
aliud esse nisi ep̄t̄g Rom. quē unq
ad mort. gessit - nam

a) h. fait. appropinquo idem erat ad de-
terminat. successio. in^o in perpetu.

b, é uma função Petr. que determina:
petr. sucessor. em "

Si enī cogitas aliq. Secret. per. xi

Se elige: success: pro Eul: rexitur
ad primu m^o j^o exclusu

Si ergo: deus, qui ipse
designat. ^{ibi} in universis:

1st a silent history.

2° u. Design: prok. m.

more: u. oes futur:

signum. Gra. vedit m⁹

proof of the

to afford the designs:

Let's. . . perpetu. success.

no contém alguma coisa de útil

At nulla cetera memor: designa!

164r: alia p[ro]p[ri]et. res. Nom. 12/9 1641

ipso nec d. debet in respect. in

pure sim. t. in unguem. Erb. - ergo

success...i format. pend. a facto origi.

Petr. g. fact. ē ep̄t̄ Rom. quē suscep.

1899 unqu. Dimisit.

3) Rom. Pont. esse success. b. Petr. in
iuris primat. exercend. prob. totiq. Eccl.
consens.

Cathedr. Rom. semp. dicta ē cath. Petr.
quiq. Rom. Pont. mandant. sibi semp
aut. privileg. quib. instruct. erat Te.

Cypri. epist. 55 ad Corn. de asseclis
Fortunati pseudoepi: „navigare audent
ē ad Petr. cathedra atq. ad Eccl.
principale, unde unitas sacerdotali
exorta ē, a schismaticis ē profanis
litteras ferre.

Optat. vii. c. 1. c. 1. lib. II: in
urbe Roma Petr. cathedra epile-
ese collata, in qua unitas ab oib.
servaretur

Hier. ^{epist.} ad Damas. Ca. mense pisci-
toris ē discipulo omnis loquor. Igo
nullū primum, nisi Xū sequens, Bee-
titudinis Tuæ i. ē. cathedra Petr.
communione coniunior. Super illa
petra. edificata Eccl. nra ... No
novi Vitale, Meletium respice,
ignoro Paulinū, quicunq. tecū no-
colligit, spergit: h. ē. qui Hi
nō ē, Antichristi ē.

August: epist. 172
Chrysost. ad Eutychē

149. Concil. Ephesi: Actio. i. testantur
re p^{er} sac. Canon. ē epistola Patris
ui ē cōministri Celestini, Rom. Ecl.
Ep^{iscopu} ex actos proferre sententia cont.
estor.

Actio: uero 11^a est de Concil. Philipp^o
Sedi Apost. Legat. nemi. refing:
orxit Petru Ap^{osto}l^o p^{ri}ncipē, fidei
columna ē eccl^{esi}e cath. fundamentu,
qui clauis regni accepit.... ad
h. usq. temp^{us} ē semper in suis
successorib^{us} uiuere ē p^{ro}uidū exercere.

149. Synodi v^{er}o lectis litteris Agatho: pp.
exclamauere p^{ro} agathone Petru
locute esse.

In Concil. Lugdu. II. Mihael
Palaeologus, Graecor Imper. pro-
fessq ē Rom. Ecl: nūm ē plenā
p^{ri}mate ē p^{ri}ncipatu super uniuers.
Ecl^{esi}es. cathol. obtinere eūq ab
ipso D^{omi}no in b. Petru, inq^{ue} Rom.
Pontif. ē meritor, recipi

Tand. Concil. Florent:

„S. Ap^{osto}l^o. Sede ē ^{ipso Pontif.} Rom. Pontif. in uniuers.
orbē tenere p^{ri}mate ē ip^{si} Pont. Rom.
meritor esse b. Petru p^{ri}ncipis Ap^{osto}l^o
ē uero X^{risti} uniuersū totiq^{ue} Ecl^{esi}es. ex-
put ē o^{mn}iū Xanor patrē ē doctore
existere: ē ip^{si} in b. Petru pensandⁱ,
regendⁱ ac gubernandⁱ uniuersale Ecl^{esi}.
a S. N. J. C. plenā potestate tradit^a
esse.“

Corollarium! Ex iis quae prolatis. ad th.
proband. reqs. Rom. Ep^{us} jure divi. suc-
cede. Petro s. jure divi. obtine. primat.
in univers. Eccl^{es}.

^{autē.} Ut quis dicat. jure divi. succed. suffi:
ut j^{us} divi. determina. e^{ss}et successio: Tunc
est ideo succed. quia De^{us} vult.

J^{us} primat^{us} nō ab Eccl^{es}ia profici:
quae nec primat. institui. neq. e^{ss}et perennit.
S^{ed} ego jure eccl^{es}iae: primat. obtin.
Rom. Pont. Req. illud j^{us} collat. ē ei
ab aliqua hum. potestate - vesta. ergo
ut jure divi. Rom. Ep^{us} succed.

Hec ē doctri: vitan. P^{ro} s. in
pro affirmand. j^{ur}ib. P^{ro} Rom. promiss:
intend: ad verb. Si ap^{ud} Rom. Pont.
fuisse a No D^{omi}no in b. Petro collat. potest:
regendi s. in doct^{us} Rom. Eccl^{es}iae esse
ab ipso Deo aucta regere: auctor.

Gelas: (in Concil. Rom.) : S. Rom.
Eccl^{es}iae. nullis synodis constitutis, ceteris
Eccl^{es}iarum prelate ē, sed evang. voce Di
ē Salvat. primat^{us} obtinuit."

Nic^{olaus} I. (in epist. ad Mich^{aelem} Imp^{er}at^{orem}.)
Tota privileg. hui^{us} S. Eccl^{es}iae: a No sunt
donata, a Synodi nō donata, sed celebrata
ē honorata. -

Q. præ ceteris Rom. Pont. is sit qui
Petr. in Trin. succed. veritas ē in prædix.
apla continet: perpetu: immutab.

Hanc dogma ē fidei sancit. Florent.
c. 13. q. credend. ab. vrbz sit, S. Apam
S. Rom. Pont. in univers. orb. tenere
primat. ē ipsū Pont. Rom. successo: emet
b. Petr. ē verū Xri vicar. totiq. Eccl.
caput.

Ita verū remq. obuiq. ē direct. huiq.
definit. ē Rom. Epū succed. Petr. ergo
nō reliq. ē locq. alteri qui possit
succed. in primat.

Concil. Nativa. Sess. IV. cap. 2.

S. quis ergo dixerit, nō esse ex ipso
C. 2. iuribz: s. jure divio. ut b. Petr.
in Trin. super univers. Eccl. habeat
perpetuos success: aut Rom. Pont. nō
esse b. Petr. in eodē primat: met: &c.

Sectio III

1-2

de processione Sp. S. a P. et F.

Lapset I

De immanente processione Sp. S. a P. et F. R.
revelata in Sc. Scripturis.

Thesis XXXII

Processio Sp. S. a P. et F. demonstratur ex
discreta doctrina Scripturarum.

Processio Sp. S. a P. et F. aequae ac a P. demonstratur
quoniam ex discreta doctrina ipsius P. tum ex in-
dicata multis in locis relatione Sp. S. P. et F., non
minus ac a P. et F. aliis.

I. Ex discreta doctrina ipsius P.

Premittitur Jo. XVI 13-15.

Cum autem venerit ille Sp. veritatis, docebit
vos omnem veritatem; non enim loquetur a semet
ipso: sed quaecumque audivit, loquetur, et quae
non sunt, annuntiabit vobis.

Ille me sanctificavit: quia de meo accepit
et annuntiabit vobis.

Omnia quaecumque habet P. mea sunt. Propter
hoc: quia de meo accepit et annuntiabit vobis.

His verbis et rebus Sp. S. ad Filium (processio
a P.) et ratio hujus relationis (propter processionem
a P.) expressissime declaratur.

Demonstratio. Sp. veritatis = ipse absolute veritas
et tota div. persona (v. Th. antecedens.)

Ille Sp. non loquetur a semet ipso sed
quaecumque audivit

ergo: non est absolute veritas, quatenus in-
communicata, sed quatenus communicata
a alia persona.

ergo P. quae dicit se esse illam personam de
meo accepit,

ergo: Sp. accipit veritatem, quam annuntiat, a F.

atque: acceptio veritatis (sapientiae) idem est in
div. ac communicatio essentiae (quoniam
sapientia div. = essentia div.)

1° Sp. S. habet sibi communicatam essentiam
a F. 2. procedit essentialiter a F.

Obiectio a) Verba „de meo” significant graeci
„a Patre meo”

Resp. 1° Hieronymus ostendit, verba in co. quae
non possunt referri grammatice ad F.

2° „de meo” repetitur in plur. : mea sunt
propter. dixi, quia de meo accipietur - abs-
cidentes me et meum non in F. refe-
rentur, sed designant id, quod inest in
F. communicatum a F.

3° (omnes) F. graeci intellegunt verba
illa ita, ut filium designarent, non autem
P. -

ergo „de meo” = de iis quae inest in F.

Obiectio b) „accipit de iis, quae Filii sunt,
quatenus sunt in F.”

Resp. 1^a „accipere de meo” secundum apertum
verborum sensum debet aliud significare
potest, nisi accipere a me de iis quae
mea sunt quatenus mea sunt.

ergo Sp. S. accipit de iis, quae F. sunt, qua-
tenus sunt in F.

Resp. 2^a. Sp. dicitur clarificare F. quia de
mo accipit.

qui vox „quia” exprimit immediatam
rationem clarificandi.

1° Sp. clarificatio F. quia de iis accipit,
quae F. sunt (et quatenus in F. sunt: v. res.)

Resp. 3^a Omnia quae P. habet, F. habet (excepta
paternitate) ut constet ex verbis ipsius Chr.
atque P. habet virtutem spirandi Sp. S. (ut
constat ex Jo. xv. 26 Sp. qui a P. in (dit))
S. habet virtutem principii, ut ip. accipiat de eo, quod est.
ergo F. eodem modo spirat Sp. S. 5°
Sp. S. accipit de iis quae F. sunt

Objectioni Non agitur in verbis illis de proveniētia
immanente et aeterna Sp. S. sed de operatione
in tempore et ad extra.

Resp. 1^a Actio in div. non aliud est nisi div.
essentia (cum respectu ad extra)
H. essentia, actio communis non aliud nisi
communis essentia.

Sem. Patet ex modo, quo F. suam processio-
nem a P. demonstrat ex unitate actionis
quae a P. in F. communicatur - v. Jo. 14
ip. 13. 446.

M.
Atque: operatio Sp. S. communicatur et communicata

dem. aut ex locutionibus:

negativa: non loquatur a semet ipso

affirm.: quacumque audet, loquatur
de meo accipit et annuntiat

ergo communis operatio Sp. a F. (Hm) non aliud
est nisi communis essentia (H.)

Sp. S. operatur communiter a F.

Resp. 2^a Verba „de meo“ significant essentiam
., acceptio de iis quae F. sunt = com-
municatio essentiae a F.

Sem. a) meum spectatur essentiae et realiter

tum scientia (meum) est ipsa met div. essentia
ut F. suam proveniētiā (a P.) declarat per signifi-
cā a P. communicatam - verbaque ejus:
docuit me P. = scientiam me genuit sec. S. Aug.
1. Trz. 447.

ergo ^{veritas} de meo accipietur si spectantur
realiter et identice designantur

Sp. S. accipere de sapientia F. quia est crea-
ta a deo s. procedit a F.

b) meum significatur formaliter et nominem
determinationem rationis

iii. d) Significat id quod est intrinsecum et com-
municatum ipsi personae dei.

3) a quo procedit in creatura (namque
tota doctrina)

sub 1) significat dei sapientiam acceptam
a F. = absolutam dei. entitatem

sub 2) eandem sapientiam absolutam cum
respectu ad extra, si doctrinam et
doctrinae annuntiationem

unde meum significatur formaliter significat
eandem dei. entitatem absolutam cum
respectu ad extra

ergo Sp. S. accipiens de sapientia (entitatem)
F. non cum realiter et identice consi-
deres, s. formaliter et sub respectu ad
extra, scilicet communicatam sibi dei.
entitatem a F. s. a F. procedit.

Sup. 3a Circa "audiet, accipiet" non ^{movent} ~~designant~~
obstaculum, qui subaudiatur aeterna. immu-
nitas entitatis.

tam acceptio (audiet) sapientiae (entitatis)
ut immans, aeterna, non admittit successio-
nem temporis ergo neque ~~propter~~ ^{propter} praeteritum, praesens
quidem et ca. ~~et~~ ^{et} praeteritum potest, quoniam
autem sine successione temporis nullam

autem eximere valeamus, insidens in quo
tempore autem advenit, manentem advenimus
unde dicit P. de F. ego inveni quoniam

Verba eadem habent eundem respectum (ad
effectum in tempore futurum, et tum optime pro-
prium futurum: accipiet, erubescit, amaret etc.
futurum enim actus, immutabile, permanent;
a. v. permittitur quia effectum in caltra
adhuc futurum.

11. Anticipation means an action or reaction in the future.

6. 1. 1974

$\int_0^{\infty} \frac{e^{-x}}{x^2} dx = \frac{1}{x} + \ln x$

$$\frac{1}{x} = x^{-1} \Rightarrow -x^{-2} = -\frac{1}{x^2}$$

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{r^2} \right) = -\frac{2}{r^3} \frac{dr}{dt}$

J. J. ...

... (i.e., ...)

$$u_{t+1} = \frac{1}{2} (u_t + v_t) + \frac{1}{2} (u_t + v_t) = u_t + v_t$$

24, 1911

6. The first of these is the fact that the system is not in equilibrium. The system is in a state of non-equilibrium, and this is the first of the conditions which must be satisfied for the system to be in a state of non-equilibrium.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

Experiments

divine providence at work, in the life.

9. 10. 1912

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

1. The first group of people who are interested in the study of the history of the United States are the people who are interested in the history of the United States.

monot. (increasing) or decreasing

[Faint handwritten notes]

1941

sub 1° ...

... ..

It is an interesting fact that the first...

1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 25

sub 2° excludit una nominatur persona, aliae
implete subintelliguntur, quatenus unum sunt
sub formali ratione virtutis creatrix, quae est
una absoluta entitas div.

verum modo S. et F. unus sunt spirales, quatenus
unum sunt sub formali ratione virtutis spiri-
talis h. e. dilectionis procedentis amorem.

unde Sp. Dei significat hoc unum. et in quo

et imponit implete personas spirales.

in autem seorsum dividitur

Sp. Patris vel Sp. Filii, significatur explicita
una persona spirans, altera implete significans,
quatenus unum sunt una virtute spiratrice (h. e.
una virtute creatrix sub formali ratione spirantis.)

unde Sp. Dei = Sp. Patris et Sp. Filii
= S. Patris et Filii.

¶ Denique, quatenusque Sp. S. dicitur Sp. alio-
rums personae, quatenus ab eis procedit, explici-
tur unum per se. et in quo

Th. XXXIII

Processio Sp. S. etiam a F. demonstratur

1° ex revelato intrinseco personarum ordine,
qui non potest esse nisi orto originis.

2° ex missione Sp. S. quae intrinsecam proceden-
tiam personae missae a mittente necessario sup-
ponit, sicut a F. ita est a S.

I. Processio Sp. S. etiam a F. demonstratur
revelato intrinseco personarum ordine, qui non
potest esse nisi orto originis.

¶ In fixo ordo div. personarum traditur fixus, ita
ut semper connumerentur tres div. personae secundum
earum necessarias intrinsecas relationes.

Sicque

in nomine P. et F. et Sp. S. et in quo

ver. J. V. et Sp. S. (1 Jo. 5, 7)
 etiam inverso ordine;
 "idem Sp. idem Dominus, idem Deus (1 Jo. 1, 4-6)
 ver. secundum J. Basil. non ordo ontologicus inter
 ... invariatur, sed nostra exhibetur habitudo, nam
 na accipientes primum cogitamus personam
 (Sp.), deinde mittentem (F), deinde fontem et causam
 unum... (ib. Sp. 1. 16. 34)

"proinde via ad Dei cognitionem est ab uno
 Sp. per unum F. ad unum P. Et vice versa
 essentialis bonitas et secundum naturam
 sanctitas et regalis dignitas ex P. per
 personam in Sp. permanat (ib. c. 18 n. 47).
 Hic ordo ontologicus et intrinsece necessarius per-
 sonarum occurrit in omnibus symbolis, in solem-
 nibus formalis liturgiis, in universa praedicatione
 Christiana.

Cfr. Basil. de Sp. S. c. 17. 18. n. 43. 45.

"Qui F. intellexit, tam ipsum in se intellexit
 quam v. simul intelligentia complexus est; qui
 autem F. apprehendit, a F. Sp. non sejungit.
 Et item identitate essentiae unitam in se
 ipso expressit trium secundum ordinem
 quoniam consequenter, secundum naturam vero
 unitate se habentiam" (ep. 38. al. 43. n. 4.)

Item in hoc ordine consequentiae intrinseco et
 necessario personarum (simul spectata unitate
 numerus div. naturae et omnium perfectionum
 absolutarum) continetur implicite processus aue
 personae sunt a 1^a ita a 2^a.

Demonstr. Talem ordo consequentiae in Deo est
 1° realis distinctio, nec relationes
 originis
 2° ordo consequentis a praecedente

Demonstr. Ubi nulla realis distinctio, ibi nullas
 quo ad 1° ordo realis (i.e. plurimum distinctorum

connexio secundum aliquos uni uis principium;

atque in his rebus distinctis nullus est nisi

secundum rationem originis

ex in his rebus omne e rebus distinctis

secundum rationem originis.

id.

quod e^o hinc originis e^o ordo successione (qui

(in rebus) si tempore fit e^o hinc. ordo.

atque hinc.)

atque ordo hinc in deo. est ordo. originis

hinc. ordo hinc e^o hinc. est ordo. originis

successione, quia originis consequenti

e^o perinde.

atque f. eadem. 2^a, 1^a, 1^a, perinde

ex e^o hinc hinc, perinde in

atque hinc.

nam e^o hinc perinde in deo. hinc perinde

a quo (ex. hinc. 419)

tem. e^o hinc e^o hinc. hinc in

atque f. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

(hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

quam hinc e^o hinc. hinc in

1) de hinc. e^o hinc. hinc in

hinc. e^o hinc e^o hinc. hinc in

igitur e^o hinc e^o hinc. hinc in

It. dicitur: et Dei quidem imago est F. et imago
filii Sp. item et Filius V. Dei et Spiritus
V. Filii, cur Sp. dictus non est F. Filius?

Ad hanc objectionem respondet quod

1° in Sr. non dicitur F. Filius, quoniam Sp. S.
est ex substantia F.

2° non dicitur F. ad Sp. ut, ratione in a-
bstrahendo sola dei individuantur substantia.

Alqui ex ipso hoc oblatione qd. nro, supponit
substantialem generationem Sp. a F. nam
sensu obiecti est quod est -

ergo quoniam ex doctrina ... Basil. hoc ex illis,
qui generationem illam negabant, liquet
nullum esse eorum immanentem generationem
Sp. a F. -

3° l. i. p. 100. q. 1. (Basil. fr.) duos et
celeberrimis eandem doctrinam profitentur.

a) contr. Eun. lib. I. p. 164.

Per generationem F. a P. non exclusi determinati

F. qui non deitatem suam sola ratione principii

P. habet ut F. creatur a deo

et eadem est nostra doctrina de Sp. S. in solo
ordine differentiationis agnoscens. Sicut enim
condemnatur P. Filius et ex illo esse habens non
tamen existentia posterior est; sic pariter
ab Unigenito pendet Sp. S. ita ut sola co-
gitatione secundum rationem principii et
praeinbelligatur substantiae Sp. Temporales
enim dimensiones in altima vita non habent
locum, ita ut excepta ratione principii
nulla re in se ipsa discernatur

b) ad Athab. Quod non tres Sui l. II. p. 459

Secundum personam una est prima sola et
propterea unigenitam dicitur, non vero prima

ling. missio duo uirtus

a) lumen in eternum, notitiam, ut
per na missio notitiam apersona
notitiam, notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

b) ex notitiam notitiam notitiam notitiam, notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

De actum notitiam notitiam notitiam, notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam, notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam (4)

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam (a. v.)

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam
notitiam notitiam notitiam notitiam 173. 459.

lumen notitiam notitiam notitiam notitiam 173. 459.

Explicatur dogma, Sp. a P. procedere

Ex superioribus sequitur

1° in verbis Chr. apud Jo. 15, 26: Sp. veritatis, qui a P. procedit - non excludit F. ut unus cum P. principium Sp.

2° quod hoc ipso loco capressius indicatur, cum F. dicitur mittere Tarasletam a S.

I. In verbis Chr. apud Jo. 15, 26. Sp. veritatis qui a P. procedit - non excludit F. ut unus cum P. principium Sp. S.

Item. Verba „qui a P. procedit“ affirmant . . .
esse principium Sp. S.

non tamen declarant, sub qua formali
ratione F. sit principium

utrum sit spirator quatenus unus est essentia
an quatenus ab eo distinguitur -

atque ut quicquid intrinsecum

spiratoris non sit in . . . formali ratione, in
qua determinatur V.

ergo F. intelligitur principium Sp. S. quatenus
P. et F. unum sunt virtute spiratoris.

„dilectione proventrice amoris submissimus

quicquid enim intrinsecum est uni personae,

intelligitur commune omnibus (scilicet
unitatem et simplicitatem div. essentiae)

excepta formali ratione relativa, sub qua
una persona est principium alterius

ergo „qui a F. procedit“ includit . . .

ut commune principium Sp. S. eodem

modo quo P. creator includit F. et Sp.

quod utrumque sunt in creatrice potentia.

Scholion. Neque excluderetur \bar{F} . si dictum esset
(quod nunquam fit) a solo \bar{F} .

Hujusmodi enim particulae excludentes
non anam div. personam alteri, sed eam
opponunt creaturæ.

multa dicuntur inesse soli \bar{F} . tametsi
 \bar{F} . is omnium non careat, inquit scriptum
est: solus verus Deus \bar{P} . S. Cyrill. Thesaur.
142. \bar{P} . Benarion apud Trz. p. 461.

II. In verbis Chr: quem ego mittam vobis a \bar{P} .
exhibetur \bar{F} . ut unum cum \bar{P} . quatenus \bar{P} . est
principium \bar{S} . \bar{P} . procedentis ab ipso.

In antecedenti th. demonstravimus, missionem per-
sonae div. unius ab altera esse manifestationem
processionis personae missæ a mittente.

Verba ego mittam vobis a \bar{P} . expriment missio-
nem \bar{S} . \bar{P} . ad extra huiusque missionis princi-
pium enunciatur \bar{P} . et \bar{F} . ita ut \bar{F} . spectetur
in recto, \bar{P} . in obliquo.

Alibi positus \bar{P} . in recto, \bar{F} . in obliquo: quem
mittit \bar{P} . in nomine meo. Jo. 14, 26.

alibi solus \bar{P} . alibi solius \bar{F} . exprimitur: \bar{P} .
aliud latet alium deus; Jo. 14, 16. si
aliter, mittam eum ad vos; Jo. 16, 7.

Quæ omnes propositiones: \bar{P} . mittit, \bar{F} . mittit,
 \bar{P} . mittit in nomine \bar{F} ., \bar{F} . mittit a \bar{P} . contrahan-
tur in hanc unam: Deus dedit \bar{S} . suum \bar{P} .
in nobis - 1 Thess. 4, 8. 2 Cor. 1, 22.

Sicute \bar{S} . \bar{P} . \bar{S} . \bar{P} . = \bar{S} . \bar{P} .

\bar{P} . igitur a \bar{P} . mittit \bar{S} . una virtute, una
missione communi -

s. \bar{P} . et \bar{F} . sunt unum principium missionis.

Sic verba qui a \bar{P} . procedit declarant, cum
hæc missio sit a \bar{P} .

Non enim potest esse, nisi procedat a \bar{P} .

atque una est missio \bar{S} . a \bar{P} . et \bar{F} .

et unum est in missionis unum est in \bar{P} .
mittente sicut in \bar{P} .

Actus : verba : quem ego mittam a \bar{F} . experimentum
 actum missionis, a \bar{F} . communicationem.
 verba qui a \bar{F} . procedit declarant ratio.
 nam missionis sc. \bar{F} . provocare a \bar{F} . ad
 communicantem \bar{F} . sicut missionem i. a virtutem
 utriusque relationis
 ergo \bar{F} . procedit a \bar{F} . formaliter ut ut rati
 \bar{F} . i. e. ut ut communicant \bar{F} . actum
 generationis.

Solutio eodem modo quo hic missi \bar{F} . de a
 \bar{F} . conciliatur cum relatione a \bar{F} .
 alibi inverso ordine missi a \bar{F} . conjungitur
 cum processionem a \bar{F} .
 Sicut dicitur (c. 1.) \bar{F} . illi cui in coram rector
 dat. \bar{F} . v.

ubi subjectum \bar{F} . (P.) includit \bar{F} . et rati

dictum \bar{F} . illi cui includit relationem \bar{F} .
 ad \bar{F} . ita ut alius verborum apostoli sensus
 hic sit :
 Deus \bar{F} . et ideo \bar{F} . cum \bar{F} . mittit \bar{F} .
 cui eoque ipso \bar{F} . cum.

Ita in verbis illis Chr. communem cum alio
 \bar{F} . cum \bar{F} . cum \bar{F} . processionem
 a missio per \bar{F} .

cum a \bar{F} . rector \bar{F} . \bar{F} .
 ad \bar{F} .

Aliud est nec dissimile dictum Chr. missionis
 in re \bar{F} . :

ut cognoscat le \bar{F} . cum \bar{F} . et per
 missionem \bar{F} . huius.

Ita verba a solis \bar{F} . veris includitur \bar{F} .
 et solus Deus verus \bar{F} . tamen a missionem \bar{F} .
 veritate in eodem modo \bar{F} . conjunctionem
 \bar{F} . huius.

Ita \bar{F} . per \bar{F} . includit \bar{F} . cum \bar{F} . ut
 processionem a \bar{F} . \bar{F} . \bar{F} . \bar{F} . \bar{F} .
 veritate in eodem modo \bar{F} . \bar{F} . \bar{F} .
 conjunctionem in eodem modo \bar{F} . \bar{F} .

Obiectio: Reverti ad allegationem Sp. procedere a F. acqui.
valet exclusiva, cum a nullo alio procedat.

Solutio. Allegationis ius est exclusio omnium, qui
non sunt unum cum F. — C.
est exclusio alterius div. personalis a, inhi-
pro

est exclusio personalis quae per quira-
tionem procedit (v. Sp. S.) — C.

est exclusio personalis, coincidentia
quae quiratione non distinguitur a
P. (v. F.) — S.

Quaestio: Cur F. in c. 1. Sp. S. explicitè referat
ad P?

Responsio: Et causa eadem, propter quam omnia
sua solet ad P. referre,
v. ut in origina P. principium sine prin-
cipio, originali cum unitatis, a quo etiam
F. sicut eventum cum omnibus perfectio-
nibus, ita et vim quirationem eventum
div. sub formali ratione prod. v. d. morum)
generatione habet communitalam.

Sp. XXXV

Constat, nos et
a Sp. S.
v.
P. 2°

Ubi ad medium
et
m.
est, non
de
h.
d.
substantia

Dionys. Alex. apud S. Athan. de sentent. Dionys.
n. 17. Filius non separatur a P... in manibus
autem illorum est Sp. qui neque a mittente
neque a parente separari potest.

Quod idem suis verbis ita exprimit S. Athan.
(apud. fidei n. 4) c. sp. l. qui est manatio
(in id. v. 12) **P** semper est in manibus
P. mittentis et P. parentis.

Athanasius multatior filii huius circa nos
caput doctrinae demonstratis, ostensa est ex
actate subsequenti, quoniam in multis et libere
cath. pertinentia, dum haereticorum calidiorum
inquietudine exagitabantur, ut adversus eos
defendi possent, et considerabantur diligentius
et intelligebantur. Harinus et instantius pra
dicantur Aug. Civ. Dei xiv. 2.

I. **S**igma illud explicitè praedicari a P. latine
constat ab antiquis monumentis, quae supersunt
saec. IV et V.

Tertull. (saec. II et incunab. III) contra Prax. c. 8.

Tertius enim est Sp. a Deo et F. sunt ortus
a radice fructus ex frutice; et tertius a fonte
vivus ex flumine; et tertius a sole apex a
radice.

ib. c. 4. Filium non aliunde deduco, sed
de substantia P... Hoc mihi et in tertium gradum
dictum sit, quia Sp. non aliunde puto, quam
a P. p. 1.

Hilary. (ad rom. sic. IV) in eius lib. de Trin.
per unice de consubstantialitate P. colligitur
de P. S. invivissime et non nisi per invidens
agit; nihilominus discrete praedicat, non
divinitate Sp. S. pari modo proveniorem a P.
et P. in div. doceri et videndam ene-

Lib. II. n. 29. (cum dicunt (sc. Ariani) per quem
ut et ob quid sit vel qualis sit Sp.)?

S. Cyrillus frequenter eandem doctrinam tradit.
Thesaur. p. 345. Cum Sp. S. procedat ex P. et
F. (περὶ τοῦ δὲ καὶ ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ),
manifestum est, quod div. est essentiae, essen-
tialiter in ipsa et ea ipsa procedens.

Locis locis v. apud Ing. 480 sq.

S. Basil. contra Eunom. III. c. 1. Dignit. S. Patris
(patris) enim secundum eum esse a F., ut qui
a ipso esse habet, et ab ipso accipit et an-
nuntiat nobis, atque omnino ab illa causa
(v. 1.) procedit, tradit doctrinam pietatis de-
monstrantem genuinam lectionem contra obtrun-
cationem schismaticorum restitutam et pro-
pugnalam quae a Theodoro, Theodoriano
aliisque, recurrebat a Ing. 482.

Gregor. Nyss. contra Eunom. III. in orat. dominice. Nam
unigenitus F. ex P. a S. Patre nominatur et
in hoc doctrina fidei sistit ejus proprietatem
Sp. S. vero et ex P. dicitur et ea F. esse tes-
timonio confirmatur (καὶ ἐκ τοῦ πατρὸς
ἐκγονάτος καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκείνου προγεν-
νηθέντος) — ubi alterum ἐκ delictum a
schismaticis respiciunt secundum vetus-
tissima exemplaria Bezae, Theodorici,
al. — v. Ing. 484.

Appendix In II can. synodi Seleucionensis in
Mesopotamia, celebratae circa a. 410,
cujus olim exstabat versio latina, nunc
etiam textus syriacus, legitur:
confitemur in Sp. vivum et T., Para-
cletum vivum de P. et F.

In officio Chalc. ab Assemanio
prolato (Bibl. Orient. T. III. P. 2. m. 235
ad statum Domini Anthonii) legitur:
legitur: P. aeternus qui P. non habet,
ex illo F. qui F. non habet et Sp. S.
qui ab illis procedit. —

Ex Jacobitis Patriarcha Dionysius III
(medio saec. X ad eoque tempore)

apsum est inter Photium et Caerularium) in
epistola synodica ad Mennam Patri. Constantinorum
inscripta :

"P. a nullo habet existentiam sed a se ipso
ingenitus, et F. est genitus a P. ab aeterno,
et Sp. S. procedit ex P. et F." Assen. 6ta.
inut. v. m. II n. 121. l. 1. 2.

Conclusio. Latini P. a se ipso aeternissime
dicitur. Sp. S. procedere a P. et F. sicut
P. a se ipso aeternissime a se ipso originatus
quoque non sicut ex ovis. nec hoc ipsum
dicitur demonstrari, cum ubi Sp. et
P. et F. procedunt, ubi ex P. et F. alius
ex amens esse agunt, neque asserti
devent esse. tunc ex P. Ita vero do
cent. Latini P. insistent et eadem
omnes dicunt, utpote loquentes in una
sententia. Sp. " Denarium (ap. Lat.)
IX. 363

Th. XXXI

Formula catholica assensu P^{ri} graecos frequentior,
qui videtur per se procedere a P. per F. item
dicitur atque : a P. et F. neque repugnari
dogmati catholico S. Maxima + S. Damasiani,
qui asserentes processionem in per F. videntur
non processionem a P.

2. Communi consensu S. graeci dicunt, Sp. S.
procedere ex P. per F. quod item citatur atque a P. et F.
1° Quod per se spectata incipiat P. ut p. m.
primam aeternae processionis, Sp. S. ut terminetur
inventem. At in enuntiatione, quae directa
causalis, illud quoque quod intersponitur in
in particula dicitur per, semper habet

rationism possible (and determinate & not
mere).

a) Si subiecta puer rogantur: "partiturus es et
per, non sunt ne, puer, dicitur, per
interius, puerum, dicitur, et per
ne puerum, puerum, et per
et nomine, interius, et per

[illegible]

4) in realtà subordinata a una
condizione : es. un agente in
intenzione di fare...

[illegible][illegible]

Chrysoth. dom. l. 11 in st.
m. 2, 3. v. hic per causam hic
per causam per causam (et cetera),
et cetera, causam aliam causam per
itum est, quam ne quis q inc
nam in causam

b) Describunt ipsam provenienciam, ^{quae sit}
- communicari naturam a P. per t. sp. Sancti.
Athanas. ep. 4 ad serap. n. 4.

Basil. De Sp. S. c. 18. n. 42. Naturalis boni-
tas et essentialis sanctitas et regalis divi-
tas a P. per unigenitum in Spi. permanat.

c) Testantes provenienciam Spi. a P. per F.
hinc secunsum ordinem originis inter div.
personas F. esse medium inter P. et Spi. ita
ut solus F. sit a solo P. - Spi. vero non a solo
P. sed a P. per F. atque ideo F. sit proxime
ex P. - Spi. per ipsam qui est proxime ex P.

d) Comparationes quibus S. Doctores proveni-
enciam Spi. ex P. per F. frequenter illustrant
exhibent Spi. provenientem a P. ex F.
ita ut simul ostendant virtutem spiri-
tricem esse in F. communicatam a P. -
v. g. P. est sol, F. vivens, Spi. splendor.
P. natura, F. locus, Spi. aqua - F. flos,
Spi. ovis ex flore; F. mel, Spi. dulcedo.
v. g. Greg. 792.

II. Ante a saec. VII nonnulli putabant Graeci
ex illo frequentiori loquendi modo PP. orientalium
nomen causae s. principalis (αἰτία) et particulam
ἐξ, uti agitur de provenienciis internis, deter-
minatam esse ad solum P. designandum qui est
principium primordiale, προκατεστηκὴ αἰτία.
proposito nec F. αἰτία s. principium primordiale
Spi. nec Spi. ex F. provenire sed tantummodo
ex P. per F. procedere dici poterat. Modus hic
intellegendi locutiones veterum PP. quavis nimis
cautionis, errorem non continet, potest tamen
habere occasionem errandi.

Duo sunt singula Graeci, unus VII, alter VIII saec.
a sacra doctrina, significatione nomine
αἰτία et particula ἐξ uti sunt.

a) In l. o. Flor. a Graecis productum est fragm. ex
 isto a. i. exini ad Marcanum presb. typi (Opp.
 Pak. tom. II p. 69 19. - et interpretatione Anastasi
 1881. apud Goulland. XIII h. 381)

Maximus refert, Constantinosopolitanas monachos
 as reprehendisse in istis synodis Martini

1^a rira dicit. Transnationem, quod unreserit,
 dominum, ut est homo, sine absque peccato pmi
 parenti

2^a quoniam dicit, Sp. S. procedere etiam ex T.
 Exponis Rom. quid ad 2° referatur a J. Max.

et tunc qui in consonantia latinorum
 testimonia probaverunt (sc. Romani), praeserea
 etiam Cyrilli Alex. ex eius sacra inuibratione
 quam composuit in J. to. Evang. ex quibus ostenderunt
 et T. non parere causam (dicitur) Sp. S. unum
 enim T. et Sp. S. causam q. moverunt iterum.

em per generationem, alterius vero per pro-
 visionem (κατὰ τὴν ἐκπόρευσιν); sed ut
 una uoce significarent, atque hac ratione
 non differrent.

Secundus Maximus, ut ait Euseb. Bist. I. cap.
 10. tom. II. c. 1. et in...
 unum quidam procedere et secundum quidam
 non procedere Sp. S. ex T.

2^a... ex T. tanquam...
 per unam personam non communem, pro-
 cedere vero ex T. ut ex persona 2^a quae uidebitur
 ueritatis communis, a. i. unum est cum

... ubi J. Maximus sententiam suam
 directe exponit, dicitur docet, Sp. S. ita ene
 naturaliter Sp. T. sicut est naturaliter Sp.
 1^a atque adeo eandem ene relationem Sp. S.
 ex T. quae est ad T. ueritatis essentialiter ex
 T. per T. genitum procedit. Quae 3.
 in synth. Opp. I. I. p. 238.

Sic tamen spiratio ad intra una est communis
P. et F. sed a P. communicata F.

Hinc sunt tres personae non creatae quatenus
identitae, sed quatenus unus sunt deus. --
unus creator neque sine errore vel frustulo
et hinc dicitur ponet. F. mediatum tantum
creator per F. ita etiam

P. et F. non quatenus distincti sed quatenus
unum sunt natura sub formali ratione quon-
tationis, spirant Sp. S. et ideo unus motus quia-
dor nec proinde minus immediate F. quam
F. est principium Sp. S.

In autem non communis illa spiratio, sed dis-
tinctio et ordo personarum attendatur, quon-
iam est spiratio, P. non spirat Sp. S. nisi supposito
communicatione F. Est enim Sp. S. ordine antequam
3^a non autem simul cum F. 2^a persona et ideo
in alio modo generatur, prout dicitur in
communicatione Sp. S.

Verba igitur originis prius intelligitur gene-
ratio F. ex solo P. inde recte dicitur F. proxi-
mus ex primo --

quoniam F. non spirat Sp. S. nisi supposito
communicatione vis spirationis in eam perso-
nam generatam, ideo rursus

ratione eadem ordinis recte dicitur Sp. S.

procedere per illam, qui est proxime ea

primo. -- Cf. sup. 383 19. 200 14. 1. 14. 1.

1 dist. 12. q. 1. a. 3.

hinc intelligitur quo sensu a PP. F. dicamur

"inter P. et Sp. S. quoniam Sp. S. mediatum tantum
est F."

a) 1^a species ordo personarum F. me:

inter 1^{am} ea qua generatur e.

nomine supposito F. et ea P. per F. procedit

a non Verbum per Sp. nec Sp. per V. Patre

comparatur, quia a F. accipit "verbum or-

do 1^{am} an. III. 24.

quam super dubitans non posset ^{quid} perire illa quam
d. t. a. m. l. b. s. d. m. a. r. e. n. i. o. n. e. m. o. n. i. s.
ca. 7. m. q. u. e. i. n. l. i. b. r. a. d. i. q. u. i. n. a. t. i. o. n. e.
sunt nisi l. a. m. i. d. i. a. m. e. a. t.

^{quid}
quam, et d. t. a. m. l. b. s. d. m. a. r. e. n. i. o. n. e. m. o. n. i. s.
illa l. a. m. i. d. i. a. m. e. a. t. a. l. i. b. r. a. d. i. q. u. i. n. a. t. i. o. n. e.
i. n. t. e. r. i. o. r. e. m. a. n. d. a. t. i. o. n. e. m. o. n. i. s.

Independent Pp. - m. m. 254 - nullam
aliam hanc re de m. m. re. v. s. i. o. n. e. m.
q. u. i. n. a. t. i. o. n. e. m. a. l. i. b. r. a. d. i. q. u. i. n. a. t. i. o. n. e. m. o. n. i. s.
p. r. o. n. o. n. r. e. v. e. l. a. t. i. o. n. e. m.

et tunc l. a. m. i. d. i. a. m. e. a. t. a. l. i. b. r. a. d. i. q. u. i. n. a. t. i. o. n. e.
m. m. p. r. o. n. o. n. r. e. v. e. l. a. t. i. o. n. e. m. o. n. i. s.
p. r. o. n. o. n. r. e. v. e. l. a. t. i. o. n. e. m. o. n. i. s.
m. m. p. r. o. n. o. n. r. e. v. e. l. a. t. i. o. n. e. m. o. n. i. s.

rue claris continetur in Soc. doctrinae explicita
 ē discreta S. Trini: professio. Et de p^{ma} p^{re}
 quidē persona nunquā dubitatur ē neq
 ab hereticis, nisi quavis dīverse sentiant
 in deo de 2^a de 3^a persona.

Itaq p^{ma} agenda ē ut ē 2^a ē 3^a
 persona veras personas dīv: esse demonstrang,
 postea demonstrabing eas in 1^a simul unū
 in nūmeris in substantiali unitate deū esse.
 De fide quidē via creditur q. tot extiterint
 hereses qui eū negarent unū in Patre deū
 v^{erū}, nā omnis fere pagina V. T. eū h. ene
 dicte proclamat. Cūq rei sensu aliq^u neq
 hereticū potuerint in propria conscientia delere,
 nisi ultimorū temporū rationalitas excipias,
 cū ois in h. salte conveniant, I. Chr. fuisse
 p^{re}se aliq^u humanitate excellentiā.
 Quē sensu si voluissent perficere neq
 loq: Simplices obturasse reusare aures,
 profecto intellexissent, talē p^{re}dicari
 eminentiā ut et angelorū ē hominū
 superet ita ut eo p^{re}sit nisi Deū ene.

Nā e se ip^{so} ē ap^{ud}: p^{re}dicatōne deū
 eū exhibetū excellentiā, ut nisi dīv: it
 p^{re}sentū intelligi nequeat, oīa enī quē solū
 Deo conveniunt nisi adiutur: p^{re}sentū auctor
 ē hūj universi, ipse major Salomone ē
 prophetis, ipse p^{re}ior Abraham, ipse re
 vivand: p^{re}sentū eūde mō quo Patre dīv:
 honorificand: ipse re fidei ip^{so} caritatis
 obje^{ct}ū p^{re}dicat, ipse oīa gratiarū auctor
 ē p^{re}sentū. Quā q. ipse ē Deū re p^{re}-
 dicat Deū f^{ili}ū. Cūq argumenti aīe re
 abundat, hāc monenda ene reus?

Invenis rege in Tr. ē hūj p^{re}dicatū appellatū
 dīv, veritate ip^{so} Salvatore ē filiū dīv:
 in ē obis nobis contigit ut filiū dīv: ē unū
 ē appellatū, tēme dīv: hāc voce unūq^u
 solū mō adiutur de Salvatore ē de reliq^u
 mortalib, ita ut statū primo in tanta diffe-
 rentia clarescat. Nunquā enī in Tr: rē-
 plūter, atq^{ue} nlla determinatione, homo quis
 v. angelū Deū appellatū, nisi in theophras
 ubi Sepis angelū dīv: est Deū appellatū
 quāc tēme appellatū ubi utraq^{ue} nostra

assertione. demonstrat, in in theophrastis, de sententia
Gregorio M. appellatio in ad creaturam ponit
dirigi, quae representat, in ad Deum, quae praesentia
representatur.

Nec filius Dei unquam appellatus est, quia in
hoc: eodem n. quod Salvator unius assertionis quod
in patrum habemus ipsum quod: gentium. dicitur.
in angelis dicit unquam: filius meus est
ego hodie genui te: & ve quidem vera unquam
in angelis in numero sing: hoc appellatus est
buitur, hominibus vero non aliter nisi aut in
plurali; aut in numero sing: ad e. remper hoc
in unum: v. collective v. typice v. in
terminata - unquam persona determinata aliquid
Filius Dei appellatur in hoc: Cuius rei iustus
habet habens Indeos qui propter hanc ap-
pellationem, quod dicitur Salv: vindicasset eum capi
dare volebant, quod quoniam fieri potuisset
in enim appellatio in unum aut ut unum
rationaliter febulante in tempore uni-
tatis in ad Messiam designans. Probo enim
intelligunt, et tamen bene intellegunt hoc:
h: sensu qui se Filium Dei dicit, vere Deum
esse, et propterea querebant eum ad
mortem quoniam in homine enim, Deum se
fecerit.

Hic Salv: unius divinitate demonstrans,
et Deum se dicit et Filium Dei et in P: unum
affirmat, ut dicit: ego et P: unum
quod quid dicitur, quid in fragilis? Nihil
quod personas quae divinitus unum: in vero
in quod persona unum divinitus, unum enim
non possunt in unitate morali v. iudicia
v. essentiali: prout et altera inter mortales
commune est, ut tamen in Filiis: dicitur. Nam
quod in demonstratum est in Deum esse, habens
Deos deos conjunctos unum moraliter per se
quod rationis praesupponit. Qui enim se Deum dicit
sola se dicit esse plenitudinem perfectionis,
sola infinita substantia. At de infinita
substantia existere aequant quod ex photo-
sophia supponit, quod igitur deus Pater
est plena in perfectio et infinita substantia
ille qui se unum dicit in hac substantia
se eandem esse substantiam declarat, quoniam
personae remaneant distinctae.

Nunc restat ut divinitate quoque Spi. S.
vivemus, quod ne bagiones sing unum

abente pro multis argumentis perficere conueniunt.
ponit Saluator qui ante ^{multis} ~~remota~~ auersione diu.
presca pulchre plenitudine tenebat apostoli: potestatis dei.
is in qua formata, que erat diuina. totius doctrine
tunc hanc illi demandauit: euntes docete
tunc omnes gentes, baptizantes eos in nomine P. &
dicente: F. & Sp. S.
est. ^{propositio} ~~Quia~~ enim hec, nisi uelis contra uerum ^{me} ~~seu~~
logice ire, tres distinctos dicit & expales una
enumeratione: prout uero qui ex ceteris:
constat & P. & F. distinctos esse personas
& unum deum, profecto quod membrum enumerationis
non possunt nisi una esse persona, quia
prioribus enumeratur & in eis uno &
eade unitate qua P. & F. inuicem esse pro-
dicantur.
F. ut magis appereat h. subdistinguitur Sp:
non potest significare in diu: nisi attributa dei
aut realiter subsistente personae. Aliter in
reprobat, nam uerba leges logice huiusmodi
fieri non potest ut deus & attributa aliquod
a uerbo enumerentur, maxime in non deus
in confusio, sed tres distinctae personae enu-
merantur. Quapropter ut ~~non~~ dicere pos-
sit: deus & sapientia, deus & uirtus, etc.
non neg: diu: prout: deus & Sp: quia intelligi
requiritur logica enumeratio. Praterea
in illis distinctis unitate nominis coniu-
gantur, utque aliud: &, ut attributa habeat
ille nomen q. persona, idq. & attributa, ergo
h. aut uelut, ut in formula ille baptizandi
tres illas personas & distinctas predicamus
& aut unitate nominis.
Quarta uero nominis non potest intelligi aliter
unitate entitatis. Quid est nomen, ubi uult
iri exprimat adequate rei naturam: q. quicquid
apud homines non semper obtineri potest, ~~aliter~~
tamen semper uerum esse debet, quod a deo
ipso tam de se tam de creaturis nomen pra-
dictum. Siquidem & in H. & N. T. mutata
aliquis rei u. hominis non quidem natura
ut hominis natura mutari nequit quia plane
conet esse, nomen ~~quia enumeratur~~ ^{quia}
improbat ad uerum habito exprimeret.
Sp. S. Per exempla praeter multa alia
habet in patre-Hebraeorum, in eodem ipso,
tandem in patre-Hebraeorum:

Si h. verū ē de creaturis, magis edhar iī Deū credi
ante nī Deū de se ipso appellat: ego nō ymīn
dicendū ē nomē quū maxime adequatū vtrūq;
dīdīse. Unde significat igitur tota epp enunc
ante iī dī nomē de Deo ē aliā quēdā per
sona prādicatur, licet unitate nominis etia
enentia unitate postulāt. It. ē q; iī forma
de qua agīng, invenitur: dicitur uno nomē
P. ē F. ē Sp. S. atq; unitas nominis
dicitur unitas enentia, ergo fies hi
q; vlti nū sunt unitate nominis verū
etia unitate substantiē.

Proverbia Sp. S. a J. aequi ... a J. a monstra...

1° in clausula ... in ... aequi Jo. XVI. 13. 2^a ... data multis in locis relatione

2^a ... aequi Jo. XVI. 13. 2^a ...

Ita mittitur Jo. XVI. 13. 15.

1^a cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem; non enim loquetur a semet ipso: sed quaecumque audiet, loquetur, et quae ventura sunt annuntiabit vobis.
 Ille me clarificabit: quia de meo accipiet et annuntiabit vobis.
 Omnia quaecumque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi: quia de meo accipiet et annuntiabit vobis.

Declaratur his verbis

- 1° ratio J. S. a J.
- 2° ratio hujus relationis.

Ad 1^{am}. Spiritus veritatis est personae absoluta veritas i. tertia div. persona (vide th. anteriores)
 Ille J. non loquetur a semet ipso, sed quae auge audiet
 Ergo non est absoluta veritas quatenus incommunicata, sed quatenus communicata ab alia persona.
 Ad 2^{am}. Spiritus dicit se esse filium, personam et J. de se accipere
 ergo J. accipit personam a J. quam annuntiabit.

Ad 3^{am}. at communicatio sapientiae (veritatis) in div. idem est ac communicatio essentiae
 ergo J. de se accipit essentialem a J.

Ad 4^{am}. a meo accipiet. ~~nam~~ quare J. non accipit a se, requiritur a J. meo
 Unde J. gratia intelligunt ista illa etc., ut in genere neutro significatur J., quod
 incipit in J. non autem ut referatur ad J. linguam non meam.
 Unde J. gratia dicitur.
 Unde J. gratia dicitur a J. meo.
 ergo: de meo accipiet - accipere de J. quae sunt J.

Ad 5^{am}. accipit de J. quae sunt J.
 1^a accipere de meo - admodum significat a se accipere de se quatenus meum est
 J. accipit de J. quae sunt J. quatenus sunt J.
 2^a accipit de J. ^{exterior} J. me clarificabit J. J. me clarificabit J. J. me clarificabit J.

2.

Sup. 2^a Verba: quia respicit de meo "inheret" immo in meo in se habet
ut qui ipse respicit de meo quia in se habet
ergo ipse in se habet immo in se.

Sup. 3^a ^{Propter} Ipse S. procedit a D. ut dicitur ex 1° ad 2° 26
D. V. habet virtutem quoniam S.

Chr. dicit: omnia quaecumque habet de mea sunt — propterea ^(ex ipso) de meo respicit ^(ex ipso)
h. e. omnes perfectiones S. sunt in D. except. paternitate
ut qui S. habet virtutem quoniam S.
et in eadem virtute est in se ipso respicit de se ipso in se.

Articuli Hoc verbum non est sermo de generatione immanente et aeterna S. S. sed de operatione
in tempore et extra.

Sup. 1^a Operatio S. S. enunciativa et communicativa, tunc locutione negativa: non loquatur
de semet ipso — tunc affirmativa quaecumque audiet, loquatur — de meo respicit et annuntiat.

Atqui actio in div. non est aliud quam div. creatio (cum respectu ad extra)

ergo communicatio operationis ab una persona ad alteram non est nisi communicatio creatio.

Scholium: Filius etiam suam generationem a P. demonstrat ex unitate actionis, quae a P. in
S. communicatur. non enim ipse nihil, sed sicut dicitur in 1° ad 2° 26 — et similia,
v. Franz. p. 440.

Sup. 2^a Generationis quod est illud medium 1° formaliter et secundum distinctionem rationis
2° identice ac realiter —

Distinguo signif. formalem a) ut est intrinsecum ac communicatum ipsi personae div.
b) prout inde est aliquid transiens in creatura

In significatione formali sub b), prout est aliquid transiens in creatura) medium est
doctrinae annuntiativa et ipsa doctrina

In significatione formali sub a) est aliquid intrinsecum cum respectu ad extra

Atqui: aliquid intrinsecum = ipsa div. creatio

ergo in meo de meo in meo

Scholium. Filius suam generationem declarat per communicatam scientiam, P. secundum

S. linc. verba Chr: docuit me P. scilicet me docuit P. — 1° ad 2° 26.

Sup. 3^a Verba audiet, respicit significat temporarium effectum immanentis aeternae
acceptionis. Audiet (auditis) ut immanens, aeterna, sine successione edictis, sed cum respectu
ad effectum in tempore futurum potest pronuntari in tempore fut.

Thesis xxiii

Hypostasis vel persona est individua substantia, quatuor notis determinata, nam est simpliciter
 et singularis est nec enim individua
 et integra nec enim pars alterius personae
 et relativa in se, contradistricta a substantia, quae quamvis singularis et integra, tamen
 facta est per modum partis naturae alterius personae
 et relativa in se communicabilis, quatenus non communicatur nec identificatur cum
 pluribus realiter in se distinctis.

Apparet etiam ex lumine rationis divinam essentiam tribus personis modis esse substan-
 tiam individua, quae tamen notae non constituent personam notitiam completam quum
 autem constat ex revelatione divinam substantiam absolutam simul esse tres inter se
 distinctos, patet illam non esse individua, quatenus identificatur cum tribus
 seu quatenus spectetur sub formali ratione absoluto. Non potest ergo substantia
 divina dici individua sensu hypostaseos nisi quatenus est incommunicabilis vel
 quatenus est hic Pater, illic Filius, alibi Spiritus S. et quae dicitur est, spectatur
 sub formali ratione relativi. Haec incommunicabilitas, hoc esse datum in se, haec
 totitas in se, est formalis ratio, qua substantia singularis et integra intelligitur
 in se intrinsece nec quid idem est, intelligitur esse persona.

Dicimus igitur: persona divina est ipsamet divina essentia sub formali ratione
 relativi ad intra, sub qua ratione sunt tres inter se distincti; non autem sub formali
 ratione absoluto, sub qua ratione est una indivisa essentia seu natura. Quae
 nostra declaratio nititur luculentis rationibus S. Theologiae.

Quibus praemissis possumus divinam personam ejusque constitutionem dupliciter
 conspici: aut complexius sub notione compositionis aut simplicius, videlicet sub
 illa compositione in conceptu.

II. Quum in persona divina duplex sit ratio formalis, videlicet distincta, utraque
 respondens duplici nostro modo aequato conceptui, ratio scilicet absolutae essentiae et
 ratio relativi requiritur ut persona dupliciter conspici possit, vel ut hic unus sub
 ratione relativi, distinctus ab aliis ejusdem naturae, qui habeat naturam tanquam
 formam metaphysicam — tum relativam in reali conspiciatur, absolutum in obliquo —
 Vel etiam conspiciatur essentiam velut affectam relatione, quae efficit ut hic

unus distinctus est ab aliis suis ^{substantiis} (distinctus). Tum entia in re spectatur, relatio in obliquo. —

Liquet utramque conspiciendi modum eodem redire, et, ut verbis utar. Fac. theo. vgi, essentiam et personam esse idem re, differre autem nostro modo intelligendi, ita ut persona constet ex entia et proprietatibus. — Quamvis autem persona ita intelligatur, non est tantummodo relatio abstracta, cum distinctione rationis ab entia, sed formaliter persona est, quatenus hic unus subsistit incommunicabiliter totus in se et distinctus ab aliis ejusdem naturae; atque hoc modo subsistit tantum sub formali ratione relativi, nam entia absoluta tribus communis est, non autem eos distinguens ergo persona divina formaliter constituitur relatione.

Quod etiam Rescarrion affirmat, ejus verba hoc fere dicunt: Quam divinae personas non distinguantur entia, in ea enim conveniunt, quumque in Deo praeter essentialiter atque relationem originis nihil prorens aliud intelligatur necesse est. Personas divinae distinguantur ab invicem vel origine vel relatione vel utraque atque relatio et origo re non differunt, ergo ~~distinctae~~ distinctae, personas divinae consistunt per relationes. (V. relatio spectatur per modum formae, ut paternitas - origo per modum actus, ut generatio). —

III. Distinctio nostra inter entiam et relationem div., et compositio hypostaseos div. ex utraque ratione fit solummodo secundum imperfectum nostrum modum intelligendi, licet cum fundamento in re, res autem ipsa in se simplicissima est. Quamvis enim relationem conspiciamus non capere ut substantiam, tamen res concepta sub notione relationis divinae essentialiter est substantia neque relatio divina conspici potest cum praerisionem objectiva ab entia. Secundum intentionem tamen rem illam simplicem, quae respondet personae divinae, conspiciamus modo per aenigma essentialiter creatae modo per aenigma relationis creatae, at per intentionem tamen relatio est simul substantia divina, relatio substantialis vel substantia relativa. Haec. etc. Vall.

Potest ergo constitutio divinae personae paulo aliter conspici. ~~et~~ ^{et} ~~personam~~ ^{personam} div. non esse aliud quid quam realem relationem div. Relatio div. non est quid abstractum a div. entia, sed ipsamet illa div. entia sub formali ratione relativi, quod idem est atque illud principium fidei definitum: entia (sub formali ratione abstracti) non est generans neque genita neque procedens, sed (sub formali ratione relativi) est P. qui generat, F. qui gignitur, Sp. S. qui procedit. Est igitur persona div. non aliud quam div. relatio substantialis, ergo persona div. recte dicitur constitui relatione.

II. Queritur utrum personae div. sint relationibus ita et originibus conspiciendi queant.

Resp. Si quaeritur identitas originis et relationis in deo, nihil interest, utrovis modo loquamur. Si autem quaeritur uterque modus intelligendi personae div. patens relativitas quam originibus consistunt.

a) origo et relatio in deo prae se habent.

Demonstr. Div. intellectus non est potentia distincta ab actu in se habente, substantialis intellectus (unde) div. intellectus quatenus produciens Verbum (num terminum intrinsecum) non est

sed purus actus substantialis intellectus, ex intrinseca sua natura productionis Verbi aeternum necessarium producere s. generare (origo terminus intrinsecus necessarius est Verbum non est actio habens)

in substantialis aeterna immutabiliter subsistens intellectio relativa ad unum Verbum s. substantiale intelligere productivum Verbi -

atque hoc idem est atque origo activa

ergo origo activa est aeterna immutabiliter permanens relatio / derivatio ad Verbum

b) Aeternum produci s. generari (origo passiva) non est quid habens sed necessarius et aeternaliter permanens productus intrinsecus termini intellectus / Verbum

atque hoc productus idem est ac productum esse (relatio filiationis)

ergo origo passiva est aeterna immutabiliter permanens relatio filiationis ad Patrem

Solutio.

Substantiale intelligere div.	<u>Substantiale intelligere div.</u>	Substantiale intelligendo	<u>expressione</u>
absol. spectat.	<u>absol. spectat.</u>	relative spectatur	<u>active</u>
est una indivisa emanatio div.	<u>est una indivisa</u>	et Pat. et unum Verbum, distinctus	
	<u>entiae div.</u>	Verbo expresso	
<u>relat. spectat. 1° active</u>		<u>relat. spectat. 2° passive</u>	

a) est intelligendo exprimere Verbum

b) est Pat. exprimens Verbum distinctus a Verbo expresso.

Confirmat nostram doctrinam D. Th. in creatis omnis relatio realis praeter respectum ad alium
 sit etiam aliquid absolutum, quatenus inest substantiae. In Deo relationes sunt reales, ergo
 sunt res aliqua cum respectu ad terminum. At non possunt esse neque accidentis neque
 res aliqua superaddita essentiae, ergo secundum rem sunt ipsamet essentia div. Atque
 essentia sub formali ratione absoluti non dicit respectum realem ad terminum intrinsecum,
 ergo illa res, quae habet rationem essentiae, ex intrinseca sua natura habet etiam ratio-
 nem relativam. Patet ergo, quod in Deo non est aliud esse relationis et essentiae, sed unum
 et idem.

Non sunt igitur absolutum et relativum in divinis duae res vel duae rationes cum proae-
 ratione objectiva distinctae, quae concurrant in unam rem componendam, sed una summa res quae con-
 cipitur sub ratione relativi est una essentia absoluta, et verisimiliter in se habet etiam rationem
 simul tres rationes et quatuor rationes, quae duplex ratio, quam summa res habet secundum
 functionem tum absolutam tum relativam. Quae duplex ratio inaequale notione appropinquat (quatenus
 notae conceptus in divinis non capiuntur sine respectu, quare conceptus absoluti simul relativum),
 quia si res habet simul et relativam et absolutam esse, et si Deus subsistens in
 natura absoluta.

Tam in relatione ad. nam duo concurrunt in unam rem, quae substantia est
 et quae relatio ad alium. Relatio autem est: quae una est substantia, et relatio substantialis
 1. substantia relativa

functiones relati
 ad terminum
 relationem

et hic sunt distinctae
 et aliae rationes praesens
 et aliae.

in divinis creatis inest substantia cum creatura
 et sub aliquo ratione accidentis et in se
 una res cum substantia

et praesens est substantia

Duplex igitur ratio requiritur in substantia, et relatio et substantia
 atque in se substantia, et relatio, et substantia, et substantia
 ubi sunt, quae substantia, et substantia, et substantia
 ergo substantia, et substantia, et substantia

Ex deo autem dicitur, quod substantia, et substantia, et substantia
 personas dei, substantia, et substantia, et substantia

Adquid etiam substantia, et substantia, et substantia
 a logica, et substantia, et substantia

Sub aliis modis:

Distinctio inter originem et relationem in creatis ad divinam personam.
Atque in creatis relatio quodammodo non constituit personam, sed in creatis constituit personam incommuni-
cabilem. Ergo vero
huc constitutionem nec conceptum incommunicabilitatis personae creatae ingreditur
ergo si in originem et relationem in persona div. secundum analogiam personae creatae
distinguiamus, aptius relatione quam origine persona div. constituta concipitur.

Corollarium Quid sentiendum sit de prioritate rationis antea actus rationales (origines) et
inter personas (proprietas personales)

Quaeritur: 1° de rei ipsa, ut in se sit

2° de ordine inter rationes velut partiales, quibus nos nostro modo imperfecto
eandem rem concipimus per multiplices distinctiones.

Respondetur ad 1° nulla est prioritas ne rationis quidem inter actum rationalem
et proprietatem personalem.

Sequitur ex iis quae dicta sunt de identitate originis et relationis in div.

Solutio Quoad primam personam: Pater non est prius persona constituta, quae deinde
generet nam ipsamet generatio substantialis, habens Verbum prodictum immanens,
Pater est. Ipse Pater, sub formali ratione ut P. est, generat et per hunc
actum necessarium actum est persona distincta - paternitas et generatio
simul sunt, ita ut neutra intelligi possit quasi prior ratione quam altera.

Obj. 1^a Relationes sunt suppositorum

et qui generat et generatus

et ratione prius intellectui divina quam generationi.

Ad 1^{am} conceptus Patris hic assumitur inadaequatus et in confuso secundum
analogiam in personis creatis.

Solutio Intellectus personae divinae (et rationis) non sit actus eliciens animis
suppositi (ut in creatis), sed actus purus substantialis qui est Deus Pater.
Actus ille relatus non inhaeret alii personae praecognitae, sed est haec
ipsa persona Patris distincta a F. et Sp. S. Persona div. non est suppositum
eliciens actum a... Intellectum... quae relatus substantialis est
persona.

Scholion 2Substantiale intelligere div.absol. spectatest una indivisa entia
div.relat. spectat.

- (a) est intelligendo exprimere Verbum [origo activa]
 (b) est Pater produxens Verbum distinctum [relatio paternitatis]
 a Verbo producto.

idem

Substantiale intellectum Deoabsol. spectat.est una indivisa entia
div.relat. spectat.

- (a) est intelligendi primum [origo passiva]
 (b) est Verbum productum distinctum [relatio filiationis]
 a Patre producente

idem

Scholion 1.origo in divinisest activa

- 1) generare 2) spirare [actus rationales]

generatio

(spiratio non constituit personam)

constituit personam

est passiva

- 1) gigni 2) nati

nativitas

natiuitas

6) Si spectetur noster modus apprehendendi personam div. quae est unum et indivisibilem
 quam originalem.

Probo: Relatio conspicitur per modum formae rei permanentis (in parte esse, in esse productae,
 ut forma permanentis, habens esse fixum

Origo conspicitur per modum viae tendentis in esse (origo passiva) vel ad aliquam
 terminam constituendam (origo activa)

atque persona constituitur per formam fixam et permanentem

ergo non origo, sed relatio formaliter et intrinsece constituit personam -

De comparatione relationis Sp. S. ad F. cum relatione F. ad I.

1^a cum quibusdam aliis debeat

1° F. enim ex se ipsis et ex se ipsis procedit, ut patet ex se ipsis, et per
F. originem habere debeat;

2° eisdem locutionibus quibus exprimitur relationem F. ad I. describitur etiam relationem
Sp. S. ad F. ex eadem locutione Filius, genitus et generationis.

I. Item notandum distinguens personam F. trinitatis, quod scilicet est ex se ipsis
character autem personalis Sp. S. in eo consistens a proprietate F. quod non ex se ipsis
sed ex P. per se procedit.

Secundum, op. 18 (ab. 12) n. 42 Sp. S. a F. quidem perit, quorum immediate simul con-
spicitur a se ipsis a causa cuius causam (subsistere) habet, unde et procedit;
hinc est notionalis character eius proprietatis hypostaticae, quod post F. et cum ipso
manifestatur.

S. Gregorius. In quibusdam lib. 5. c. 139 et in aliis. Trinitatis p. 459 - apud p. 455
discreta deit, distinctio non in. dicitur personam autem esse nisi ratione propriam
pendere itaque Sp. S. a F. eo sensu, quo F. non procedit a P. - differentiam autem
inter provenienciam F. et Sp. S. a P. eam esse, quod persona cuius F. est
ex prima persona proxime (ideoque est unigenitus), contra Sp. S. et ipse
quidem est ex prima persona sed non proxime h. e. non ex sola prima persona
verum per personam ex prima personam contra personam secundam.

Uterque in eadem consistit.

1° solum F. esse ex prima persona

2° Sp. S. etiam ex prima persona sed non proxime.

7° Item notandum est quod ex se ipsis procedere dicitur, quia ex se ipsis et P. quod ex se ipsis
et ex se ipsis procedit.

Haeccomparatio 1^a inter relationem Sp. S. ad F. et ad P. ut patet, inter et inter
personam Sp. S. non ex se ipsis et ex se ipsis procedit.

etiam notandum est quod ex se ipsis procedere dicitur, quia ex se ipsis et P. quod ex se ipsis

quo ab eodem dicitur, quod ex se ipsis procedere dicitur, quia ex se ipsis et P. quod ex se ipsis
sed habet ex se ipsis procedere.

l. i.

De Praedestinatione B. Virginis
(Th. 1-7.)

Pro
L. D.
n. g.
g. r.
S. g.
I. D.
S. v.
B. .
g.
z.
g.
m.
u.
T.
P.
u.
D.
u.
u.
c.
v.
r.
K.
h.
B.
're
II.
hal
I. A.
u.
I.
S.
S.
A.

Th. 1.

B. Virgo recte dicitur predestinata.

Predestinatio largo sensu dicitur animi preordinatione
viam re futura; sensu strictiori est proprius
significat divina preordinatione de his, quae per
gratia fienda sunt in tempore, ut loquitur B. Th.
2. 2. 24. a. 1.

I. Pures in Script. locis ex universali et constanti dog-
mat. usu ac sensu intelliguntur de predestinatione
B. Virginis.

Prov. VIII. 22. Dominus possedit me in initio viarum
earum, antequam quidquam faceret a principio.

Quoniam congruenda sunt ea quae sequuntur
maxime v. 25. ante illas ego parturiebar -
ubi per illas intelliguntur sancti et prophetae

Th. Hieron. xxiv. 5. Ego ex ore Altissimi
prodivi primogenita ante omne creaturam,
ubi ex ore intelligitur de mente Dei pre-
destinantis.

Magis hic sensus illustratur v. 12, qui crea-
vit me, requievit in tabernaculo meo -

Virgo enim per nove menses Altissimus in
utero gestavit purissimam - idem v. 14. ab initio
est ante saecula creata sum - nam nulla in hoc

v. est ambiguitas illa, quae ^{in locum} app. Prov. VIII. 22
reducatur, ubi verba aptissime etiam de Sa-
pientia ponuntur creaturae in creatura intelligi.

hic ante vocem create aptius accommodatur
B. V. quoniam I. Chr. in prout simpliciter dicitur
creatus.

II. Probatur SS. Patrum auctoritate, quae semper
habita est fidelissime interpretandi Scripturae norma.
S. Aug. in Jo. 1. 1. Antequam de illa natus esset,
in predestinatione noverat matrem.

S. Dam. or. 1 de nativ. Mariae te ille rex omnium
Dei Agnam praenoveas amavit, amata prede-
stinavit.

S. Cyrillus or. de nativ. B. V. vas totius electionis
Andr. Helms: Siquis excoGITatus ante saecula.

III. Ex natura praedestinationis.

Praedestinctio proprie dicitur quaedam divina praecor-
dictio circa ea, quae per gratiam Dei facienda sunt
in tempore - S. Th. 2. 2. q. 24. a. 1.

Atque de B. V. Deq. ab aeterno res singulares
animas, quae per gratiam fiunt, praecordiavit ut
facienda in tempore, ergo datur circa illa div.
praedestinctio.

Obj. 1. cum Lutherus: Salomon in Prov. loq. de
sapientia increata quae est Sctg, ergo nequit
accommodari B. V.

Resp: Sctg loq. solum de Cito N. - loq. etiam
de matre - P.

Expl: Iuxta S. Th. de potent. q. 4. a. 1. omnis
veritas quae salva litterae substantia potest divi-
ne scripturae aptari, ergo sensus erit, quia
h. ad dignitatem divinam Sctg. pertinet, ut sub
una littera multos sensus contineat -

Ita S. Aug. docet lib. III. 27 de doctr. Sctg: sacra
Sctg: tot sensus habere ab ipso etiam Sp. S. intentos
quot litterae congruant rei veritati charitate.

Obj. 2. Desipere nequit facta divi ab aeterno,
ergo neq. praedestinata,

nam idem est factum esse et praedestinatum esse, scilicet
juxta S. Aug. de praedest. sanctor. 15.

Resp: Factum esse et praedestinatum esse quod
maxime differunt, nam factum esse affertur rei
in se ipsa, praedestinatum esse affertur rei in
apprehensione praecordiantis. Inde repugnat
dicere B. V. existisse ab aeterno, non repugnat
fuisse ab aeterno praedestinata, quia res q.
prehensio in Deo ab aeterno est. S. Th. 3. q. 24.
a. 1. ad 3.

S. vero Aug. h. solum vult, Sctg, scilicet q. homo
est, in tempore factus, praedestinatum esse Filium
Dei ab aeterno. Inde quodammodo Sctg ab ae-
terno praedestinatus ad filiationem naturalem
Dei, ita beata V. praedestinatus ab aeterno ad
maternitatem naturalem Dei: -

Th. 2.

B. Maria V. vere predestinata fuit
ante omnē creaturā.

Auguſtini eremita Theoctisti ap. Baron. ad a-824
commemorat B. Virgine exiſtere ante omnē creaturā
ē productione ē tempore. -

Hiſi ſolū quaerit ene pō de precedentia in
mente Dei predeſtinantis. -

ſtatant nonnulli voluntatē creandi Mar. in Deo
poſteriorē eſſe naturā, quā voluntatē creandi
Adamū.

Alii communig tenent contrariū.

I. Verba Beati. XXIV, 14: ab initio ē ante
ſecula creata sū, Beati. B. Virgini adaptat
in Officio quo, magis proprie de ea quā de
Salvatore intelliguntur - cf. Th. 1.

Cito, qui ē Sapientia increata, nō pō absolute
ē ſimpliſiter creatura vocari; ergo B. Virgo
recte dicitur ante ſecula creata, p̄moge-
nita ante omnē creaturā (Beati. XXIV, 25)
ante omnes angelos ē homines Prov. VIII, 25:
ante omnes colles ego parturiebar.

S. Aug. de Trin. I, 12. Ante omnes colles ge-
mit me i. e. ante omnes altitudines crea-
turarū concepit me ē parturit predeſtinando
nō ſolū ut eſſet ſancta, ſed etia, ut ene
mater ſanctorū, ſicut Cito ē Pater, Princeps
ē Caput ſanctorū. -

II. Ne docent SS. PP.

S. Aug. (Proſer l. c.) cap. 20 ad fratres in
eremo: Quādmōdū noverat ſiſpā ut matre
ſuā, ita elegit ipſa in matre totig mundi.

Id. in Jo. VIII. Antequā filig Deo natg ē,
in predeſtinatione noverat matre.

Atqui mater p̄cedit filios in ordine rerū
nō ergo omnia mater eſſe debuit in mente Dei
predeſtinantis per h. ipſū q. Salvatoris mater
enet, dūc etia in predeſtinatione omnes
debuit p̄cedere.

Similia habent alii PP.

Andr. Cret: praedestinata esse in matre utraque
omni (Causa exaltationis S. Berni)

Petr. Dam: in exordio totius hum. salutis
(homo in nativ. B. V.)

Alb. M: in causa finale totius nostrae repara-
tionis, in cuius gloria pro Deo tota Redem-
ptionis opus ordinatur " (c. 184 super illud)
atque causa finali simpliciter praecedet effectum
ergo.

Kenn. Suso. appellat eam " Finem nostrum pro Fili-
um " Dial. Sap. 20.

Quoadmodum ergo de Cito dicit Apoc: propter
quam omnia (ad Hebr. II. 10) ita de illa: propter
quam pro Cito omnia " (S. Bern. in Salve semper)

Itaque ex mente SS. PP. B. V. omnia in
divinorum sensu secretis praecedunt.

II. De eo ordine creaturas dixit de iis
devenit quod se excedunt invicem in bonitate et
magis inseruiunt gloriae Dei manifestandae
atque B. V.

Ergo de B. V. plus ceteris creaturis dixit
et in eam rem praedestinationis de ea ante ceteras
creaturas disponit.

Q. Petr. Dam. rem. 1 de Nativ. B. V. X. m. m.
de Maria dicere q. Mater Dei est, superat
omnia quae ab angelo v. ab homine dici possunt.

S. Antonius: Ipsa primogenita est ante omnes
creaturas: nobilior enim est et perfectior gratia
et gloria omni pura creatura: q. ante istam
in aliquo genere, est quasi causa aliorum?
— et in praecedat in mente Dei praedesti-
natis omnes alias puras creaturas.

Obj. 1. Pro ordine causalitatis. Providentia respicit
naturam, quae gratia, in natura sit gratia subiecta
naturae, quae gratia, in natura sit gratia subiecta
gratiae donec consumatur, ergo ordine causalitatis
posterior est quam natura, ergo mater Dei non est ante
omnem puram creaturam.

Resp: natura prior est in genere causae materialis
in qua gratia subiecta — 6

natura prior est etiam in genere causae finalis. N

Natura enim ad gratiam tanquam ad finem ordinatur.
Ideo videlicet de B. V. tale natura habet donec na-
turalia impeditur est, quia ea in matre elegit

Quia igitur causa finalis simpliciter prior est omnibus
aliis causis — q. Aug. Civ. D. I. 24. S. Th. opusc. 81, 2.
ergo mater Dei s. B. V. quae mater Dei, prima
est in ordine deus intentionis.

Th. 2 (seq.)

Obj. 2. Pater est hominem esse quod mater, pater est sub-
stantiale esse quod accidentale — ergo B. V. pater
predestinatus ad esse substantiale quod ad mater-
tatem Dei.

Resp. Absolutum est simpliciter prior est causa finalis
quod materialis, ^{porro} causa substantiale se habet ad mater-
tatem Dei ut causa materialis, materiam vero
ut esse substantiale se habet ut causa finalis

Theol

Dea
abro
vide

72

ps.
mpe

1

6

2

3

Th. 2.

B. Virgo apparet statim in primo
signo decreti intentionis quæ Mater Red.

Deq. nō fert, nisi ea quæ meliora sunt, nō pñt
absolute, sed relate ad finē a Deo libere prefixū,
videlicet ad re suā gloriā manifestandā.

Prov. XVIII. 4. Univerſe propter ^{met} rectū operatū
ē Dominus.

PP. Francos: ad epp. Hispal: Credamus Deū
omnia velle, quæ meliora sunt

S. Aug. (de quant. anim. 33): Iustitia animi Dei
facta ē, ut nō modo sint omnia, sed ita sint,
ut omnino meliōr esse nō possint.

B. V. apparet etiā in 1° signo decreti intentionis
inter puras creaturas tanquā Redemptoris Mater.

Ita Salmanticensis in multis Thomisti alijsq.

1° Srv: Cōtū quā Redemptorē expresse vocat
Primogenitū omnis creature - Coloss. I. 15. 29.

Per consequens mater etiā apparet in 1° signo
decreti intentionis quæ Mater Red. quia mater
nō fuit a Filio separata in electione divi-
ſuar. in III p. Disp. 1. sect. 3.

2° auctoritate PP. Trec. III. 22: quid ē q. sine
consensu Mariæ nō proficitur mysteriū In-
carnationis? respondet: Quia nempe vult
illā Deq. omniū bonor. esse principium.
Sunt ergo lōq. in 1° signo intentū ē quā
Red. ita etiā B. V. in 1° signo intentū ē
quæ Mater Red. cū sine ipsa nō fuerit in-
ſtant. lōq. opq. redemptionis

S. Trid. Thessal. de incarnatione: Propter
ipsā ritio creatū ē homo ē quidquid
productū ē propter hominē.

3° Deq. pro 1° signo decreti intentionis voluit
ea quæ meliora sunt in ordine ad manifes-
tandā div. gloriā in iustitia presentē ē
misericordia - atq. ad finē hunc nihil meliōr
ē quā lōq. quæ Red. ē B. V. quæ Mater Red.

et sunt hi longe meliores ad hunc finem quam statum nature v. innocentie etiam sumptis in lito perire quod substantia, ergo deus pro 1° signo decreti intentionis voluit lito quod Red. et B. V. quod Mater Red.

4° Statum nature per lito reparata longe melior est quam erat status innocentie, unde Jo. X. 10. Veni ut vitam habeant et abundantius habeant.

Sed quia deus de facto h. operum fecit q. melior est, ergo in 1° signo decreti intentionis habuit prope vultis lito quod Red. et B. V. quod Mater Red.

Videlicet divinos series decretorum 2a sunt: 1a intentione juxta ordinem cause finalis, 2a executione juxta ordinem cause materialis.

Si decreti intentionis pro 1° signo: Volo mittere lito quia Red. et B. V. langua redemptionis cooperatrice, ut pote et modum prestantissimum ad gloriam meam manifestanda.

Pro 2° ante: Volo Adamum in his postis et volo permittere eos labi, ut felix resurgant per Red. lito et Mater ejus.

Pro 3°: Lito Reparatori adde omnes electos et homines et angelos.

Pro 4°: Reliqua omnia condita propter electos unde B. Paul: Omnia vestra sunt, vos ante lito, lito vero Dei (1 Cor. III. 23)

Decreti vero executionem hunc ordinem servat: In 1° signo: Homo est in statu innocentie

in 2°: lapsus Adams in 3°: lapsus reparatus in 4°: aeterna gloria consequens pro electis

Obj. 1. lito quia Red. equiparatur medicina (cf. Petr. II. 24: lito livore sanati estis) - atqui medicina supponit morbum et pericula - ergo lito de quo pericula quod mittitur lito. (cf. etiam S. Ambrosius de Taurin. II. 4: Quia cum est causa Taurinationis, nisi ut erro, quia perierat, redimeretur?)

Respons: Peccatum primum est in genere cause materialis, habentis se per modum materiae destinanda.

Statum innocentie neque permanens erat neque alius quam Adam caput requirebat, qui tamen secundario lito intentionis erat quatenus in executione debuit procedere permissione peccati, ut vita habeant et abundantius habeant - in quo non poterat homo creari. - Habuit tamen lito in statu et evol: in Sabl. Si o felix Adae peccatum innocentie influxu cause finalis quatenus debuit procedere per modum medii. Et Angelos vero lito est caput - Coloss. II. 10. Ipse est caput omnis principatus et quatenus in eo influxu affectivo est moralis, non praevenit cum eo in executione, habet tamen influxum finalem, quatenus angelus quoque propius est unit, tangit. Primumque omnis creatura - ad Coloss. II. 15. Denique per modum objecti et diti habuit lito influxum in fide angelos pro statu vite

etiam in ordine executionis - P. - peccatum primum est simpliciter est in genere cause finalis velate ad lito - N. Obj. 2. Si lito causa est finalis peccati dimittere, permissio peccati facta est propter lito - atqui h. est abundans, atque pugnat cum bonitati dei, et imbecile est - ergo lito non est in 1° signo decreti intentionis.

Respons. N. repugnat bonitati dei. est species pro se facta imbecilitatis - N. omnino - deus enim permittit peccatum propter bonum magis, uti lapsus Petri ad maiorem ejus firmitatem, imbecilitatem Thome ad fidei audientiam - maxime vero in peccato Adae, quia plurimum formis, qui unum salvantur, salvi non fuissent, si Adae non peccasset. potuissent enim aquae atque Adae peccare, carnales tamen illis resurgendi essentis, quibus unum abundans (cf. medicinae supponit peccatum, ergo primum permissio peccatum quod mittitur lito. (cf. etiam S. Ambrosius de Taurin. II. 4: Quia cum est causa Taurinationis, nisi ut erro, quia perierat, redimeretur?)

Obj. 3. lito quia Red. nequit caput esse vel influxum habere in statu innocentie est in angelos - ergo nequit esse in 1° signo. Respons. lito non potest proprie dicitur caput innocentie, quia statum lito quia caput debet esse permanens, non enim finem habet, requiritur ejus (Luc. II. 35). 7

Th. 4.

B. V. fuit prius destinata ad maternitatem Dei
quā ad gratiam tantā et gloriam.

Nō de maternitate generice sumpta, sed de speciali, prout ē Dei, queritur, utrum B. V. prius ad hanc quā ad gloriam fuerit praedestinata.

1. affirmant omnes melioris notae theologi, Suer. Vega, alii.

1° 99. maternitatem Dei pro causa finali habent, omni gratia et gloria V. collata, ita ut illa prius intentata sit quā haec.

Aug. Inde uoxing tanta gratia illi esse collata quia deo concipere uenit ac parere. (De nat. e. gr. 26)

S. Sophon. ob h. q. Dei g. electa ē praelecta fuit, iure ab angelo salutatus gratia plena (serm. de Assump.)

Cypri: Matris plenitudo gratiae debetur (serm. de nativ. liti)

Itē plurimi alii.

5. Th: B. V. propinquissima Lito fuit nec humanitati quā hic ab ea accepit hum. natura ē deo pro ceteris maiorem debuit a Lito gratiae plenitudinē obtinere.

2° Similitudo a peccato originali tandemq. diuinitate naturalis et supernaturalis splendidi apparatu nō fuerunt prius pro ceteris destinati alq. ratione ē causa atq. alia causa finalis ex parte V. nec fuit nec esse potuit propter maternitatem Dei, — ergo B. V. prius fuit praedestinata ad maternitatem Dei quā ad gloriam.

3° Lito D. fuit prius praedestinatus ad filiationem naturalem Dei quā ad beatitudinem, quia plq ē esse Filiū naturalem Dei propter maiorem in Deo unionem quā esse beatū. Ergo B. V. quoq. prius fuit praedestinata ad maternitatem Dei quā ad beatitudinem, quia illud plq ē quā hic propter causam similem.

Inu

Vas

te

fu

qu

Conte

ab

e

om

re

No

10

fi

non

I-2

don

I-4

mo

20

30

ru

ma

gi

gr

m

re

tu

e

or

ma

D

g

Th. 5.

Predestinationis p^{ri}mit^{us} intentura B. V. tu
ad maternitatem Dei tu ad gloriam, ē pure
gratuita ē a meritis independens.

Ducuntur sententiae principales:

Vasquez et alii: B. V. ex meritis tu ad ma-
ternitatem Dei tu ad gloriam velut electa
fuisse, quamvis electa fuerit p^{ri}us in Matre Dei
quā ad gloriam tentā (in III p. disp. 23 c. 4)

Contra Suarez et plurimos: Certū ē B. V. fuisse
ab aeterno electa ē predestinata tu ad gratiam
ē gloriam tu etiam ad dignitatem Matris Dei, ante
omnia illius merita praeterita (in III p. disp. 1
sect. 3)

Nos sequimur Suarez: et probamus

1° ex Scr: Ap^{osto}l^o: Erūt omne electionē per gratiam
fieri nō per meritū & debitū - unde ad Eph. I. 11:
sorte vocati sumus. - Unde angel^{us} dixit ap^{osto}l^o d^{omi}n^o.

I. 28: Ave, gratia plena h. e. maternitati aliq^{ui}
donā verū eno gratia. Ipsaq^{ue} Virgo ap^{osto}l^o d^{omi}n^o.

I. 48 i. fatetur: Prospexit humilitate ancilla
mea, i. e. nihilitate, nō vero meritū.

2° auctoritate S. Aug: de dono persever. 9.

3° ex S. Th. 1. q. 23. a. 4. Ordinate volens p^{ri}us
vult finē quā media: ergo quia de^{us} ordinatissi-
ma voluntate vult, ē quā taliter volens B. Vir-
gini gratiose decrevit specialissime auctoria
gratia dare, quib^{us} ponet p^{ri}us aliis feminae
mereri maternitatem Dei ē gloriam super omnes
angelos ē homines ---- ideo etiam non in gra-
tuito p^{ri}mit^{us} intendit B. Virgini maternitatem
ē gloriam. -

Obj. 1. S. S. PP. attribuant Virgini meritū ad
maternitatem Dei -

S. Aug: Tali eligitur V. de toto mundo, quā
tantū haberet meritū, ut Filiū Dei in revent-
ip^{sa} nūciperet. - (nem. de nativ. Dom.)

De meritis ad gloriam Aliq^{ui} ap^{osto}l^o Matth. V. 12.

Gaudete ē exultate quia merces vestra copiosa

ē in coelis - ergo praedestinatio B.V. tū ad mater
nitatē Dei tū ad gloriā dependet aut meriti eiq.

Resp: nō negamus meriti illud duplex in executione
sed negamus in pmo ē effectui intentionē Dei.
Deo videlicet specialissimē dedit gratiā auxiliā,
quibz ponet B.V. mereri ut Mater Dei foret,
quā tamē auxiliā ipsa ad maternitatē ē gloriā
promerenda gratis fuerint ē intentā ē collata.

Th. 6.

B. V. nō fuisset mater Dei, neq. cū
Cito venisset, si Adā nō peccasset.

Schola Scoti saltē a frequentiori affirmat liti-
ventari fuisse, etiamsi Adā nō peccasset. com-
muni vero sententia maxime in schola Th. negat.

9. probatur

1° auctoritate PP quos inter S. Aug.

„Etsi homo nō peccasset, Filius hominis nō ve-
nisset.“ (De verb. Apoc. serm. 8 c. 2)

Nulla causa veniendi fuit lito D. nisi pecca-
tores salvos facere; tolle morbos, tolle vultus,
ē nulla ē medicinae causa.

3. Iren.: Si nō haberet caro salvari, nequaquā
Verū caro factū enet (I. 14)

5. Athan.: ut Verbi fieret homo, nunquā
Destitutū fuisset, nisi hominū necessitas
id postularet (serm. 3 contr. Ariā)

Greg. M.: Nisi Adā peccasset, Red. (Stu-
carnē suscipere nō oporteret (in IV Reg. c. 1)

1. Ambros.: Quae enī causa Incarnationis, nisi
ut caro quae peccasset, redimeretur?
(De incarn. 6)

2° ex Scr: ex qua sola Deimunda sunt,
quae dependent ex sola Dei voluntate, ut
ē illud: an lito Deq. mittere velit Adamo
nō peccante, vel nō? Propterea quā nō clare
Scr: negatidā ponit:

Venit Filius hominis quærere ē salvos facere

1. perierat - Matth. XVIII. 11 -

Cūq. J. venit in mundū peccatores salvos
facere (i Tim. II. 15)

Th. 6. apponit Filius Dei, ut dissolvat opera
diaboli (1 Jo. III. 8) - cf. Gal. IV. 5 -

Nō veni vocare iustos, sed peccatores (Luc. IX. 32)

quibz in lous nostr. adventz liti causa assi-
gnatur redemptio a peccato, 9. confirmatur

2 symbolo
conatus N. x. x. qui propter nos homines ē propter
nostrā salutē descendit de celis.

Enf: in Sabb. S. o certe necessariū Adā
peccatū q. l. t. morte deletū ē -

q. si necessariū fuit peccatū ad ut veniret l. t.,
nō veniret profecto absq. peccatō. -

Obj. 1. Matrimoniu fuit etiā in statu innocentie
sacramentū ē signū unionis l. t. in Eccl. ergo
p. tunc venisset, si Adā in illo statu mansisset.
Resp: in statu innocentie q. t. t. nō erat
permanens, C. - in statu innocentie permanens.

Obj. 2. Adā in statu innocentie revelata fuit
incuratio (S. Th. 2. 2. q. 2. a. 7), tamē absq.
notitiā futuri lapsus, in hac tristitiā creasset
illi statui repugnante - ergo alia fuit Adā
manifestate incurationis causa -

Resp: N. consequentiā, nō inde q. revelata
fuit Incuratio, nō req. revelata etiā fuisse
causā ipsius; erat em notitia nō debita, sed
gratuita.

Obj. 3. Causa Incurationis ē gloria Dei, per In-
curatiōē manifestanda, quā de se magis bonū
ē quā generis hum. redemptio.

Atq. p. p. m. intendebatur bonū per se
nō bonū occasionatū, quale redundaret ex
deletione peccati - ergo alia erat Incuratio-
nis causa, quā effectū prodiciisset nō etiā
in statu innocentie.

Resp: gloria Dei p. p. per Incuratiōē manifestari
p. p. p. a peccato - N.

Est em Incuratiō. m. n. Dei humiliatio, usq. ad
incuratiōē iuxta Philipp. II. 6: Semetipsū ex-
incuravit - nō videtur igitur fieri p. p. ad magis
rē Dei gloriā, nisi fiat ad reparationē dis. p. p.
per peccatū laesi.

Neg. ex Scr. constat, Deū voluisse p. p. statu ino-
centie manifestare gloriā suā mediante Incuratiōē.
unde S. Th.: "In canone Scr. ē in dictis canonicis ex-
positis hāc sola assignata causa Incurationis
Redemptio nō hominis a servitute peccati." in II. d. 1.
1. q. 1. a. 3.

Neg Turam: bonum ē occasionatum, quia nō ē casuale
aliquid ē fortitū, fuit enī primario intentū, neq
ven ē Cito p̄c. se. meiore ene qm Cito qm p̄c.
qm ordinetur ad tales operationes, quibz gloria Dei
de facto maxime manifestatur, nempe p̄ntifici dñi.
in condigna satisfactioe - & Dei misericordie in
ergendo homine lapsū.

II. B. V. nō futura fuisset mater Dei, si Adā nō
perueneret - quae avertit

1° seq. ex precedenti

2° probatur specialiter ex antiquis Eccl. hys
ap. Vasquez in III. Disp. 10. c. 4: peccatores
nō abhorres, Sine quibz nunquā foret, Tanto
Digne Filiis.

Itē docet S. Aug. in Jo. fr. viii. S. Anselm.
De excellentia Virg. 1.

Obj. Maria a Jera in Anglica Civitate Dei p̄l.

Ab. 1. c. 6: revelationē divinitus factā refert, q.
Cito in ma Mater venisset, si Adā nō perueneret,
quia unius inq̄ntem hypothetice propter eadē
lente nō primario nō intentū - ergo fuisset
B. V. Mater Dei, etiamsi nō perueneret Adā.
Resp: revelatio ē privata, enumerata proterea
revelatioe publicae S. Scrip. quā pro nobis stare
testantur duo lumina Eccl.

S. Th: in III. Dis. 1. q. 1. a. 3. quē vide supra
ē S. Bonav. in III. Dis. 1. a. 2. q. 2: Sententia quae
Pat̄r Adā nō peruente venturū fuisset negat,
ē fidei ē pietati, S. Scripturae ē S. Pat̄r testi-
monis magis consona magisq. devotionē aueredit
ad Deū p̄q. honorat. -

Coroll.

Tunc efficitur, ut B. V. absolute nō potuerit exister,
nisi qua Mater Dei, h. e. et̄ Adā nō perueneret
ē Cito nō venisset, neq. B. V. inter Adā porteros
fuisset - Cf. S. Ephr. rom. 5. transfig. Cito:
Si nō erat deq. caro, quorū Mater foret in medi-
producta 2.

Thota, contemplat. Deipare 2: Ad h. sola
efferta ē, ut deum Deū enet Altissimū.

Concil. Brasil. sess. 26: Ipsa fabricavit Filij

Deo Patri, ut eret Mater ejus in terra.

Cf. S. Dam. or. 1 de Nativ. V. neq. aut. dñi opus
ezura progenita es, quoniam Deo habebis, ob
que in vita produisti.

S. Andr. Gret. or. de Amore: si Pater non esset
Cui in terra non fuisset, non V. non 2ª Gen.
ratio.

Th. 7.

Prædestinationis B. V. ē causa prædestinationis electorū tū indeterminate tū comparative sumptorū.

Nō datus causa realis divini actū, quō habet eam divini sit a se; at Datus libere in Deo terminationis ad objectū volitū ē aliqua hujus determinationis ratio, quo sensu Cibi prædestinatio se habet ut ratio prædestinandi alios. Hinc

I. Prædestinationis B. V. ē causa prædestinationis aliorū electorū salte vage, in confuso sumptorū. Ita communiter PP ē theol.

Trea. III, 33 appellat Mariā „Causa salutis” ubi ē universo generi humano.

ē S. Greg. Nizom: causa nostra beatitūe præsentis ē futura (3 or. de Conceptu. Disp.)

S. To. dicit: causa bonorū omniū (or. 1. de assum.)

S. Albert. M.: causa beatitudinis beatorū; Causa omnino salvandū; Mater angelorū in euegelia

B. V. præterea Mater Cibi ē ē proinde causa medata omniū boni q. per Cibi ē, quō velle recte sit, nemine salvo esse nisi per Cibi (Mat. IV. 12), neq. quēq. medate salte ratiō ē, nisi per Mariā V. V. q. imedate, quia de ipsa dictū ē: Dominus posuerit me ab initio viarū suarū etc. ergo statū ab initio dignitate ejus respexit in ordine ad reliqua. —

Eade B. V. dicitur primogenita ante omniū creaturā (Col. 24, 51, sed talis ē nō solū dignitate aut gloriæ magnitudine, vērū etiā causalitate, quia q. primū ē in genere aliquo, solet regulariter causa esse ceterorū (ut de Cibi: primogenitū omniū creaturæ Coloss. I. 15)

II. Prædestinatio B. V. ē etiā causa prædestinationis comparative unius præ aliis, præcisive tamē sumptorū. Nō

1° i. per Cibi statuntur communiter theologi

et dictum est ap. Jo. XV. 16: Nō vos me elegistis, sed
ego elegi vos: h. e. nō solum ad apostolatū, sed etiā
ad gloriā ē gratia. — Cf. S. long. de praedest.
SS. 1. de concept. ē gratia 7.

Idē patet ex Jo. XVII. 9: nō pro mundo rogo, sed
pro eis, quos dedisti mihi, ubi lito dissimu-
lantur se habet ad derelictos, positive autē ab
quos elegit; per h. vers. ē omniū elector parus.
— Cf. Art. IV. 12.

Unde quidquid conducit ad salutē, a lito ē
multo magis ipsa salo comparative et nō
salvo excepto. Unde meritū liti ad tantū ē
meritū electionis vage, sed electio electionis
meritū determinante. —

2° quidquid nobis lito meruit de condigno,
h. Mater ej. meruit de congruo
atque lito meruit nobis nostra de condigno
salute nostra etiā comparative ~~adsumptum~~.

Ergo B. V. eandē nobis meruit de congruo.

Confirmatur ex SS. PP.:

S. Germanus Ep. de zona B. V.: Nullus ē qui
salvus fiat, nisi per te Virgo sanctissimā
S. Bern: Sicut a te respectus ē averas, o Virgo,
necesse ē ut pereat, ita ad te conversus necesse
ē, ut salvetur. (hom. super Missus)

S. Bonav: Quē tu vis, o Virgo, salvus erit, ē a
quo averbis facie tuā, ibit in infernū.

— Coroll. 1.

Obij. qd B. V. nō pōt merita sua offerre pro angelis
ē pūbi qui ante eā decesserunt.

Respond. pōt offerre merita obsequii s. articulo C.
nō pōt offerre merita dignitatis, respectu origi-
nā in primo signo decreti cōtentivi electa ē
regina omniū creaturā N.

Schol:

Quā reprobatio dupliciter possit sensū habere: sū
gloria negationē, sū positivā, h. e. ad gloriā eter-
nā deputatiōne (q. duplex divinitē in infantibus
patet ante baptisimū derelictorū), ipsa vero exclusio
negativa dupliciter possit accipi; sū positivē,
ut voluntas excludens positive velit exclusiōne

a gloria - tu praeisive ē negative, ut nihil velit ob
ordinationē - apparet B.V. neq. reprobationē negati-
va nullo modo causare positive

Nā si h. de lito. valet. ver. omnino theologos
opinionē negri adhuc de V. B. sentiant ē.
Si aut lito. sua merita nō obtulit pro exclusione
exigens a gloria, minus id ferire B.V. credenda ē,
quā ver. D. Th. de parva dimidia parte regni dei
impetrant, ut ipsa sit Regina misericordiae, cuius
filii ē Rex iustitiae? (in Petefat. Sapient.
Epist. canon.) - cf. Th. in l. th. vi. n. 3. -

Ergo nullus ruinae B.V. causa cadit. -

D. Th. in Hebr. XII: liti sanguis melius loquitur, quā
sanguis Abel, quia iste clamat vindicta, sed sanguis
liti clamat venia. -

Quia
lito. genit. mediatoris ē advocati minus ver. illud
To. II. i. Advocatus habemus apud Dm. D. N. I. Ch.
nō conveniebat, ut merita sua positive ad peritorem
ruinā dirigeret n. per exclusionē a gloria. s. per
deputationē ad ignē aeternū. Sed pater B.
V. Mediatricē ē Patrona ē. Advocata Materq.
misericordiae, nō potuit igitur merita offere
sua ad exigentem ruinā saltemq. perire.

Obj. 1. B. V. cooperatur ad electionē comparativā
atq. h. id ē atq. causare reprobationē salte-
negative quā fit per exclusionē a gloria
ergo nō pōt B. cooperari electioni comparativae
nisi cooperetur etiā reprobationi salte negative.

Resp: cooperatur ad electionē comparativā positive
pro utraq. parte tū eligenda tū damnanda. N.
habet ne positive ad solā partē electā, negative
vero ē praeisive ad partē relictā C.

Obj. 2. In S. Scr: invenimus sanctorum imprecations
contra peritorem - Apoc. VI. 10. Gen. IV.
Vox sanguinis fratris tui Abel clamat ad me
de terra - ergo neq. repugnat, si B. V. coope-
retur vindicta in reprobos -

Resp: Vindicta ex motu iustis ē atq. hanc
C. - propterea omnib. competit N.

B. V. nō competit, quia nō potest esse simul
ē Vindicta ē Advocata generis humani. -

damnata ē Lansen. purp. I: Cito tantū pro prae-
stati mortuū ē.

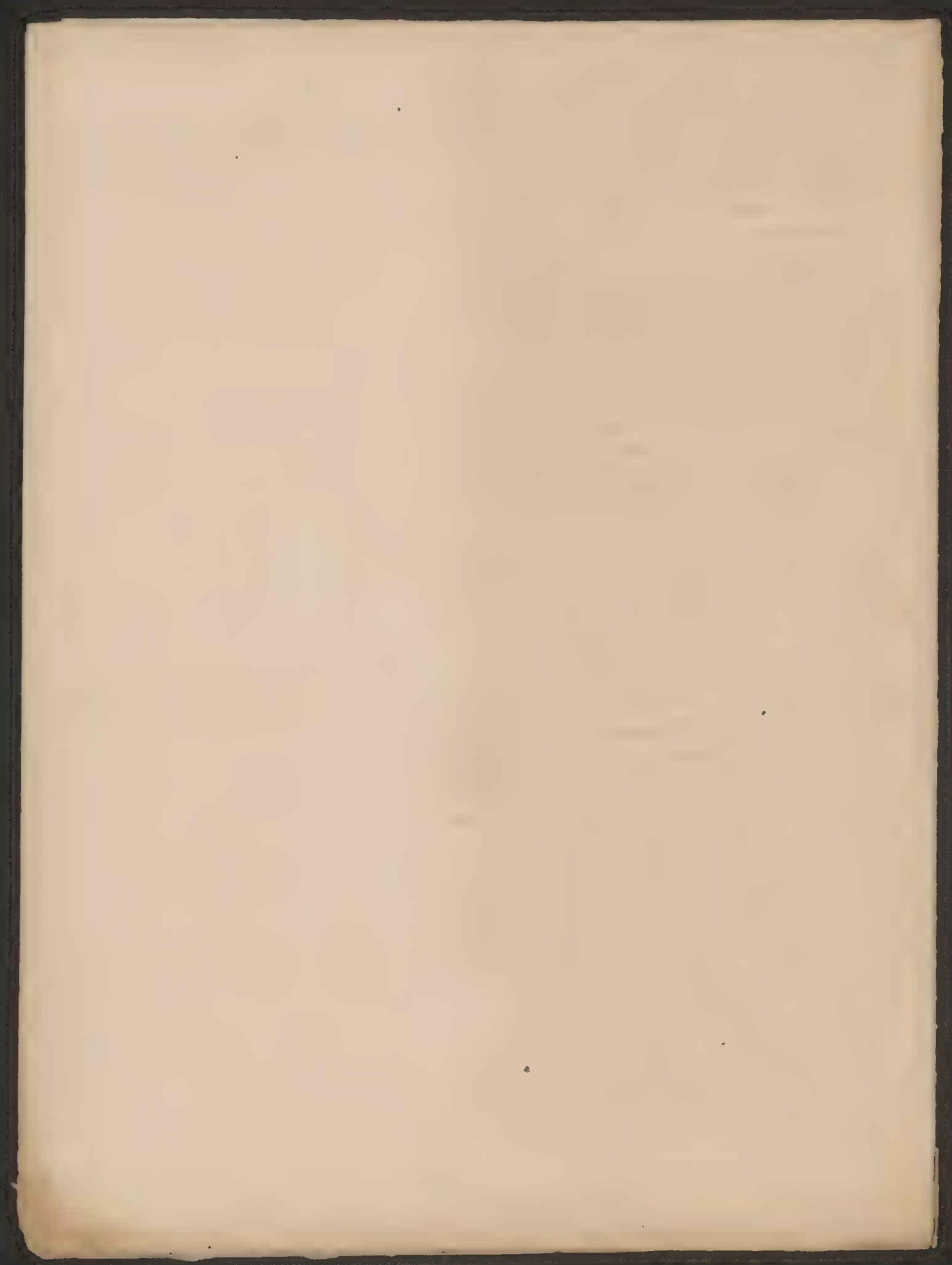
B. V. uedū inuolat reprobor damnationē, ut sit
ipsius benefactrix eor, suppeditans ipsis media ad
salutē. Dicit enī August. lita omnes homines uelle
saluos fieri ē pro omnibz mortuū esse (ad Tim. II. 4)
Sed q. tunc modo, quē Cito etiā reprobor parant
per morte suā media ad ^{salutē} ~~salutē~~ ^{salutē} ~~salutē~~ B. V. quōq/
eandē promouit.

Obij. Iuxta S. Th. 2. 2. q. 23. a. 2. reprobatio malor
ipsius bonor praedestinationis effectū ē - atq. B.
V. merita sua positive applicat pro bonor prae-
destinatione, eys etiā pro malor reprobatione.

Resp. reprobatio effectū ē praedestinationis
bonor dicente ē in se i. e. prout requirit reprobo
N - indigne in effectū suo prout magis glori-
ficat electos ē iustitia diu. exaltat - C.

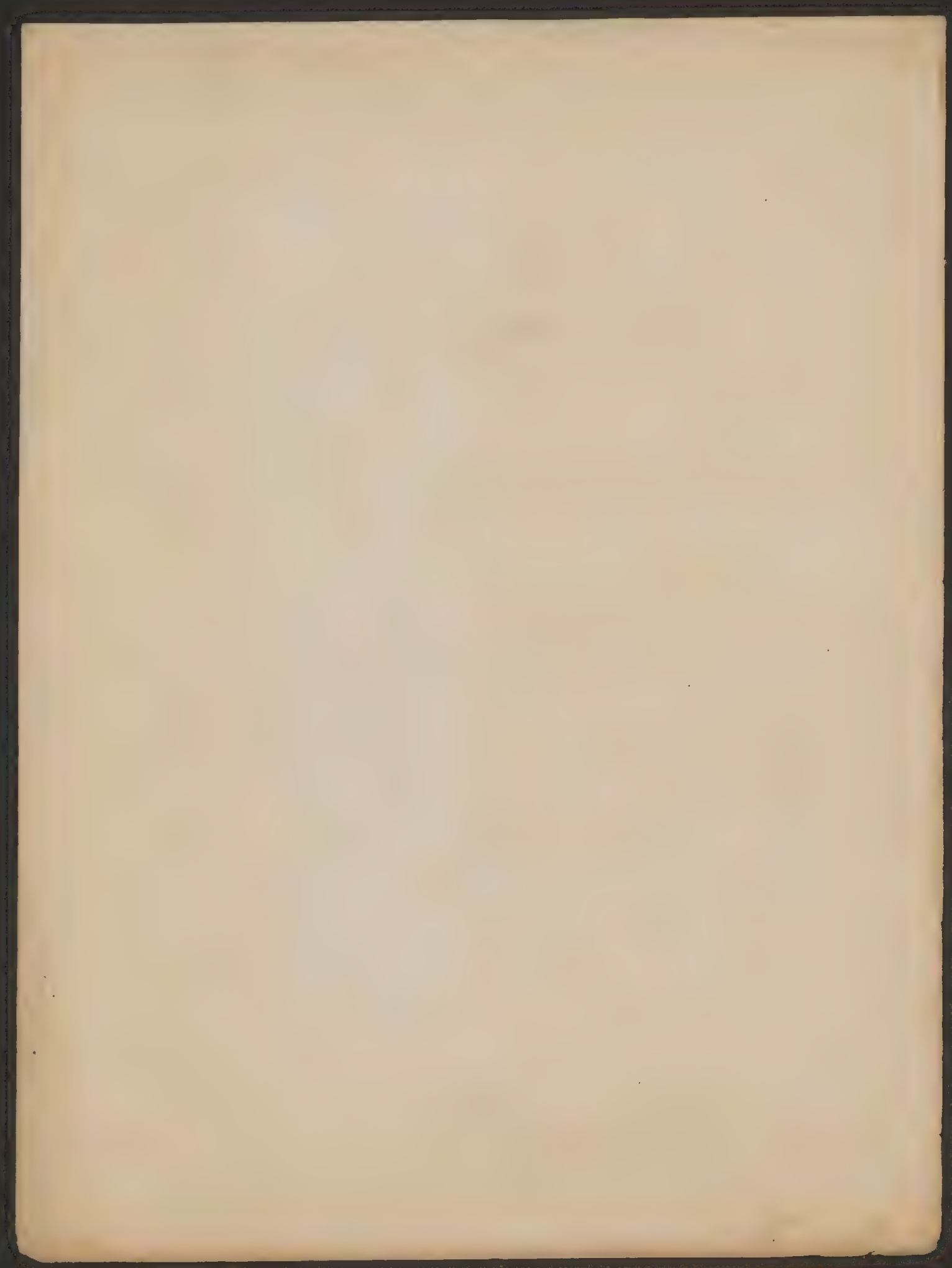
unde B. V. appetit malor reprobationē ad modū
quē Saul. gaudet nō de peccato, sed de effectū
q. in eum. Sabb. Mag: o felix Acha pecca-
ta q. tale ac tanta meritis habere Redempti.

at nit
ad
velle
.. II. 4)
arrip
uog/
lor
u B.
ave-
ne.
nis
cynobro
glori-
D mot
effate
perva-
Dempfi

Q. II.

De origine et Partibus Corporis Mariani.
(Th. 8-10)

Th. 8.

B. Virgo. per Joachim & Anna parentes ducuntur
ex genere abrahama Davidica per lineam paternam
& per Salomonem. —

I. Parentes proximi B. V. fuerunt Joachim & Anna:
in h. conveniunt scholastica. SS PP monumenta &
totiq. Eccl. universa traditio. Confirmat eandem
sententiam Rom. Eccl. qua in officio S. Joach.
allegat orationem S. Euphrasii: De redire Jesse
ortu & rex David & de tribu regis David S. Virgo:
sancta, inquit, & sanctorum virorum filia, cujus pa-
rentes fuerunt Joachi & Anna.

Eandem in festo S. Anna usurpat lectiones S.
Jo. Dam. qui in or. 2. de nativ. B. V. sancta
Anna expressè matrem vocat & deiparam fecti-
cip. —

Coroll. 1.

Obj. inveniunt varia. Hyacinth. Serry (Exer.
citationes crit. 18 n. 4) adducit D. Kiens.
adv. Keloid. 7 qui deiparam appellat sorore
Marce Cleophae, unde patre inferat vocata
esse Cleopha, non Joachim —

At constat ex Sir. coniungere quolibet
mensiles vocari fratres, feminas ita sorores —
ita Gen. 19 Laban Jacobi soror vocatur frater
ib. 20. Abrahā Sarā sorore appellat. — Matris
ergo Serriana nihil valet contra manifestā
Eccl. traditionem. —

Neg. majorem habet valorem q. objicitur ex 2 Aug.
corpente Fanstū Manich. (XXIII. 7) q. sacerdotē
Joachi patre Marce animent — nā ex Sir.
liquet B. V. descendisse ex tribu Juda, non veni
ex tribu Levi, unde pater ejus non potuit
sacerdos esse —

Coroll. 2.

deipara

Qui quid Luc. 1. 3 in libi genealogia patre Keli
putant Keli esse: Terg qui putabatur filius Joseph,
qui fuit Keli, videlicet genealogia illa existimantes
per Marce progenitores ducta esse, habent Keli pro uno in Joachi q. non regunt.

I. Si generis nobilitas definitur ut Aristot.
 "clantia maior" (Rhetor. 15) vel ut Boetius: "laus
 veniens ex meritis maior" (De cons. ph. III. pr. 6),
 nullo modo huiusmodi nobilitas B. Virginis abundi-
 canda est. Quia enim res fide certa est, I. Christena
 de stirpe regia David neq. mater ejus non potuit
 ex ea non esse, quia per eam sola carne illius stirpis
 assumpsit. Unde Sicut huiusmodi B. V. origi-
 ne de fide esse dicit (in III. p. de p. 2. sect. 3.

cf. Matth. I. Liber generationis. Neq. generationis notio in promissione danti-
 ficari potest (Paracelsus), tanquam lit. promissio
 fuerit David et Abrahama, non autem q. ab ipso
 procederet obstat ratio ea q. Sicut nunquam
 pro promissione generationis voce utatur,
 est ergo assertio fundamentis parens.

cf. praeterea Apoc. ad Rom. I. 3. lit. factus
 est ex semine David ex carne. cf. 2 Tim. II. 8
 Jo. VII. 42. Mich. V. 2. Ps. 131, 11

Coroll. 3.

Nuptiae B. V. cum Joseph fabro pauperrimo
 minime demonstrant eam non descendere ex
 stirpe regia, ut praepostere rationatur Pelagius
 ap. Orig. II. lib. non paupertas non offert nobili
 proagnia.

Neq. obstat q. Ios. non fuerit nisi Patri-pater
 adoptivus, ita ut genealogia Ios. neq. lit. neq.
 matrem ejus probet ea regia esse familia. Nam
 respondet L. Th. huic objectioni Faustus Manich.
 III. q. 21. a. 2 ad 1 ex S. v. conutare, est lit.
 debere ex stirpe Dav. ex carne ^{origi} est Matrem
 ejus esse ejusdem familiae, quia absq. viro ea
 pepererit. - Alio. vero (ad Matth.) ea una
 dicit tribu fuisse Ios. est Maria. et h. lege
 illa urgebatur ea ut propinqua acciperet.

Matth. igitur geneal. Ios. recensens virtualiter
 est illatice etiam Virginis genealogia expressit
 quippe quia quae erat unigenita filia et unica
 bonae heres paternae, nubere juveni debuit

ex eadem familia - cf. Num. 36.

Coroll. 4.

Ad objectionē verō, quā fecit Iul. Apert. apud Cyrill. lib. I. adv. Iul. tanquā nō ponat Citi genealogia per Joseph ex Iuda tribu deduci per Joseph, qui nō fuerit nisi pater putativus, facilis responsio patet, ut Citi quamvis nō sit ex patre homine, ē tamen ex matre homine, recte igitur matris genealogia filio appropriatur. Dicit enī B. Paul. ad Rom. I. 3. Citi factus ē ex semine David sec. carnē - quā a nemine habet nisi a Virg. Matre.

III. Determinate praeterea dicendum ē, B. Virgine ex Iuda ē David per lineā paternā Iacobini descendere. Suar. in III. Disp. 2. sect. 3. D. Th. in IV. D. 30. q. 2. a. 1. ē communiter theol.

Dicit enī Apert. ad Hebr. VII. 14. Manifestū ē q. ex Iuda ortus sit Dominus, in qua tribu nihil de sacerdotis. Moyses laudat ē

atq. nō aliunde Citi tribu acquirit quā ex lineā Matris paternā ē gerendo absolute quis ē simpliciter denominatus, ex genere paterno utpote putiori putandū ē denominari, ergo B. Virgo dicenda ē ex Iuda ē David sec. lineā paternā Iacob. patris descendere.

Praeterea distinctio tribus conservatur in lineā paternā, nō autē in lineā maternā, unde nō putabatur tribu mutare qui accipiebant in matrimonium filios alterius tribus. Femina enī seq. tribu viri sui.

Coroll. 5.

Ubi pō auctoritas tū Aug. tū D. Tho: quos aliter in lib. 23. q. 10. Faust. aliter in 3. q. 21. a. 2. ad 2. concordant ad referendū Sux. sensu satis uno, ut B. V. salte sec. lineā maternā ab illis descendat - Sux. inferri pō nō ene verene, ut determinate dicatur B. V. ex stirpe David descendere.

Citi uterq. S. Doct. loquitur in sensu hypoth. adveniens nempe q. Sux. apocrypha, a tanto sacris allegata verū dicit, Iacob. de stirpe David descendere, tū enī credenda enit. v. mater ejus v. uxor ejus quae ē B. Anne, enī de stirpe David ut salva sit veritas Sux.

Præterea uterq[ue] d[icitur] determinate per nostra quæ
defendimus sententia stetit: Siquidē Aug. in
Retract. I. 26. d. ven. Th. in IV d. 20. q. 2. an 5.

Coroll. 6.

Mencem graecor[um] determinate d. Annæ dicit de
stirpe David ene, vocat enī filiā Mathan, qui
in Salomonis linea genuit Iacob patrē B. Toach.
hic ergo nō fuit de stirpe David, quæ mater p[er]
fuit de illa, alteruter autē debet de tribu Levi
ene, ut in B. Virg. utraq[ue] coniunguntur &
regali ē sacerdotali coniungantur.

At Mathā illa in Mencis graecor[um] pater
d. Annæ ē de stirpe sacerdotali. aliq[ui] ab
illo quæ
evangelista Matth. ponit patrē Iacobi avūq[ue]
Iosephi. S. enī Hippol: M. ap. Virephor. in
Antiq. Iudæ. II. 20 ita scribit: Tres freres
sorores Bethleemitarū filie Mathan sacerdotis
ē Maria coniugis ej[us], 1^a Maria 2^a Tolee
3^a Anna nomē habuit, quæ nupsit postremo
in terra Galilee ē protulit Mariā d[icitur] genit.
Unde apparet d. Annā ene de tribu Levi, ej[us]
vero maritū de tribu Juda ene, in filiā ej[us]
in Salvatore simpliciter dicitur de tribu Juda
ene.

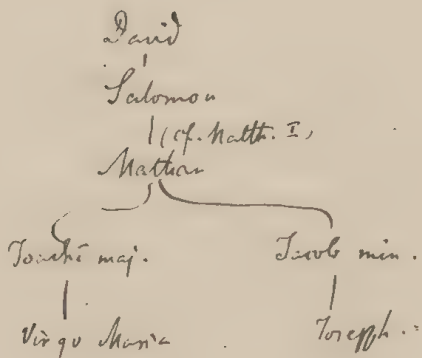
IV. Genealogia Davidi d[icitur] fuit in duas lineas
(2 Reg. VII), una quæ ē per Salomonē ē quæ pro-
pria regia d[icitur], altera quæ d[icitur] per Mathā
ē posteror[um] ej[us], ex quib[us] null[us] unquā receptū
tenuit regale. Prima recensetur ap. Matth. I
altera ap. Luc. VIII.

B. ven. V. in linea paterna per Salomonē ex
David descendit.

Francisc[us] quidē Lucas ē Cornelij[us] a Lap. (in
Luc. III. 17) existimant Mathā fuisse communē
avū & Iosephi tū B. V. itaq[ue] Iacob vero patrē
Iosephi ē. Toach. pater Maria fratris catholici
germani, Toach. quidē nati major in jure re-
gandi, Iacob vero minor.

Efficitur h. primū

1° Ex Scr. dicit enī 2 Reg. VIII. 12. Suscepit
nēmē tuū p[ro] te. ē firmato regnū ej[us] sta-
bilitā throni regni ej[us] in sempiternū ubi eni-
pate remōne ene de Salom. intelligitur in 3 Reg. IX.

Th. 8 (reg.)

ubi deq. eade. promissa repetit Salom. No. ene ante
promissa illa conditionata, apparet ex 2 Reg. VII. 14.
unde Ltg. D. in quo erat p. hereditaria regni
Davidici, no. potuit mediante B. V. descendere nisi
ex linea Salomonis.

2° Eade. e. PP. constantis opinio - cf. Ambrosius in
Luc. III. 27. - S. Hieron. in Jerem. XXII, & XXXVIII.
in Zach. IV. Theodoret. in Jerem. XXII.

Bernard. serm. super Magnif. Quid. uideris
emissit in generatione Manu. plena q. e. regib.
orta, generosa ex stirpe David.

Atque assertio PP. absoluta, B. V. ene de
semine Iechonice e. Salom. no. p. ene vera
nisi V. descendit nec. linea paterna. No.
aut mater, sed pater familia dat nome.

3° Linea Salom. e. paterna pro S. Jos. filio Jacob,
ergo etia. pro B. V. filia Joach. Na. filia haec
debebat matrimonio copulari proximo cognato
- cf. Tob. VII. Deuter. XXV. Ruth. III. & IV. Num. c. ult.
Ducant uxores de tribu e. cognatione sua e. ha-
reditas permaneat in familiis.

Sic ante S. Joach. fuisset de linea Natha.,
transisset hereditas ad alia. familia, debuit
ergo S. Joach. ene de linea Salom. utq. proxime
attingeret S. Jos. patris q. ene debuit s. fra-
ter natu. Jacobi; ut vero haec enet, junis regalis,
debuit Joach. ene primogenitus, ut ab eo p. in
filia, ab illa vero in lito. transiret.

4° Lito. competit regnu. jure hereditario, q.
ius ut pertinet ad eu. jure successoris, debuit
pater Virginis esse ex linea Salom. e. quida.
primogenitus. q. ante Ltg. habuerit p. heredi-
taria in regno Israel, ueniat ad Ios.

Matth. II. Ubi e. qui natus e. rex Iudaeor.

cf. Jo. I. 49. XVIII. 33. XIX. 19.

cf. etia. de promissiones de continuando iugiter
regno Davidico - 2 Reg. VII. v. 12 Ps. 88.

Jer. 49-10.

Quam pō utrumque supra. regie originis nobilitate
avenerit B.V. etiā sacerdotali nec ne? Respon.
Deniq affirmative in Luar. in III. p. disp. 2. Sect. 5.
ē in Salmon. de incam. disp. 31. a. 9. Lignat
ante ex Sr: dicitur I. 5. ē 36. ubi Elisabeth dicitur
de filiisq Aaron h. e. de minor genere sacerdo-
tu, eade vero appellatur cognata Virginis.

Neg. obtant verba Pauli dicenti ad Hebr. vii. 14
Manifestū ē q. ex Iuda ortū sit Dom. noster,
in qua tribu nihil de sacerdotio Moyses locutū
ē — nō propter maternā a sacerdotibz originē
nō dicitur simpliciter Dom. de stirpe Aaron,
neq tenetur fungi sacerdotio. De genere
regali ē ad regnū appellatū tenetur aliud
sacerdotiū intrudere, quapropter idē Apot.
paullo ante: Nemenanū fuit rex. ordine Mel-
chisedech aliu surgere sacerdotē ē nō
rex. Aaron dicitur ..

Qua vero objicitur Sr: lex de nō miscendis
tribubz, minime tanto ex rigore imposita
erat tribui sacerdotali, ut fieri nullo modo
possent exceptiones, maxime in sacerdotē
nullas haberent possessionē, ita ut sine
progenitis tribui poterant feminis aliarū
tribui copulari, nullorū bonorū heredes bz. Itā
Aaron habebat uxore Elisabeth de tribu Iuda
(Exod. vii.) rex Ozias rex patrē ex tribu Iuda
erat, rex matrē vero ex genere sacerdotali
(Matth. I. 8. 2 Paral. 26. 9). Philo vero Iud.
har rex optime partibz II lib. de Monarch.
dicit in unū fuisse tribui sacerdotali, ut et
alii tribubz ducerent uxores, excepto solo
Summo Pontif.

Deniq. si objicitur auctoritas. I. Th. 3. q. 22. a. 1.
regentis Citi uatu ene de tribu sacerdotali, qui
sacerdotiū veteris legis erat figura sacerdoti
Citi, voluit Citiq. neri de stirpe figuratū sa-
cerdotū — ib. vero q. 31. a. 3. ad 3. genealogia
Lucæ ascendente ad Deū fieri symbolice per re-
presentationē stirpis sacerdotalis, quia sacerdotis

ē pendere hominē ad Deū. Ad q. resp: I. Th. nihil aliud domiſſe, niſi q. Citoſ noluerit de ſtirpe ſacerdotali nari ſec. lineā paternā Matris, tūc enī absolute de genere h. diceretur, q. tamē nō excludit Aaroni- cā originē Matris ſec. lineā maternā. Argumen- ta vero ſymbol. nō demonſtrant niſi unū, Citoſ nō ene vere propriē de ſanguine ſacerdotū.

At verū I. Th. ſententia patet ex 3. q. 3. a. 2. ad 2. ubi ex S. Greg. Var. ita habet: multa ſupernis contigit, ut reginā genis ſacerdotali jungeretur, ut Citoſ qui Beā ē ē Sacerdos, ab utroq. naveretur ſec. carnē: unde ē Caro qui fuit 19 ſacerdos ſec. legē, Quoit ex tribu Iuda Elizabeth filia Aaronis.

Præterea ſc. eundē in IV d. 30. q. 2. ad 3: B. V. M. erat de ſtirpe ſacerdotali, ex parte matris, ut patet ex h. q. Elizabeth quæ erat de filiis Aaron dicitur cognata ejus.

Schol. 2.

Facile patet, B. V. eſſe inter omnes homines tuſſigantia claritate ſuſſi generis antiquitate longe nobiliſſima, nō q. conſentunt S. PP. e. d. d.

Idēph. ſerm. 3 in Aſſump: de progenie car- nis nemo nobiliſſi De Matre reſulit.

S. Bernardin. Sen. ſerm. 61 a. 1. c. 1: Quia igitur omnes præclaritates, ingenuitates, præſecturas, dignitates ē nobilitates, quæ poſſunt eſſe in aliquo hum. individuo ſec. originē ſangui- nis, ſcribunt evangelistæ in hac puella, o- portet nos eos teſtimoniis cō præferre omni- bus principibus, regibus, imperatoribus, regi- bus, imperatoribus, omni- bus poteſtatibus totius univ. -

S. Albert. M: Beata V. ſec. omne dignitatis ē nobilitatis modū fuit nobiliſſima ē di- gnificatio in ſanctis (De laud. V.)

S. Bonav. in 1. d. 44: Si omnes creature quantumq. aſcendant in gradibus nobilitatis, enant præſentes omnes debent reverentia Matris Dei. -

Si vero obviarent alii ejusdem temporis Hebraei,
eandem habentes majorem rem, ut ap. Matth. 13
fili Pleophae (fratris Domini) qui ex eodem Sa-
lomonis stemmate descendunt, tamque generis
masculini, uno ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰¹ ¹⁰⁰² ¹⁰⁰³ ¹⁰⁰⁴ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰⁰⁶ ¹⁰⁰⁷ ¹⁰⁰⁸ ¹⁰⁰⁹ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹¹ ¹⁰¹² ¹⁰¹³ ¹⁰¹⁴ ¹⁰¹⁵ ¹⁰¹⁶ ¹⁰¹⁷ ¹⁰¹⁸ ¹⁰¹⁹ ¹⁰²⁰ ¹⁰²¹ ¹⁰²² ¹⁰²³ ¹⁰²⁴ ¹⁰²⁵ ¹⁰²⁶ ¹⁰²⁷ ¹⁰²⁸ ¹⁰²⁹ ¹⁰³⁰ ¹⁰³¹ ¹⁰³² ¹⁰³³ ¹⁰³⁴ ¹⁰³⁵ ¹⁰³⁶ ¹⁰³⁷ ¹⁰³⁸ ¹⁰³⁹ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴¹ ¹⁰⁴² ¹⁰⁴³ ¹⁰⁴⁴ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁴⁶ ¹⁰⁴⁷ ¹⁰⁴⁸ ¹⁰⁴⁹ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵¹ ¹⁰⁵² ¹⁰⁵³ ¹⁰⁵⁴ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁵⁶ ¹⁰⁵⁷ ¹⁰⁵⁸ ¹⁰⁵⁹ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶¹ ¹⁰⁶² ¹⁰⁶³ ¹⁰⁶⁴ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁶⁶ ¹⁰⁶⁷ ¹⁰⁶⁸ ¹⁰⁶⁹ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷¹ ¹⁰⁷² ¹⁰⁷³ ¹⁰⁷⁴ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁷⁶ ¹⁰⁷⁷ ¹⁰⁷⁸ ¹⁰⁷⁹ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸¹ ¹⁰⁸² ¹⁰⁸³ ¹⁰⁸⁴ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁸⁶ ¹⁰⁸⁷ ¹⁰⁸⁸ ¹⁰⁸⁹ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹¹ ¹⁰⁹² ¹⁰⁹³ ¹⁰⁹⁴ ¹⁰⁹⁵ ¹⁰⁹⁶ ¹⁰⁹⁷ ¹⁰⁹⁸ ¹⁰⁹⁹ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰¹ ¹¹⁰² ¹¹⁰³ ¹¹⁰⁴ ¹¹⁰⁵ ¹¹⁰⁶ ¹¹⁰⁷ ¹¹⁰⁸ ¹¹⁰⁹ ¹¹¹⁰ ¹¹¹¹ ¹¹¹² ¹¹¹³ ¹¹¹⁴ ¹¹¹⁵ ¹¹¹⁶ ¹¹¹⁷ ¹¹¹⁸ ¹¹¹⁹ ¹¹²⁰ ¹¹²¹ ¹¹²² ¹¹²³ ¹¹²⁴ ¹¹²⁵ ¹¹²⁶ ¹¹²⁷ ¹¹²⁸ ¹¹²⁹ ¹¹³⁰ ¹¹³¹ ¹¹³² ¹¹³³ ¹¹³⁴ ¹¹³⁵ ¹¹³⁶ ¹¹³⁷ ¹¹³⁸ ¹¹³⁹ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴¹ ¹¹⁴² ¹¹⁴³ ¹¹⁴⁴ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁴⁶ ¹¹⁴⁷ ¹¹⁴⁸ ¹¹⁴⁹ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵¹ ¹¹⁵² ¹¹⁵³ ¹¹⁵⁴ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁵⁶ ¹¹⁵⁷ ¹¹⁵⁸ ¹¹⁵⁹ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶¹ ¹¹⁶² ¹¹⁶³ ¹¹⁶⁴ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁶⁶ ¹¹⁶⁷ ¹¹⁶⁸ ¹¹⁶⁹ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷¹ ¹¹⁷² ¹¹⁷³ ¹¹⁷⁴ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁷⁶ ¹¹⁷⁷ ¹¹⁷⁸ ¹¹⁷⁹ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸¹ ¹¹⁸² ¹¹⁸³ ¹¹⁸⁴ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁸⁶ ¹¹⁸⁷ ¹¹⁸⁸ ¹¹⁸⁹ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹¹ ¹¹⁹² ¹¹⁹³ ¹¹⁹⁴ ¹¹⁹⁵ ¹¹⁹⁶ ¹¹⁹⁷ ¹¹⁹⁸ ¹¹⁹⁹ ¹²⁰⁰ ¹²⁰¹ ¹²⁰² ¹²⁰³ ¹²⁰⁴ ¹²⁰⁵ ¹²⁰⁶ ¹²⁰⁷ ¹²⁰⁸ ¹²⁰⁹ ¹²¹⁰ ¹²¹¹ ¹²¹² ¹²¹³ ¹²¹⁴ ¹²¹⁵ ¹²¹⁶ ¹²¹⁷ ¹²¹⁸ ¹²¹⁹ ¹²²⁰ ¹²²¹ ¹²²² ¹²²³ ¹²²⁴ ¹²²⁵ ¹²²⁶ ¹²²⁷ ¹²²⁸ ¹²²⁹ ¹²³⁰ ¹²³¹ ¹²³² ¹²³³ ¹²³⁴ ¹²³⁵ ¹²³⁶ ¹²³⁷ ¹²³⁸ ¹²³⁹ ¹²⁴⁰ ¹²⁴¹ ¹²⁴² ¹²⁴³ ¹²⁴⁴ ¹²⁴⁵ ¹²⁴⁶ ¹²⁴⁷ ¹²⁴⁸ ¹²⁴⁹ ¹²⁵⁰ ¹²⁵¹ ¹²⁵² ¹²⁵³ ¹²⁵⁴ ¹²⁵⁵ ¹²⁵⁶ ¹²⁵⁷ ¹²⁵⁸ ¹²⁵⁹ ¹²⁶⁰ ¹²⁶¹ ¹²⁶² ¹²⁶³ ¹²⁶⁴ ¹²⁶⁵ ¹²⁶⁶ ¹²⁶⁷ ¹²⁶⁸ ¹²⁶⁹ ¹²⁷⁰ ¹²⁷¹ ¹²⁷² ¹²⁷³ ¹²⁷⁴ ¹²⁷⁵ ¹²⁷⁶ ¹²⁷⁷ ¹²⁷⁸ ¹²⁷⁹ ¹²⁸⁰ ¹²⁸¹ ¹²⁸² ¹²⁸³ ¹²⁸⁴ ¹²⁸⁵ ¹²⁸⁶ ¹²⁸⁷ ¹²⁸⁸ ¹²⁸⁹ ¹²⁹⁰ ¹²⁹¹ ¹²⁹² ¹²⁹³ ¹²⁹⁴ ¹²⁹⁵ ¹²⁹⁶ ¹²⁹⁷ ¹²⁹⁸ ¹²⁹⁹ ¹³⁰⁰ ¹³⁰¹ ¹³⁰² ¹³⁰³ ¹³⁰⁴ ¹³⁰⁵ ¹³⁰⁶ ¹³⁰⁷ ¹³⁰⁸ ¹³⁰⁹ ¹³¹⁰ ¹³¹¹ ¹³¹² ¹³¹³ ¹³¹⁴ ¹³¹⁵ ¹³¹⁶ ¹³¹⁷ ¹³¹⁸ ¹³¹⁹ ¹³²⁰ ¹³²¹ ¹³²² ¹³²³ ¹³²⁴ ¹³²⁵ ¹³²⁶ ¹³²⁷ ¹³²⁸ ¹³²⁹ ¹³³⁰ ¹³³¹ ¹³³² ¹³³³ ¹³³⁴ ¹³³⁵ ¹³³⁶ ¹³³⁷ ¹³³⁸ ¹³³⁹ ¹

Th. 9.

B. V. unica D. Annae puer, ex sterili
utero procreata, fuit concepta modo na-
turali & naturali, non tamē contraxit pecc-
tu originale.

I. q. fuerit B. V. unica D. Annae filia contra
conclusiones Serrii statuant Linc. ^{tom. 2.} in III. p.
Disp. 5. Sect. 4. Medina in 3. p. q. 98. a 3. B.
romig. & tom. Ansel. p. XV. Ipse Sausenig Gaud.
Ep. (Concord. eoz. 173) dixit contraria sententia
non verisimile esse, quia de pace matris tam rari-
ta & continenti representat male casta, quae
ad resumas & lertias nuptias transierit. G.
non in V. quod d. preferabatur continentia &
dualis rejecto matrimonio, distanter. Hirs.
c. Tovia. I. II. 26. Damar. O. F. W. 25. Tignat.
ad Philad. Joseph. Flav. A. XIII. 3. B. J. II. 7.
Verba deniq. ex Cant. Cant. VI. 8. Una ē columba
mea, una ē mater mea, electa ē geminica mea.
De B. V. explicantur a nonnullis interpret.
(cf. Vega, Theol. Mar. n. 922) - Petr. Canis:
Haec igitur, ait Sp. S. unica ē mater mea
Anna (de B. V. c. 10)

Coroll. 1.

Neg. obstat appellatio sororis, quae Maria
Cleophae ap. Jo XIX. 25 exornatur non cum
cognita neq. una ad PP. qui Maria illa
videtur sorore de pace, dulcior, quo
modo soror fuerit. Constat autē ex Sir:
Idem modo non ita usitari - cf. Luc. XV
Rom. IX. 3. Gen. XII. Gal. I. 19: - Neq. nos
erat ap. Israelitas ut duo filii filiarum
eodē appellarentur nomine.

Coroll. 2.

Nomen matertera, q. eidē uxor Cleophae
tribuit nomen q. PP. uxorē videtur, dif-
ficultate quibus, quā matertera non ponit
eae nisi ea uxor. Et respondendum est eodē
modo quo Joseph. habito ē pater domini puta-
bitq. etiā frater Josephi (Cleophae) habebatur

patris, tu vero fieri non potuit quia Elephus
uxor uxoribus Dom. habetur et appellatur.

II. Contra Hyacinthum Lerry (Exercitationes crit.
18) affirmandum est, V. Despara fuisse ea utero ito
ritu concepta. q. haecetui profecto, in primis Centu-
riatores pro fabula habent, et tamen Baron. Auct.
tom. 1° in apparatu.

Affirmant sterilitate D. Anna PP. Damasci. F. O.
v. 15 Gregor. Nyss. homil. de nativ. Ch.

Confirmatur haec constantis traditio per revelationem
D. Brigitte, pluries revisas est ab Ep. approba-
tas, nec quae Despara genitorem per 20 annos
steriles fuerunt, denique per univ. precibus
prole a Deo obtinuerunt.

Non est ergo B. V. simplex naturae, sed etiam
gratiae div. partit.

III. Colligendum haecetui (Epiph. haer. 79 nos
nominant B. V. abq. viri copula fuisse con-
cepta. q. q. conceptione D. Toshi. in deserto
absenti per angelum annuntiata fuisse. At
non alio nisi naturali modo ^{et procreata} concepta
viri per actu conjugale viri consortii.

q. Epiph. haer. l. c. c. quoniam ex Maria
historia ac traditione illud habetur, Toshi.
q. patris divinitus h. in deserto nuntiatus
fuisse: Uxor tua concepit, non ita tamen
concupiscenda est quasi h. contra nuptiale con-
sortiationem et virile datus accidit.

Idem S. Greg. Nyss. in die natalis Ch. or.

2° Si abq. viri consortio nata fuisset V. Des-
para, viri Ch. q. q. nulla ex vi generationis
habuisset debitam ad peccatum orig. neq. q. q. habuisset
et q. q. redemptionem. Atqui h. verum non esse, in
certis. non ita est de fide, Ch. pro omnib. nor-
dum esse (II. Cor. v. 15) atq. dedisse redemptionem
non remittit q. q. pro omnib. (1. Tim. II. 6)

3° Specialissimum fuit Ch. privilegium abq.
patre carnali necesse est uti potest ex Luc. I. 34 -
atq. h. privilegium certissime non habuit Despara
quoniam de ea nihil constat neq. ea Scr. neq. ex
cert. traditione.

Coroll. 3.

Verba S. Dam. or. 1 de nativ. Virg: ea nō ex carnis
concupiscentia, sed ex ^{div.} gratia mirabiliter operante
esse orta: nulla possunt difficultate exhibere,
si legantur attente quae leguntur, etate pō ora-
tionis insit: O beatos Trach. lumbos, ex qui-
bus p̄vixq̄ immaculata semē profluxit! o pro-
clava Annae vulva, in qua sacris incrementis
ex ea cunctis atq̄ formatis fuit fetus sanctus!

Quis verbi aperte tu naturalis Virg. con-
ceptus expiatur, cū nisi consortio peracta
tu nihil aliud videretur, nisi conceptione
facile quodam modo (nō vero quodam substan-
tia) nō ex concupiscentia h. e. nō ex
inordinato libidinis impulsu, sed ex con-
tate, ex sancta casta obedientia.

IV. Peccata orig. in effectu primario privant gratia
sanctificante ē sola in anima inveniuntur, quae sola
hujus effectus capax ē. — D. Th. 1-2-9. 83. a. 1. De malo
q. 4. a. 3. De h. effectu nunc nō quaerimus. Sed
alii praeterea sunt, qui in corpore cadunt. Nō est
pō peccata Adam. mediate in anima transfundi;
sed mediantē tantū corpore.

B. V. in corpore peccata orig. nō contradit quan-
tat ea damnatione inflata propositionem Baj.

73: Nemo praeter lūm ē absq̄ peccato orig: hinc
B. V. mortua ē propter peccata ea Adamo con-
tracta.

2° B. V. etiā in corpore debuit esse digna
Filii divini habitaculo, ut erat Eva: debuit
eius corpus eiq̄ exemptū esse a peccato.

3° conflat dō ea PP. auctoritate.

S. Dam: O beatos Trach. lumbos, ea quibus
immaculata semē profluxit (or. de nativ. V.)

S. Petr. Dam. Caro B. V. ea dō sumpta man-
te Adā nō admixta (rem. de Assum.)

S. Leo: Incorruptibile Dei Verbum, de inven-
tissimo corpore habitū sibi humane
carnis absumpsit (rem. de nativ. Dom.)

S. Aug: Excepta B. V. de qua propter honore
Domini nulla p̄vixq̄, in de peccato agitur,
volo habere quaestione (de nat. ē gr. 36)

S. Anselm: Desinit V. tanta puritate utens,
quanta sub deo major intelligi nō pō (de
conceptu virgi. 32)

Unde liquet B. V. ea opinione nō contra-
xisse in corpore peccata orig:

4° De fide ē B.V. esse sine labe concepta quoad
animā. Ergo etia quoad corp⁹, quia non inficitur
anima nisi mediante corpore. Si ergo immūis fuit
a labe orig: in anima, fuit ab eadē immūis in cor-
pore. - Aqua pura in pō pura conservari, si in-
fundatur vasi impuro.

Coroll. 4.

S. Th. 2. 2. 17. a. 3. ad 1. contraria videtur docere
carnē V. conceptā fuisse in orig. peccato alius tamen
lois aliter docuit. cf. ib. 2. 2. 17. a. 2.

Coroll. 5.

Si obijeretur, carnis corruptionē per peccatū orig.
esse solā debitā proximū ipsūq⁹ peccatū quoad
esse materiale, h. q. non potest negari - resp. ē:
carnis corruptionē non esse debitā ad peccatū
contractū sed effectū peccati orig: in se
contracti, parti in corpore, parte vero in anima.
Ili vero peccati effectus in deperire non conveniunt
quia indecens fuisset, ut egr⁹ corp⁹ inanimatū
ante corruptionē in animā, ^{remaneat} ~~degeneret~~, etia
per eamq⁹ temporis spatium, sub potestate
maligni sp: fuissetq⁹ obiectū odi Div:

Coroll. 6.

Greg. M. XI. cap. ult. De liti: solq⁹ in carne sua
mundus exhibet. - S. Leo, serm. 5. De nativ. Solq⁹
inter filios hominū Dom. Iesq⁹ innocens nat⁹ ē
quia solq⁹ sine concupiscentia pollutione concept⁹
ē. - ita vult accipiendū, ut solq⁹ non intelli-
gatur de cetero alio subij: (ut ex. gr. ps. 32,
ult: "Tu solq⁹ altissim⁹" de Deo) sed de excellenti
procreanti (ut Judith. XI. 6: Quonia tu solq⁹ bon⁹
- generis praeter Deū ē angel⁹ ē homo boni pos-
sunt appellari.)

Proterea recordemur, inordinatā concupiscentia
q⁹ libidinis primitū asfuisse in parentib⁹ B.V.
in potentia ē transitorios fuisse in actū, nisi
Div. miranda id impedisset - alqui in liti
procreant⁹ nihil agnovit exhibit⁹ in po-
tentia.

Th. 10.

Corpus Desparce fuit perfectissimum numerisq;
omnibus absolutum, exemptum a morbis, impassibi-
le, immortale; excellenter pulcherrimum

I. Excludo Valentini error, tribuentem
Desparce corpus celeste, impassibile, immortale
idemque spiritum sanctum, induentem eam natu-
ra aliqua angelicam. Idemque corpus B.V. subtilis-
sime idemque ac nostrum, perfectissimum ta-
men in genere suo numerisq; omnibus absolutum.

Quae assertio tam certa esse Lucrezio videtur,
ut eam contrariam habeat e veritate rationi adver-
sa e maxime temerarium (tom. II in 3 p. disp.

2. Sect. 2)

1^a Auctoritas scholae: D. Th. in IV. dist. 30. q. 2.

ad 1: In B.V. debuit apparere omne illud q.
perfectissimum fuit.

In Antonia IV p. 41415. c. 10 § 2: B.V. optima
naturalia habuit e perfectissimum corporis
complexione e dispositione.

Alb. M. ap. Dionys. Carthus: De laud. Desp.
Corpus huius q. Desp. supernaturaliter per se ipsum
formatum, e perfectissimum atq; pulcherrimum
in natura. 1. fieri potuit pro statu vite.
Sed etiam corpus Virginis ad h. immediate ordi-
natum fuit pulcherrimum pro statu vite, q.
natura per se operans facere pot. -

Comit. VII act. 4: V. Desparce fuit omnis
intelligibilis ac sensibilis naturae gloria e
claritate creata superior q. non tantum in
anima, sed etiam de corpore intelligendum e.
Dionys. Carth: De laud. V. 74: A planta
pedis usq; ad verticem capitis nihil penitus
fuit in V. neq; in corpore neq; in anima in-
eius, reprehensibile, indecorum; imo totum
fuit. Div. sapientiae vultu efformatum, pul-
cherrime circumcirum e sine ulla superfluitate
plenissime ac precisionissime operatum.

5. Nechtildis: O Microcosmus, cui Desp. plus
vires impendit: quia condendo universum (Recol.
III. 52.)

II. B. V. fuisse exempta ab omni morbo aegritudine corporis, ita probatur: morbi sunt effectus peccati, atqui B. V. supponitur non peccavisse, ergo nullis obnoxia fuit infirmitatibus - cf. D. Th. 3. q. 14. a. 3. ad 2. Præterea constat hominem pro statu innocentie vacuisse a morbis, atqui B. V. innocens fuit, imo majore gratia praedita, quæ 19 hinc, ergo eijus corpus excedebat quæcumque morbum. Nam aliter non se habuit in lito domus, quæ D. Th. docet hanc naturam acquirere in puritate illa, in qua erat pro statu innocentie. Atqui corpus nunc habuit a peccato, ergo eâ, quæ debet corpus a morbis immune, et ipse immunes ab eis esse debebat.

Indiverte etiam probatur: morbus est destructio temperamenti, hoc vero causat mortem, quæ non consequens est peccati. Debeuit igitur mori B. V. ex peccato. Atqui damnata est propter Adam: igitur quæ nunc habet: B. V. mortua est propter peccatum ex Adamo contractum.

Averit auctoritas scholæ, imprimis Cajetani, fuisse re ab ratione sana alienam, si V. Mater aegrotare potuisset (de spasmis Virginis) itaque Gerson: debemus sacratissime V. conservare et sanitatem, harmoniam et temperantiam complerem. Ne Sicut to. 2. in III. p. disp. 2. sect. 2.

III. Tunc idem corpus impassibile est immortale. Quæ re duplex distinguenda est et impassibilitas et immortalitas: altera quæ nec pati nec mori quovis modo, altera, quæ quidem modo, non tamen cogitur aut debet. Prior quæ major est, donum est beatorum, altera minor quondam immunitas est Adamo. Erat enim impassibile in anima et in corpore; unde, si permanuisset sine peccato, potuisset semper a se arceri et penione et morte (D. Th. 1. q. 91. a. 2. -)

Quoniam vero constat de B. V. et piam fuisse multam in via sua tantum in penione Domini sensisse dolorem, qui repa erat adinendi vitam in magis creaturam, quoniam præterea certum sit, eam se veram mortuam esse postea vero a morte resurrexisse, quæstio enim non potest de primo tunc impassibilitatis tunc immortalitatis genere, item de secundis. Nec vero ipsi adinbenda est plene et perfecta.

Quo enim hoc fuisse privilegium Adami - D. Th. 1. q. 97. a. 2 ad 4. ipsa autem VV concepta ut abg/late uita, convenientem est, ut ipsa quoque eodem ga-via ut privilegio

Coroll. 1.

Quia quae homini in praesentia promittitur immortalitas (Apoc. 2. 4. mors ultra non erit) non est intelligenda de rebus immortalitatis genere, quae habens aliquis non cogitur mori, sed de prore, quo non ipse mori

Si vero obijciatur, ^{igne potuisse} hominem extra praesentem statu immo-ventiam vivere, ergo B. quod V. respondendum est D. Th. 1. q. 97. a. 2 ad 4 hominem in statu immo-ventiae itaque B. V. fuisse praedita ea cognitione, qua sciens perfecte omnia verba, ad ea non fuisse eveniura propter rationem q. div. propter invenienciam ita est constituta fuisse ab omnibus improvisis quae cadere possent, ut non fuisset coacta ad pa-siendum.

IV Nonnulli, in quorum numero sunt Medina (de verba in dei fide c. 7.) et Jac. Lorry (Eugenit. cont. 77) et Cito et Nistro ego negant habuisse emendatam corporis formam.

Est autem et Cantici. Cantici: in quo toto contine-tur pulchritudinis Mariane descriptio - cf. praechi I. 7. II. 13. 14. IV. 1. 7. VII. 1. 6. quae locis omnibus valgo de B. D. dicta intelliguntur.

Præterea multa præcellenti formae femineae nobiles, Rebecca (Gen. 24. 16) Rachel (29. 17) Judith, (8. 7) Esther (2. 15) portabant prae se typum et figuram B. V. atque credi fas non est, prototypum minoris aetate venustatis delineandae, formae quae typum.

Conspiciant in idem PP. Andr. Bret: "pulchritudine excellentissimam" (or. 3. de Dormit.) Greg. Naz. V. "scata nitore forma ceteros praestit" (Trag. de toto patibate) - S. Anselm: "O V. pulchra, ad videndum! o admirandum ad contemplandum!" (de orat. 1. Rich. a. S. Viti: "Pulchra facie, pulchra mente, pulchra corpore" (L. 1. 1. in Cant. 9. praedita "vultu angelico" [ib.])

Coroll. 2.

Nihil est q. obijciatur ex D. Th. (in Tr. 59) 1. q. 97. Cito non magnificenti aspectu sed humile tribuit-

haec autē nō de statura corporis, sed de agendi
modo intelligenda esse apparet ex 1^a 2^a: Hiero:
divinitatis majestas relucebat ex facie ejus
(in Matth. 21) D. Chrys: Nō enim miracula ex
taxat facies admirabilis erat, sed etiam in
simpliciter aspicere (hom. 27 in Matth.)
ante Coroll. 3.
Ipse habet D. Aug. 2^a 1^a 15 novius, facere V. hanc
(Trinit. xiii. 4) possunt intelligi de accurata
lineamentis descriptione, quae quae ad nos
pervenit, minime vero probant, neq. pervenisse
ad eos generale ejus pulchritudinis notione
praevalenti in ipse Aug. alloquatur V: Si for-
ma Dei te appelle, digna existis (con. Manich.
II. 44) - E contrario constans ē id ē ab aëre
ejusmodi: traditio de persona Dei pāra omni
inquantitate plena, omniq. tū corporis tū animi
pulchritudine exornata - Ita D. Arcop: in
op. ad D. Paul. ita Tron. Cypr. Epiph.
To. Aug: Andr. Cret; Ideph; To. Dam;
Theophan. Nireus, S. Erig., Petr. Dam;
S. Anselm., Bonas. Ring. 11^a, Bernard. Len.
Thom. Villan.

Th. 11.

B.V. fuit quidē gratia plena, quae pro prima
Conceptionis instanti superabat omnia sanctior
simul sanctior gratia, nō tunc consummata
fuit ante vitam terminā.

I. G. fuit gratia plena B.V. constat ex salutatione
angelica (Luc. I. 28). Haec tria fuisse conati
sunt, hoc verborum sensu manifestum ē aperta mira-
biliter detinere. Luth: ave gratiosa; Calvin:
gratia consecuta; Beza: Gratia Directa -
at contra habetur ē Vulg: venio ē PP. ratione
traditis, qui omnes veniunt Vul. suffragantur.
D. Ambros. in Luc. I. Aug. Enchirid. 96. Hieron. ad
Principia virg. Sophron. De Assumpt. B.V. Encl.
Encl. in hac verbis.

Angelus nō dicit V. ine gratia consecuta vel
gratia Directa aliorum hominum modo vulgari, nō
salutat eā, ut Raph. Tobia (c. 15) aut Gabr.
Zacharia (Luc. I) sed modo tā singulari, tā
insolito, ut v. turbata fuerit propter saluta-
tionē ejus. h. e.: parebat in prudentia, quia
benedictionis novā formā mirabatur, quae
nusquam ante lecta ē, nusquam ante comperta
(Beza) i. -

Coroll. 1.

Obijci possunt verba: Quia ad Judith (XIII. 27)
Benedicta da. pro omnibus mulieribus super terrā
israel quae debora vocat de Tabel (Judith. I. 24):
Benedicta inter mulieres Tabel -
at, 1° haec salutationes ab hominibus sunt, qui huma-
no modo loquuntur 2° conveniunt prae dictis feminis
illis quatenus erant typi V. Marii - 3° Haec benedictio
a fortitudine vocatur, ut V. B. a maternitate Dei.

II. Primū ē Theologorum sententia, B.V. gratia
salutis in vita terminata tantū fuisse, ut superaret
ē angelicā & hūm. naturā gratia simul accepta.
De Luc. 10. 1. 2. p. disp. 18 sect. 4. A. lapide
in Prov. 31. 29. Benignus, de ultimo fin. hūm.
c. 10. u. 7. - Nos de affirmamus, iā pro prima
conceptionis Mariane instanti, nō debet habebat
iā tā gratia quā superaret consummata gratia

omnino ē angelorū ē hominū. Ita Lucr. 10. 2 in 3. p.
disq. 3. sect. 1.

1° Dignitas Materis Dei, ad quā consetur electo
stati pro primo conceptionis conceptu, maior ē
quā omnia hominū angelorūq. dignitas simul
cuncta - atq. gratia semper respondet dignitati
ut apparet ex D. Th. 3. q. 7. a. 10. D. Aug. De
natu. ē grat. 36. -

2° B. V. ē a SS PP ē ab Ecclesia appellatur
mediatrix, advocata nostra, utpote ut de. pass. possit
pro nobis intercedere, requiritur ut Deo magis pla-
ceat et magis sit ab eo dilecta, quā reliqui homines.
Si enim hū, utpote mediator, plus ^{Deo} placebat reliquis,
etiam Mater ejus mediatrix plū placeat.

3° Communis theol. sententia ē ea omnia
cadere sub V. merito de congruo, quae cadunt sub
ceteri meriti de condigno - ergo B. V. dona sua
ē gratias omnib. electis promeruit, ergo majore
quā quī gratia habuit.

4° Potentia V. in rebus a Deo impetrandis
multo majore est quā angelorū hominūq. omniū,
etiam si simul conferantur, inde quoq. patet,
q. PP. per 14 annos in hac orantes flebiter:
orate celi desuper ē nubes pluant juxta
(Isa. 45, 8) nihil obtinuerunt, donec B. V. suas
effusionēs precis admississent.

Coroll. 2.

Nec obstat B. V. pro primo conceptionis instanti
nondo habuisse Dei maternitatem in actu, ita ut
nō videatur tū temporis requisivisse gratia re-
spondente. Monet enī D. Th. 3. q. 27. a. 5. angeli
tū ante Incarnationem voluisse eā: Ave, gratia
plena; ergo habuit actualem gratia plenitudinem
antequam Dei Mater eam tenit. Debet autē haec
gratia dispositiva praecedere, ut fieret idonea
Dei mater.

Coroll. 3.

Obj. Cajetanus 3. q. 27. a. 5. gratia virginis
numquam posse intensiore aequari gratia comprehen-
sionis - atq. pro primo conceptionis instante nondo
B. V. erat in statu comprehensionis. -

Si vera sit major, gratia B. V. pro primo concep-
tionis instante nō foret tante quanta perenni statu
in beatorum deventis. Itē autē gratia virginis

non quia maior esse gratia comprehensio, quia non omnes
virescentes in gratia durantes aequaliter vivunt locum.

III. Plenitudo gratiae v. absoluta e. v. respectiva:
absoluta, quae subiecti amplioris gradus habere non
potest eam consummata dicenda e; respectiva, quae
sufficit pro aliquo munere v. dignitate, augeri
tamen potest. Cito. d. statim pro primo conceptionis
sue momento absoluta ac consummata possedit gra-
tiae plenitudinem, quae amplius augeri non poterat.
Vergo non ite, quia igitur dicitur ab angelis
gratia plena, non absoluta, sed respectiva intel-
ligenda gratia e, quae sufficienter disponebat
ad maternitatem Dei, augeri tamen poterat de
cetero. Haec e communis theologorum sententia - Luc.
ti. 2 in 4. p. dyp. 4 sect. 1.

1° bea Sor: Infantem semita quasi lux splendens
procedit e crevit usque ad perfectum diem i. e. usque
ad statum glorie (Prov. 14. 18) Atque B. V. aequa
ac reliqui mortales in hac vita viatru fuit, ergo
semper crescere poterat ea quae iam habebat gratia.
Unde etiam angelis, postquam gratia plena proce-
derat, subiungitur: Sp. S. superveniet in te -
h. e. ut superimpleret ea e abundantiori gratia
cumuleret, capiente Bernardo.

S. Rupert: V. in sua prima sanctificatione fuit
ut aurora, in Filii Conceptione ut lux, in morte
ut sol - (L. vi. in Cant)

2° Comil. Trid. (sess. vi. c. 24) a. indicat:
quicquid assereret iustitia aliquando accepta
non augeri coram Deo per bonas operationes in voto-
ris - atque B. V. fuit virator numero

3° B. V. prout viatoris statum gerbat, seade-
bat ad comprehensionis statum, cui soli gloria
e vnaaturalis, ergo non potuit ante vitam mor-
talis terminum habere gratiam consummata.

4° q. d. xing sub 3° etia h. modo illustrari
potest: Si V. B. statim pro primo conceptionis
instante habuisset ad modum Salvatoris gratiam
consummata, evenisset ut anima ejus ante vitam
animae ipsius Christi aut ante Salvatoris obitu ea-
piatorem Dei videret - q. sane viderens erat
ante oblata a Christo pro nobis satisfactione.
cf. etia d. Th. 3 q. 27 a. 5. ad 2.

Schol. 1.

Quia ignorantia 2^a esse potest, privativa aut
negativa, excluditur ab intellectu B.V. omnis
ignorantia privativa, quae foret carentia rationis
status suo debet, non vero excluditur negativa
quae est simplex necessitatis res ad se non parti-
nens. Ignorantia autem privativa aut est in fir-
ma credulitate falsi aut in pura estimatione
falsi sine firma credulitate - illa fit in errore
quod proprie dicitur, haec in errore late sumpto;
habetur pura estimatio ab ipso firmo assensu et
iudicio (D. Th. 1. q. 94. a. 4). Tamen vero communis
theologorum sententia est, intellectus B.V. pro 1°
Conceptionis instante ita fuisse immunitum in rebus
in naturalibus tum supernaturalibus, ut extra
absque ignorantia privativa in pura esti-
matione falsi. - Sumar. to. 2 in 3 p. disp. 19 Sect.
6. - Nihil enim non est culpa, neque praecursum, ut qui
ignorantia privativa quaecumque praecursum est praecursum
orig. - cf. D. Th. 1. q. 94. a. 2. - 1-2. q. 85. a. 3. -

Praeterea in B.V. major fuit immunitas ab errore
est ignorantia quam in angelis - atqui in angelis
nulla fuit ignorantia privativa - D. Th. 1. q. 12. a. 4.
ad 2. Intellectus angelus non habet defectum in defe-
ctu accipiatum privative ut, si careat eo quod ha-
bere debet; si vero accipiatum negative, in qua
libet creatura invenitur deficiens deo compa-
rata, dum non habet illam excellentiam quae in deo.

Schol. 2

Fide habuit B.V. statim in 1° conceptionis mo-
mento, fides enim rationibus fundamento sancti-
ficus est - Hebr. 2, 6: Succedente ad Deum oportet
credere. - Lutherus quidem a Erasmo fide B.V.
sebrauit, alter extolletur super eam fide centu-
tionis, alter dicens, non statim, postquam peperit,
advocasse Filium, non enim constat tum praecogno-
visse eum Deum esse. - At merito Sumar. hanc
sententiam est haereticam vocat est universae Eccl.
sensui repugnante - to 2 in 3 p. disp. 19 Sect.
1. Sub. 1. Si enim Elizabeth ante partum eam
matrem Domini appellat, angelus ante eam Filium

† Statim a principio debuit per fidem explicitam cognoscere
mysteria Trinitatis. Sumar. to 4. pertineant ad prima-
riam fidei perfectionem quam habuerunt angeli est eadem
in sua sanctificatione, to 7. per libere-
tatem fuerit sanctificata adeoque extra per fidem in-
ita. Denique in S. To. Bap. in utero cognovit hunc
inquit tantum erat praecursor, magis adhuc B.V.
cum cognovit inquit Mater erat futura.

Objectio quae fit ex Matth. XIII. 10: non invenit sancta
fide in Israel - quanta videlicet erat fides cen-
turionis, ita dissolvenda est ut non intelligatur nititur in deo.
comparatio cum omnibus et singulis, sed cum illis quibus
liber praedicavit, ita ut centurio inter illos propo-
sitione quada, maxime in gentibus erat, praecellens.

Missimi, quomodo in non credidit, in tunc
ecce loco beata praedicetur quia credidit (Sumar.
to 15) Haec sufficienter pro fide ex parte subjecti.
At non minus perfecte habuit fidem ex parte
objecti. †

Th. 11 (seq)

Schol. 3.

Præter fidē B. V. a primo Conceptionis instanti habuit etiā scientiā per se infusā dī supernaturalē tū naturāle.

1^a Qu. habuerit primā constat ex auctoritate PP. B. Anselm: Ergo Dei virtus ē Dei sapientia ē om- nes sapientie ē scientia in Maria (Rom: super supernaturali illud Luc. x. 38: intravit Iesū in quoddā cellatā) quæ nō pō nisi a Deo causari, ut dicitur Sp. S. Richard. a S. Laurentio. Vere quidquid antiq. aut per accidens quæ propriis etiā viribz ac- de Natre Sapientie. (apud. 1.)

2^a ex S. Th. 3 q. 27. a. 5 ad 3.

3^a Quæ magis aliquis excellit in gratia sancti- ficante, eo magis a Deo illustratur scientia salu- tis in supernaturalibz quæ ad salutē spectant. Atq. B. V. p. q. reliquis gratia sanctificante instructa erat, ergo etiā plus aliis habebat scientia quæ ē ad salutē.

Hæc autē infusa. quibz circa supernaturalia, sūt aut B. V. iustificata in utero per actus independentes, instar angelorū

4^a Scientia per se infusa erat B. V. necessaria, t. p. te viatrici, ut igitur ea carere potuiss.

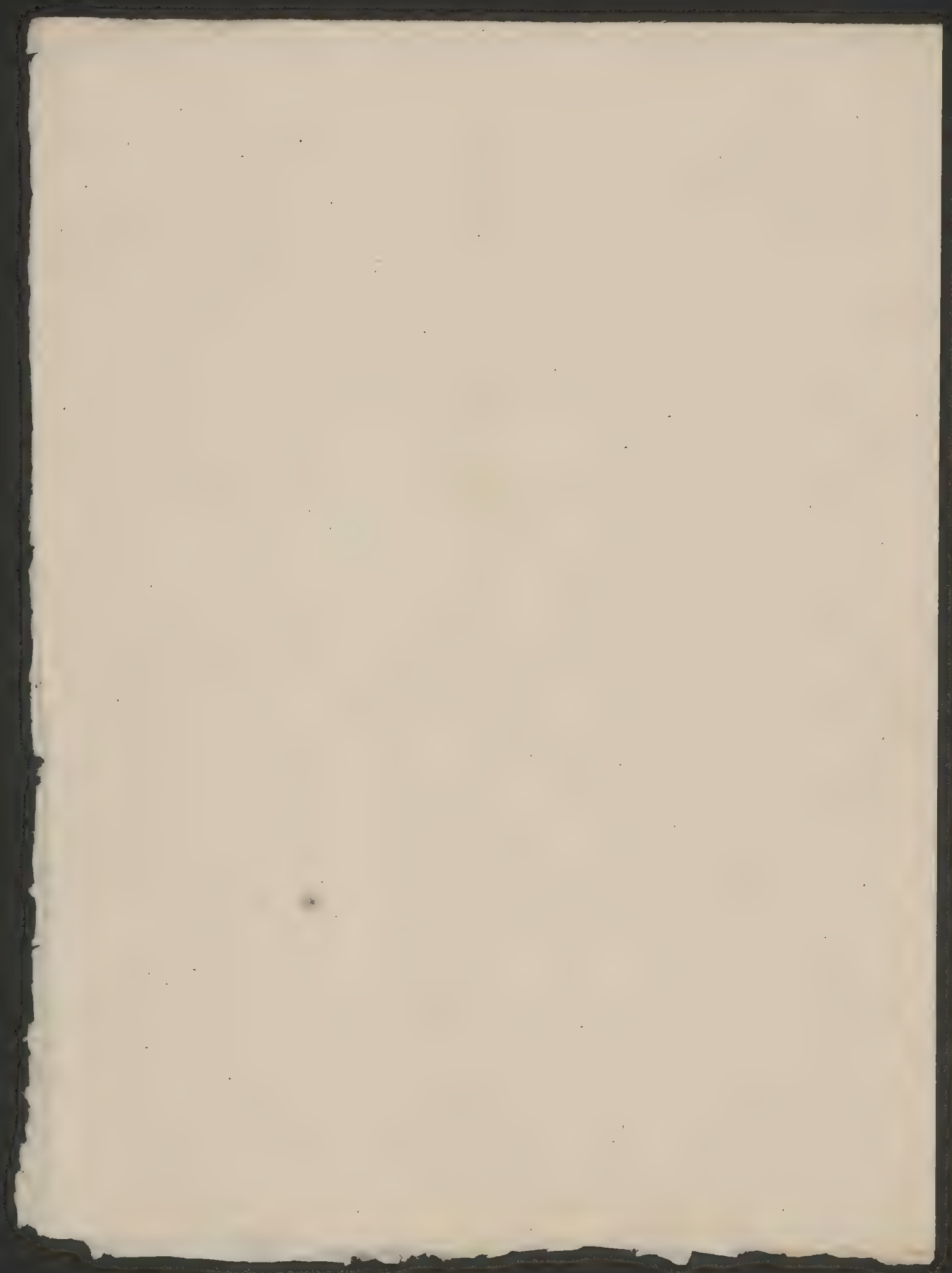
5^a Neq. caruit altera i. e. naturali per se in- fusā, ut communiter opinantur theologi

6^a Quædam scientia naturalis per se infusa per quā cognoscuntur substantie a corpore se- parate, modo naturali substantiis separatis proprio independentē a phantasmatibz: huius cognoscendi modū omnia objecta naturalia ha- bent angeli; habent animæ a corporibz suis separate. Hanc autē fuisse in B. V. ita pro- bari pō.

7^a Principio sue creationis anima in se natu- raliter cognoscitiva ē, nec ē corrupta per- tū naturā, sed per semetipsā apta ē cognos- cere omnia

Atq. impedimentū oē quominus cognosceret, fuit anima B. V. inblata ergo ē respsa vidit ē angelos immāg. vocata.

Scientia infusa, quæ a Deo nobis inditur, acquisita quæ nostris obtinetur viribz: utraq. v. naturalis ex pō, per quā objecta cognoscuntur naturalia, aut supernaturalia mediis naturalibz, vel etiā superna- turalis quæ ē de mysteriis gratie aliq. rebz naturalibz tū supernaturalibz ex motu mediis Infusa porro aut per se dicitur, quæ propriis etiā viribz ac-

Th.

De augustissimo nomine V. Mariae
 et de ejus significatione.

Luceas tradidit nomen Virginis fuisse Mariam, sed
 quid sancte significaverit nomen illud, alii alia sta-
 tuunt, prout diversam vocis etymologiam sequantur.

Sunt qui derivent a mara q. e. amarum e jamm
 q. sonat mare: Alii protrahentes a mor e jamm
 exalant per myrrham maris. Alii manjam pro
marje habent, iyr. morjo q. s. Domina.

Ita S. Dam. t. O. IV. Epiph. de laud. V.

Beda ad loc. Chyrol. or. 146 -

Unde etiam Domina maris, tanquam in mari hujus propheta:
 mundi dominum teneat ipse portus.

Sed alios deniq. sonat idem stella maris - ita

S. Hieron. de nomin. Hebr. S. Bern. serm. 6 in Vig. Nati.

S. Ioseph. serm. 1 de Assumpt. qui ita habet:

mare propterea vocatum e, stella autem B. V. M. de
 qua ortus e ille per quem illuminatur omnis mundus.

D. Th. op. VIII: Dicitur Maria stella, sicut navi-
 gantes ad portum diriguntur per stellam, ita Christiani
 diriguntur ad gloriam per Mariam -

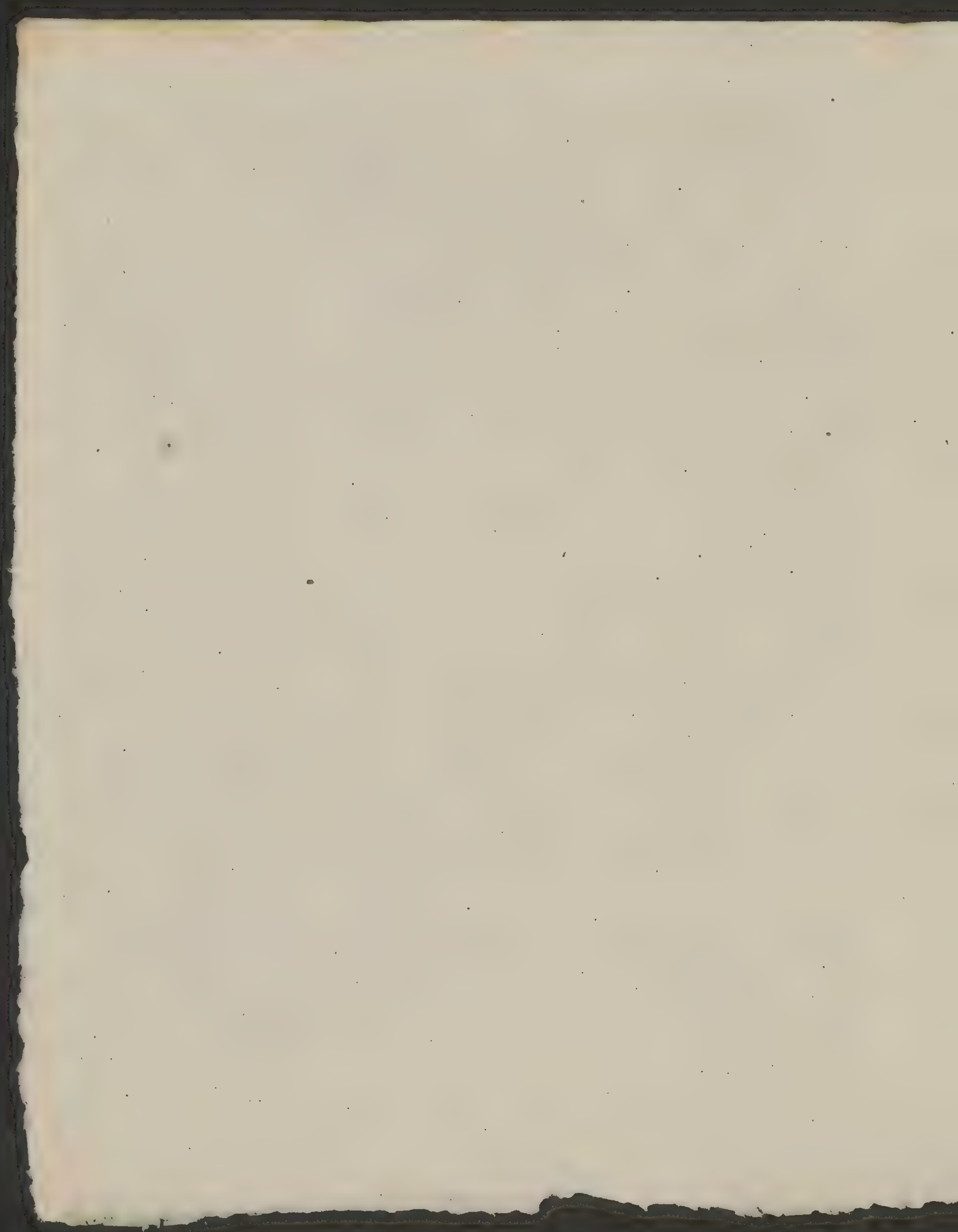
S. Ambrosius de virg. I: Maria magnis stella inter-
 pretatur, nautis enim mare transcurrentibus aspirare
 oportet e maris stellam a supremo coeli ordine
 resurgente.

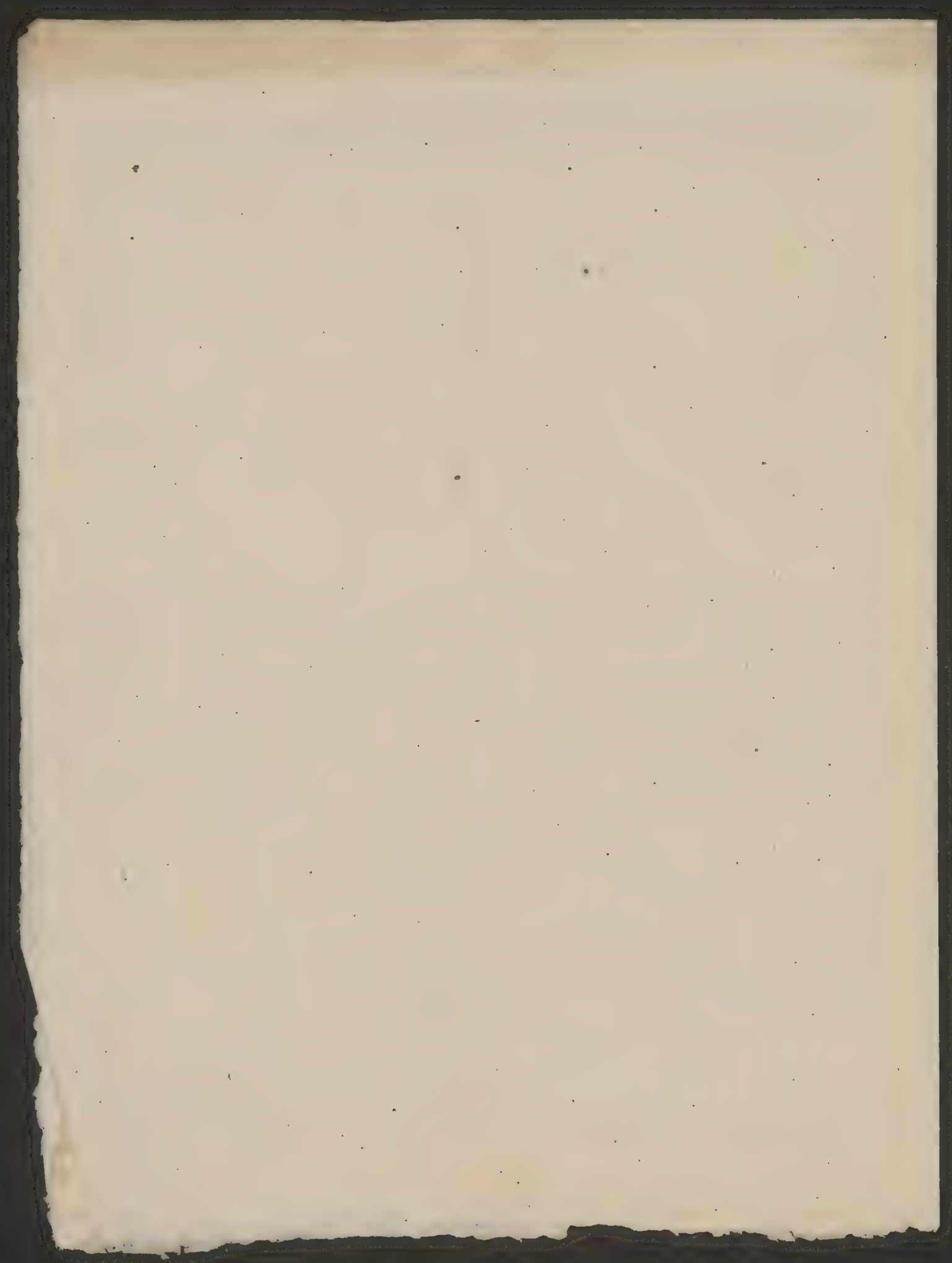
Deniq. universa s. Eccl. canit unisono ore: Ave

maris stella - ita enim e solis stella Jacob.

De qua legimus in Num. XXIV. 17. Orietur stella
 ex Jacob.

q. Ruth. I. 20: Ve vocati me Moabiti, sed vocate me
Mara h. e. amara, quia amaritudinibus replevit
 me oppositum. = Ita re quidem vera Moab Narra q.
 pellari mare amari, qui omnes afflictionum ratio-
 nes, oes dolendi causa in ista ista confluerent.
 Profecto uni doloribus istius hominis dolores longe
 superavit, ut recte potuerit sibi applicare ista
 (Th. II. 13)

De Relatione B. Virginis ad Deum Patrem, quatenus est Filius ejus genitrix.

Ut bene intelligatur Virginis matris relatio ad Deum Patrem, necesse est perpendantur prius tres illae relationes, quae existunt inter B. Mariam ejusque Filium.

1ma est Matris ad Filium

2^a Filiae ad Redemptorem, quae propter S. Bernardinum, cum maximam natu filiam Redemptoris appellat.

3° Conjugis ad Conjugem, modo speciali, incommunicabili. Haec forsitan ratio est, cur S. Ignatius M. cum saepissime Mariam Jesu appellat, tamquam tota ad Jesum pertineat, neminem ut mater, filia, conjux.

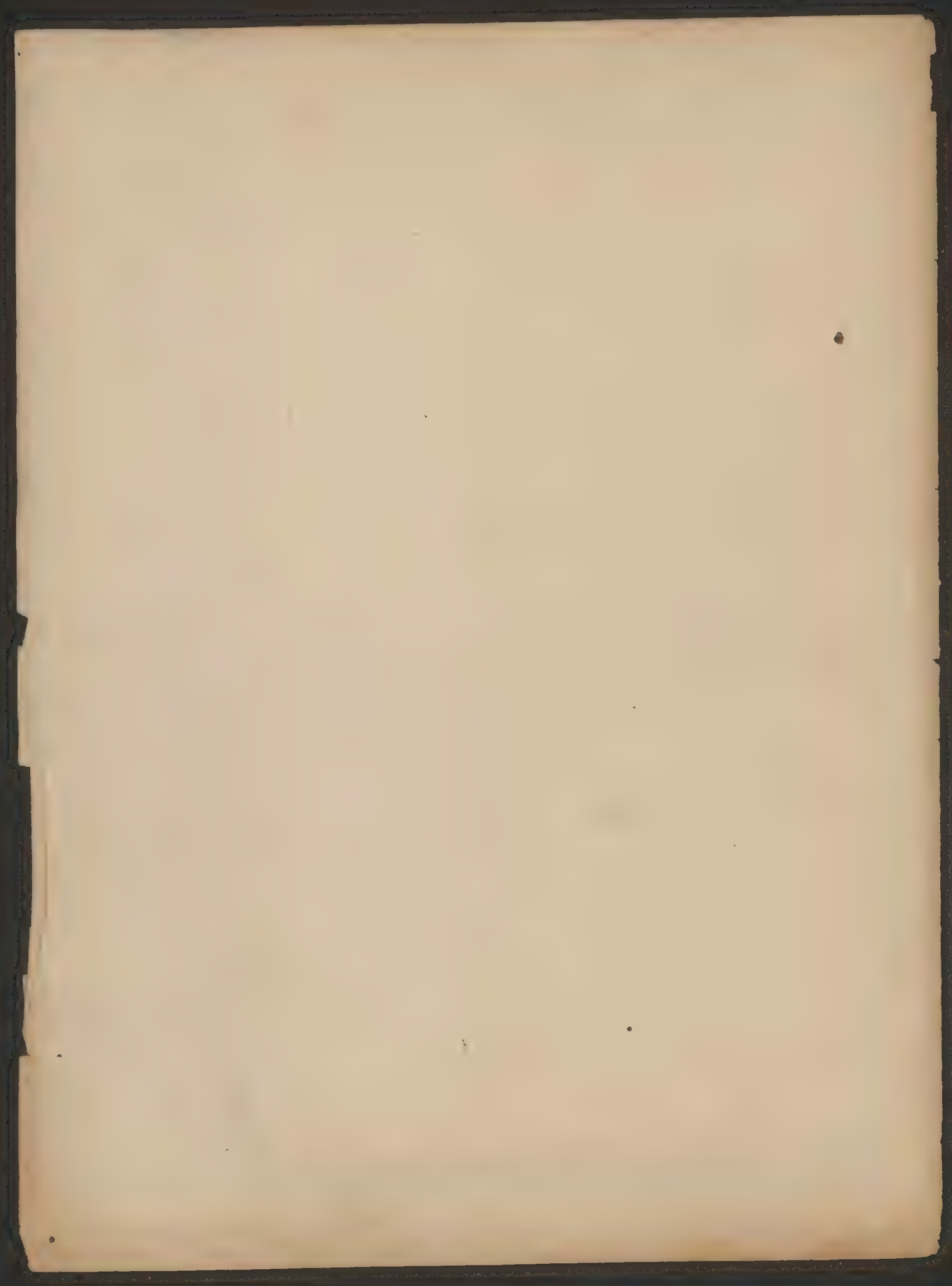
Inde triplex oritur Virginis relatio ad Deum Patrem, qui est Pater Filius Mariae.

1° identitatis. Deus secundum doctrinam B. Petri Damiani tribus modis in creaturis inest: per essentiam, per actionem, per praesentiam; quarto autem modo in filiis sui Matre quem appellat per identitatem - S. Thom. autem affinitatem dixit - cf. Petr. Dam. d. nativ. B. Virg. Fern. - S. Bernardus homil. 3 in hisus - S. Basil. homil. de hum. liti generatione - S. Thom. 2° II q. 103. a. 4 ad 2.

2° proprietatis. quoniam filia Redemptoris neptis est Dei Patris.

3° filiationis quoniam conjux et Salvatoris. S. Virgo eo ipso fit filia Dei Patris - lex jubet socerum habere matrem pro filia - nec mirum, quum enim S. Luc. conjuges unum sint et caro una, filii uxor non aliter tractanda est patri atque proprio ejus filia - c. Pelag. II. cf. Nov. Maria recte dicitur filia dilecta aeterni Patris matrem quodam modo ex propria ejus substantia, ut habet de volis imperator Mathias Batavizensis (Comment. in Cantica in illud: Spiritui meo assomilari de etc.)

Amor, quoniam Deus Pater ab omni aeternitate amplectebatur dilectissi-
mam suam et unitam Filiam, nec intelligi potest mortalibus nec facile
exponi. Quae in re ardua et plena periculis neversae est elogetur
duo artus, ab Ecclesia approbatus. Habemus talem inveni. S. Pater
gottam, ~~et~~ ^{quarum} revelationes approbatas fuisse a Patribus Concilii Constans
iensis, laudibus elatas a Cardinali Innocentio, honorabiliter
commemoratae a G. Bonifacio IX in Bulla Canon. et a Martino
V in eadem bullae confirmatione. Habet sancta verba fratitatis
et amoris supra commemorato (in sermone angelico c. 3; ^{dis} ^{que}
tunc nulla re aptius comparari amorem illum nisi q. cum dilec-
tione, quam Abraham habebat erga Isaac - quod multis modis
explicat. -

De Doctr. Lit.In prologo

docet doctrinae de Scriptura tractanda haud superfluo perfectior invenisset, prius absolutum quam alia retractatum, e libris 3° complevit e 4° adiecit

Velle se tradere praecepta quaedam Scripturarum studio ut e legendis exploratoris e ipsi alii explorantes utantur Bararceae perfectione.

Agit contra reprehensores operis iniuncti

- 1^a contra eos qui ipse non intelligunt
- 2^a contra eos, qui istis praeceptis cognitis tamen nihil de Sr. potuerunt intelligere eam frustra laborantem existimabant
- 3^a contra eos qui sine ulla praeceptis aut libris diuino munere ad quandam Sr. intelligentiam pervenerunt e proinde huiusmodi praecepta superflua esse clamitant.

ipse adport. Pauli, licet divina e celesti voce prostrata e instructa, ad hominem tamen missa esse, ut sacramenta perciperet atq. copularetur

potuerunt utiq. omnia per angelos fieri, sed electa enet humane conditis, ut per homines hominibus deq. verba sua ministrare nosse videretur.

Ida vero, quae sequuntur, verba, optime aptantur modernis protestantibus:

quisquis se nullis praeceptis instructa diuino munere quicquid in Scriptis obscura sunt, intelligere glorietur, bene quidem credit, e verum e, non esse illa sua facultate quasi a seipso existente, sed diuinitus tradita, ita enim Dei gloria querit e non sua: sed in legit, e nullo nisi hominum exponente intelligit, non ipse alius afferat exponens, ac non potius eos remittit Deo, ut ipsi quoque non per hominem, sed illo utiq. docente intelligant.

De fine huius operis dicit auctor:

Quoniam ille qui legere novit, alio lectore non indiget, ut ostendit invenient, a quo audiat, quid ibi scriptum sit; non ite qui praecepta, quae volumus tradere accipient, ut in libris aliquid obscuritatis invenient, quaedam regulas veluti litteras tenens intellectore alio non requirunt, per quos ibi q. operis e, retegatur.

Paullo prius iniuncta eptu libris de doctrina christiana iohannis Aug. quos pervenisset ad c. 36 libri illi impedire non potuit, quia in publicum prodiret. Pro recognovendi quibus suis intentis, in illos non retractatur, e libris 3° complevit e 4° adiecit a. 426 aut 427 qui e circiter 87 a sua in Mau-

sed quibzda vestigiis indagatis, ad occultu sensu
sine ullo errore ipse perveniat, aut certe in ab-
surditate prave sententia no incidat. —

Lib. I. De rebz.

1. Dicitur sunt res quibz intellectus omnis tractatus. Scilicet: modz inveniendi que intelligenda sunt & modz proferendi que intellecta sunt.

H. libro auctor vult de inventione agere, de enumeratione autem libro proximo.

2. Omnis doctrina. v. res ē v. signat, sed res per signa dicuntur.

Omne signum extra res aliquas ē, q. est nulle res ē omnino nihil ē: nō autē omnis res extra signum ē.

i. unum in rebz consideranda esse q. sunt, nō q. aliud extra preter se ipsas significant.

3. Res divisa.

Res alie sunt quibz fruendum ē, alie quibz utendum, alie que fruuntur & utantur.

4. Fini ē uti.

Fini ē amore alius rei inherere propter se ipsā. Uti autē q. in usū venerit ad i. q. amor obtinendi referre, nō tamē amandū ē.

5. Trinitas, res, que fruenda.

Res quibz fruendum ē, P. ē F. ē Sp. S. eadem Trinitas una quedā natura res communis omnibz fruētibz ea; nō tamē res ē nō res omnium causa sit, nō tamē ē causa.

In P. unitas, in F. equalitas, in Sp. S. unitatis & qualitatis concordia: ē & hæc una pmissio propter P. equalitatem omnia propter F. concordiam omnia propter Sp. S. -

6. De ineffabilis

Fit nescio que pugna verborum, quoniam si illud ē ineffabile q. dici nō pō, nō ē ineffabile q. vel ineffabile dici pō.

sed tamē omnes latine lingue viros, et aures eorum non ita delinquit, movet ad cogitanda excellentissimā quandā immortalis naturā. -

13. Verbum caro factum ē

Sicut in loquimur, ut i. q. animo gerimus, in audientis aures, per aures carneas labatur, fit sonus verborum q. corde gerimus & locutio vocatur; nec

Omni res que danda nō deficit, si habetur ē nō datur, nō si habetur, quomodo habenda ē.

tamen in eundem sonum cogitatio nostra convertitur, sed
apud se manens integra, formam soni quam se in-
nuet auribus, sine aliquo labe sua mutationis as-
sumit: ita Verbum Dei non immutatur, caro tamen
facta est, ut habitaret in nobis. -

22: Solo Deo fruendi.

Magna questio est, utrum frui se homines debeant,
an ubi an utrumque. Praeceptum est enim nobis, ut di-
ligamus invicem, sed quoniam, utrum propter se homo
ab homine diligendus sit an propter aliud. Si
enim propter se, fruimur eo; si propter aliud
utimur eo. Videtur autem inibi propter aliud
diligendus. Quia enim propter se diligendus est, in eo
constituitur vita beata...

Sed nec se ipso quisque frui debet, si liquido
advertat; quia nec se ipse debet propter se ipse
diligere, sed propter illum quo fruendus est...

Hae enim regulae dilectionis divinitus constitutae sunt,
ut omnes cogitationes tuas in omni vita in omne
intellectu in illum conferras, a quo habes te ipse
grae confers. Cum autem ait: toto corde, tota anima,
tota mente, nulla vita nostra parte reliquit,
quae vacare debeat est quasi locum dare, ut alie-
re velit frui; sed quidquid aliud diligenda
venit in animum, illuc rapiatur, quo tota
dilectionis impetu movetur. -

24: Nemo carnem suam odit, ne quidem illi qui in ea
inviunt.

Nemo ergo se odit... Sed neque corpus suum quisque
odit; verum est enim quod ait Apostolus: Nemo unquam
carnem suam odio habuit (Eph. V. 29). Et nonnulli
dicunt, male se omnino esse sine corpore, omnino
falluntur: non enim corpus suum, sed corruptiones
eius se pondus dederunt. - ... Quia autem continentia
quadae laboribus quasi persequi videntur cor-
poris sui; qui h. recte faciunt, non in agunt
ut non habeant corpus, sed ut habeant subju-
gatum est paratum ad opera veneranda...

Qui autem pervenire in agunt, quasi naturaliter
inimico suo corpori bello ingerunt. In quo fallit
eos quod legunt: Caro concupiscit adversus spiritum
et spiritus adversus carnem, haec enim ubi invicem ad-
versantur (Gal. V. 17). Dicitur est enim h. propter
inibitum carnale consuetudinem, adversus quam spi-
ritus concupiscit; non ut interficiat corpus, sed ut con-

incontinentia eius i. e. consuetudine mala admodum, fa-
ciat spiritum subjugatum quod naturalis ordo desiderat

Brevissima synopsis historica de impeccantia et apathia Pelagiana.

I. Aug. semper inter errores haerese pelag. mentionem facit impeccantiae. De haeres. n. 88.
 2^a id etiam progrediuntur, ut dicant vitam justorum in hoc saeculo nullam omnino habere peccatum etc. cf. Contra Julian. III. 1. hominem in hac vita posse nullum habere peccatum - cf. ad Rom. III. 8.

Dixit u. Pelagius hominem ^{1) justum} posse vivere sine peccato neque ad hoc ^{2) habere} opus speciali aliqua gratia - qui error distingendus est ab errore Eorniani, negantis fieri posse ut homo post baptismum receptum iterum peccet.

II. In quo consistat error Pelag. dividimus ex Hier. et Aug.

Hier. ep. ad Persiph. arguit Pelagg. vindicare sibi non quodammodo ^{Dei} non similitudinem quidem, sed proavi aequalitatem asserentes idem quod olim docebant Pythagoras et Stoici, perturbationes animi (πάθη) posse extirpari plane de mentibus omnemque radicem vitiorum in homine funditus evelli, meditatione et assidua exercitatione virtutum.

Aug. cont. Julian. II. 8 eos accusat docentes hominem perfici posse, non Dei dono, sed libero propriae voluntatis arbitrio.

unde constat Pelagg. asseruisse

1° homini adesse potentatem vitandi semper conjugentiae = impeccantiae

2° caligandi funditus omnes primos conjugentiae motus, ita ut amplius non insurgant = apathia h.e. carere perturbationibus

Impeccantia et apathia (i.e. eadem sit atque impeccantia i. pass. ejus) conjunguntur in una formula = posse hominem esse sine peccato

assensu-pelag. (Caelstii) Apostolus Petrus testatur divinae nos esse consortes naturae atque si anima humana subiret peccato, neque Deus est sine peccato quod enet absurdum.

hys anima, pari div. naturae, et non subiret peccato.

Quae eadem redeunt quo Stoicorum dogma, animam divinam esse igneam subtilissimam diffusam per omnes mundi partes, animasque hominum esse particulas animae universalis.

2.
Pelag. impenitentia vocatur ^{apud PP.} perfectio iustitiae

Patet ex Aug. de natura et gratia 62. de Perfectione iustitiae. c. 11.

ib. 3. perfecta iustitia tanquam sanitas plena --- tunc ergo erit plena iustitia, quando plena sanitas, tunc plena sanitas, quando plena iustitia. cf. epist. 76 f. 5.

IV. PP. reprobant Pelag. doctrinam ex duplici capite n. quod anereret

1° perfectionem iustitiae obtineri posse viribus naturae sine gratia Dei
dicebat enim Pelag. posse esse hominem sine peccato, si velit
quod autem videbat: non absque Dei gratia = libero arbitrio -
V. Hier. epist. ad Ctesiph. et Dial. 1 contra Pelag.

2° ipsam factum possibile esse in hac mortali vita.

De altera, quamvis negativa ei magis probaretur, sub infirmo disputationis statuabat
Aug. non solum esse cum haereticis pugnandum, dummodo considerent, perfectionem
illam non nisi per Dei gratiam haberi posse - citus autem talis perfectio plenissime
jam in hac vita nunquam possibilia, de hac se potius inter catholicos discrepandum
esse, sed post ultimos concilii Carthaginensis canones, quorum VI VII VIII hunc errorem
damnant, cum aperte impugnavit et inter haereticas doctrinas rejecit. - ad Bonif. (III. 10)

V. Ad hunc errorem profligandum Hier. et Aug. petunt argumentum

1° ex motibus ineliberatis et necessariis incontinentiae "quae non frenari, sed
omnino esse non debet" Aug. de perf. iust. 8 - cf. retract. I. 15.

2° ex ignorantia juris quoque positivi, quae plerumque laboramus, circa ea,
quae agenda aut omittenda nobis sunt, ut iuste vivatur

3° ex iis quae per ignorantiam admittimus quaeque et ipsa adversantur illi
perfectioni iustitiae

Quae omnia possunt peccata appellari quia

1° sunt effectus peccati originalis

2° sunt ea voce a Pelag. quoque appellantur, dicentes, hominem posse esse
sine peccato, n. sublati ipsi perturbatio nubes eoque omni radice
vitiorum.

Hier. et Aug. deserviunt frequentius argumentum ex Rom. 7. 15 19.

Bene intellecto controversiae illius statum, apparet

1° recte dictum esse ab Aug. esse quaedam peccata venientia, quae vitari non possunt, posita in motibus indeliberatis concupiscentiae, in iis quae per ignorantiam fiunt, in ipsa ignorantia

quae omnia obstant perfectioni iustitiae habentque quoddam modo rationem peccati Aug. de perfect. iust. 6 et 8.

Non dicit Aug. peccare homines peccato formali etiam in iis quae venientis aquant, sed esse peccatum improprie dictum et materiale, oppositum impeccantiae Pelag.

2° recte dicit ab eodem Aug. esse quaedam praecepta Dei impossibilia nobis in hac vita Pelag. contra: praeceptum esse, ut diligamus Deum ex toto corde etc. atque ut non concupiscentes - quibus praeceptis continetur perfectio iustitiae atque exclusio omnis

atque possibile esse quod Deus praecipiat

ut homo hominem esse sine peccato

Aug. distinguit (M) duo genera praeceptorum: faciendas iustitiae. et perficiendas iustitiae concedit illa praecepta esse perficiendas iustitiae negat ea implenda esse in tota sua amplitudine sed gratiam praestari ut impleantur

implenda esse in altera vita

nunc imperfecte pro viribus implendo praecepta pervenimus ad eum statum in altera vita, ubi diligemus Deum ex toto corde etc., ubi nulla erit concupiscentia.

De perf. iustit. 8. de Nat. et grat. 62.

Distinguit igitur Aug. perfectionem curans quam Deus a nobis exigit in hac vita - a perfectione pacis requietis q.e. perficere iustitiam. Praecepta illa non ulterius valent quam praeceptum salvandae animae, quae tam salus non in hac vita, sed in futura ob-
tinetur. Tractat. 42 in Joan. n. 12.

Difficimen inter facere iustitiam et perficere iustitiam est veluti specifienn, cum illud pugna, hoc pace contineatur.

Errant Lutherus et Calvinus colligentes ex doctrina Aug. iustum peccare formaliter in quovis opere, eo quod impossibile sit haec duo praecepta observare: Diliges Deum ex tota anima tua et non concupisces -

et enim praeceptum de perfectione iustitiae prorsus diversum a praecepto de actione iustitiae

1. huius quoniam sit unum obiectum, illud autem habeat duplex obiectum
1° mediatum & ultimum = extinctio omnis coniugationis
2° immediatum et proximum = coactus imminuendi per exercitum virtutis coniugationis vires.

K. 242.

8. IX. 1953. Jary